THEOPHRASTI CHARACTERES CUM ADNOTATIONIBUS ET INDICE...

Theophrastus, Johann Friedrich Leonhard Menzel

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXIII
D
47
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

THEOPHRASTI

CHARACTERES

CVM

ADNOTATIONIBVS

ET

INDICE LOCVPLETISSIMO

EDIDIT

IO. FR. LEONH. MENZEL.

B. R. NEAPOLIS

BARVTHI,

SVMTIBVS HAEREDVM I. A. LÜBECKII

CIↃ IↃ CC LXXXIX.

Digitized by Google

ATQVE

Digitized by Google

SVMME REVERENDO

ET

CELEBERRIMO

M. IOANNI KAPPIO

SERENISS. MARGGRAV. BRANDENB. A CONSILIIS ECCLESIASTICIS TEMPLI AVLICI ANTISTITI ET PROFRSSORI THEOLOGIAE ATQVE HISTORIARVM IN ILLVSTRI COLLEGIC CHRISTIANO ERNESTINO,

PRAECEPTORIBVS OLIM

NVNC

FAVTORIBVS INNVMERIS NOMINIBVS COLENDIS.

Digitized by Google

LEVES HASCE

STVDIORVM PRIMITIAS SACRAS

ET

EXIGVVM ANIMI DEVOTI

DOCVMENTVM ESSE CVPIT

IOANN. FRID. LEONH. MENZELIVS.

Digitized by Google

PRAEFATIO.

In edendo hoc *Theophraſti* libello non fuit conſilium, inani laudis ſtudio ductus, gloriolam ſectari, multo minus lucellum facere; amor ſolum, quo in Litteras Graecas Romanasque feror, me compulit ad publicandam hanc auctoris ſuauiſſimi editionem. Sane Noſtri *characteres ethici* ſ. *morum notationes* ſunt pulcerrimum antiquitatis venerabilis monumentum. Ipſi enim omnis aetatis ſapientes, qui de veteri Litteratura tam *Graeca* quam *Romana* ſibi ſolis quaſi

Digitized by Google

ius vindicarunt, vno fere ore animoque adfirmant et contendunt, *Theophraſti* libellum, quem nunc in *Tuas* manus trado L. B. propter amoenam rerum varietatem, venuſtam, atticam ingenioſamque ſcribendi rationem, non minus, quam propter dicendi libertatem, acumen brevitatemque in notationibus non ſolum cuilibet commendandum eſſe, ſed etiam ab adoleſcentibus in primis diligenter legi debere. Nolo autem, quod quidem inutile foret nec conſentaneum propoſito, referre hic vel potius repetere laudem, qua ab omnibus rerum peritis adfectus ſit Theophraſtus, qui in ſuo genere non multos pares habet. Quapropter haud inutilem et ſuperuacaneum laborem in edendis illuſtran-

Digitized by Google

ſtrandisque eius characteribus me ſuſcepiſſe arbitror. Quam vero rationem in adornanda hac editione ſecutus ſim, paucis ſignificandum videtur.

In textu orationis graecae, quem typis exſcribendum curaui, maxime ante oculos habui editionem *Fiſcherianam*, cuius epigraphe eſt:

Theophraſti characteres, recenſuit, animaduerſionibus illuſtrauit atque indicem verborum adiecit Joh. Frider. Fiſcherus. Acceſſit commentarius Iſaaci Caſauboni. Coburgi 1763 in 8. maj.

Cuius vero celeberrimi Viri ſtudium, quamquam plurimis in tribunali erudito ſedentibus in primis ratione critices ſe probaverit;

verit; tamen Illius editionem hac ex cauſa et quia magno pretio venditur, adoleſcentulorum vſibus minus adcommodatam eſſe credo. Satis enim conſtat, huiusmodi editiones tironibus, qui modo rudimenta grammatices poſuerunt, parum aut nihil proficere, prouectioribus autem magno eſſe fructui. Hos enim vim iudicii acuere, ingenium exercere, ſenſum pulcritudinis limare ac polire, copiam denique orationis ex iis augere poſſe, quis eſt, qui neſciat, aut neget?

In hac autem editione iunioribus Litterarum Graecarum amicis et iis praecipue, qui Baruthinum Gymnaſium frequentant, dicata atque conſecrata, ſolum id inuenitur et occurit, quod auctoris intelligen-

ligentiam recludere posse videtur facillime. Nam *Fischeri*, Professoris apud Lipsienses celeberrimi, (quod quidem lubentissime profiteor) obseruationes exegeticas easque egregias non tantum diligenter consului, et, quatenus consilio institutoque respon-derent, in rem meam vel potius tironum conuerti, sed etiam omnino scitu cogni-tuque necessaria ex illis in meam qualem-cunque opellam transtuli. Ex praestantis-simo quoque *magni Casauboni*, qui iure meritoque Hellados Latiique sospitatoribus adnumerandus est, commentario quaedam excerpsi, quae mihi in vsum iuuentutis scholasticae vtilia viderentur. Plura qui-dem ex penu illa eruditionis ditissima ad-didissem, nisi veritus essem, ne magnitu-

do

do voluminis (opella enim ex voluntate bibliopolae vndecim tantum vel duodecim plagellis conſtare debebat) officeret rationibus in primis pauperum adoleſcentulorum. Ea denique, quae GESNERVS et STROTHIVS ad noſtrum auctorem obſeruarunt in *Chreſtomathiis graecis* vel breuiaui vel adnotatiunculis meis adſcripſi verbotenus. Ceterum celeberrimi *Fiſcheri* indicem egregium-eumque fere totum integrumque, refectis tantum iis, quae ſolum artem criticam ſpectarent ideoque iuuenibus minus eſſent neceſſaria, typis recudendum feci.

Alios vero libros, vnde auctoris ſcripturam fortaſſe melius conſtituere et explicare potuiſſem, ad manus non habui.

Equi-

PRAEFATIO.

Equidem, quam aegre tulerim hanc librorum inopiam, non eſt, quod multis proſequar. Nam *Cl. Sontagii in Prooemium characterum Theophraſti libellum Lipſiae* 1787 (in quo, quantum comperi, Vir doctiſſimus de huius prologi fide, ſinceritate, atque auctoritate dubitat) ne oculis quidem inſpicere licuit. Addere quidem in animo fuit, in huius editionis ornamentum, illos *duos* auctoris *characteres*, quos *Amaduzzi*, doctus quidam Italus, Parmae anno 1786 primum in dias luminis oras produxit, ſed fruſtra in tabernis librariis a me quaeſiti ſunt. Nunc demum haec ſcribens certior factus ſum eosdem in cel. *Beckii inſtitutionibus philol. monogr.* Lipſ. 1787 inueniri recuſi.

Tu

Tu vero L. B. leuem huncce laborem iuuenilem non plane reiice; forſan maturior aetas dabit maturiora. Interea vale atque peccata ſiue a me ſiue ab operis, quibus propter morbum grauiſſimum praeeſſe non potui, comiſſa, ignoſcas quaeſo infirmitati humanae. Scripſi Baruthi die XXIII. Aprilis CIↃIↃCCLXXXIX.

THEOPHRASTI a)
NOTATIONES MORVM
SIVE
CHARACTERES ETHICI.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας τὴν διάνοιαν, ἐθαύμασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι θαυμάζων, τί γὰρ b) δήποτε τῆς Ἑλ-

a) Patria illius fuit *Ereſum*, (vndo etiam *Ereſius* vocatur) vrbs clariſſimae inſulae, *Lesbi*, (hodie *Metelino*) ab Aeolibus habitatae, et inſulis Aſiae ad occidentalem oram adnumeratae. Natus eſt Olymp. XCVII. 1. et mortuus anno aetatis LXXXV. quamquam alii aliter mortis annum definiunt. Patrem habuit *Melantum* ſullonem, a quo primum *Alcippo* philoſopho, (quem alii *Leucippum* vocant) Ereſi habitanti, traditus eſt, tum admodum iuuenis Athenas delatus *Platonem* et *Ariſtotelem* magno cum fructu audiuit, ita vt, defuncto Ariſtotele magiſtro, ei in ſchola peripatetica ſuccederet. Ariſtoteles *Theophraſti* nomen Noſtro indidit ob inſignem eloquentiam et quaſi diuinam ſermonis ſuauitatem, quum antea *Tyrtamus* vocaretur. Plura ſcripſit praeter *characteres* ſ. *notationes morum*, de quibus vide Diog. Laert. L. V. et Fabric. Biblioth. graec. L. III. c. 9. Vol. II. pag. 234. ſqq. Conf. et ill. *Harleſii introductionem in hiſtoriam L. Gr. Altenburgi* 1778 8. mai. vbi pag. 228. ſqq. de Noſtro docte copioſeque exponitur.

b) Caue putes particulam γὰρ redundare hoc loco, vt quidam ſomniarunt: magnitudinem enim admirationis ſingularis innuit. vide indi-

Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα χειμένης, καὶ πάντων Ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων, συμβέβηκεν ἡμῖν ὲ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων
2 ἔχειν. Ἐγὼ γὰρ, ὦ Πολύκλεις, συνθεωρήσας ἐκ πολλῦ χρόνυ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ c) βεβιωκὼς ἔτη ἐννενήκοντα d) ἐννέα, ἔτι δὲ ὡμιληκὼς πολλαῖς τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι, καὶ παρατεθεαμένος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τύς τε ἀγαθὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὺς φαύλυς ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύυσιν ἐν τῷ βίῳ. Ἐκθήσω δέ σοι κατὰ γένος ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τύτοις προσκείμενα, καὶ ὃν τρόπον
3 τῇ οἰκονομίᾳ χρῶνται. Ὑπολαμβάνω γὰρ, ὦ Πολύκλεις, τὺς υἱεῖς e) ἡμῶν βελτίυς ἔσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιῦ-

cem et cl. Fiſcher. ad hunc locum — Deinde per Ἑλλάδα *Athenas* et per Ἕλληνες *Athenienſes* intelligo. conf. et Caſaubonus.

c) Καὶ ante *βεβιωκὼς* habet vim explicandi et interpretandi: *quippe vixerim.* adi notam Fiſcheri et indicem.

d) Hanc lectionem defenderunt Caſaubonus in commentario ac Fabricius in Biblioth. gr. At locum noſtrum, quum Laertius ſcripſiſſet, Theophraſtum anno aetatis LXXXV. viuere deſiiſſe, emendandum et ſcribendum eſſe ἑβδομήκοντα ἐννέα LXXIX. Fiſcher contendit, quam ſententiam iam antea fouerunt Petit. L. II. obſeru. cap. 9. et Brucker in hiſtor. philoſ. crit. Vol. I. 842. not. *g*).

e) Sc. *poſteri*, ob eam cauſſam eleganter et grauiter υἱῦς dicti, quia ſcriptor, cum poſterorum animos et mores emendet per libros ſuos, dignus eſt, qui *pater* illorum habeatur.

τοιούτων· οἷς παραδείγμασι f) χρώμενοι, αἱρήσονται τοῖς ἐυσχημονεσάτοις συνεῖναί τε καὶ ὁμιλεῖν, ὅπως μὴ καταδεέσεροι ὦσιν αὐτῶν. Τρέψομαι g) δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὺ δὲ, 4
παρακολουθῆσαί τε καὶ εἰδῆσαι, εἰ ὀρθῶς λέγω. Πρῶτον μὲν δὴ ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων, ἀφεὶς τὸ προοιμιάζεσθαι, καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. Καὶ h) ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας, καὶ ὁρισθμαι αὐτήν· εἶτ' ἄτως τὸν εἴρωνα διέξειμι, ποῖός τις ἐστὶ, καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων, ὥσπερ ὑπεθέμην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ κατασῆσαι.

f) οἷς παραδείγμασι, intell. ὡς. Itaque verba οἷς παρ. non coniungenda sunt, vt Fischer bene iudicat.

g) τρέψομαι — λόγον, verterem: *Doch ich will sogleich zur Ausführung meines Plans schreiten.* Nam τρέπεσθαι (se conuertere) ἐπὶ τι vel πρὸς τι est *suscipere aliquid*, vt saepius apud scriptores graecos, cuius rei exempla dedit cl. Beck ad Aristoph. au. v. 1449 vbi et nostrum locum excitat.

h) Particulae καὶ hic quoque inesse vim explicandi iam adnotauit Fischer. Ceterum obseruante eodem viro docto non est tautologia hoc loco quaerenda, vt Paw aliique sed falso putarunt. Nam vt verba πρῶτον ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων ad vniuersum libellum pertinent, quibus significet Theophrastus, se in describendis vitiis initium facturum esse ab εἰρωνεία: ita verbis καὶ ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας declaratur, quomodo sit in notanda εἰρωνείας turpitudine versaturus.

CAPVT I.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ.

1 Ἡ μὲν δὴ εἰρωνεία δόξειεν ἄν εἶναι, ὡς [a] τύπῳ λαβεῖν, προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων. Ὁ δὲ εἴρων [b], τοιοῦτος τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν [c] λαλεῖν, ἐ μισεῖν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ τούτοις συλλυπεῖσθαι ἡττωμένοις [d]· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι· καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις [e] καὶ πρὸς τὸς ἀδικουμένους καὶ ἀγανακτοῦ-

a) *ὡς τύπῳ λαβεῖν.* Vbi ὡς cum infinitiuo conſtruitur, ſemper verbum aliquod intelligendum eſſe mihi videtur cum Zeunio ad Viger. pag. 201. Fortaſſe autem h. l. poteſt intelligi δεῖ, ἔξεστι aut ſimile quid.

b) De huius voc. vi et poteſtate vid. ind. et Geſner. Chreſtom. grae c. ad h. l.

c) vid. ind. ſ. h. voc.

d) Cel. Fiſcher in indice verbum ἡττᾶσθαι h. l. *de iis* tantum accipit, *qui euciderint cauſſa.* Sed longior patet huius verbi ſignificatio: eſt enim proprie *irgend einen Schaden leiden.*

e) Καὶ ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις. Liceat mihi hic ea repetere, quae Fiſcher V. C. ad locum noſtrum adnotauit: „Reiskius, ait, ſuſpicabatur deeſſe hic aliquid, intelligique debere aut ἠρεμεῖν, aut προφῶς φερειν [immo ἔχειν] aut χαιρειν. At quidni verba haec coniungi poſſint cum verbis προφῶς διαλέγεσθαι, vt ἐπὶ ſignificet *de?* Nam cum ſuperioribus verbis συγγνώμην ἔχειν coniungi ſine inepta tautologia videntur vix poſſe; quam tamen rationem in verſionibus ſuis ſequuti ſunt Politianus, Caſaubonus, Schwarzius. Sed etiam ſi coniungi cum illis recte poſſent, tamen non opus eſſet, aſſu-

ναχτῆντας πρόωs διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐν- 2
τυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις, προs-
τάξαι ἐπανελθεῖν· καὶ μηδὲν, ὧν πράτ-
τει, ὁμολογῆσαι, ἀλλὰ φῆσαι βουλεύεσθαι
καὶ πρόσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγονέναι, καὶ
ὀψὲ γενέσθαι [f] αὐτὸν, καὶ μαλακισθῆναι·
καὶ πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας,
ὡς οὐ πωλεῖ [g] καὶ μὴ πωλῶν, φήσει πωλεῖν·
καὶ ἀκούσας τι, δόξει μὴ προσποιεῖσθαι· καὶ
ἰδὼν, φήσει μὴ ἑωρακέναι· καὶ ὁμολογήσας,
μὴ μεμνῆσθαι· καὶ τὰ μὲν ἐσκέφθαι φάσκειν, 3
τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυμάζειν, τὰ δὲ
ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἔτω διαλογίσασθαι· καὶ
τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆ-
σθαι, Οὐ πιστεύω, Οὐχ ὑπολαμβάνω, Ἐκ-
πλήττομαι· καὶ λέγει ἑαυτὸν ἕτερον γεγο-
νέναι· καὶ μὴν οὐ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξῇει
παρά-

assumere quidquam extrinsecus. Quidni enim leges linguae patiantur dici *συγγνώμην ἔχειν ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις*? etc. — Ceterum vir ille doctissimus in indice s. v. *πρόωs* verba: *πρόωs διαλέγεσθαι ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις* optime vertit et interpretatur.

f) *γενέσθαι*, h. e. *domum reuertisse*. *γενέσθαι* autem dictum est pro *παραγενέσθαι*, vide Fischer qui in indice quaedam noui testamenti loca adtulit, quae verbo *γένεσθαι* in hoc significatu vtuntur. — *αὐτον* h. l. pro *ἑαυτὸν*. pronomina autem *αὐτοῦ*, *αὐτῷ αὐτὸν*, vsurpantur pro *ἑαυτοῦ*, *ἑαυτῷ*, *ἑαυτὸν*, quum respicitur ad personam, a qua coepta est oratio.

g) Vel quasi non intellexisset, quid vellent, vel quasi pecuniam non haberet, quia vendere non posset. *Gesner.*

παραδόξόν μοι τὸ πρᾶγμα, ἄλλῳ τινὶ λέγε· ὅπως δὲ σοι ἀπισήσω, ἢ ἐκείνῳ καταγνῶ, ἀπο-
4 ρῶμαι· ἀλλ᾽ ὅρα μὴ σὺ θᾶττον [h] πισεύῃς τοιάυτας φωνὰς καὶ πλοκὰς καὶ παλιλογίας· ᾧ χεῖρον ἐσὶν ἐυρεῖν ὐδέν· τὰ δὴ τῶν ἠθῶν μὴ ἁπλᾶ, ἀλλ᾽ ἐπίβυλα, φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ, ἢ τὺς ἔχεις.

CAPVT II.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

1 Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἄν τις ὁμιλίαν αἰσχρὰν εἶναι, συμφέρυσαν δὲ τῷ κολακεύοντι. τὸν δὲ κόλακα τοιῦτόν τινα, ὥσε πορευόμενον ἅμα εἰπεῖν, Ἐνθυμῇ, ὡς ἀποβλέπυσι [a] πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τῦτο ὐδενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γένεται πλὴν σοί· ἐυδοκίμεις χθὲς ἐν τῇ σοᾷ· πλειόνων γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων, καὶ ἐμπεσόν-
τος

h) θᾶττον, h. e. *citius, repente.* De iis inprimis vſurpatur qui impetu quodam animi magis quam conſilio aliquid faciunt, vid. Caſaubonus.

a) ἀποβλέπειν πρὸς τίνα. De hac locutione vide indicem et quos laudat ill. Harles in ind. ad Antholog. graec. profaic. h. v. — Ceterum vſus loquendi Atticorum pro εἰς poſtulat πρὸς: locus Xenophontis M. S. L. IV. cap. 2. §. 2. a Nedhamo et Fiſchero excitatus hanc emendationem et probat et exigit.

τος λόγȣ τίς ἔιη βέλτιϛος, ἀπ' ἀυτȣ̃ [b] ἀρξαμένȣς πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα ἀυτȣ̃ κατενεχθῆναι· καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγειν· ἀπὸ τȣ̃ 2
ἱματίȣ ἀφελεῖν κροκίδα· καὶ ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνέυματος προσενεχθῇ ἄχυρον, καρφολογῆσαι· καὶ ἐπιγελάσας δὲ ἐιπεῖν, ὁρᾶς; ὅτι δυεῖν [c] σοι ἡμερῶν ȣ̓κ ἐντετύχηκα, πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεϛόν· καίπερ, ἔι τις καὶ ἄλλος, ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα. καὶ λέ- 3
γοντος δὲ ἀυτȣ̃ τι, τȣ̀ς ἄλλȣς σιωπᾷν κελεῦσαι, καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκȣ́οντος· καὶ ἐπισημήνασθαι δὲ, ἐι πάυσεται, Ὀρθῶς. καὶ σκώψαντι πικρῶς ἐπιγελάσαι, τό, τε ἱμάτιον ὦσαι

b) ἀπ' αὐτȣ. Subita personarum mutatio pro ἀπὸ σȣ. Orationis autem structuram esse mutatam, apparet ex infinitiuo, qui aut ab intellecto aut statim subsequente λέγειν pendeat. Theophrastus omnino a secunda persona ad tertiam (quod tamen reiicit Fischer ad h, l.) transiisse videtur, ita tamen, vt vocabulum honoris αὐτος (de cuius eleganti vsu vide praeter indicem etiam Casaubonum et ill. Harles ad Anthol. graec. poet. pag. 13.) adulatoribus in primis familiare pro secunda persona σȣ poneret, conf. *die neue philologische Bibliothek* vol. IV. pag. 100.

c) δυεῖν σοι ἡμερῶν ȣ̓κ ἐντετύχηκα, *biduo te non conueni.* Numerorum enallage non tantum trita est in atticismo, quando nomen plurale neutrum singulari verbo cohaeret, vel in Zeugmate, Latinis etiam cognito; sed et numerale δύο, etiam cum dualiter declinatur, substantiuum plurale post se habet. vid. *Hoogeuen ad Vig. de idiotismis graecae dictionis* cap. III. sect. 1. pag. 39. edit. Zeune.

ὦσαι εἰς τὸ στόμα, ὡς δὴ ὁ δυνάμενος καταισχεῖν τὸν γέλωτα· καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπισπῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν Αὐτὸς παρέλθῃ· καὶ τοῖς παιδίοις μῆλα καὶ ἀπίους πρίαμενος, εἰσενέγκας δῦναι, ὁρῶντος αὐτοῦ· καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, χρῆσθ' πατρὸς νεόττια. καὶ συνωνούμενος δὲ κρηπῖδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος. καὶ πορευομένου πρός τινα τῶν φίλων, προδραμὼν εἰπεῖν, ὅτι πρός σε ἔρχεται· καὶ ἀναστρέψας, ὅτι προσήγγελκα. ἀμέλει δὲ καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί· καὶ τῶν ἐσιωμένων, πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον· καὶ παραμένων [d] εἰπεῖν, ὡς μαλακῶς ἐθίεις. καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης, φῆσαι, τοῦτ' ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι! καὶ ἐρωτῆσαι μὴ ῥιγοῖ, καὶ εἰ ἐπιβαλέσθαι βούλεται, καὶ ἔτι περισεῖλαι [e] αὐτόν. καὶ μὴν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ οὖς προσπίπτων, ψιθυρίζειν [f] καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων, τοῖς ἄλλοις λαλεῖν.

d) Aut *παραμένων*, vt referatur ad *πρῶτος* (h. e. *er ſetzt ſich auch zuerſt an die Tafel* etc.) ſtare aut legi poteſt *παραμένειν*, *ſuſtinet quoque dicere*, h. e. praeter ea quoque dicit. De aliis emendationibus et interpretationibus vide Fiſcherum in primis coniecturam Gronouii aui *παραχειμένῳ* probantem.

e) *καὶ ἔτι περισεῖλαι* etc. Senſus, quem Fiſcher hic reperit: *interrogat ſi forte rex velit amiciri: neque interrogat tantum, ſed ipſe continuo eum amicit.*

f) *Ψιθυρίζειν* h. l. proprie *in aurem ſuſurrare*, quod tenuiſſima voce fieri ſolet. cf. ill. Harles ad Theocr. idyll. I. 1.

λεῖν. καὶ τὸ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια, αὐτὸς ὑποστρῶσαι· καὶ τὴν οἰκίαν φῆσαι εὖ ἠρχιτεκτονῆθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦθαι καὶ τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι. καὶ τὸ κεφάλαιον, τὸν κόλακά ἐστι θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα, οἷς χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει.

CAPUT III.

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀδολεσχία ἔστι μὲν διήγησις λόγων 1
μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων· ὁ δὲ ἀδολέσχης, τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὃν μὴ γινώσκει, τούτῳ παραπαθεζόμενος πλησίον, πρῶτον μὲν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὃ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι [a]· εἶθ' ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν. εἶτα δὴ [b] προχωροῦντος τοῦ πράγματος, 2
λέγειν ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρω-

a) διηγήσασθαι, vide ind. s. v. διηγεῖσθαι, quosque laudat cl. Beck ad Aristophan. av. v. 198.

b) Particulae δὴ h. l. inest ea elegantia et vis, quae quidem sentiri, sed verbis exprimi nequit. ἔπειτα δὴ, hiernach, wenn nun so etc. Ceterum verba: προχωροῦντος τοῦ πράγματος cel. Fischer in indice vertit et interpretatur: re e sententia procedente, h. e. quum videt garrulitatem suam non displicere audientibus. Sed tamen, vt opinor, προχωρεῖν πράγμα est, ac si germanice dixeris, noch weiter in den Text kommen.

ϑρωποι τῶν ἀρχαίων· καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι· καὶ τὴν ϑάλατταν ἐκ Διονυσίων [c] πλώιμον εἶναι· καὶ εἰ ποιήσειεν [d] ὁ Ζεὺς ὕδωρ, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι· καὶ ἄτι ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει· καὶ ὡς χαλεπόν ἐσι τὸ ζῆν· καὶ, ὡς Δάμιππος μυσηρίοις [e] μεγίσην δᾷδα ἔσησε· καὶ, Πόσοι εἰσὶ κίονες τῷ 3 Ὠιδείῳ [f], καὶ, Χϑὲς ἤμεσα· καὶ, Τίς ἐσὶν ἡμέρα

c) h. e. *Bacchanalia maiora*, quae *in vrbe*, et quidem verno tempore menſe Elaphebolione (nobis, Martio) in honorem Bacchi celebrabantur. *Minora* vero Bacchanalia *in agris* menſe Poſideone (nobis, Decembri) agebantur. vide *van Dale diſſ. VIII. ad Antiqq. et marmora* pag. 613. ſqq. et *Martini Abhandlung von den Odeen der Alten. Lipſiae* 1768. 8. pag. 48. ſqq.

d) *εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ*, ſi Iupiter fecerit aquam, h. e. *pluerit*. conf. Ariſtoph. in Veſp. 261-263. vide quoque Hoogeuen ad Viger. cap. v. ſect. x. reg. ix. pag. 278 et 279. ed. Zeun. de conſtructione verbi *ποιεῖσθαι* inprimis cum ſubſtantiuorum accuſatiuis (vbi tunc vna voce Latine redditur, atque idem notat, quod ſubſtantiuum, ſi in verbum mutetur) doſte copioſeque diſputantem.

e) Myſteria *maiora* et *minora* Eleuſine in Attica celebrabantur. Hoc autem loco intelliguntur *maiora*, in honorem Cereris acta, menſe Boëdromione, nobis Septembri. Quinto illorum die geſtabant viri et feminae faces ardentes et eas ante fores ponebant. Videtur autem magnae fuiſſe laudi, quis maximam adferret. Et ille quintus dies dicebatur ἡ λαμπάδων ἡμέρα. vide *Meurſii Eleuſinia* etc. *Lugd. Bat.* 1619. 4. et *Stockhauſen de cultu ac vſu luminum. Traiecti ad Rhenum* 1726. cap. v.

f) *ᾠδεῖον* fuit Athenis locus, quem Pericles in modum

ἡμέρα σήμερον; καὶν ὑπομένῃ τὶς αὐτὸν, μὴ ἀφίξαθαι· καὶ ὡς Βοηδρομιῶνος μέν ἐσι τὰ μυσήρια, Πυανεψιῶνος δὲ Ἀπατύρια, Ποσειδεῶνος δὲ τὰ κατ' ἀγρὸς Διονύσια· παρασέισαντα δὲ χρὴ τὸς τοιύτυς τῶν ἀνθρώπων καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεθαι, ὅσις ἀπύρετος βύλεται εἶναι. ἔργον γὰρ συναρχεῖθαι τοῖς μήτε σχολὴν, μήτε σπυδὴν, διαγινώσκυσιν.

CAPVT IV.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΙΚΙΑΣ.

Ἡ δὲ αγροικία δόξειεν ἂν εἶναι ἀμαθία ἀσχήμων· ὁ δὲ ἄγροικος [a], τοιοῦτός τις, οἷος κυκεῶνα [b] πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορέυεθαι· καὶ

dum theatri exſtruxit et multis ſedibus columnisque lapideis exornauit, vbi mufica certamina ſpectabantur. vide Caſaubonum, Fiſcherum in indice et cl. Martini libellum memoratum p. 14. ſqq. 24. ſqq. 33. ſqq. Sed *odeum*, vt alia Graecorum theatra non ſolum ad eam rem, vnde nominatur, ſed etiam ad emtionem et venditionem adhibitum eſt. Praeterea iudiciis habendis inſeruit.

a) Diſtinguendum ab ἀγροῖκος, quod *in agris verſantem* denotat, ſeu *ruſticum* non propter mores ſed propter vitae genus ita adpellatum.

b) Κυκεὼν erat potio confecta vel ex aqua et farina, vel e farina, vino, melle, etiam caſeo, vel e vino et floribus herbisque pluribus. v. Fiſcher. ind. h. v. et quos ibi laudat. Gesner. vero hic intelligi vult ſpeciatim κυκεῶνα βλητχωνίας, qui memoratur ab Ariſtophane Pac. 711. h. e. *puleiatum*, vinum pulegio conditum.

καὶ τὸ μύρον φάσκειν ἡδὲν τῷ θύμῳ ἥδιον ὄζειν· καὶ μέιζω τῶν ποδὸς τὰ ὑποδήματα φορεῖν· καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν· καὶ τοῖς μὲν φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπιτεῖν, πρὸς δὲ τὺς αὐτῶ οἰκέτας ἀνακοινῶθαι περὶ τῶν μεγίστων· καὶ τοῖς παῤ αὐτῶ ἐργαζομένοις ἐν ἀγρῷ, 2 πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγεῖθαι· καὶ ἀναβεβλημένος ἄνω τῶν γόνατος, καθιζάνειν, ὥτε τὰ γυμνὰ αὐτῶ φαίνεθαι· καὶ ἐπ' ἄλλῳ μὲν μηδενὶ θαυμάζειν, μήτε ἐκπλήττεθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς· ὅταν δὲ ἴδῃ βῦν, ἢ ὄνον, ἢ τράγον, ἐπικὼς θεωρεῖν· καὶ προαιρᾶν δὲ τι ἐκ τῶ ταμείω, δεινῶς φαγεῖν, καὶ ζωρότερον πιεῖν· καὶ τὴν σιτοποιὸν [c] πειρᾶν λαθεῖν· κατ' ἀλέσαι μετ' αὐτῆς τοῖς ἔνδον πᾶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια. καὶ ἀρίστων δὲ ἅμα τοῖς 3 ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν τὸν χόρτον. καὶ κόψαντος [d] τὴν θύραν ὑπακῦσαι αὐτός. καὶ τὸν κύνα

c) Ex hoc Theophrasti loco satis apparet, apud veteres feminarum fuisse, non solum fruges pinsere, panem coquere etc. sed etiam praeesse cellae penariae, Qua ex causa voc. σιτοποιος rectius puto reddi *Sehafnerin*, quam *Baekerin*.

d) Veterum Graecorum, in primis Athenienſium, aedes ita erant comparatae, vt fores non introrsum ducendo, sed in viam publicam reiiciendo, aperirentur. Itaque qui exibant, necesse habebant, digito fores percutere, ψοφεῖν, lat. *crepare*, vt, qui intraturi adstarent, cauere sibi possent: introituri autem fores pulsabant, quod gr. κόπτειν dicitur. — ὑπακύειν vero proprium est verbum de eo, qui ad ianuam sedet atque obseruat, si qui sint, qui iutromitti cupiant, vt

κύνα προσκαλεσάμενος, καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς ῥύγχους, εἰπεῖν, ὅτος φυλάττει τὸ χωρίον, καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰς ἔνδον, καὶ τὸ ἀργύριον δὲ παρά τε λαβὼν ἀποδοκιμάζειν [e], λίαν μὲν λυπρὸν εἶναι, καὶ ἕτερον ἅμα ἀλλάττεσθαι· καὶ ὃ ἄροτρον ἔχρησεν, ἢ κόφινον, ἢ δρέπανον, ἢ θύλακον, ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμνησκόμενος. καὶ εἰς 4
ἄσυ καταβαίνων, ἐρωτῆσαι τὸν ἀπαντῶντα, πόσοι ἦσαν αἱ διφθέραι καὶ τὸ τάριχος· καὶ εἰ σήμερον ὁ ὠγὼν νεμηνίαν ἄγει. καὶ εἰπεῖν εὐθὺς ὅτι βέλεται καταβὰς ἀποκείρασθαι. καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἆσαι· καὶ εἰς τὰ ὑποδήματα δὲ ἥλους ἐγκρῦσαι, καὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους.

vt domino adnunciet, quod dicitur proprie εἰσαγγέλλειν. vide Bach. ad Xenophon. Sympoſ. cap. I. §. 11. pag. 158 et 159. ed. Zeunii et quos ibi laudat.

e) Pecuniam iam acceptam reprobat, *dicens*, nimis tenuem eſſe, et ſimul, *cum dicto*, ipſe (de menſa argentarii) aliam mutat. Gesner. adde Caſaubonum ad h. l.

CAPVT

CAPVT V.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ἀρέσκεια ἔστι μὲν, ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν, ἔντευξις οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ [a]) ἡδονῆς παρασκευαστική· ὁ δὲ ἄρεσκος, ἀμέλει τοιοῦτός τις, οἷος πόρρωθεν προσαγορεύσας, καὶ ἄνδρα κράτιστον εἰπὼν, καὶ θαυμάσας ἱκανῶς, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μὴ ἀφιέναι καὶ μικρὸν προπέμψας, καὶ ἐρωτήσας, πότε αὐτὸν ὄψεται, ἔτι ἐπαινῶν ἀπαλλάττεσθαι· καὶ παρα-
2 κληθεὶς δὲ πρὸς δίαιταν, μὴ μόνον ᾧ πάρεστι βάλλεσθαι ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ, ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῇ καὶ τοὺς ξένους [b]) δὲ εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολιτῶν· καὶ κεκλημένος δὲ ἐπὶ δεῖπνον, κελεῦσαι καλέσαι τὰ παιδία τὸν ἐσιῶντα· καὶ εἰσιόντα [c]), φῆσαι σύκα ὁμοιότερα [d]) εἶναι τῷ πατρί· καὶ προ-

a) ἂν ἐπὶ τῷ βελτίστῳ. Haec verba valent (vt iam cel. Fiſcher bene obſeruat in indice ſ. v. βέλτιων) idem quod ἄνευ ὠφελείας καὶ μετὰ βλάβης, quia ἄρεσκος nec ſibi prodeſt blanditia (qua re differt ab adulatore) nec ei cui blanditur, immo etiam obeſt et nocet.

b) Nota atticiſmum pro καὶ εἰπεῖν ὡς οἱ ξένοι. Quare Caſauboni emendationem πρὸς τοὺς ξένους non neceſſariam eſſe puto: ἄρεσκος enim dicit illa verba praeſentibus peregrinis. Sed vid. Fiſcher.

c) εἰσιόντα eſt h. l. adcuſatiuus abſolutus habetque vim genitiuorum, quos vocant, conſequentiae.

d) Notandus graeciſmus, cum comparatiuum ſequitur genitiuus vnicae vocis, quae per totam ſententiam reddi debet. Eſtque ille genitiuus ſubſtantiui, quod eſt ſubiectum dicti vel prouerbii alicuius,

προ-

προσαγαγόμενος, φιλῆσαι, καὶ παρ αὐτὸν καθίσαι· καὶ τοῖς μὲν συμπαίζειν [e] αὐτὸς, λέγων, ἀσκὸς, πέλεκυς [f]· τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν, ἅμα θλιβόμενος. καὶ πλειστάκις 3 δὲ ἀποκείρασθαι, καὶ τὼς ὀδόντας λευκοὺς ἔχειν· καὶ τὰ ἱμάτια δὲ χρηστὰ μεταβάλλεσθαι, καὶ χρίσματι ἀλείφεσθαι· καὶ τῆς μὲν ἀγορᾶς πρὸς τὰς τραπέζας προσφοιτᾶν· τῶν δὲ γυμνασίων ἐν τούτοις διατρίβειν, ἔ ἂν ἔφηβοι γυμνάζωνται. τῷ δὲ θεάτρῳ καθῆσθαι, ὅταν ᾖ θέα, πλησίον τῶν στρατηγῶν· καὶ ἀγοράζειν αὐτῷ μὲν μηδὲν, ξένοις δὲ εἰς Βυζάντιον [g] ἐπισάλματα· καὶ Λακωνικὰς κύνας εἰς

cuius, quod fertur in primis. vide Hoogeuen ad Viger. cap. III. sect. 11. pag. 65. ed. Zeune. Adde Fischer in ind. et quos ibi laudat.

e) Compara cum his Iuuenalem (Sat. v. 141. sqq.) de falsis fictisque amicis loquentem, quem locum iam Casaubonus excitat: *Sed tua nunc Mycale pariat licet, et pueros tres in gremiis patris fundat; simul ipse loquaci gaudebit nido: viridem thoraca iubebit afferri, miniasque nuces assemque rogatum ad mensam quoties parasitus venerit infans.*

f) Mihi satis arridet Fischeri interpretatio: ἀσκὸν et πέλεκυν esse vocabula crepundiorum, quae penderent de collis liberorum, haberentque figuram vterculi et securiculae. Quare cum hoc viro docto interpretationem eorum stare posse non credo, qui arbitrantur, liberos ipsos ab homine ἀρτοκόπῳ ita vocari, neque eam Paui, fabellas intelligentis, quibus nutriculae oblectarint infantes, et quarum initium fuerit ἀσκὸς, πέλεκυς.

g) *Byzantium* fuit quondam vrbs clarissima Thraciae, de qua Stephanus Byzantinus: Βυζάντιον· τὸ ἐν Θρᾴ-

κῃ

εἰς Κύζικον [h]· καὶ μέλι Ὑμήττιον, εἰς Ῥόδον· καὶ ταῦτα ποιῶν, τοῖς ἐν τῇ πόλει διη-
4 γεῖσθαι. ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι δεινὸς, καὶ τίτυρον κτήσασθαι, καὶ Σικελικὰς περιστερὰς καὶ δορκαδείους ἀστραγάλους, καὶ Θυριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους, καὶ βακτηρίας [i] τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδάιμονος, καὶ αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους, καὶ αὐλίδιον παλαιστρικὸν κόνιν ἔχον, καὶ σφαιριστήριον· καὶ τοῦτο περειϊὼν χρᾶν ἀεὶ τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς σοφισταῖς, τοῖς ὁπλομάχοις, τοῖς ἁρμονικοῖς, ἐπιδείκνυσθαι, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν ὕστερον εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν θεωμένων, πρὸς ἕτερον, ὅτι τούτου ἐστὶν ἡ παλάιστρα.

ακη βασίλειον, πόλις διασημοτάτη πρὸς τῇ Προποντίδι, πρὸς τῷ μέρει τῆς Εὐρώπης. *Fischer in indice.*

h) *Cizicum*, vrbs in insula eiusdem nominis, sed ab Alexandro continenti iuncta, in Propontide. Cincta fuit saltibus et siluis. Qua ex re apparet, cur ἄρεσκος hospitibus Cyzicenis mittere dicatur canes Laconicos. *Idem.*

i) βακτηρίας τῶν σκολιῶν, eleganter dictum pro βακτηρίας σκολίας. Est autem hic vsus loquendi non obscurus: nam βακτηρία τῶν σκολιῶν est, ac si dixeris, *baculus ex illis, qui tortuosi sunt.* confer Hemsterhuis ad Lucian. Dial. Mort. XXII. Ceterum intelligitur ex hoc loco, homines delicatulos et elegantiae studiosos gestasse baculos Athenis, de qua consuetudine vide praeter Casaubonum ad h. l. etiam Duker. ad Thucyd. pag. 555.

CAPVT

CAPVT VI.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀπόνοια ἔστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔρ- 1
γων καὶ λόγων· ὁ δὲ ἀπονενοημένος, τοιοῦτός τις, οἷος ὀμόσαι ταχὺ, κακῶς ἀκοῦσαι, καὶ λοιδορηθῆναι δυνάμενος. τῷ ἤθει ἀγοραῖός [a] τις, καὶ ἀνασεσυρμένος, καὶ παντοποιὸς ἀμέλει δυνατὸς καὶ ὀρχεῖσθαι νήφων τὸν κόρδακα [b], καὶ προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ· καὶ ἐν 2
θαύμασι [c] δὲ τὰς χαλκᾶς ἐκλέγειν, καθ' ἕκαστον παριών, καὶ μάχεσθαι τοῖς τὸ σύμβολον [d] φέρουσι καὶ προῖκα θεωρεῖν ἀξιοῦσι. δεινὸς δὲ καὶ πανδοκεῦσαι, καὶ πορνοβοσκῆσαι, καὶ τελωνῆσαι, καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι, ἀλλὰ κηρύττειν, μαγειρεύειν, κυβεύειν, τὴν μητέρα μὴ τρέφειν, ἀπάγεσθαι κλοπῆς, τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἰκεῖν, ἢ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν· καὶ τοῦτο [e] δ' ἂν εἶναι 3
δόξειε

a) Hanc vocem optime illustrant cel. Fischer in indice et Valkenarius ad Ammonium p. m. pag. 7.

b) Varia saltationum genera, in Graecia vsitata, et eorum nomina reperies apud Athenaeum L. XIV. p. m. p. 629 sq. adde *Stroth.* in Chrestomathia graeca ad h. l.

c) ἐν θαύμασι, h. e. *wenn Taschenspielerkünste vorgestellt werden.* Praestigiae enim admirationem spectatorum excitare solent. Θαῦμα vero vsurpatur a scriptoribus graecis, cum de re *mirabili* atque *insolita* loquuntur. De *praestigiatoribus* veterum et eorum artibus confer omnino Casaubon.

d) vide Casaubonum.

e) Ego cum cel. Fischero verba καὶ τοῦτο δὲ interpretor:

δόξειε τῶν περιῃσαμένων τὰς ὄχλας, καὶ προσκαλσάντων, μεγάλῃ τῇ φωνῇ καὶ παρερρωγυίᾳ διαλεγομένων πρὸς αὐτὰς καὶ λοιδορουμένων· καὶ μεταξὺ οἱ μὲν προσίασιν, οἱ δὲ ἀπίασι πρὶν ἀκῦσαι αὐτῦ· ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀρχὴν, τοῖς δὲ συλλαβὴν, τοῖς δὲ μέρος τῦ πράγματος λέγει· ὃκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν
4 αὐτῦ, ἢ ὅταν ἡ πανήγυρις. ἱκανὸς [f] δὲ καὶ δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι [g]· ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ, καὶ ὁρμαθὸς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν. ὃκ ἀποδοκιμάζων δὲ, ὃς ἅμα πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν, καὶ εὐθὺς τέττοις δανείζειν, καὶ τῆς δραχμῆς [h] τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι [i], καὶ ἐφοδέυειν

tor: *quin etiam*, ἀμέλει δὲ, vt ſaepius Noſter loquitur. Similiter Demoſthenes in oratione de Corona (cap. 37. pag. 292. ed. Harles.) καὶ τοι καὶ τῦτο ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας τῦτῳ διαφέρειν ἡγῦμαι. Et ſic vſurpatur quoque καὶ ταῦτα, de quo vide Hoogeuen de part. pag. 410, ſqq. ed. Schüz.

f) h. l. idem quod δεινὸς, δύνατος et οἷος, *im Stande, fähig.*

g) Homo enim perditiſſimus ſemper in iudiciis verſari ſolet.

h) Δραχμὴ erat numus Atticus, et quidem ſecundum Suidam ſ. h. v. ſex obolorum valore, Romanorum denarii pretio reſpondens. De diuerſo genere et valore drachmarum vide praeter Fiſcherum in indice etiam *Potters gricch. Arch.* Vol. 2. pag. 125. 154. 163. ed. Ramb.

i) Sic dicitur quoque apud Platonem Apol. Socrat. cap. IV. χρήματα πράττεσθαι, vt apud nos ſimiliter *Geld machen.*

δέυειν τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, τὰ ταριχοπωλεῖα. καὶ τὸς τόκους ἀπὸ τῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γυάθον ἐκλέγειν. ἐργώδεις δὲ εἰσὶ τὸ σόμα εὔλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν, καὶ ῥθεγγόμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὡς συνηχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια.

CAPVT VII.

ΠΕΡΙ ΛΑΛΙΑΣ.

Ἡ δὲ λαλιὰ, εἴ τις αὐτὴν ὁρίζεσθαι βού- 1
λοιτο, εἶναι ἂν δόξειεν ἀκρασία τῦ λόγυ· ὁ δὲ λάλος, τοιῦτός τις, οἷος τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν, ἂν ὁτιῦν πρὸς αὐτὸν ῥθέγξηται, ὅτι ὐδὲν λέγει. καὶ ὅτι αὐτὸς πάντα οἶδε, καὶ ἂν ἀκύσῃ αὐτῦ, μαθήσεται. καὶ μεταξὺ δὲ ἀποκρινομένῳ [a], ὑποβάλλει, εἶπας σὺ, μὴ ἐπιλάθῃ ὃ μέλλεις λέγειν [b]. καὶ, εὖγε ὅτι μὲ ὑπέμνησας· καὶ, τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν πυ· καὶ, 2
ὃ παρέλιπον· καὶ, ταχύ γε συνῆκας τὸ πρᾶγμα. καὶ,

a) Vt adcuſatiuus, ita hic datiuus abſolutus ponitur loco genitiuorum, vt vocant, conſequentiae: conf. Fiſcherum ad hunc locum.

b) Εἶπας σὺ mihi cum Fiſchero videtur eſſe ſermo loquacis, qui admonere velit alterum, vt ipſe ſileat ſeque ſinat loqui. Potuiſſet ſane (pergit vir doctiſſimus, ex cuius nota haec ſumta ſunt) Theophraſtus dicere σίγα, alioue ſimili verbo vti; ſed meminerat, ſe loquentem inducere Athenienſem, cuius oratio non ſoleret fines cancellosque humanitatis tranſilire. — Sic fere Germani: *vergeſſen Sie Ihre Rede nicht.*

καὶ, πάλαι σέ παρετήρουν εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοί κατενεχθήσῃ. καὶ ἑτέρας ἀφορμὰς τοιάυτας πορίσασθαι, ὥσε μηδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντα. καὶ ὅταν γε τὸς καθ' ἕνα ἀποκναίσῃ, δεινὸς καὶ ἐπὶ τὸς ἀθρόους καὶ συνεσηκότας πορευθῆναι, καὶ φυγεῖν ποιῆσαι μεταξὺ χρηματίζοντας. καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα δὲ καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιὼν, κωλύειν τὸς παῖδας προμανθάνειν [c] τοσαῦτα [d], καὶ προσλαλεῖν τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις· καὶ τὸς ἀπιέναι φάσκοντας δεινὸς προπέμψαι, καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν. προσδιηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντός 4 ποτε γενομένην τῷ ῥήτορος μάχην, καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων [e] ἐπὶ Λυσάνδρῳ· καὶ ὅς ποτε λόγως αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ δήμῳ. καὶ κατὰ τῶν πλησθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν, ὥσε τὸς ἀκούοντας ἤτοι ἐπιλαθέσθαι, ἢ νυσάξαι, ἢ 5 μεταξὺ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ συν-

c) Noſtro loco verbum προμανθάνειν, mea quidem opinione, habet nullam emphaſin, ſed poſitum omnino pro ſimplici μανθάνειν mihi videtur. verba enim compoſita habent ſaepenumero poteſtatem ſtructuramque ſimplicium. vide clar. Degen in indice ad Anacreont. ſ. v. προπίνειν, et quos ibi laudat.

d) τοσαῦτα, pertinet vocabulum hoc ad ea, quae in ludis et palaeſtris docentur, et eſt quaſi δειχτικῶς poſitum. Fiſcher.

e) ſc. anno XXVI belli Peloponeſiaci.

συνδιαιτάζων δὲ, κωλῦσαι κρῖναι· καὶ συνθεωρῶν, θεάσασθαι· καὶ συνδειπνῶν, φαγεῖν· λέγων, ὅτι χαλεπὸν τῷ λάλῳ ἐστὶ σιωπᾶν, καὶ ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα. καὶ ὡς οὐκ ἂν σιωπήσειεν, οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν ἂν εἶναι λαλίστερος. καὶ σκωπτόμενος ὑπομεῖναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῷ παιδίων, ὅταν αὐτὸν ἤδη καθεύδειν βουλόμενον κελεύῃ, λέγοντα ταῦτα, λαλεῖν [f] τι ἡμῖν, ὅπως [g] ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ.

CAPVT VIII.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΠΟΙΙΑΣ.

Ἡ δὲ λογοποιΐα ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λό- 1
γων καὶ πράξεων, ὧν βούλεται ὁ λογοποιῶν· ὁ δὲ λογοποιὸς, τοιοῦτός τις, οἷος ὑπαντήσας τῷ φίλῳ, εὐθὺς καταβαλὼν τὸ ἦθος, καὶ μειδιάσας, ἐρωτῆσαι, πόθεν σὺ, καὶ τί λέγεις; καὶ ἔχεις περὶ τοῦδε [a] εἰπεῖν καινόν; καὶ ἐπιβαλὼν ἐρωτᾷν, μὴ λέγεταί τι καινότερον; καὶ μὴν ἀγαθά γε ἐστι τὰ λεγόμενα; καὶ οὐκ ἐάσας ἀποκρίνεσθαι, εἰπεῖν, τί λέγεις; οὐδὲν ἀκήκοας; δοκῶ μοι σὲ εὐωχήσειν καινῶν λόγων·

f) Infinitiuus pro imperatiuo.

g) ὅπως h. l. vt saepius notat id quod ἵνα vel ἵνα οὕτως, *vt hoc modo*, conf. de hac particula in primis Hoogeuen pag. 562. sqq. ed. Schüz.

a) subintelligendum aut Καιρῷ aut πράγματος.

γων. καὶ ἔστιν αὐτῷ ἡ στρατιώτης, ἡ παῖς Ἀσείᾳ τῇ αὐλητρίδι, ἣ Λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης, ἧς φησὶν ἀκηκοέναι. αἱ μὲν δὴ ἀναφοραὶ [b] τῶν λόγων τοιαῦταί εἰσιν αὐτῷ, ὧν ἐθέλοις ἂν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. διηγεῖται δὲ τάδε φάσκων λέγειν, ὡς Πολυσπέρχων [c] καὶ ὁ βασιλεὺς [d] μάχῃ νενίκηκε, καὶ Κάσανδρος [e] ἐξώγρηται. κἂν εἴπῃ τις αὐτῷ, Σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φήσει· τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ [f] ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν

b) ἀναφοραὶ — ἐπιλαβέσθαι, elegantes de eo, qui auctores famae et teſtes citat laudatque: *remittit ad auctores famae illius, quae dicit narratque illos, quos nemo poſſit redarguere.* vide Fiſcher et Caſaubonum. In eodem ſignificatu occurrit quoque verbum ἀναφέρειν apud Platonem Apolog. Socrat. cap. 5. pag. 48. ed. Fiſch. ἃ γὰρ ἐμὸν ἐρῶ τὸν λόγον, οὓς ἂν λέγω, ἀλλ' εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω, quem locum veriſſime vertit Voſſius V. C. *was ich ſagen werde, das ſage ich nicht für mich, ſondern ſpreche es einem nach, den ihr verehren müſt.*

c) *Polyſperchon*, amicus Alexandri M., qui mortuo Antipatro ſummam imperii accepit, tutorque factus eſt regiae ſobolis Alexandri.

d) *βασιλεὺς*, h. e. Aridaeus, frater Alexandri. vide Caſaubonum.

e) *Caſander*, Antipatri filius, ab Polyſperchonte defecerat ad Antigonum, quare Polyſperchon eum bello perſequutus eſt. Huius belli hiſtoria fuſius enarratur apud Diodorum Siculum L. XVIII.

f) Particula γὰρ reddit hoc loco rationem ſententiae eleganter praetermiſſae, cuius rei exempla vbiuis occurrunt apud ſcriptores graecos. vide Zeune ad Viger. pag. 481. et in animaduerſionibus ad Anacreontem etc. Lipſiae 1775, pag. 14. confer quoque Hoogeuen de particulis pag. 129. ſq. ed. Sch.

No-

τὸν λόγον ἐπεντείνειν. καὶ πάντα γὰρ [g] συμφωνεῖν. ταῦτα λέγειν περὶ τῆς μάχης καὶ πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι. εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν· ὁρᾶν γὰρ αὐτῶν πάντων μεταβεβληκότα. λέγει δ' ὡς καὶ παρακήκοε παρά τι- 3
τος κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἤδη πέμπτην ἡμέραν ἥκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὃς πάντα ταῦτα εἶδε. καὶ πάντα διεξιὼν, πῶς ὄιεσθε; πιθανῶς σχετλιάζει· λέγων, δυστυχὴς Κάσανδρος! ὦ ταλαίπωρος! ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἀλλ' ἦν ἰσχυρὸς γενόμενος [h]. καὶ δεῖ δὲ αὐτὸ σὲ μόνον εἰδέναι. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων. Τῶν τοιούτων ἀν- 4
θρώπων τεθαύμακα τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες· οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. πολλάκις γὰρ αὐτῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς βαλανείοις περιττάσεις ποιούμενοι, τὰ ἱμάτια ἀποβεβλήκασιν· οἱ δ' ἐν τῇ ξοᾷ πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ νικῶντες, ἐρή-

μους

Noſtro loco itaque ſubintell. *omnino ego credo*, *iam* rumor rei peruaſit totam vrbem, victoria illa celebratur et fertur ſermonibus omnium in vrbe.

g) Etiam in his quaedam ſubintelligenda ſunt: *et id verum eſt*, *nam omnia* h. e. *omnes conſentiunt.* Alii tamen, γὰρ transpoſito, legunt: καὶ πάντα συμφωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν etc. quam lectionem etiam probat Fiſcher.

h) ἀλλ' ἦν ἰσχυρὸς γενόμενος, h. e. *at tamen potens iam erat:* quo magis mirum eſt, eum victum eſſe et captum, tantas opes concidiſſe.

μὸς i) δίκας ὠφλήκασιν· εἰσὶ δ' οἳ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος αἱροῦντες, παρεδειπνήθησαν. πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστι τὸ ἐπιτήδευμα. ποίᾳ γὰρ ὑ σοᾷ, ποίῳ δὲ ἐργαστηρίῳ, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς ὑ διημερεύουσιν, ἀπαυδᾶν ποιοῦντες τὸς ἀκούοντας ὅτως, καὶ καταπονοῦντες k) ταῖς ψευδολογίαις;

CAPUT IX.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ἀναισχυντία ἐστὶ μὲν, ὡς ἔρῳ λαβεῖν, καταφρόνησις δόξης αἰσχρᾶ ἕνεκα κέρδους· ὁ δὲ ἀναίσχυντος, τοιοῦτος, οἷος πρῶτον μὲν, ὃν ἀποφεύγει, πρὸς τοῦτον ἀπελθὼν δανείζεσθαι. εἶτα θύσας τοῖς θεοῖς, αὐτὸς μὲν δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἁλσὶ πάσας· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ἀκόλουθον, δοῦναι, ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ

i) Apud Athenienſes multabatur mille drachmis, qui vadimonium deſeruiſſet. vide Caſaubonum ad h. l. confer quoque Reiske in indice Demoſthen. ἐρήμη et ἔρημος et Dorville ad Charitonem pag. 574. ſq.

k) Vide Horat. A. P. v. 473. ſqq. ibique Lambinum, vbi culpatur recitator ſibi nimium placens, qui verſus odioſe recitat, nec auditorem dimittit, donec ipſe recitando deſeſſus, et ſuorum verſuum laudibus ſatiatus ſit, eumque poëta cum hirudine (*Blutigel*) comparat.

Indoctum doctumque fugat recitator acerbus.
Quem vero arripuit, tenet occiditque legendo,
Non miſſura cutem, niſi plena cruoris hirudo.

καὶ ἄρτον, καὶ εἰπεῖν ἀκούντων πάντων, ἐνωχῶ τίμιε [a]. καὶ ὀψωνῶν δὲ, ὑπομιμνήσκειν τὸν κρεωπώλην, εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε. καὶ ἐσηκὼς πρὸς τῷ σαθμῷ, μάλισα μὲν κρέας, εἰ δὲ μὴ, ὀσῶν εἰς τὸν ζωμὸν ἐμβάλλειν· καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει. εἰ δὲ μὴ, ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον, ἅμα γελῶν ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ξένοις δὲ αὐτῶ θέαν ἀγοράσας, μὴ δὸς τὸ μέρος, θεωρεῖν. ἄγειν δὲ καὶ τὸς υἱεῖς εἰς τὴν ὑσεραίαν [b], καὶ τὸν παιδαγωγόν. καὶ ὅσα ἐωνημένος ἄξιά τις φέρει, μεταδῦναι κελεῦσαι καὶ αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθὼν, δανείζεσθαι κριθάς, ποτὲ δὲ ἄχυρον. καὶ ταῦτα χρήσαντας, ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν. δεινὸς δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκεῖα τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν, καὶ βάψας ἀρύταιναν, βοῶντος τῦ βαλανέως [c], αὐτὸς αὐτῦ καταχέασθαι, καὶ εἰπεῖν,

a) Character impudentis ſic plane expreſſus eſt. Summa enim ἀναισχυντία, ſeruum coram hominibus liberis τίμιον nominare. Τίμιε autem apud Atticos, vt apud Romanos *Domine*, erat vocabulum honoris, quo ſuperiores ab inferioribus in congreſſionibus ſalutabantur. confrtr. Caſaubonus.

b) Gesnerus in Chreſtom. graec. hoc loco ſubintelligi vult χώραν. Sed Fiſcher iam adnotauit, ellipſin et vſum huius vocabuli eſſe inſolentem. Malim itaque cum hoc viro graece doctiſſimo ſupplere ἡμέραν.

c) Videtur igitur moris fuiſſe, *quadrantem* illum balnei pretium ante ſoluere, quam calidam quis attingeret. Gesner.

εἰπεῖν, ὅτι λέλουται, ἀπιών· κἀκεῖ [d]), Οὐδεμία σοι χάρις.

CAPVT X.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ μικρολογία ἔστι φειδωλία τις διαφόρου ὑπὲρ τὸν καιρόν· ὁ δὲ μικρολόγος, τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν, καὶ συσσιτῶν ἀριθμεῖν τε κύλικας ὅσας ἕκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαι [a]) ἐλάχιστον τῇ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. καὶ ὅσα μικρῷ τις πριάμενος λογίζεται, πάντα
2 φάσκειν εἶναι ἄγαν. καὶ οἰκέτου χύτραν ἢ λοπάδα

d) λέλουται, ἀπιών· κἀκεῖ etc. Hanc lectionem non esse mutandam iam recte vidit cel. Fischer, ita interpretans locum: *dicit se lauisse, et abit: et ibi* (e loco vbi discedens stat), *Ego vero, inquit, gratiam tibi habeo nullam.* Κἀκεῖ igitur hoc loco vertendum est *et ibi, et tum porro.*

a) ἀπάρχεσθαι, *libare*, vt in sacris Graecorum, ita in conuiuiis vsitatum erat. Nam ante, quum inciperent capere cibum et potionem, epularum partem diis consecrabant dabantque, quod de vino aliisque liquoribus dicebatur σπένδειν et λείβειν, de cibis ἀπάρχεσθαι. Cur autem μικρολόγος hoc loco dicitur ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ Ἀρτέμιδι? Aut quia σύσσιτοι in primis ex venatione epulabantur, vt Plutarchus in vita Lycurgi de Lacedemoniis testatur; aut quoniam (quod mihi et Fischero magis placet) Diana dea praesesque valetudinis atque salutis putabatur, de qua re vide Callimach. hym. in Dian. v. 124. sqq.

πάδα κατάξαντος, εἰσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων. καὶ τῆς γυναικὸς ἀποβαλούσης τρίχαλκον, οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη, καὶ τὰς κλίνας, καὶ τὰς κιβωτοὺς, καὶ διφᾶν τὰ καλύμματα. καὶ ἐάν τι πωλῇ, τοσούτου ἀποδόσθαι ὥστε μὴ λυσιτελεῖν τῷ πριαμένῳ. καὶ οὐκ ἂν ἐάσαι οὔτε συκοτραγῆσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου, οὔτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ πορευθῆναι, οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. καὶ τοὺς ὅρους [b] δὲ ἐπισκοπεῖσθαι ὁσημέραι, εἰ διαμένουσιν οἱ αὐτοί. δεινὸς δὲ καὶ ὑπερημερίαν πρᾶξαι, καὶ 3
τόκον τόκου· καὶ ἑστιῶν τοὺς δημότας [c], μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι· καὶ ὀψωνῶν, μηθὲν

b) Ordo verborum: Καὶ ἐπισκοπεῖσθαι ὁσημέραι εἰ οἱ ὅροι διαμένουσιν οἱ αὐτοί. — Voc. ὅρους Casaubonus accipit de *finibus* et *terminis agrorum*, qui etiam apud veteres *cippis* s. *columellis* signabantur: *Salmasius* vero *in de Modo Vsurr.* cap. 15, pag. 638. de *cippis*, *qui in agris oppignoratis poni soliti fuerint*, et hi agri ἐστιγμένοι, ὑπόβαλοι et ὡρισμένοι dicebantur. *Cippi* autem ipsi, in quibus *tituli* (γράμματα) essent, ὅροι nominabantur. Plura dabit Fischerus (in indice) qui etiam mecum ex rationibus ibi adlatis Salmasianam interpretationem praeferendam censet.

c) Attica prouincia in pagos (δῆμους) descripta erat, a quibus ciues Athenienses adpellati sunt, vt Romani a tribubus. Δῆμοι vero ipsi a loco principe nominabantur. Qui igitur erant ex vno eodemque δήμῳ, vel qui ad vnum eundemque δῆμον pertinebant, δημόται dicti sunt. Conf. Ioh. Meursius, qui singularem libellum de iis scripsit, de re autem et de more populares excipiendi conuiuio *Salmasius Obseruatt. I. A.* et *R.* pag. 84.

μηθὲν πριάμενος εἰσελθεῖν· καὶ ἀπαγορεῦσαι τῇ γυναικὶ μήτε ἄλας χρωννύειν, μήτε ἐλλύχνιον, μήτε κύμινον, μήτε ὀρίγανον, μήτε ὄλας, μήτε σέμματα, μήτε θυηλήματα· ἀλλὰ λέγειν, ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐστι τῷ ἐνιαυτῷ. καὶ τὸ ὅλον δὲ, τῶν μικρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν ευρωτιώσας καὶ κλεῖς ἰωμένας· καὶ αὐτὸς δὲ φορῶντας ἐλάττω [d] τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἐκ ληκυθίων μικρῶν πάνυ ἀλειφομένους, καὶ ἐν χρῷ κειρομένους, καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυομένους, καὶ πρὸς τοὺς γναφεῖς διατεινομένους, ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαίνηται ταχύ.

CAPVT XI.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ.

1 Οὐ χαλεπὸν δὲ ἐστὶ τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι, ἔστι γὰρ παιδιὰ ἐπιφανὴς καὶ ἐπονείδιστος· ὁ δὲ βδελυρὸς [a], τοιοῦτος, οἷος ὑπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις, ἀνασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον. καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν οἱ

d) Vide Casaubonum, qui hunc locum multis illustrauit exemplis. cf. et Fischer in Indice.

a) De hac voce consule praeter indicem etiam Casaubonum ad hunc locum. Βδελυρὸς, *αἰσχροποιὸς* apud Timaeum in Lexico Platon. pag. 44. vbi vide cl. Ruhnken.

οἱ ἄλλοι πάυωνται, καὶ συρίττειν ὡς ἡδέως θεωρῶσιν οἱ λοιποί. καὶ ὅταν σιωπήσῃ τὸ θέατρον. ἀνακύψας ἐρυγεῖν, ἵνα τοὺς καθημένους ποιήσῃ μεταστραφῆναι. καὶ πληθούσης [b] τῆς 2
ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα, ἢ τὰ μῆλα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα, ἐσκωὼς τραγηματίζεσθαι ἅμα τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν. καὶ καλέσας δὲ τῶν παριόντων ὀνομασί τινα, ᾧ μὴ συνήθης εἶ. καὶ σπεύδοντα δέ που ὁρῶν, περιμεῖναι κελεῦσαι. καὶ ἡττωμένῳ δὲ μεγάλην δίκην ἀπιόντι ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου προσελθεῖν, καὶ συνηθῆναι· καὶ ὀψωνεῖν ἑαυτὸν, καὶ αὐλητρίδας μισθοῦσθαι. καὶ δεικνύειν δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὠψωνημένα, καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα. καὶ διηγεῖσθαι προσὰς [c] πρὸς κου- 3
ρεῖον [d], ἢ μυροπώλιον, ὅτι μεθύσκεσθαι μέλλει. καὶ οἰνοπωλῶν, κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ

b) πληθούσης ἀγορᾶς, h. e. *ante meridiem*. ἀγορὰ enim tempus etiam denotat, quo Attici praecipue in foro frequentes conuenerant: quod fieri solebat inter horam diei tertiam et sextam. vide cl. Fischeri indicem voc. ἀγορά.

c) προσὰς h. l. positum est aut pro simplici σας, aut valet *stans multis praesentibus*, vt sumitur Latinorum *pro* in multis verbis. vide Fischer. Mihi vero placet posterius.

d) κουρεῖον, *tonstrina*, *Badstube*. Scholiast. ad Aristoph. Plutum v. 338. κουρεῖα, init, ἦσαν ἐργαστήρια, ἐν οἷς οἱ βουλόμενοι κείρεσθαι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τὸ πώγωνος ἀπίοντες ἐκαίροντο, ὁπότε ἐκβαίη τὸ μέτρον. In iisdem tonstrinis solebant homines otiosi et garruli ad confabulandum conuenire. confer Bergler et Spanhem. ad Aristoph. l. c. cl. Bek ad ejusd. Aristophanis Au. v. 1441. ibique laudata.

φίλῳ ἀποδόϑαι. καὶ ἐπὶ ϑέαν ἡνίκα ἂν δέῃ πορεύεσϑαι, ἀπιὼν τοὺς υἱεῖς, ἡνίκα προῖκα ἀφιᾶσιν οἱ ϑεατρῶναι. καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ, τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεϑαι. καὶ τῷ ἀκολούϑῳ ἐπιϑεῖναι μεῖζον φορτίον ἢ δύνατα φέρειν, καὶ ἐλάχισα [e] ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν. καὶ ἀπὸ τῶν ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτῷ ἀπαιτήσας ἀποδόϑαι. καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ, καὶ εἰπὼν, σαπρόν γε τὸ ἔλαιον ἐπρίω, τῷ παιδαρίῳ· τῷ ἀλοτρίῳ ἀλείφεσϑαι· καὶ τῶν εὑρισκομένων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, δεινὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἑρμῆν. τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα· Φειδωνίῳ [f] μέ-

e) ἐλάχισα ἐπιτήδεια etc. vt possit etiam ad reliqua nomina referri. Sed id fit non tantum in verbis, sed etiam in adiectiuis. Qua ex obseruatione, pergit vir doctissimus, intelligi potest, quare Paullus I. Cor. XVI. 9. dixerit θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργὴς· et Florus L. IV. cap. 12. *aliis oculos, aliis manus amputarunt.* Sic igitur hoc quoque loco verbis ἐλάχισα ἐπιτήδεια addi debebat verbum δῶναι, sed notio eius continetur quodammodo verbo ἐπιϑῶναι.

f) A Phidone nomen habet, fratre Carani Argiui, conditoris regni Macedonici. Sed

μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐγχεχρσμένῳ μετρεῖν αὐτὸς, τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια, σφόδρα ἀποψῶν, ὑποπρίαθαι φίλῳ ἐπιλαβὼν ἀποδόθαι· ἀμέλει δὲ καὶ χρέος ἀποδιδὸς τριάκοντα μνῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι. καὶ φράτορας ἑσιῶν, αἰτεῖν τοῖς αὐτῷ παισὶν ἐκ τῦ κοινῦ ὄψον. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεθαι, ἵνα οἱ διακονῦντες [g] παῖδες μὴ λάβωσιν.

CAPVT XII.

ΠΕΡΙ ΑΚΑΙΡΙΑΣ.

Ἡ μεν γν ἀκαιρία ἔστιν ἐπίτευξις λυπῦσα τὺς ἐντυγχάνοντας· ὁ δὲ ἄκαιρος, τοιῦτός τις, οἷος ἀσχολυμένῳ προσελθὼν ἀνακοινῦθαι, καὶ πρὸς τὴν αὐτῷ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττυσαν. καὶ δίκην ὠφληκότα ἐγγύης προσελθὼν, κελεῦσαι αὐτὸν ἀναδέξαθαι [a]· καὶ παρ-

Sed quales fuerint iſtae menſurae, et quantae fuerint, hodie incognitum incertumque eſt. vide indicem Fiſcheri, vbi plures laudantur auctores.

g) διακονεῖν, proprie eſt ſeruorum, qui potum cibumque miniſtrant. vide indicem et *Wetſtein* ad Matth. IV. 11. quem iam laudauit ill. Harles in indice ad Antholog. graec. poſt. h. v.

a) ἀναδέξασθαι, eleganter de eo, qui pecuniam creditam aut credendam ſolutum iri ſpondet et promittit: pro quo alias dicitur ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην τινὸς, aut ἐγγυᾶσθαι.

μαρτυρήσων παρεῖναι, τῶ πράγματος ἤδη κεχρημένω. καὶ κεκλημένος εἰς γάμους, τῶ γυναικείω γένους κατηγορεῖν. καὶ ἐκ μακρᾶς οδῶ ἥκοντας ἄρτι, παρακαλεῖν εἰς περίπατον.
2 δεινὸς δὲ καὶ προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακότι. καὶ ἀκηκοότας καὶ μεμαθηκότας ἀνίσασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. καὶ πρόθυμος δὲ ἐπιμεληθῆναι ἃ μὴ βέλεταί τις γενέσθαι, αἰσχύνεται δὲ ἀπείπασθαι. καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἥκειν τὸμον [b]
3 ἀπαιτήσων. καὶ μαινομένω οἰκέτω παρεσῶς, διηγεῖσθαι ὅτι καὶ αὐτῶ ποτε παῖς ὕτω πληγὰς λαβὼν ἀπήγξατο [c]. καὶ παρὼν διαίτη, συγχρύειν, ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. καὶ ὀρχησάμενος [d] ἅψασθαι ἑταίρω μηδέπω μεθύοντος [e].

b) τόμον (*Portion*). Haec ſcriptura praeſtantior eſt et contextui accommodatior, quam τόκον (*Zins, Intereſſe*) vt Paw (quocum facit Geſnerus) legere malebat. vid. Fiſcherum.

c) ἀπάγχεσθαι, *gulam frangere, laqueo collum obſtringere.* In eodem ſenſu occurrit hoc verbum etiam apud Matth. cap. XXVII. 5. de Iuda apoſtolo.

d) Saltatio erat pars extrema conuiuii. conſer Caſaubonum.

e) Μεθύειν h. l. non ſummum ebrietatis gradum ſignificat, ſed poſitum eſt pro πίνειν, *bibere* ſ. *large bibere.* conf. clar. Degen ind. ad Anacr. h. v.

CAPVT

CAPVT XIII.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ.

'Αμέλει [a] περιεργία δόξειεν εἶναι προσ- 1
ποίησίς τις λόγων καὶ πράξεων, μετ' εὐνοίας, ὁ δὲ περίεργος, τοιῶτός τις, οἷος ἐπαγγέλλεσθαι ἀναισὰς [b] ἃ μὴ δυνήσεται. καὶ ὁμολογημένῳ τῷ πράγματος δικαίῳ εἶναι ἔν τινι ϛὰς [c] ἐλεγχθῆναι. καὶ πλέιω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν. καὶ διείργειν τὸς μαχομένους, καὶ ἧς [d] ἃ γινώσκει ἀτραπῷ ἡγήσασθαι, εἴτε μὴ

a) ἀμέλει proprie quidem eſt imperatiuus verbi ἀμελέω, et ſignificat *noli eſſe ſollicitus* ſ. *bono animo es*, ſed, vbi in particulae naturam abit, latine redditur: *vtique*, h. e. *procul dubio*, *omnino*, *certe*, *reuera* etc. vide de vario eius vſu et ſignificatu praeter Hoogeuen doctr. particularum graecarum pag. 44, ſqq. ed. Sch. etiam Viger. cap. VII. ſect. III. pag. 371 ſqq. ibique Zeunium.

b) Eleganter ſane! Innuit autem hoc participium ſpontaneam promiſſionem: ὁ περίεργος enim, cum in concione quaeſtio eſt de re quadam attentione digna, nondum rogatus et non explora-

tis viribus inſurgit et ſponte promittit, ſe eam in ſe recipere velle. cf. Stroth. in Chreſtom. graec. ad h. l.

c) Senſus, quem Duportus (quocum faciunt Nedhamus et cel. Fiſcherus) hic reperit: *hominem inepte ſedulum, quum res tota manifeſta vera ſit, haerere in aliqua eius parte, eamque argumentis, ſed minus idoneis illis, confirmare conari ita vt conuincatur.* In eodem ſenſu occurrit *conſiſtere* apud Latinos, vt apud Ciceronem orator. partit. cap. XXXV. *conſiſtet in ſingulis.*

d) Emendatio Fiſcheri V. C. καὶ οἷς οὐ γινώσκει, ἀτραπὸν ἡγήσασθαι. praeclara quidem eſt,

μὴ δύνασθαι ἐυρεῖν ὃ πορέυεται. καὶ τὸν στρατηγὸν δὲ προσελθὼν ἐρωτῆσαι, πότε μέλλει παρατάττεσθαι, καὶ τί μετὰ τὴν αὔριον παραγγέλλει. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν, ὅτι ἡ μήτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ. καὶ ἀπαγορέυοντος τοῦ ἰατροῦ, ὅπως μὴ δώσει οἶνον τῷ καυματιζομένῳ. φήσας βούλεσθαι διάπειραν λαμβάνειν, εὐτρεπίσαι τὸν ἀκρατῆ ἔχοντα. καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης, ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τέκνα, καὶ ποταπή [e] ἐστι καὶ προσεπιγράψαι ὅτι ἅπαντες χρηστοὶ ἦσαν. καὶ ὀμνύναι μέλλων, εἰπεῖν πρὸς τοὺς περιεστηκότας, ὅτι καὶ πρότερον πολλάκις ὀμώμοκα.

et naturam et ἴδιότητα τοῦ πράγματος magis depingens atque illuſtrans, ſed mihi cum Strothio non neceſſaria videtur, datiuus enim perſonae ad verbum ἡγήσασθαι ſubintelligendus eſt.

e) Malim cum Fiſchero h. l. emendare ποδαπή, (quod Stroth in textum recepit) h. e. *cuius generis*; nam de gente et ciuitate dicitur id vocabulum. Minus igitur recte legitur in vulgatis ποταπή, *qualis* vel *quanti pretii*. vid. Fiſcher in ind. h. v. et Heuſinger ad Iulian. Caeſ. cap. 1.

CAPVT

CAPVT XIV.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ.

Ἔστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὅρῳ εἰπεῖν, βραδυτὴς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν. ὁ δὲ ἀναίσθητος, τοιοῦτός τις, οἷος λογισάμενος ταῖς ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας, ἐρωτᾷν τὸν παρακαθήμενον, τί γίνεται; καὶ δίκην φεύγων, καὶ ταύτην εἰσιέναι μέλλων, ἐπιλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι. καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων. καὶ πολλὰ φαγὼν τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπὶ θάκῳ ἀνισάμενος, ὑπὸ κυνὸς τῆς τοῦ γείτονος δηχθῆναι. καὶ λαβὼν καὶ ἀποθεὶς αὐτὸς, τοῦτο ζητεῖν, καὶ μὴ δύνασθαι εὑρεῖν. καὶ ἀπαγγέλλοντός τινος αὐτῷ ὅτι τετελεύτηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἵνα παραγένηται, σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας, εἰπεῖν, Ἀγαθῇ [a] τύχῃ. δεινὸς δὲ καὶ, ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον, μάρτυρας παραλαβεῖν· καὶ χειμῶνος ὄντος μάχεσθαι τῷ παιδὶ, ὅτι σικύους οὐκ ἠγόρασε· καὶ τὰ παιδία ἑαυτοῦ παλαίειν ἀναγκάζων καὶ προκάζειν. καὶ [b] εἰς κόπους

a) ἀγαθῇ τύχῃ, h. e. *quod bene vertat: quod felix fauſtumque ſit.* Hac formula vtebantur veteres in rebus laetis, quum ipſi ſuſciperent aliquid, aut quum aliis, qui aliquid ſuſciperent, bene precari vellent. Ea autem hoc loco vtitur homo ſtupidus in re moeſta triſtique quum nempe amici funus curare iuſſus eſt. vide Fiſcherum in indice.

b) Particula καὶ hoc loco habet vim augendi et ſignificat *adeo.* Ceterum ordo

κόπτειν ἐμβάλλειν· καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτοῖς φακὴν ἕψων, δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλων, ἄβρωτον ποιῆσαι. καὶ ὄντος τοῦ Διὸς, εἰπεῖν, Ἡδύ γε τῶν ἄστρων νομίζει, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσσης. καὶ λέγοντός τινος; πόσους οἴει κατὰ τὰς Ἡρίας πύλας ἐξενηνέχθαι νεκρούς; πρὸς τοῦτον εἰπεῖν, ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιντο [c].

CAPVT XV.

ΠΕΡΙ ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ αὐθάδεια ἔστιν ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις. ὁ δὲ αὐθάδης, τοιοῦτός τις, οἷος ἐρωτηθεὶς, ὁ δεῖνα πῶς ἐστιν; εἰπεῖν, Πράγματά μοι μὴ πάρεχε. καὶ προσαγορευθεὶς, μὴ ἀντιπροσειπεῖν. καὶ πωλῶν τι, μὴ λέγειν τοῖς ὠνουμένοις, πόσου ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν τί ἐφίσκει [a]. καὶ τοῖς τιμῶσι, καὶ πέμπουσιν

verborum hic est: καὶ τὰ παιδία ἑαυτῷ παλαίειν καὶ τροχάζειν ἀναγκάζων, καὶ εἰς κόπτειν ἐμβάλλειν, et sensus: *et quum filiolos luctari et currere cogit* s. *iubet*, *eos luctari et currere iubet eum adeo in finem quoad fatigentur*. Plura dabit Fischerus, quem vide.

c) ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιντο, *quot velim mihi sint et tibi*, qua formula vtebantur Athenienses in rebus laetis atque iucundis, quum nempe vellent *ingentem numerum* significare; sed homo stupidus eam adhibet de re tristi minusque iucunda.

a) Fischerus in indice verbum ἐφίσκειν de *pretio rerum venalium* accipit et τί ἐφίσκει latine reddit, *quanti* valeat, s. *quanti videatur esse pretii*

σιν εἰς τὰς ἑορτὰς, εἰπεῖν ὅτι ἂκ [b] ἂν γέ-
νοιτο διδόμενα. καὶ ἂκ ἔχειν συγγνώμην, 2
ἅτε τῷ ἀπώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως, ἅτε τῷ
ὤσαντι ἅτε τῷ ἐμβάντι. καὶ φίλῳ δὲ ἔρα-
νον [c] κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι ἂκ
ἂν δοίη, ὕστερον ἥκειν φέρων, καὶ λέγειν ὅτι
ἀπόλυσι καὶ τοῦτο τὸ ἀργύριον. καὶ προσπ- 3
παίσας ἐν τῇ ὁδῷ, δεινὸς καταράσασθαι τῷ
λίθῳ. καὶ ἂκ ἂν ὑπομείναι [d] πολὺν χρόνον
ἀθένα. καὶ ἅτε ἆσαι, ἅτε ῥῆσιν εἰπεῖν, ἅτε
ὀρχήσασθαι ἂν ἐθελῆσαι. δεινὸς δὲ καὶ τοῖς
θεοῖς μὴ ἐπεύχεσθαι.

pretii (wie hoch es zu ſtehen käme). Sed ego mallem interpretari illa verba: *ſi quid maculae rei venali ineſſet*, h. e. *ob etwas dran auszuſezen wäre.*

b) Accedo Strothii ſententiae, qui ante illud ἄν, ἀναλαμβάνω aut eiusmodi verbum excidiſſe putat, ita vt ἄν pro ἐὰν poſitum ſit. Reiskius coniicit γένοιτο, quod etiam probat Fiſcher. Vulgata tamen lectio etiam ferenda eſt, quum γένοιτο dictum ſit pro παραγένοιτο.

c) vide Caſaubonum de ξράνω docte copioſeque diſputantem.

d) Sic reponere auſus ſum cum Caſaubono et Strothio, quum antea vulgo legeretur, καὶ ἀναμεῖναι, ἂκ ἂν ὑπομεῖναι. ἀναμεῖναι gloſſam videtur redolere. Ceterum obſervante Strothio non facile dici poteſt δεινὸς ἂκ ὑπομεῖναι, neque repetitio τοῦ δεινὸς facile admitti poſſet, ſi ὑπομεῖναι et ἐθελῆσαι tanquam infinitiui a priori penderent.

CAPVT XVI.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

1 Ἀμέλει ἡ δεισιδαιμονία a) δόξειεν εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον, ὁ δὲ δεισιδαίμων, τοιοῦτός τις οἷος, ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας καὶ περιῤῥαναάμενος ἀπὸ ἱερῆς b), δάφνης c) εἰς τὸ στόμα λαβών, ὅτῳ τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. καὶ τὴν ὁδὸν ἐὰν παραδράμῃ γαλῆ d), μὴ

a) δεισιδαιμονία, h. l. *superstitio*. De vsu huius vocabuli multus est Du Port in praelectionibus ad nostrum locum pag. 448. ed. Needham. Cantabr. 1712. et M. I. H. Manzel in diss. de significat. voc. δεισιδαιμ. etc. Rostock 1758.

b) Notam Fischeri ad hunc locum repetam: Verba ἀπὸ ἱερῆς, inquit, neque cum verbis δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβών cohaerent, vt Galeus arbitrabatur, neque coniungi debent cum verbis ὅτῳ — περιπατεῖν, quae erat Paui sententia: sed pertinent ad verbum περιῤῥαναάμενος, ita vt περιῤῥαναάμενος ἀπὸ ἱερῆς sit *adspergens se aqua lustrali, quum e templo exit*. Ita Anacreon od. XLV. 8. Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς Στεβαρὸν δόρυ κραδαίνων, h. e. *Mars aliquando e pugna reuersus, grauem hastam vibrans*. Marc. cap. VII. 4. ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, *e publico reuersi, nisi manus lauerint*.

c) Subintelligendum est μέρος aut simile quid. Veteres autem non solum momordisse *laurum* contra venena et fulmina (vt adparet ex Plin. H. N. L. VIII. cap. 27. et XV. cap. 30.) sed etiam sanitatis causa et ad supprimendum odorem grauem testatur Athen. IV. p. 140. cf. quoque Reimarus ad Dionem Cassium p. 1221. T. II.

d) Etiam ex Aristoph. eccles. v. 787. intelligitur, mustelarum transcursum et occursum malum apud veteres omen fuisse creditum. vide Fischerum in indice.

μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τὶς, ἢ λίθος τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλῃ. καὶ ἐὰν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἱδρύσασθαι. καὶ τῶν λιπαρῶν [e]. λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις, παριὼν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν. καὶ ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας, ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν, ἐρωτᾶν τί χρὴ ποιεῖν. καὶ ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀποῤῥάψαι, μὴ προσέχων τούτοις, ἀλλ' ἀποτραπεὶς, ἐκδύσασθαι. καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθαρίειν. καὶ ὅτε ἐπιβῆναι μνήματι, ὅτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν, ὅτε ἐπὶ λέχει. καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὀνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντεις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους ἐρωτήσων τίνι θεῷ ἢ θεᾷ προσεύχεσθαι δεῖ. καὶ τελεσθησόμενος, πρὸς τοὺς ὀρφεοτελεστὰς [f] κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός. ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ γυνὴ, μετὰ τῆς τίτθης καὶ τῶν παιδίων. καὶ ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι. καὶ ἱερέας καλέσας, σκίλλῃ [g] ἢ σκύλακι κελεύσαι

e) vide indicem. Heſych. λιπαρὸν — σιλβον, εὐοδμον

f) *Orpheus, Lini filius,* ſacra inſtituit, quae ab ipſo dicuntur τελεταὶ Ὀρφικαὶ ſ. Ὀρφικὰ et in quibus animi immortalitas docebatur. Qui igitur illa myſteria alios docebant, iisque imbuebant, illi nominabantur Ὀρφεοτελεσταί.

g) Veteres duplici modo ſe expiabant et luſtrabant, ſive circumacta circa cor-

σαι αὐτὸν περιχαθᾶραι· μαινόμενόν τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον [h], φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι.

CAPVT XVII.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ.

1 Ἔστι δὲ ἡ μεμψιμοιρία, ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον δεδεγμένη. ὁ δὲ μεμψίμοιρος, τοιόσδέ τις, οἷος, ἀποξείλαντος μερίδα [a] τῷ φίλῳ, εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα, ἐφθόνησάς μοι τῷ ζωμῷ, καὶ τῷ οἰναρίῳ, οὐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας· καὶ ὑπὸ τῆς ἑταίρας καταφιλούμενος, εἰπεῖν, Θαυμάζω εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με φιλεῖς. καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν ὅ διότι ὕει, 2 ἀλλὰ διότι ὕσερον. καὶ εὑρών τι καὶ ἐν τῇ ὁδῷ βαλάντιον, εἰπεῖν, Ἀλλ' ὅ θησαυρὸν ἕυρηκα ὁδέποτε. καὶ πριάμενος ἀνδράποδον ἄξιον, καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος, Θαυμάζω, εἰπεῖν, ὅτι ὑγιὲς ὅτω ἄξιον ἐώνημαι. καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον ὅτι υἱός σοι γέγονεν, εἰπεῖν, Ὅτι ἂν προθῇς, καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεσιν, ἀληθῆ ἐρεῖς. καὶ νίκην νικήσας καὶ

corpus ſcilla (*Meerzwiebel*), ſiue catulo ſimiliter circa corpus ducto. Plura vide apud Caſaubonum.

h) Epilepſiam eſſe morbum, qui deſpuitur, Gesnerus in *Chreſtomathia Pliniana* docte copioſeque oſtendit.

a) Tangit Theophraſtus conſuetudinem veterum, partem ferculorum amicis mittere abſentibus. vide Caſaubonum et Schwarzium ad h. l.

καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι [b] τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. καὶ ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων, καὶ φήσαντός τινος, Ἱλαρὸς ἴθι, καὶ πῶς; εἰπεῖν ὅτι δεῖ τὸ ἀργύριον ἀποδῦναι ἑκάστῳ, καὶ χωρὶς τούτων, χάριν ὀφείλειν ὡς ἐυεργετημένον;

CAPVT XVIII.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΙΑΣ.

Ἔστιν ἀμέλει ἀπιστία, ὑπόληψίς τις ἀδικίας κατὰ πάντων. ὁ δὲ ἄπιστος, τοιοῦτός τις, οἷος, ἀποστείλας τὸν παῖδα ὀψωνήσοντα, ἕτερον παῖδα πέμπειν πευσόμενον πόσου ἐπρίατο. καὶ φέρον αὐτὸς τὸ ἀργύριον, καὶ κατὰ σάδιον ἀριθμεῖν πόσον ἐστί, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ἐρωτᾶν καταικείμενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰ σεσήμανται τὸ κοιλιάχιον [a], καὶ εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται. καὶ ἐὰν ἐκείνη φῇ, μηδὲν ἧττον αὐτὸς ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρω-

b) Intelligitur rhetor, qui scripsit orationem, qua se defenderet homo querulus. Solenne autem fuisse, vt Gesneri verbis vtar, scriptas ab aliis orationes edisscere, vel e Socratis vltimis confiat, *cui attulit orationem Lysias, quam, si ei videretur, edisceret, vt ea pro se in iudicio vteretur* Cic. *de oratore* I. 54.

a) vide indicem.

ϛρωμάτων. καὶ ἀνυπόδητος τὸν λύχνον [b] ἄψας, ταῦτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι, καὶ ὅτω μόλις ὕπνος τυγχάνειν. καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον, μετὰ μαρτύρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι. καὶ τὸ ἱμάτιον δὲ ἐκδῦναι δεινὸς οὐχ ὡς βέλτιστα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ᾖ ἄξιος ἐγγυητὴς τῆς ἀναφέως. καὶ ὅταν ἥκῃ τις αἰτησόμενος ἐκπώματα, μάλιστα μὲν [c] μὴ δῶναι· καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀπολυθῆντα κελεύειν αὐτῆς ὄπισθεν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἔμπροσθεν, ἵνα φυλάττηται αὐτὸ μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ. καὶ τοῖς εἰληφόσι τὶ παρ' αὐτῆς καὶ λέγουσι, πόσου [d], καταθοῦ. οὐ γὰρ σχολάζω πέμπειν.

b) λύχνος, *lampas, lucerna.* Quomodo differant λυχνος et λυχνιον, docet et oſtendit Ammonius, vbi vide Valkenarium, Hemſterhuis et Iungerm. ad Polluc. pag. 816. 1294. Oudendorp. ad Thom. Mag. pag. 588. et Caſaubon. ad Athen. pag. 989.

c) μάλιστα μὲν hoc loco ſignificat *fere (gemeiniglich)*, nam conſtet, particulam μὲν non ſemper ſequi δὲ aliasque particulas ſimiles. vide Fiſcherum.

d) πόσου h. l. denotat *quanti* et ante καταθοῦ ſupplendum eſt vel λέγειν vel εἰπεῖν. Emtores enim (vt cum cl. Fiſchero loquar) qui percontantur e venditore, quanti rem vendat, ſicque abitum parant, ſignificare videntur, ſibi non eſſe pecuniam numeratam, et poſtulare, vt venditor pretium rei venditae in tabulas referat. Sed ἄπιτος emtores ſingulos monet, vt ſoluant praeſenti pecunia. Καταθεσθαι itaque hoc loco in eodem ſenſu vſurpatur, vt alibi τιθέναι. Pot. eſt etiam reddi *pignus dare*

CAPVT XIX.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ.

Ἔστι δὲ ἡ δυσχέρεια, ἀθεραπευσία σώμα- 1
τος, λύπης παρασκευαστική [a]. ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτός τις, οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τὰς ὄνυχας μεγάλας περιπατεῖν. καὶ φῆσαι ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενῆ ἀῤῥωστήματα, καὶ τὸν πατέρα ἔχειν καὶ τὸν πάππον. ἀμέ- 2
λει δὲ δεινὸς καὶ ἕλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις, καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις, καὶ ταῦτα μὴ θεραπεύσαι, ἀλλ' ἐᾶσαι θηριωθῆναι. καὶ τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν. καὶ τοὺς ὀδόντας μέλανας καὶ ἐῤῥιμμένους ὥστε δυσέντευκτος εἶναι καὶ ἀηδής· καὶ 3
τὰ τοιαῦτα [b]. ἐθίων ἀπομύττεσθαι [c]. πτύειν ἀῤ-

a) λύπης παρασκευαστική. Verbalia in ικος definentia cum genitiuo conſtrui vel pueris decantatum eſt. Illa autem adiectiua ſaepius indicant ſcientiam rei quandam et facultatem, et huiusmodi adiectiuis Graeci et Latini ſolent genitiuum iungere. vide cel. Fiſcherum in praefat. ad Welleri grammaticam pag. XI. Similiter Noſter cap. XX. 1. λύπης ποιητική.

b) Subintelligendum: ποιῶν δεινός. Ceterum Theophraſtus verba haec addidiſſe videtur, quia ſequentia non ſatis reſpondent δυσχερείας deſcriptioni. Sed tamen iis ineſt quadam ſimilitudo cum ſuperioribus, qua offenduntur aures, oculi et animus. conf. Fiſcher.

c) Strothius in Chreſtomathia graeca ex hac verborum ſerie eiecit verba πτύειν ἀῤξάμενος προσλαλεῖν, paulloque immutata poſt βλασφημῆσαι poſuit, cuius ſententiae eo lubentius accederem, cum

ἀρξάμενος, προσλαλεῖν, καὶ ἀποῤῥίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος ἅμα πιεῖν, προσεγγγάνειν· ἐλαίῳ σαπρῷ ἐν βαλανείῳ χρῆσθαι ἱμάτιον κηλίδων μεστὸν ἀναβαλόμενος, εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν. καὶ εἰς ὀρνιθοσκόπου [d] τῆς μητρὸς ἐξελθούσης, βλασφημῆσαι. καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον, καὶ γελάσαι ὡς τερατῶδές τι πεποιηκώς. καὶ αὐλοῦμενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ μόνος τῶν ἄλλων. καὶ συντερετίζειν. καὶ ἐπιτιμᾶν τῇ αὐλητρίδι μὰ ταχὺ παυσαμένῃ. καὶ ἀποπτύσαι δὲ βουλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσπτύσαι τῷ οἰνοχόῳ.

CAPVT XX.

ΠΕΡΙ ΑΗΔΙΑΣ.

1 Ἔστι δὲ ἀηδία, ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν, ἔντευξις λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης. ὁ δὲ ἀηδὴς, τοιοῦτός τις, οἷος ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα εἰσελθών, ἵνα αὐτῷ λαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαι δὴ μέλλοντας κωλύειν. καὶ προσελθών, δεῖσθαι ἐπισχεῖν, ἕως ἂν περιπατήσῃ. 2 καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος μασσώμενον σιτίζειν αὐτὸς, καὶ ὑποχορίζεσθαι ποππύζων. καὶ ἐθίων δ' ἅμα διηγεῖσθαι ὡς ἐλέ-

cum nullus ſenſus commodus ex vulgata lectione elici poteſt.

d) Intell. οἴκου, qua ellipſi nihil eſt frequentius.

ἐλλέβορον πιὼν, ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη, καὶ ζωμῷ τῷ παρακειμένῳ ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν αὐτῷ μελαντέρα [a] ἡ χολή. καὶ ἐρωτῆσαι [b] δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων, ὡς ποίᾳ ἡμέρᾳ μὲ ἔτικτες. καὶ ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον. καὶ ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ ἔχων καὶ ἄπαλα, καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτῷ πανδοκεῖόν ἐστι. καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτῷ ποῖός τις. καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ τῷ ποτηρίῳ [c] ὅτι τέρψον τοὺς παρόντας. 3

CAPVT XXI.

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ.

Ἡ δὲ μικροφιλοτιμία δόξειεν εἶναι ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος. ὁ δὲ μικροφιλότιμος, τοιοῦτός τις, οἷος σπασάσαι, ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, παρ' αὐτὸν τὸν καλέσαντα καταχείμενος δειπνῆσαι. καὶ τὸν υἱὸν ἀποχείρας [a] ἀπαγαγὼν εἰς 1

a) Scil. ἄπ. hoc autem nigrum ius, quo inprimis Lacedaemonii vsi sunt, (vnde λακωνικὸς ζωμὸς adpellabatur) etiam apud alias Graeciae gentes cognitum et vsitatum erat, vt adnotauit ex Athenaeo Casaubonus. conf. sel. *Meisners Erläuter. zum Alcibiades* p. m. pag. 371.

b) Intellige τὴν μητέρα.

c) Scil. λέγειν, vel εἰπεῖν.

a) Athenienſium pueri anno aetatis duodeuicesimo inter ἔφηβους (iuuenes) numerabantur et tum comam ponebant. Theſei aetate Delphos proficiſcebantur et comam Apollini conſecrabant, vt

εἰς Δελφοὺς ἐπιμεληθῆναι δὲ ὅπως αὐτῷ ὁ ἀχόλασθος Αἰθίοψ [b] ἕξαι. καὶ ἀποδὺς μυᾶν
2 ἀργυρίου, καινὸν ποιῆσαι ἀποδύναι. καὶ βᾶν θύσας, τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλῆσαι, σέμμασι μεγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν, ὅτι βᾶν ἔθυσε. καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν ἱππέων, τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδῦναι τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλόμενος [c] δὲ θοιμάτιον ἐς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. καὶ κυναρίου
3 δὲ τελευτήσαντος, αὐτῷ μνῆμα ποιῆσαι. καὶ σηλίδιον ποιήσας, ἐπιγράψαι. ΚΛΑΔΟΣ [d] ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ, καὶ ἀναθεὶς δακτύλιον χαλκῆν ἐν τῷ Ἀσκληπίῳ [e], τῦτον ἐκτρίβειν, σε-

et ancillulis Aethiopiſſis. vid. Terent. Eunuch. Act. I. ſc. II. v. 85. Tibull. L. II. eleg. 6. v. 37. et conf. Caſaubon.

c) vide indicem.

d) Κλάδος Μελιταῖος. Ridicule μικροφιλότιμος de catulo vtitur κλάδος, cum poetae κλάδος, ἔρνος aliaque vocabula ſimilia de hominibus adhibent. vide Fiſcherum in indice et quos ibi laudat.

e) h. e. *templum Aeſculapii.* Erat autem in via, quae a theatro ad arcem ferebat. De forma vocabuli ipſa vide notam Fiſcheri,

vt Plutarchus teſtatur in vita Theſ. ἔθος δὲ ὄντος, inquit, ἔτι τότε τὰς μεταβαίνοντας ἐκ παίδων, ἐλθόντας εἰς Δελφοὺς ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς κόμης. Sequenti autem tempore hic mos neglectus fuiſſe videtur, et tantum obſeruatus ab illis, qui in rebus eiusmodi paruis et leuibus honorem quaerebant et aucupabantur. confr. Caſaubonus.

b) Moris apud veteres fuiſſe videtur, viros et feminas diuites et potentes, quum prodirent in publicum, vſos eſſe ſeruis Aethiopibus

σεφαῶν· καὶ ἀλείφεσθαι ὁσημέραι. ἀμέλει δὲ 4
καὶ συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων f), ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερά. καὶ παρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐσεφανωμένος, παρελθὼν εἰπεῖν, Ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱερὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἄξια καὶ καλὰ g) καὶ ὑμεῖς ἐκδέχεσθε τὰ ἀγαθά, καὶ ταῦτα ἀπαγγείλας, ἀπιὼν διηγήσασθαι οἴκαδε τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ.

CAPVT XXII.

ΠΕΡΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ἡ δὲ ἀνελευθερία ἔστι περιουσία τὶς ἀπὸ 1
φιλοτιμίας δαπάνην ἐκ ἔχουσα a)· ὁ δὲ ἀνελεύθερος, τοιοῦτός τις, οἷος νικήσας τραγῳδοῖς. ταινίαν ἀναθεῖναι ξυλίνην τῷ Διονύσῳ, ἐπι-

f) Quinquaginta ex vnaquaque Tribu ſorte capti ſenatores πρυτάνεις vocabantur, qui non ſimul imperabant, ſed ſingulis hebdomadibus tantum decem. Hi autem πρυτάνεις publice ſacra facere ſolebant, ſacrificioque peracto renuntiare populo, litatumne eſſet nec ne. Reliqua vide apud Petitum in comment. in leg. attic. L. III. tit. I. pag. 269. ſqq. conf. quoque Erneſti ad Xenoph. Memorab. Socr. L. I. cap. 1. §. 18.

g) Καλὰ ἱερὰ ἐθύομεν eſt Lat. *litauimus*, quod Graecis vno verbo καλλιερῶν dicitur. vt Xenoph. Cyr. III. 2, 2. et Exped. Cyri IV. 3, 7. καλὰ ἦν τὰ ἱερὰ αὐτῷ.

a) Auſus ſum cum Strothio ἐκ inſerere ante ἔχουσα.

ἐπιγράψας αὐτῷ τὸ ὄνομα. καὶ ἐπιδόσεων [b] γινομένων ἐκ τῦ δήμυ ἀναξὰς, σιωπᾶν, ἢ ἐκ τῦ μέσυ ἀπελθεῖν. καὶ ἐκδιδὺς αὐτῷ θυγατέρα τῷ μὲν ἱερέως, πλὴν τῶν ἱερῶν, τὰ κρέα ἀποδίδοσθαι. τὺς δὲ διακονῆντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσίτυς μισθώσασθαι. καὶ τριηραρχῶν, τὰ τῦ κυβερνήτυ σκώματα ἀπὸ τῦ καταστρώματος ὑποστορέννυσθαι, τὰ δὲ αὐτῷ ἀποτιθέναι. καὶ ἐξ ἀγορᾶς δὲ ὀψωνήσας, τὰ κρέα αὐτὸς φέρειν καὶ τὰ λάχανα ἐν τῷ προκολπίῳ. καὶ ἔνδον μένειν ὅταν ἐκδῷ θοιμάτιον ἐκπλῦναι. καὶ φίλυ ἔρανον συλλέγοντος, προειδόμενος, ἀποκάμψας [c] ἐκ τῆς ὁδῦ οἴκαδε πορευθῆναι. καὶ μὴ πρίασθαι θεραπαίνας, ἀλλὰ μισθῦσθαι εἰς τὰς ἐξόδυς. καὶ ἀναστὰς τὴν οἰκίαν καλλῦναι, καὶ τὰς κλίνας ἐκκορῆσαι. καὶ καθεζύμενος παρασκέψαι τὸν τρίβωνα, ὃν αὐτὸς φορεῖ.

b) ἐπιδόσεων γινομένων vertere: *quum confertur pecunia, qua inopia aerarii ſubleuetur.* Nam ἐπιδόσεις ſunt *pecuniae extraordinariae*, h. e. quae in concione a ciuibus fiunt, exhauſto aerario, ad ſubleuandam eius inopiam.

c) Fiſcherus non bene vidit, hoc vocabulum deſiderari in theſauro Stephaniano.

CAPVT

CAPVT XXIII.

ΠΕΡΙ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ.

'Αμέλει δὲ ἡ ἀλαζονεία δόξειεν εἶναι προς- 1
δοκία τινῶν ἀγαθῶν ὄντων, ὁ δὲ ἀλα-
ζὼν [a], τοιοῦτός τις, οἷος ἐν τῷ δείγματι [b]
ἐσηκὼς διηγεῖσθαι ξένοις, ὡς πολλὰ χρήματα
αὐτῷ ἐσιν ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ περὶ τῆς
ἐργασίας τῆς δανεισιμῆς διεξίεναι, ἡλίκη [c],
καὶ αὐτὸς ὅσα εἴληφε [d]. καὶ συνοδοιπόρῳ ἀπο- 2
λάυσας ἐν τῇ ὁδῷ, λέγειν ὡς μετ' 'Αλεξάν-
δρου ἐστρατεύσατο, καὶ ὅσα λιθοκόλλητα ποτή-
ρια ἐκόμισε, καὶ περὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐν
τῇ 'Ασίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώ-
πῃ, ἀμφισβητῆσαι. καὶ γράμματα εἰπεῖν ὡς
πάρεσι παρ' 'Αντιπάτρου [e], τρίτον δὴ λέγοντα
παρα-

a) Comparari cupio Auct. ad Her. vbi (IV. 51) etiam character hominis glorioſi viuis coloribus deſcriptus reperitur.

b) Recepi hanc veriſſimam Caſauboni emendationem, cum antea corrupte legeretur διαζώγματι. Δείγμα vero denotat proprie *ſpecimen*, *exemplum rerum venalium*, ſed cum Attici vocabula rerum, quae in loco aliquo ſunt vel fiunt, pro ipſorum locorum vocabulis ponere ſolent, ita quoque hic intelligitur *locus in Piraeeo, vbi res venales mercatorum peregrinorum oſtendebantur.* vide praeter Caſaubonum etiam Fiſcherum in indice h. v.

c) ſubintell. ἐσὶ.

d) εἴληφε, (3. perſ. perf. act. v. λαμβάνω) attice pro λέληφε.

e) Idem ille eſt, cuius auctoritate conſilioque Alexander Magnus occidebatur, de cuius nece vide Curtium L. X.

3 παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν. καὶ δι-
δομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελῆς, εἰ-
πεῖν, ὅτι ἀπείρηται, ὅπως μηδ' ὑφ' ἑνὸς συ-
κοφαντηθῇ. καὶ ἐν τῇ σιτοδείᾳ ὡς πλείω ἢ
πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώμα-
4 τα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν. καὶ
ἀγνώμων δὲ παρακαθημένων, κελεῦσαι θεῖ-
ναι τὰς ψήφους, καὶ ποσῶν αὐτὰς καθ' ἑξα-
κοσίους, κατὰ μίαν. καὶ προστιθεὶς πιθανὰ
5 ἑκάστοις τούτων ὀνόματα, καὶ ποιῆσαι δέκα
τάλαντα. καὶ τοῦτο [f] φῆσαι εἰσενηνοχέναι
εἰς ἐράνους αὐτόν. καὶ τὰς τριηραρχίας [g] εἰ-
πεῖν ὅτι ὑπὲ τίθησιν, ὑδὲ τὰς λειτουργίας ὅσας
λελειτούργηκε. καὶ προσελθὼν δὲ τοῖς τὰς
ἵππους τὰς ἀγαθὰς πωλοῦσι, προσποιήσασθαι
ὠνητιᾶν. καὶ ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἐλθὼν, ἱματισ-
μὸν

cap. 4. et Iuſtinum L. XII. cap. 14. Interfecto autem rege quum Graecia forte Antipatro veniſſet, is ab Athenienſibus Heracleae obſidione cinctus eſt, ſed ea ſolutus in Macedoniam conceſſit. confer Iuſtin. L. XIII. cap. 5. §. 16.

quoniam ſic oſtentatoris ingenium magis illuſtratur, praeeunte eodem viro docto interpretor: *quamquam iam tanta dederim*, ait oſtentator, *nihilominus tamen non recuſsaui praeterea ad ἐράνους colligendos conferre pecuniam.*

f) commode quidem ſubintelligi poteſt τὸ ἀργύριον, ſed malim cum Strothio καὶ τοῦτο explicare per *praeterea, inſuper*, ſ. *quin etiam, atque adeo*, vt ſupra cap. VI. §. 3. Locum vero ipſum,

g) Nam trierachi erat, triremen, cui praeeſſet, inſtruere, ad quod magni ſumtus requirebantur. Ceterum τριηραρχία apud Athenienſes inter λειτουργίας numerabatur.

μὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα. καὶ τῷ παιδὶ μάχεσθαι ὅτι δὴ ἔχων χρυσὸν αὐτῷ ἀκολουθεῖ. καὶ ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν, φῆσαι ταύτην εἶναι τὴν πατρῴαν, πρὸς τὸν μὴ εἰδότα· καὶ ὅτι μέλλει πωλεῖν αὐτὴν διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας·

CAPVT XXIV.

ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΗΦΑΝΙΑΣ.

Ἔστι δὲ ὑπερηφανία καταφρόνησίς τις πλὴν αὐτῶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ὑπερήφανος τοῖος δὲ τις, οἷος τῷ σπένδοντι [a] ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι φάγειν ἐν τῷ περιπατεῖν. καὶ εὖ ποιήσας, μεμνῆσθαι φάσκειν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιάζειν, καὶ πρόσελθεῖν πρότερος ἑδενὶ θελήσας. καὶ τοὺς πωλοῦντάς τι καὶ μεμισθωμένους [b] δεινὸς κελεῦσαι ἥκειν πρὸς αὐτὸν ἅμ' ἡμέρᾳ. καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι, κάτω κεκυφώς. ὅταν δὲ αὐτῷ δόξῃ, ἑσιᾶν τοὺς φίλους, αὐτὸς μὴ συνδειπνεῖν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτὸν τινὶ συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ προαποσέλλειν δὲ ἐπὰν πορεύηται τὸν ἐροῦντα ὅτι ἔρχεται. καὶ ὅτε ἐπ' ἀλειφόμενον αὐτὸν, ὅτε ἐσθίοντα ἐᾶσαι ἂν εἰσελθεῖν. Ἀμέλει δὲ καὶ λογιζόμενος

a) Intellige ex sequentibus ἐντυγχάνειν αὐτῷ.

b) Recte vidit Strothius, participium h. l. aut medii significationem habere, aut legendum esse μισθωμένους.

τὰς Φυλέτας, τὸν δῆμον, καὶ τούτων ἅμα ἑκάστῳ διηγεῖσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὑτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

CAPVT XXVI.

ΠΕΡΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

1 Δόξειεν ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἰσχυρῶς κέρδους [a] γλιχομένους. ὁ δὲ ὀλίγαρχος τοιοῦτος, οἷος τῷ δήμῳ βαλλομένῳ τινὰς τῷ ἄρχοντι ἐπιμελησόμενος πομπῆς παρελθὼν ἀποφήνας ἔχει. καὶ τῶν Ὁμήρου ἐπῶν [b] τοῦτο ἓν μόνον κατέχειν, ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω. τῶν δὲ ἄλλων 2 μηδὲν ἐπίστασθαι. Ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις

bonus hic reperit: *atque eos* (intelligit quoscunque obuios de pugna redeuntes) *ad iacentem introducit, inquisiturus, quinam sint illius tribules, quis populus* aut *pagus*. De δήμῳ Athenienſium vid. cap. x. ibique n. c).

a) De hoc loco haud dubie corrupto vide notam Fiſcheri. Ceterum vir doctiſſimus in indice voc. ἰσχυρὸς emendandum cenſet aut φιλαρχία τις ἰσχυρῷ κράτους γλιχομένη, aut φιλαρχία τις ἰσχυρὰ κράτους γλιχομένη, quod poſterius mihi quidem magis placet.

b) Voc ἔπη h. l. non ſolum de *verſibus Homeri*, ſed omnino de eius *carminibus* accipio, quo ſignificatu etiam legitur in inſcriptione graeca *carminis Pythagorae*. Ceterum verſus Homeri (quo ὀλιγαρχικὸς hoc loco vtitur) exſtat Il. II. v. 204. — Dionem quoque hunc verſum retuliſſe teſtatur Cornel. Nepos in eius vita cap. VI. 4.

τοις τῶν λόγων χρήσαθαι, ὅτι δεῖ ἡμᾶς συνελθόντας βαλέυσαθαι, καὶ ἐκ τᾶ ὄχλα καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι· καὶ πάυσαθαι [c] ἀρχαῖς πλησιάζειν, καὶ ὅτι [d] ὑπὸ τινῶν ὑβριζόμενος εἰπεῖν, Δεῖ αὐτὸς κἀμὲ τὴν πόλιν οἰκεῖν; καὶ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἐξιὼν, καὶ μέσην καρὰν κεκαρμένος, καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τὸς τοιάτως λόγως, Οὐκ οἰκητέον ἐςὶ τὴν πόλιν· καὶ ὡς ἐν τοῖς δι- 3
καςηρίοις δεινὰ πάσχειεν ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν τις παρακάθηται αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν· καὶ ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος· τὸν Θησέα [e] πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι· καὶ τοιᾶυτα ἕτερα [f] πρὸς τὸς ξένους, καὶ τῶν πολιτῶν τὸς ὁμοτρόπους.

c) *παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν* h. l. significat *non amplius vti magistratuum consuetudine.* Homo enim *ὀλιγαρχικὸς* magistratuum aeque ac populi consuetudinem eam ob causam fugiendam censet, vt ipse maxima potestate praeditus vnus omnium fiat, saltem videatur. Casaubonus igitur sensum loci non recte dedit in versione latina: *aditum ad magistratus praecludere*, quod est *παῦσαι ἀρχαῖς πλησιάζειν.*

d) *ὅτι* hoc loco, vt saepius, redundat.

e) *Theseus*, rex Atheniensium, primus *δημοκρατίαν* et aequalitatem inter ciues inuexit et sanxit. De eius vita factisque scripserunt, praeter alios, inter veteres Plutarchus, et inter recentiores Ioh. Meursius, cuius libellum edidit Graeuius. Traiecti 1684. 4.

f) Hic adcusatiuus pendet (obseruante cel. Fischero) a superiori verbo *σοβᾶν.*

CAPVT XXVII.

ΠΕΡΙ ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν· ὁ δὲ ὀψιμαθὴς, τοιοῦτός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς· ταῦτα ἄσων [a] παρὰ πότον ἐπιλανθάνεσθαι. καὶ παρὰ τὸ ὑιᾷ μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα. καὶ εἰς ἀγρὸν, ἐφ' ἵππῳ ἀλλοτρίῳ ὀχούμενος, ἅμα [b] μελετᾶν ἀσπάζεσθαι. καὶ πεσὼν τὴν κεφαλὴν κατισχῦ-
2 ναι. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν [c]. καὶ πρὸς τὸν ἑαυτῷ ἀκόλουθον διατοξεύεσθαι, καὶ διακοντίζεσθαι. καὶ ἅμα μανθάνειν [d] παρ' αὐτοῦ, ὡς ἂν καὶ ἐκεῖνος μὴ ἐπισταμένος. καὶ παλαίων [e] ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἕδραν στρέφειν.

a) ἄδειν hic non eſt ſimpliciter *cantare* ſed *recitare* ῥήσεις. vide Fiſcherum.

b) vt ſupra cap. XIX. §. 3. ἅμα πιεῖν προσερυγγάνειν, vbi ἅμα quoque cum duobus infinitiuis conſtruitur.

c) παίζειν μακρὸν ἀνδριάντα h. l. ſignificat aut omnino *ad magnam ſtatuam ſe exercere*, e. g. gladio; aut *ſtatuam magnam tranſilire*. Illi enim, qui hoc faciunt, ſtatuam quaſi illudere videntur. In eodem ſenſu vſurpatur quoque Latinorum *ludere* et *illudere*.

d) Accedo Strothii ſententiae, qui hoc loco aut intelligi aut addi vult κελεύειν, niſi ὡς per *quamquam* explicetur aut pro eo ὅσα legatur.

e) Supplenda particula ὡς ante παλαίων.

CAPVT

CAPVT XXVIII.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἔστι δὲ κακολογία ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις. ὁ δὲ κακολόγος τοῖος δέ τις ἐστὶν, οἷος ἐρωτηθεὶς, ὁ δεῖνα τί ἐστι; καθάπερ οἱ γενεαλογοῦντες, πρῶτον ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄρξασθαι· Ὁ μὲν πατὴρ Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς στρατιώταις Σωσίστρατος· ἐπειδὴ δ' ἐς τοὺς δημότας ἐνεγράφη. ἡ μέντοι μήτηρ εὐγενὴς Θράττα ἐστί. τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῷ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασίν· αὐτὸς δὲ ὅτος, ὡς ἐκ τούτων γεγονὼς κακοὺς μασιγίας· καὶ τούτοις διεξιὼν, αὐτὰ αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ὁδοῦ τοὺς παριόντας ἁρπάζουσι. καὶ κακῶς λεγόντων ἑτέρων συν- 2
επιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸς, λέγων, καὶ ἐγὼ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον πάντων μεμίσηκα, καὶ γὰρ εἰδεχθής τις ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐστιν. ἡ δὲ πονηρία οὐδὲν ὅμοιον. σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τρεῖς χαλκοῦς εἰς ὄψον δίδωσι· καὶ τῷ ψυχρῷ [a] λούεσθαι ἀναγκάζει τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ. καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τοῦ ἀνασάντος [b] εἰπεῖν. καὶ ἅλλα πλεῖστα περὶ τῶν φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν τετελευτηκότων κακῶς λέγειν.

a) Supple ὕδατι.

b) Facile intelligitur καὶ ἀπελθόντος, ficut κακὰ ad εἰπεῖν. Nos eadem ellipſi vtimur. Stroth.

INDEX
VOCABVLORVM FORMVLARVMQVE
QVAE LEGVNTVR
IN CHARR. THEOPHR.

Ἄβρωτος φακῇ *Lenticulae quae comedi nequeunt* 14, 3.

Ἀγαθός· ἀγαθῇ τύχῃ *Quod bene vertat: quod felix faustumque sit* 14, 2. * οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη *Non potest bene geri resp. multorum imperiis* [Nepos Dion. 6, 4.] 26, 1. * οἱ ἀγαθοὶ *Probi: virtutis studiosi* prooem. 2: vbi iis opponuntur οἱ φαῦλοι. * ἀγαθοὶ ἵπποι *Boni, generosi, equi* 23, 5. * ἀγαθά γέ ἐστι τὰ λεγόμενα; *Laeta saltem ſi tamen sunt quae feruntur?* 8, 1. * ἀγαθὰ *Bona*, vt Substantiuum, 23, 1.

Ἄγαν· πάντα ἐναγ ἄγαν *Omnia esse nimis cara* 10, 1.

Ἀγανακτεῖν *Indignari* 1, 1. cum Datiuo personae, *succensere* 17, 1.

Ἄγνωστοι *Ignoti* 23, 4.

Ἀγορά *Forum* 3, 2. 5, 3. 6, 5. 8, 5. 21, 2. 22, 2. 26, 2. * εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν *In publicum prodire* 19, 3. * γυναικεῖα ἀγορά *Forum muliebre* h. e. *vbi venduntur vasa et vtensilia omnisque generis obsonia, praeter carnes, in primisque pisces* 2, 4: vbi vid. Casaubonus. 16. * πληθούσης ἀγορᾶς *Tempore quo forum maxime frequens est* 11, 2. vide notam.

Ἀγοράζειν *Emere* 5, 3. 14, 3. * θέαν ἀγοράσας *Quum locum in theatro emit* 9, 2.

Ἀγοραῖός τις τῷ ἤθει *Sordidus, illiberalis, leuis, improbus* 6, 1.

Ἀγροικία *Rusticitas*, h. e. vitium quum quis ineptus est et inelegans et absurdus in iudiciis, dictis, factis 4, 1. Opponitur ἀστειότητι h. e. *urbanitati.*

Ἄγροικος *Rusticus* h. e. is e cuius iudiciis, dictis, factis, emi-

eminet et extat imperitia, inſcitia, et inelegantia quaedam, 4, 1.

Ἀγρὸς *Ager: rus* 2, 5. 3, 2. 4, 1. 10, 2. 14, 1. 27, 1. * τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια *Liberalia quae celebrantur in agris* 3, 3.

Ἀγρυπνία· κατὰ ἀγρυπνίαν *Inſomnis: exſomnis* 4, 3.

Ἄγω· εἰ ὁ ἀγὼν νεμηνίαν ἄγει *An ludi nouam lunam faciant* 4, 4. * ἄγειν καὶ τὰς υἱεῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν *Etiam filias poſtridie iubet ſecum ſpectare* 9, 2.

Ἀγών *Ludi* 4, 4. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum ſtudioſe quis et vnice hoc agit, vt obtrectet alios et de iis loquatur male* 28, 1.

Ἀδικεῖσθαι *Accipere iniuriam: affici iniuria* 1, 1.

Ἀδικία *Iniuſtitia; improbitas* 18, 1.

Ἀδολέσχης *Garrulus: loquax:* qui de rebus vanis et inanibus loquitur inepte et inconſiderate 3, 1.

Ἀδολεσχία *Garrulitas: loquacitas; fabuloſitas* 3, 1.

Ἀεὶ *Fere* 5, 4.

Ἀηδὴς *Taedioſus: odioſus:* is quocum verſari ſine taedio non poſſis 19, 2. 20, 1.

Ἀηδία *Taedium* 20, 1. Differt a δυσχερείᾳ ſic. Δυσχέρεια poteſt ſe oſtendere etiam extra conſuetudinem aliorum: poteſt aliquis eſſe δυσχερὴς, etiamſi non verſetur cum aliis, ſed tantum conſpiciatur audiaturue ab iis. Sed ἀηδία ſe prodit in conſuetudine aliorum: ἀηδὴς non poteſt eſſe niſi qui verſetur cum aliis,

Ἀὴρ *Plaga: tractus caeli* prooem. 1.

Ἀθεραπευσία σώματος *Incuria et negligentia corporis:* quum quis corpus ſuum negligit incultumque eſſe ſinit 19, 1.

Ἀθηναῖοι *Athenienſes* 21, 4.

Ἀθρόοι *Frequentes; multi qui vna ſunt* 7, 2. Opponuntur enim ibi τοῖς καθ' ἕνα. Verba Theophraſti οἱ ἀθρόοι καὶ συνεστηκότες reddi quoque poſſunt vno vocabulo *circuli.*

Αἰδοῖον, τὸ, *Pars corporis pudibunda* 11, 1.

Ἀείδω *Cano* 4, 4. 15, 3. * de eo qui canit et recitat ῥήσεις 27, 1.

Αἰθίοψ *Aethiops* 21, 1.

Αἷμα *Cruor* 25, 4.

Αἱρεῖν πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος *Narrare vrbes vi captas eſſe* 8, 4. * Med. αἱρεῖσθαι *Velle: cupere* prooem. 3.

Αἴρειν τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης *Attollere aliquid de ferculis* 2, 4. * *tollere: capere* 9, 1.

Αἰσχρός· ὁμιλία αἰσχρὰ *Consuetudo illiberalis et indigna ingenuo homine* 2, 1. Sic αἰσχρὰ ἐργασία *Turpis, illiberalis, quaestus* 6, 2. Add. ibid. 1 et 9, 1.

Αἰσχύνεσθαι *Dubitare* 12, 2. * *commoueri: erubescere* 26, 3.

Αἰτεῖν τοῖς αὑτῶ παισὶν ἐκ τῆ κοινῆ ὄψον *Petere pueris suis obsonia de iis quae apposita sunt* 11, 5. * Med. αἰτεῖσθαι ἐκπώματα de eo qui rogat alterum vt sibi commodet poculum 18. 2.

Ἀκαιρία *Importunitas: ineptiae:* vitium quum quis neque temporis neque loci neque eorum quibiscum est, rationem habet 12, 1.

Ἄκαιρος *Importunas: ineptus* 13, 1. Cicero Orator. 2, 4. negat quidem in sermone Graecorum reperiri vocabulum, quo appelletur *ineptus:* sed ex iis tamen quae Theophrastus differit de ἀκαίρῳ, et Cicero de inepto, satis, vt Fischerus bene adnotauit, intelligitur, ἄκαιρον non male dici *ineptum* posse.

Ἀκολουθεῖν *Sequi:* de pedissequo 23, 1. * ὁ παῖς ἀκολουθῶν *Pedissequus* 18, 2: qui alibi ἀκόλουθος 2 Theophrasto appellatur.

Ἀκόλουθος *Pedissequus* 9, 1, 11, 4. 27, 2.

Ἀκούειν *Audire* 1, 2. 2, 3. 6, 3. 7, 1. 4. 8, 1. 9, 2. 12, 2. 25, 2. * κακῶς ἀκούειν *Male audire:* de eo de quo male opinantur existimantque alii, qui vituperatur ab aliis 6, 1.

Ἀκουσίως *Inuite* 15, 2.

Ἄκρα *Promuntoria* 25, 1.

Ἀκρασία τῆ λόγε *Intemperantia sermonis:* vt Plinius maior alicubi *intemperantia visus* dixit, 7, 1.

Ἀκριβεία· ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magno studio: magna diligentia: in primis diligenter* pooem. 2.

Ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος *Is cuius vngues diligenter respecti sunt* 26, 2.

Ἀκρόδρυα proprie sunt *glandes:* deinde ita dicti sunt *omnes fructus arborum* edules. Suidas: ἀκρόδρυα· καρποὶ δενδρικοί· πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. Hesychius: ἄδρυα. — Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα. Sed apud Theophrastum c. 11, 2. sunt *baccae silvestres minores*, aut omnino *baccae*.

Ἀλα-

Ἀλαζονία *Iactantia: arrogantia: ostentatio* 23, 1.

Ἀλαζών *Iactator: gloriosus: ostentator* 23, 1.

Ἀλείφεσθαι χρίσματι *Perfricare caput vnguentis: capillos delibuere vnguentis* 5, 3. Nam homines lauti et elegantes solebant olim, quum in publicum prodirent, comas vnguentis delibuere * ἀλείφεσθαι *Se vngere: vngi se iubere: aliptae operam dare* 10, 4. 11, 4. 21, 3. 24, 2.

Ἀλέξανδρος *Alexander M.* 23, 2.

Ἁλίσαι *Molere* 4, 2. Est verbum Atticum, pro quo reliqui Graeci, et cum iis scriptores N. T. [Matth. 24, 41. Luc. 17, 35), dicunt ἀλήθειν.

Ἀληθῆ ἐρεῖς *Vera dixeris* 17, 3.

Ἀλλά *Sed*, praecedente negatione, 1, 4. 6, 2. etc. * *at* 1, 4. 17, 2. * ἀλλ' ἦν *At sane, at certe* 8, 3. * ἀλλὰ καὶ *Sed etiam*, praecedentibus particulis ἀ μόνον, 5, 2. 8, 4.

Ἀλλάττεσθαι *Permutare: commutare* 4, 3. Verba ἕτερον ἅμα ἀλλάττεσθαι interpretor cum Fischero; *continuo permutat nummum* s. *nummos tenues aliis, qui habeant pondus iustum.* Nam intelligi debet e superioribus, τῇ λυπρᾷ aut ἀντὶ τῆς λυπρᾶς. vtroque enim modo verbum ἀλλάττεσθαι construitur.

Ἄλλος *Alius* 1, 3. 2, 1. 2. etc. * οἱ ἄλλοι *Ceteri:* τἄλλα *Reliqua, cetera* 11, 1. prooem. 4 etc.

Ἀλλότριος *Alienus:* de equo 27, 1. * de sanguine et cruore 25, 4. * de oleo 11, 4. * de domo 9, 3.

Ἄλλως *Aliter* 6, 3. 24, 3.

Ἅλες *Sal:* ἅλσι 9, 1: ἅλας 10, 3. 14, 3.

Ἀλυσιτελῶς *Non sine magnis damnis: cum magno damno* 8, 4. Sic ἀλυσιτελές Hebr. 13, 17. valet *maxime perniciosum.*

Ἄλφιτα *Farina* 16, 2.

Ἀλφὸς *Vitiligo albo* 19, 1.

Ἅμα· ἅμ' ἡμέρᾳ *Mane cum luce simul: cum primo luce:* vt loquitur Plautus, 24, 1. * *simul, una* 25, 4. 27, 2. Atque sic Theophrastus particulam hanc solet vel postponere Participiis, sequentibus Infinitiuis, vt 2, 1. 4, 2. 20, 2: vel praemittere Participiis, vt 5, 2. 7, 4, 9, 2. 11, 2: etiam Infinitiuis, vt 6, 4. 25, 4. Quo maxime pertinent duo loca: c. 19, 3. ἅμα πιεῖν προσερυγγάνειν· et c. 27, 1. ἅμα μελετᾷν ἱππαζεσθαι

νος πρός τινα, τῷ παιδὶ συντάξαι τὰς ψήφους διωθεῖν. καὶ κεφάλαιον ποιήσαντι, γράψαι αὐτῷ εἰς λόγον. Καὶ μὴν ἐπισέλλων μὴ γράψαι, ὅτι χαρίζοιο ἄν μοι, ἀλλ', ὅτι βούλομαι γενέσθαι. καὶ ἀπέσειλα πρός σε λησόμενος· καὶ, ὅπως c) ἄλλως μὴ ἔσαι, καὶ, τὴν ταχίσην.

CAPVT XXV.

ΠΕΡΙ ΔΕΙΛΙΑΣ.

1 Ἀμέλει δὲ ἡ δειλία δόξειεν ἂν εἶναι ὕπειξις τῆς ψυχῆς ἔμφοβος. ὁ δὲ δειλός τοιοῦτός τις, οἷος πλέων, τὰς ἄκρας φάσκειν ἡμιολίας a) εἶναι· καὶ κλυδωνίου γενομένου ἐρωτᾶν, εἴ τις μὴ μεμύηται b) τῶν πλεόντων. καὶ τοῦ κυβερνήτου ἀνακόπτοντος c) πυνθάνεσθαι, εἰ μεσοπορεῖ. καὶ τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ d) τοῦ θεοῦ; καὶ πρὸς

c) ante ὅπως verbum ὅρα aut simile subintelligitur. vide Hoogeveen de part. pag. 571. ed. Sch. et Viger. cap. VII. sect. x. 6. pag. 421. ibique notata.

a) ἡμιολία erat procul dubio (vt ex Theophrasti loco apparet) genus nauis piraticae, sed qualis fuerit hodie non constat. conf. Fisch. in ind. h. v.

b) Hoc, (vt Gesneri verbis vtar) non ad metum modo generatim pertinet, sed speciatim ad δεισιδαιμονίαν.

c) Intellige ναῦν τῆς ὁρμῆς.

d) τὰ τοῦ θεοῦ, h. e. *caelum* aut *mare*, Articulus enim (iam obseruante cel. Fischero) Genitiuis Nominum praemissus vel *rem ipsam personamque* indicat, vel *ea, quae ad rem et personam quocumque modo pertinent.* Ea tamen quae sint, tantum e contextu colligi et reperiri debent, vt e. g. τὰ τῆς θεοῦ apud

πρὸς τὸν παραχαθήμενον λέγειν, ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινός. καὶ ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδὶ τὸν χιτωνίσκον· καὶ δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτόν. καὶ στρατευόμενος δὲ προσκαλεῖν πάντας πρὸς αὐτὸν καὶ στάντας πρῶτον περιιδεῖν, καὶ λέγειν ὡς ἔργον διαγνῶναί ἐστι ποτερόν εἰσιν οἱ πολέμιοι. καὶ ἀκούων κραυγῆς, ὁρῶν πίπτοντας, εἰπεῖν πρὸς τοὺς παρεστηκότας, ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπουδῆς ἐπελάθετο. καὶ τρέχειν ὑπὸ τὴν σκηνὴν, τὸν παῖδα ἐκπέμψας, κελεύειν προσκοπεῖσθαι πῇ εἰσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἀποκρύψας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον, εἶτα διατρίβειν πολὺν χρόνον. καὶ ἐν τῇ σκηνῇ 3
ὁρῶν τραυματίαν προσφερόμενον τῶν φίλων, προσδραμεῖν, καὶ θεωρεῖν κελεύειν, καὶ τῶν θεραπεύειν, καὶ περισπογγίζειν, καὶ μύας σοβεῖν, καὶ πᾶν μᾶλλον, ἢ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις. καὶ τῇ σαλπιγκτῇ πολεμικὸν σημήναντος καθήμενος ἐν σκηνῇ, Ἄπαγ' ἐς κόρακας, ὡς ἐάσεις τὸν ἄνθρωπον ὕπνου λαβεῖν πυκνὰ σημαίνων. καὶ αἵματος δὲ ἀναπλεως 4
ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίας τραύματος, ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι, καὶ διηγεῖσθαι, ὡς κινδυνεύσας, ὡς σέσωκε τῶν φίλων. καὶ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακείμενον σκεψόμενος e) τὰς

apud Aeſchinem contra Timarch. pag. 50. Tom. II. eſt *aerarium*, et de f. legat. pag. 279. τὰ τῆ θεᾶ eſt templum Apollinis, ſicut Luc. II. 49. τὰ τῆ πατρὸς μοῦ, *templum* Dei.

e) Senſus, quam Caſaubonus

τὰς Φυλέτας, τὸν δῆμον, καὶ τούτων ἅμα ἑκάστῳ διηγεῖσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς αὑτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν ἐκόμισεν.

CAPVT XXVI.

ΠΕΡΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

1 Δόξειεν ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἰσχυρῷ κέρδει [a] γλιχομένου. ὁ δὲ ὀλίγαρχος τοιοῦτος, οἷος τῷ δήμῳ βαλλομένῳ τινὰς τῷ ἄρχοντι ἐπιμεληθέντος πομπῆς παρελθὼν ἀποφήνας ἔχει. καὶ τῶν Ὁμήρου ἐπῶν [b] τοῦτο ἓν μόνον κατέχειν, ὅτι Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω. τῶν δὲ ἄλλων 2 μηδὲν ἐπίστασθαι. Ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς ταυ-

τοις

bonus hîc reperit: *atque eos* (intelligit quoscunque obuios de pugna redeuntes) *ad iacentem introducit, inquisiturus, quinam sint illius tribules, quis populus* aut *pagus*. De δήμῳ Athenienſium vid. cap. x. ibique n. c).

a) De hoc loco haud dubie corrupto vide notam Fiſcheri. Ceterum vir doctiſſimus in indice voc. ἰσχυρὸς emendandum cenſet aut φιλαρχία τις ἰσχυρῷ κράτει γλιχομένη, aut φιλαρχία τις ἰσχυρὰ κράτει γλιχομένη, quod poſterius mihi quidem magis placet.

b) Voc ἐπη h. l. non ſolum de *verſibus Homeri*, ſed omnino de eius *carminibus* accipio, quo ſignificatu etiam legitur in inſcriptione graeca *carminis Pythagorae*. Ceterum verſus Homeri (quo ὀλιγαρχικὸς hoc loco vtitur) exſtat Il. II. v. 204. — Dionem quoque hunc verſum retuliſſe teſtatur Cornel. Nepos in eius vita cap. VI. 4.

τοις τῶν λόγων χρήσαθαι, ὅτι δεῖ ἡμᾶς συνελθόντας βαλέυσαθαι, καὶ ἐκ τᾶ ὄχλα καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι· καὶ πάυσαθαι [c] ἀρχαῖς πλησιάζειν, καὶ ὅτι [d] ὑπὸ τινῶν ὑβριζόμενος εἰπεῖν, Δεῖ αὐτὸς κἀμὲ τὴν πόλιν οἰκεῖν; καὶ μέσον δὲ τῆς ἡμέρας ἐξιὼν, καὶ μέσην καρὰν κεκαρμένος, καὶ ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος σοβεῖν τὰς τοιάτας λόγας, Οὐκ οἰκητέον ἐςὶ τὴν πόλιν· καὶ ὡς ἐν τοῖς δικασηρίοις δεινὰ πάσχειν ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν τις παρακάθηται αὐτῷ λεπτὸς καὶ αὐχμῶν· καὶ ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος· τὸν Θησέα [e] πρῶτον φήσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι· καὶ τοιαῦτα ἕτερα [f] πρὸς τὰς ξένας, καὶ τῶν πολιτῶν τὰς ὁμοτρόπας.

c) *πάυσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν* h. l. significat *non amplius vti magiſtratuum conſuetudine.* Homo enim *ἐλιγαρχικὸς* magiſtratuum aeque ac populi conſuetudinem eam ob cauſam fugiendam cenſet, vt ipſe maxima poteſtate praeditus vnus omnium fiat, ſaltem videatur. Caſaubonus igitur ſenſum loci non recte dedit in verſione latina: *aditum ad magiſtratus praecludere*, quod eſt *πάυσαι ἀρχαῖς πλησιάζειν.*

d) *ὅτι* hoc loco, vt ſaepius, redundat.

e) *Theſeus*, rex Athenienſium, primus *δημοκρατίαν* et aequalitatem inter ciues inuexit et ſanxit. De eius vita factisque ſcripſerunt, praeter alios, inter veteres Plutarchus, et inter recentiores Ioh. Meurſius, cuius libellum edidit Graeuius. Traiecti 1684. 4.

f) Hic adcuſatiuus pendet (obſeruante cel. Fiſchero) a ſuperiori verbo *σοβᾶν.*

CAPVT XXVII.

ΠΕΡΙ ΟΨΙΜΑΘΙΑΣ.

1 Ἡ δὲ ὀψιμαθία φιλοπονία δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν· ὁ δὲ ὀψιμαθὴς, τοιοῦτός τις, οἷος ῥήσεις μανθάνειν ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς· ταῦτα ἅσων [a] παρὰ πότον ἐπιλανθάνεσθαι. καὶ παρὰ τὸ ὑιὸ μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ ἀσπίδα. καὶ εἰς ἀγρὸν, ἐφ' ἵππῳ ἀλοτρίῳ ὀχούμενος, ἅμα [b] μελετᾶν ἀσπάζεσθαι. καὶ πεσὼν τὴν κεφαλὴν κατισχύ-
2 ναι. καὶ μακρὸν ἀνδριάντα παίζειν [c]. καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἀκόλουθον διατοξεύεσθαι, καὶ διακοντίζεσθαι. καὶ ἅμα μανθάνειν [d] παρ' αὐτοῦ, ὡς ἂν καὶ ἐκεῖνος μὴ ἐπισταμένος. καὶ παλαίων [e] ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἔδραν στρέφειν.

a) ἄδειν hic non eſt ſimpliciter *cantare* ſed *recitare ῥήσεις*. vide Fiſcherum.

b) vt ſupra cap. XIX. §. 3. ἅμα πιεῖν προσεγγύᾶσιν, vbi ἅμα quoque cum duobus infinitiuis conſtruitur.

c) παίζειν μακρὸν ἀνδριάντα h. l. ſignificat aut omnino *ad magnam ſtatuam ſe exercere*, e. g. gladio; aut *ſtatuam magnam tranſilire*. Illi enim, qui hoc faciunt, ſtatuam quaſi illudere videntur. In eodem ſenſu vſurpatur quoque Latinorum *ludere* et *illudere*.

d) Accedo Strothii ſententiae, qui hoc loco aut intelligi aut addi vult κελεύσαντος, niſi ὡς per *quamquam* explicetur aut pro eo ὅσα legatur.

e) Supplenda particula ὡς ante παλαίων.

CAPVT

CAPVT XXVIII.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἔστι δὲ κακολογία ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις. ὁ δὲ κακολόγος τοῖος δὲ τις ἐστὶν, οἷος ἐρωτηθεὶς, ὁ δεῖνα τί ἐστι; καθάπερ οἱ γενεαλογοῦντες, πρῶτον ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄρξασθαι· Ὁ μὲν πατὴρ Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο· ἐγένετο δ' ἐν τοῖς στρατιώταις Σωσίστρατος· ἐπειδὴ δ' ἐς τοὺς δημότας ἐνεγράφη. ἡ μέντοι μήτηρ εὐγενὴς Θράττα ἐστί. τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῷ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασίν· αὐτὸς δὲ ὅτος, ὡς ἐκ τούτων γεγονὼς κακὸς μαστιγίας· καὶ τούτοις διεξιὼν, αὖται αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ὁδοῦ τοὺς παριόντας ἁρπάζουσι. καὶ κακῶς λεγόντων ἑτέρων συν- 2
επιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸς, λέγων, καὶ ἐγὼ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον πάντων μεμίσηκα, καὶ γὰρ εἰδεχθής τις ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐστιν. ἡ δὲ πονηρία οὐδὲν ὅμοιον. σημεῖον δὲ, τῇ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τρεῖς χαλκοῦς εἰς ὄψον δίδωσι· καὶ τῷ ψυχρῷ [a] λούεσθαι ἀναγκάζει τοῦ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ. καὶ συγκαθήμενος δεινὸς περὶ τοῦ ἀνασάντος [b] εἰπεῖν. καὶ ἄλλα πλεῖστα περὶ τῶν φίλων καὶ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν τετελευτηκότων κακῶς λέγειν.

a) Supple ὕδατι.

b) Facile intelligitur καὶ ἀπελθόντος, ficut κακὰ ad εἰπεῖν. Nos eadem ellipſi vtimur. Stroth.

INDEX
VOCABVLORVM FORMVLARVMQVE
QVAE LEGVNTVR
IN CHARR. THEOPHR.

Ἄβρωτος φακῆ *Lenticulae quae comedi nequeunt* 14, 3.

Ἀγαθός· ἀγαθῇ τύχῃ *Quod bene vertat: quod felix faustumque sit* 14, 2. * οὐκ ἀγαθὸν πολυπραγμονεῖν *Non potest bene* geri *resp. multorum imperiis* [Nepos Dion. 6, 4.] 26, 1. * οἱ ἀγαθοὶ *Probi: virtutis studiosi* prooem. 2: vbi iis opponuntur *οἱ φαῦλοι*. * ἀγαθοὶ ἵπποι *Boni, generosi, equi* 23, 5. * ἀγαθά γέ ἐστι τὰ λεγόμενα; *Laeta saltem ſi tamen sunt quae feruntur?* 8, 1. * ἀγαθὰ *Bona*, vt Substantiuum, 23, 1.

Ἄγαν· πάντα εναγ ἄγαν *Omnia esse nimis cara* 10, 1.

Ἀγανακτεῖν *Indignari* 1, 1. cum Datiuo personae, *succensere* 17, 1.

Ἄγνωστοι *Ignoti* 23, 4.

Ἀγορά *Forum* 3, 2. 5, 3. 6, 5. 8, 5. 21, 2. 22, 2. 26, 2. * εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν *In publicum prodire* 19, 3. * γυναικεῖα ἀγορὰ *Forum muliebre* h. e. *vbi venduntur vasa et vtensilia omnisque generis obsonia, praeter carnes, in primisque pisces* 2, 4: vbi vid. Casaubonus. 16. * πληθούσης ἀγορᾶς *Tempore quo forum maxime frequens est* 11, 2. vide notam.

Ἀγοράζειν *Emere* 5, 3. 14, 3. * θέαν ἀγοράσας *Quum locum in theatro emit* 9, 2.

Ἀγοραῖός τις τῷ ἤθει *Sordidus, illiberalis, leuis, improbus* 6, 1.

Ἀγροικία *Rusticitas*, h. e. vitium quum quis ineptus est et inelegans et absurdus in iudiciis, dictis, factis 4, 1. Opponitur ἀστειότητι h. e. *vrbanitati*.

Ἄγροικος *Rusticus* h. e. is e cuius iudiciis, dictis, factis, emi-

eminet et extat imperitia, inſcitia, et inelegantia quaedam, 4, 1.

Ἀγρὸς *Ager: rus* 2, 5. 3, 2. 4, 1. 10, 2. 14, 1. 27, 1. * τὰ κατ' ἀγρὸς Διονύσια *Liberalia quae celebrantur in agris* 3, 3.

Ἀγρυπνία· κατὰ ἀγρυπνίαν *Inſomnis: exſomnis* 4, 3,

Ἄγω· εἰ ὁ ἀγὼν νουμηνίαν ἄγει *An ludi nouam lunam faciant* 4, 4. * ἄγειν καὶ τὰς υἱεῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν *Etiam filios poſtridie iubet ſecum ſpectare* 9, 2.

Ἀγὼν *Ludi* 4, 4. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum ſtudioſe quis et vnice hoc agit, vt obtrectet alios et de iis loquatur male* 28, 1.

Ἀδικεῖσθαι *Accipere iniuriam: affici iniuria* 1, 1.

Ἀδικία *Iniuſtitia; improbitas* 18, 1.

Ἀδολέσχης *Garrulus: loquax:* qui de rebus vanis et inanibus loquitur inepte et inconſiderate 3, 1.

Ἀδολεσχία *Garrulitas: loquacitas: fabuloſitas* 3, 1.

Ἀεὶ *Fere* 5, 4.

Ἀηδὴς *Taedioſus: odioſus:* is quocum verſari ſine taedio non poſſis 19, 2. 20, 1.

Ἀηδία *Taedium* 20, 1. Differt a δυσχερείᾳ ſic. Δυσχέρειαι poteſt ſe oſtendere etiam extra conſuetudinem aliorum: poteſt aliquis eſſe δυσχερὴς, etiamſi non verſetur cum aliis, ſed tantum conſpiciatur audiaturue ab iis. Sed ἀηδία ſe prodit in conſuetudine aliorum: ἀηδὴς non poteſt eſſe niſi qui verſetur cum aliis,

Ἀὴρ *Plaga: tractus caeli* prooem. 1.

Ἀθεραπευσία σώματος *Incuria et negligentia corporis:* quum quis corpus ſuum negligit incultumque eſſe ſinit 19, 1.

Ἀθηναῖοι *Athenienſes* 21, 4.

Ἀθρόοι *Frequentes: multi qui vna ſunt* 7, 2. Opponuntur enim ibi τοῖς καθ' ἕνα. Verba Theophraſti οἱ ἀθρόοι καὶ συνεσηκότες reddi quoque poſſunt vno vocabulo *circuli.*

Αἰδοῖον, τὸ, *Pars corporis pudibunda* 11, 1.

Ἀείδω *Cano* 4, 4. 15, 3. * de eo qui canit et recitat ῥήσεις 27, 1.

Αἰθίοψ *Aethiops* 21, 1.

Αἷμα *Cruor* 25, 4.

Αἱρεῖν πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος *Narrare vrbes vi captas eſſe* 8, 4. * Med. αἱρεῖσθαι *Velle: cupere* prooem. 3.

Αἴρειν

Αἴρειν τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης *Attollere aliquid de ferculis* 2, 4. * *tollere: capere* 9, 1.

Αἰσχρός· ὁμιλία αἰσχρὰ *Conſuetudo illiberalis et indigna ingenuo homine* 2, 1. Sic αἰσχρὰ ἐργασία *Turpis, illiberalis, quaeſtus* 6, 2. Add. ibid. 1 et 9, 1.

Αἰσχύνεσθαι *Dubitare* 12, 2. * *commoueri: erubeſcere* 26, 3.

Αἰτεῖν τοὺς αὑτῶ παισὶν ἐκ τῆς κοινῆς ὄψου *Petere pueris ſuis obſonia de iis quae appoſita ſunt* 11, 5. * Med. αἰτεῖσθαι ἐκπώματα de eo qui rogat alterum vt ſibi commodet poculum 18. 2.

Ἀκαιρία *Importunitas: ineptiae:* vitium quum quis neque temporis neque loci neque eorum quibiſcum eſt, rationem habet 12, 1.

Ἄκαιρος *Importunas: ineptus* 13, 1. Cicero Orator. 2, 4. negat quidem in ſermone Graecorum reperiri vocabulum, quo appelletur *ineptus:* ſed ex iis tamen quae Theophraſtus differit de ἀκαίρῳ, et Cicero de inepto, ſatis, vt Fiſcherus bene adnotauit, intelligitur, ἄκαιρον non male dici *ineptum* poſſe.

Ἀκολαθεῖν *Sequi:* de pedisequo 23, 1. * ὁ παῖς ἀκολαθῶν *Pediſſequus* 18, 2: qui alibi ἀκόλαθος 2 Theophraſto appellatur.

Ἀκόλαθος *Pediſſequus* 9, 1, 11, 4. 27, 2.

Ἀκούειν *Audire* 1, 2. 2, 3. 6, 3. 7, 1. 4. 8, 1. 9, 2. 12, 2. 25, 2. * κακῶς ἀκούειν *Male audire:* de eo de quo male opinantur exiſtimantque alii, qui vituperatur ab aliis 6, 1.

Ἀκόντιος *Inuite* 15, 2.

Ἄκρα *Promuntoria* 25, 1.

Ἀκρασία τῆς λόγου *Intemperantia ſermonis:* vt Plinius maior alicubi *intemperantiae viſus* dixit, 7, 1.

Ἀκριβεία· ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magna ſtudio: magna diligentia: in primis diligenter* pooem. 2.

Ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος *Is cuius vngues diligenter reſpecti ſunt* 26, 2.

Ἀκρόδρυα proprie ſunt *glandes:* deinde ita dicti ſunt *omnes fructus arborum* edules. Suidas: ἀκρόδρυα· καρποὶ δενδρικοί· πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. Heſychius: ἄδρυα. — Σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ἀκρόδρυα. Sed apud Theophraſtum c. 11, 2. ſunt *baccae ſilveſtres minores*, aut omnino *baccae.*

Ἀλε-

Ἀλαζονία *Iactantia: arrogantia: ostentatio* 23, 1.

Ἀλαζών *Iactator: gloriosus: ostentator* 23, 1.

Ἀλείφεσθαι χρίσματι *Perfricare caput vnguentis: capillos delibuere vnguentis* 5, 3. Nam homines lauti et elegantes solebant olim, quum in publicum prodirent, comas vnguentis delibuere * ἀλείφεσθαι *Se vngere: vngi se iubere: aliptae operam dare* 10, 4. 11, 4. 21, 3. 24, 2.

Ἀλέξανδρος *Alexander M.* 23, 2.

Ἀλέσαι *Molere* 4, 2. Est verbum Atticum, pro quo reliqui Graeci, et cum iis scriptores N. T. [Matth. 24, 41. Luc. 17, 35), dicunt ἀλήθειν.

Ἀληθῆ ἐρεῖς *Vera dixeris* 17, 3.

Ἀλλὰ *Sed*, praecedente negatione, 1, 4. 6, 2. etc. * *at* 1, 4. 17, 2. * ἀλλ' ἦν *At sane, at certe* 8, 3. * ἀλλὰ καὶ *Sed etiam*, praecedentibus particulis ἐ μόνον, 5, 2. 8, 4.

Ἀλλάττεσθαι *Permutare: commutare* 4, 3. Verba ἕτερον ἅμα ἀλλάττεσθαι interpretor cum Fischero; *continuo permutat nummum* s. *numos tenues aliis, qui habeant pondus iustum.* Nam intelligi debet e superioribus, τῷ λυπρῷ aut ἀντὶ τοῦ λυπροῦ. vtroque enim modo verbum ἀλλάττεσθαι construitur.

Ἄλλος *Alius* 1, 3. 2, 1. 2. etc. * οἱ ἄλλοι *Ceteri:* τὰ ἄλλα *Reliqua, cetera* 11, 1. prooem. 4 etc.

Ἀλλότριος *Alienus:* de equo 27, 1. * de sanguine et cruore 25, 4. * de oleo 11, 4. * de domo 9, 3.

Ἄλλως *Aliter* 6, 3. 24, 3.

Ἅλας *Sal:* ἅλσι 9, 1: ἅλας 10, 3. 14, 3.

Ἀλυσιτελῶς *Non sine magnis damnis: cum magno damno* 8, 4. Sic ἀλυσιτελὴς Hebr. 13, 17. valet *maxime perniciosum.*

Ἄλφιτα *Farina* 16, 2.

Ἀλφὸς *Vitiligo albo* 19, 1.

Ἅμα· ἅμ' ἡμέρᾳ *Mane cum luce simul: cum primo luce:* vt loquitur Plautus, 24, 1. * *simul, una* 25, 4. 27, 2. Atque sic Theophrastus particulam hanc solet vel postponere Participiis, sequentibus Infinitiuis, vt 2, 1. 4, 2. 20, 2: vel praemittere Participiis, vt 5, 2. 7, 4, 9, 2. 11, 2: etiam Infinitiuis, vt 6, 4. 25, 4. Quo maxime pertinent duo loca: c. 19, 3. ἅμα πιεῖν προσερυγγάνειν· et c. 27, 1. ἅμα μελιτᾶν ἱππαζεσθαι·

ζεσθαι· quae male tentantur ab nonnullis. * *continuo, confeſtim* 4, 3.

Ἀμαθία *Inſcitia: imperitia* 4, 1.

Ἀμέλει hoc in libello ponitur vel ſimpliciter, vel luctis particulis δὲ et δὲ μήν, ita vt modo verti debeat *vtique, quin etiam, omnino*, modo reddi commode nequeat. Occurrit autem particula illa c. 2, 4. 5, 1. 4. 6, 1. 11, 5, 13, 1. 16, 1. 18, 1. 19, 2. 21, 4. 23, 1. 24, 3. 25, 1. 26, 2.

Ἀμφισβητῆσαι *Contendere* 23, 2.

Ἀμφότεροι *vtrique: vtraque pars* 12, 3. * ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ *Ambabus manibus* 5, 1.

Ἂν *Si*: ἐὰν 7, 2. 17, 2. * Saepiſſime autem legitur vt particula ἀοριστική vel cum Optatiuo, vt 1, 1. 4, 1. 8, 2 etc.: vel cum coniunctiuo, vt 2, 3. 5, 3 etc.: vel cum Infinitiuo, vt 10, 2. 15, 3 etc, * c. 7, 5. poſita eſt poſt particulam εἰ· et c. 27, 2. eſt ὡς ἂν ἐκείνα μὴ ἐπισαμένα.

Ἀναβάλλεσθαι dicitur α) de *iis qui ſe amiciunt pallio.* vt c. 19, 3 ἱμάτιον κηλίδων μεστὸν ἀναβαλόμενος *Pallio maculis pleno amictus.* β) De *iis qui pallium colligunt et in humeros reiiciunt.* quod faciebat apud Graecos beatiſſimus et lautiſſimus quisque, etiam athletae, et Athenis, vt videtur, equites. Quo refert Fiſcher c. 21, 2. ἀναβαλόμενος ἱμάτιον *Reiectum geſtans pallium* ſ. *reiecto pallio.* Certe locus hic declarat ſatis, ait vir doctiſſimus, eos qui equo vehérentur Athenis, pallium ita reiecisſe, vt etſi deſcendiſſent de equo, tamen intelligi poſſet, eos equo vectos eſſe. Ceterum modeſtiores brachium pallio cohibebant. γ) De *iis qui pallium retrahunt et ſubducunt.* vt c. 4, 2. ἀναβεβλημένος ἄνω τῷ γόνατος *Pallio ſupra genua contracto et collecto.*

Ἀνάγεσθαι *Soluere nauem*, vel ſimpliciter *ſoluere* 20, 1.

Ἀναγκάζειν *Cogere: iubere* 9, 3. 14, 3. 28, 2.

Ἀναδέξασθαι *Spondere* 12, 1.

Ἀναιρεῖσθαι· ἀναλέσθαι *Tollere:* de eo qui tollit oliuam et palmulam cadiuam 10, 2.

Ἀναισθησία *Stupiditas* 14, 1.

Ἀναίσθητος *Stupidus: bardus* 14, 1.

Ἀναισχυντία *Impudentia* 9, 1.

Ἀναίσχυντος *Impudens* 9, 1.

Ἀναπαύεσθαι πρὸς τὰς αὐτῶν οἰκέτας περὶ τῶν μαγείρων

Com-

Communicare cum ſeruis ſuis res maximas 4, 1. * *conſulere, adhibere* 12, 1.

Ἀναχόπτειν *Nauem inhibere: mutare curſum:* de gubernatore 25, 1.

Ἀναχύπτειν *Caput erigere* 11, 1. Opponitur ei κάτω κύπτειν c. 24, 1. *caput demittere; capite demiſſo terram intueri.*

Ἀναλίσκειν *Edere, comedere, reliquias victimae* 12, 2.

Ἀνάλωμα· ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν *ſe plus quam quinque talenta impendiſſe ad ſubleuandam inopiam ciuium* 23, 3.

Ἀναμιμνήσκεσθαι *Recenſere et monere familiam ne obliuiſcatur* 4, 3. Conſtruitur cum Accuſatiuo.

Ἀνάπλεως αἵματος *Plenus ſanguine* ſ. *cruore* 25, 4.

Ἀναπνεῦσαι *Reſpirare* 7, 2: vbi verbis ὥστε μηδὲ ἀναπνεῦσαι τὸν ἐντυγχάνοντα ſignificatur ſumma moleſtia quae creatur ab loquaci homine alteri loquacitate et garrulitate.

Ἀναστρέψαι *Reuerti: redire* 2, 4. Actiuum enim, vt in aliis verbis huius generis multis, vim medii habet.

Ἀνασύρασθαι *Pallium ſubducere* ad inguen vſque obſcenum 11, 1. * ἀνασεσυρμένος *Spurcus: foedus* 6, 1.

Ἀνατιθέναι *Suſpendere* 21, 3. 22, 1. Vtroque loco dicitur de donariis, *anulo et thenia*, quae ſuſpenduntur e parietibus templorum: cuius generis donaria ab Atticis appellantur ἀναθήματα, ab reliquis Graecis ἀναθέματα.

Ἀναφοραί 3, 2. vbi vide notam.

Ἀνδραποδών *Mancipium* 17, 2.

Ἀνδριὰς *Statua* 27, 2.

Ἀνελευθερία *Illiberalitas* 22, 1.

Ἀνελεύθερος *Illiberalis* 22, 1. * ὄρεξις τιμῆς ἀνελεύθερος *Cupiditas honoris illiberalis* 21, 1.

Ἄνευ ἐντεύξεις λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης *Conſuetudo quae moleſtiam, non item damnum, affert* 20, 1.

Ἀνὴρ χρήστος *Vir optimus* 5, 1. * *maritus* 13, 3. * ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι *Athenienſes* 21, 4.

Ἀνθρωπίνη φύσις *Humanum ingenium* prooem. 2.

Ἄνθρωπος· ἐκ ἐάσεις τὸν ἄνθρωπον ὕπνα λαβεῖν; *Non ſines hominem ſomnum capere?* 25,

Ἀπαγορεύειν *Interdicere: vetare* 10, 3. 13, 2.

Ἀπάγχεσθαι *Gulam frangere: laqueo collum obſtringere* 12, 3.

Ἀπάγω· ἄπαγ' ἐς κόρακας *Abi in malum rem* 25, 3. Attici dicunt, hoc ſenſu, etiam ἔρρ' ἐς κόρακας, βάδ' ἐς κόρακας, et ἐς κόρακας ſimpliciter * καὶ τὸν υἱὸν ἀποκείραι ἀπαγαγὼν εἰς Δελφοὺς *Et capillos filii detondet Delphis* 21, 1. * ἀπάγεσθαι κλοπῆς *Sinere ſe furti conuictum in carcerem duci* 6, 2.

Ἀπαιτεῖν τοὺς ὀφείλοντας — μετὰ μαρτύρων τοὺς τόκους *Exigere a debitoribus, teſtibus adhibitis, uſuram* 18, 2. Sed ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἡμιωβόλιον c. 10, 1. eſt *ventitare ad domum debitoris et exigere, uſurae loco, ſemiobolum:* * τὸ μέρος αὐτῷ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι *Partem virilem petere et vendere* 11, 4: vbi etiam eſt ἀπαιτήσας τὸ μέρος, de hero qui a pueris petit partem chalcorum quos in viis inuenerunt: et 12, 2 de eo qui petit partem reliquiarum victimae. Conſtruitur ibi, vt 18, 2. cum duplici Accuſatiuo. Ceterum differt hoc verbum a verbo αἰτεῖν fere ſic. Ἀπαιτεῖν eſt *petere et exigere quae tibi debeatur:* ſed αἰτεῖν *petere et poſcere ea quae petere et poſcere iure non poſſis, ita vt ſi acceperis, rationes debeas alteri.*

Ἀπαλλάττειν *Diſcedere* 8, 4. Actiuum enim habet vim Medii. * Med. ἀπαλλάττεσθαι *Diſcedere: abire* 3, 3. 5, 1. 7, 4. 9, 2. 16, 1. 26.

Ἄπαλος· λάχανα ἄπαλα *Olera tenera* 20, 3.

Ἀπαντᾶν *Obuium eſſe: obuiam fieri* 2, 3. 4, 4. 11, 2.

Ἀπαντιχρὺ τῆς εἰσόδου *Contra introitum* 21, 2.

Ἀπάρχεσθαι *Libare* 10, 1.

Ἀπατούρια *Apaturia* 3, 3. Celebrabantur in honorem Bacchi, ob interemtum a Melantho Xanthum, regem Boeotorum [Polyaen. 1, 19], menſe Pyanepſione, per dies tres: primus dicebatur Δορπία· ſecundus Ἀναῤῥύσις· tertius Κουρεῶτις.

Ἀπαυδᾶν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς ψευδολογίαις *Obtundere, conficere, enecare, eos qui audiunt, vanis ſermonibus*, h. e. *eo redigere vt negent, ſe garrulitatem et ineptias diutius ferre poſſe:* de λογοποιῷ 8, 5.

Ἄπειμι *Abſum:* τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεσιν *Alteram rei et facultatum partem amiſiſti* 17, 2.

Ἄπειμι *Abeo*: *discedo* 6, 3: vbi opponitur τῷ προσιέναι· 7, 3. 9, 3. 11, 2. 3. 21, 4.

Ἀπέπειν· ἀπείπασθαι *Negare*: *abnuere* 12, 2.

Ἀπέρεσθαι· ὅτι ἀπέρηται *Se noluisse accipere conditionem*: *se noluisse uti beneficio* 23, 3.

Ἀπέρχεσθαι· πρὸς τοῦτον ἀπελθὼν δανείζεσθαι *Hunc adit ut ab eo mutuetur pecuniam* 9, 1. * ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι In triviis, discedens inde, lauat sibi cap. 16, 3. Nam verba ἐπὶ ταῖς τριόδοις cohaerent cum verbis κατὰ κεφ. λούσασθαι, non cum Participio ἀπελθών. * ἐκ τοῦ μέσου ἀπελθεῖν *E medio* h. e. *e concione*, discedit 22, 1.

Ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις *Aloroſa, inhumana, conſuetudo, quae ſe oſtendit in verbis* 15, 1. Nam ἀπήνεια tribuitur iis qui sunt immites, inhumani, truces, saeui, crudeles, morosi. Suidas hoc vocabulum interpretatur per ἀπανθρωπία· et Hesychius non modo nomen ἀπηναῖος explicat per ἀπάνθρωπος et ὠμός, sed etiam ἀπηνὴς per σκληρὸς et χαλεπός.

Ἄπιοι *Pira*: hortensia et satiua 2, 3.

Ἀπιστεῖν· ὅπως σοὶ ἀπιστήσω, ἢ ἐκεῖνα καταγνῶ, ἀπορεῖμαι *Nescio quomodo tibi non habeam fidem, aut quomodo dubitem de illius fide*, h. e. *et te et illum veracem puto*: *neque de tua neque de illius fide dubito* 1, 3. * τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἀπιστεῖν *Amicis et neceſſariis diffidere* 4, 1.

Ἀπιστία *Diffidentia* 18, 1.

Ἄπιστος *Diffidens* 18, 1.

Ἁπλᾶς· τὰ τῶν ἠθῶν μὴ ἁπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα *Mores*, vel potius *ingenia non ſimplicia et aperta, ſed inſidioſa et multiplicia* 1, 4.

Ἀπνευσὶ διακενῆσαι *Emere et domum referre uno ſpiritu* 2, 4.

Ἀπό· πρῶτον ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐξηλωκότων *Faciam initium a ſimulatoribus et diſſimulatoribus* proœm. 4: vbi paullo post est ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ της εἰρωνείας. add. 2, 1. 28, 1. * ἐὰν — ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον *Si a vento delatae fuerint paleae* ad capillos 2, 2. * ἀπὸ ἱματίου ἀφελεῖν χρονίδα *De pallio legere floccos* 2, 2. * τὰς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν *Aera, nummulos, quos facit et redigit e mercibus, condit in buccam* 6, 4. * δεῖναι ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας *Dat de menſa carnem* 9, 1: vbi f. 2. ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον *Rapiens de menſa partem intestini*. * ἀπράξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων

τηδείων *Detrahit de demenso* 10, 2. * ἀπιέναι ἀπὸ τᾶ δικαστηρίω *Discedere e iudicio* 11, 2. * ἀπὸ τῶν ξενίων τὸ μέρος τὸ αὑτᾶ ἀπαιτῆσαι *Munerum, lautiorum, partem virilem petere* 11, 4. * ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας καὶ περιῤῥάνασθαι ἀπὸ ἱερᾶ *Egredientem e templo lauare manus et corpus spargere aqua lustrali* 16, 1. * θαυμάζω εἰ σὺ καὶ ἀπὸ ψυχῆς με φιλεῖς *Miror si tu me etiam ex animo suauiere* 17, 1. * ἀποῤῥίπτειν ἀπὸ τᾶ στόματος *Cibum eiicit ex ore* 19, 3. * ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίω τινὸς *Se timere sibi ab somnio aliquo* 25, 1. * αἵματος ἀναπλεως ἀπὸ τᾶ ἀλλοτρίω τραύματος *Cruore plenus de alieno vulnere* 25, 4. * αἴρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης *Attollens aliquid de ferculis* 2, 4. * ἀπὸ δείπνω *Post coenam: a coena* 24, 1. * ἀδεχθής τις ἀπὸ προσώπω ἐστὶν *Taeter valde adspectu est: os eius valde odiosum est* 28, 2. * ἀπὸ φιλοτιμίας *Sine vllo honoris studio* 22, 1.

Ἀποβάλλειν· τὰ ἱμάτια ἀποβεβλήκασιν *Pallio amittunt* 8, 4. * τῆς γυναικὸς ἀποβαλλάσης τρίχαλκον *Vxor quum amisit trichalcum* 10, 1.

Ἀποβλέπειν· dicitur vel de iis qui adspiciunt alios et intuentur simpliciter, construiturque cum particula εἰς, vt c. 2, 5. εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων *Eum intuens: eum adspiciens:* vel de iis qui adspiciunt alios oculosque in eos coniiciunt, admiratione virtutis eorum ducti, construiturque cum Praepositione πρὸς, vt c. 2, 1. ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; *Nostin' vt oculi hominum in te coniecti sint?* Latini verbis *adspicere* et *intueri* vtuntur eodem modo.

Ἀπογράφεσθαι τὰ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίσεα τῶν ῥαφανίδων *Numerare, in tabulas referre, semesos raphanos* 11, 5.

Ἀποδημῶν δημοσίᾳ *Quum legatus mittitur publice aliquo* 11, 3.

Ἀποδιδόναι χρέος τριάκοντα μνῶν *Reddere debitum triginta minarum* 11, 5. add. 17, 3. 21, 2. * *tradere, dare* 21, 2. * Med. ἀποδίδοσθαι *Vendere* 10, 2. 11, 4. 5. 15, 1. 22, 1. Nam qui aliquid vendit, iubet sibi reddi pro eo pecuniam aliudue quid.

Ἀποδιδράσκειν· μὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ *Ne in via aufugiat:* de pedissequo 18, 2. Nam est verbum proprium hoc

illi genere, cui opponitur verbum παραμένειν. Vid. Xenoph. Oeconom. 3, 4.

Ἀποδοκιμάζειν τὸ ἀργύριον *Reiicere pecuniam* 4, 3. * μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσας *Nullo turpi quaestu abstinere* 6, 2. * ἂν ἀποδοκιμάζειν, sequente Infinitiuo, *Non dubitare: non erubescere* 6, 4.

Ἀποκαθιστάναι ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν *Reducere domum* 7, 3.

Ἀποκάμψαι ἐκ τῆς ὁδῦ *Deflectere, declinare, de via:* qua homo illiberalis videt amicum ad se pergentem; aut etiam *regredi* 22, 2.

Ἀποκεῖραι τὸν υἱὸν ἀπαγαγὼν εἰς Δελφούς *Detondet capillos filii Delphis* 21, 1. * Med. ἀποκείρασθαι *Se tonderi iubere: tonsori operam dare* 4, 4. 5, 3.

Ἀποκναίειν *Enecare:* de eo qui aliis molestus est loquacitate 7, 2.

Ἀποκρίνεσθαι *Respondere* 7, 1. 8, 1. 16, 2.

Ἀποκρύψας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον *Occultans eam* [Spatham] *sub puluino* 25, 2.

Ἀπολαμβάνειν ἀργύριον ὀφειλόμενον *Recipere pecuniam debitam* 14, 3.

Ἀπολάυειν· συνοδοιπόρος ἀπολάυσας ἐν τῇ ὁδῷ *Si cum comite colloquitur in via* 23, 2. Nam ἀπολαῦσαι τινὸς dicitur aliquis, quatenus cum eo colloquitur.

Ἀπόλλυμι· ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τοῦτο τὸ ἀργύριον *Se perdere velle etiam hanc pecuniam* 15, 2.

Ἀπομύττεσθαι *Se emungere* 19, 3.

Ἀπονιψάμενος τὰς χεῖρας — ἀπὸ ἱερᾶ *Lauans sibi manus aqua lustrali, quum e templo egreditur* 16, 1.

Ἀπονενοημένος *Amens: vecors:* qui ea et facit et dicit vt videatur alienatus esse mente et carere ratione 6, 1.

Ἀπόνοια *Amentia: insania: vecordia* 6, 1. 3. Notio huius vocabuli aeque late patet, ac potestas verbi ἀπονενοημένος.

Ἀπονυχίζειν· ἀκριβῶς ἀπωνυχισμένος *Vnguibus diligenter resectis* 26, 2.

Ἀποπτύσαι *Exspuere* 19, 4.

Ἄποροι τῶν πολιτῶν *Egeni, inopes, ciues* 23, 3.

Ἀποῤῥᾶμαι *Nescio* 1, 3.

Ἀποῤῥάψαι ἐνδύναι *Resarciendum et consuendum locare* saccum 16, 2.

Ἀποῤῥίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος *Partem cibi ex ore excidere sinere* s. *eiicere* 19, 3.

Ἀποστέλλειν *Mittere* 18, 1. 24, 3. * de amico qui alteri mittit partem ferculi 17, 1.

Ἀποσεραν· ὃν ἀποσερεῖ *Eum qui depositum reddere non vult* 9, 1. Nam vt ἀποσερᾶν est omnino *res alienas suas reddere fraude et rapere*, τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν ita singulatim dicitur de *iis qui deposita et accepta*, tanquam vasa, argentum, *non reddunt, seque quidquam accepisse negant.*

Ἀποτιθέναι τὰ κρέα ἁλσὶ πάσας *Condere reliquias carnium victimae sale adspersas* 9, 1. * τὰ αὑτᾶ ἀποτιθέναι *Suas stragulas seponere* 22, 2. * λαβὼν καὶ ἀποθεὶς αὐτὸς, τᾶτο ζητᾶν *Quod ipse reposuit, id quaerit* 14, 2.

Ἀποτρέπεσθαι *Auersari: abominari* 16, 2.

Ἀποφάινειν *Ostendere: dicere* 26, 1.

Ἀποφέρειν ἀναγκάσας πρὸς αὐτὸν *Deferre cogit domum suam* 9, 3. * τὰ ἄλλα πάντα ἀποδᾶναι τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, *Reliqua omnia dare puero referenda domum* 21, 2.

Ἀποψᾶν σφόδρα *Radio adaequare modium male* 11, 5. Nam ἀποψᾶν idem est quod ἐπομάττειν. vnde *lignum quo adaequantur mensurae* vocatur ἀπομάκτρα.

Ἀπροβούλευτοι λόγοι *Temerarii et inconsiderati sermones* 3, 1.

Ἄπτειν· τὸν λύχνον ἅψας *Lucernam accendens* 18, 1. * ἅψασθαι de eo qui saltaturus arripit sodalem 12, 3.

Ἀπύρετος· ὅστις ἀπύρετος βούλεται, ἔναι *Qui febre corripi nolit:* qui febri carere velit 3, 3.

Ἀπωθᾶν *Propellere: protrudere* 15, 2.

Ἄρα· τατὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι *Hoc vero quam delicatum est* 2, 4.

Ἀργύριον· τὸ ἀργύριον παρὰ τινὸς λαβὼν *Quum pecuniam ab aliquo accipit* 4, 3. * ἀποδοὺς μνᾶν ἀργυρίου *Quum soluit minam argenti* 21, 2. * ἀπολαμβάνων ἀργύριον ὀφειλόμενον *Quum recipit pecuniam debitam* 14, 3. Add. 15, 1. 17, 3. 18, 1.

Ἀργυροθῆκαι *Argentaria*, h. e. *arcae in quibus reponitur argentum et factum et signatum* 10, 4. Erant eburneae, etiam ligneae, et fere loculatae.

Ἀρέσκεια *Placor* Gloss. vett. *studium et cura placendi* 5, 1.

Ἀρεσκος *Blandus: qui placere studet* 5, 1.

Ἀρέσκειν *Placere* 5, 2.

Ἀριθμεῖν *Numerare* 10, 1. 18, 1.

Ἀρισᾶν *Prandere* 4, 2.

Ἀριστοφῶν *Ariſtophon:* archon 7, 4. Fuit autem archon Olymp. CXII. a. 3: quo anno accidit pugna ad Megalopolin, Arcadiae opidum, in qua et Agis, Lacedaemoniorum rex, interiit, et opes vniuerſae Graeciae fractae ſunt: quam pugnam Theophraſtus vocat τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος μάχην. Haec eſt ſententia Palmerii Exercitatt. p. 620. Caſaubonus autem in elligi volebat pugnam ad Arbela, vicum Aſſyriae, e qua Darius, Perſarum rex, diſceſſit inferior. Vtraque pugna eodem fere tempore accidit. Alexander M. apud Plutarchum Ageſ. p. 604, b To. 1. ἔοικεν, ὦ ἄνδρες, ὅτε Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐντᾶυθα, ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία. Iam ſicut pugna ad Arbela, archonte Ariſtophane, commiſſa eſt [Arrian. exp. Alex. L. III. cap. XV. § 17. pag. 215. ed. Raphel.]; et tamen a multis veterum commiſſa dicitur archonte Ariſtophoute [Diod. Sic. 17, 62]: ita etiam praelium ad Megalopolin garrulus dicere potuit eodem archonte accidiſſe. Aſſentior enim Palmerio. nam quum pugna illa ad Megalopolin libertas et opes vniuerſae Graeciae, atque adeo Athenienſium, labefactatae fractaeque fuerint: apparent ſic magis ineptiae et ἀκρασία hominis loquacis, qui debebat ea de re tacere potius quam memoriam eius ſermonibus celebrare.

Ἁρμονικοὶ *Muſici* 5, 4.

Ἄροτρον *Aratrum* 4, 3.

Ἁρπάζειν *Rapere:* de meretricibus quae nitore et blanditiis percutiunt et pelliciunt 28, 1. * de eo qui rapit de menſa lanii partem inteſtinorum 9, 2.

Ἀρρωστήματα συγγενῆ *Morbi gentiles:* de lepra et vitiligine 19, 3.

Ἄρτεμις *Diana* 10, 1.

Ἄρτι· *Modo.* ἄρτι παραγενόναι *Se modo veniſſe domum* 1, 2. * ἐκ μακρᾶς ὁδᾶ ἥκοντας ἄρτι *Qui modo venerunt ex itinere longinquo* 12, 1. * ἐγείρειν ἄρτι καθέυδοντα *Excitare eum qui modo dormire coepit* 20, 1.

Ἄρτος *Panis* 9, 1.

Ἀρύταινα *Trulla balnearia:* vas manubriatum, comparatum ad aquam hauriendam qua perfundatur lauantis corpus 9, 3.

Ἀρχαῖος· ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων

ἀρχαίων *Multo peiores esse homines huius aetatis hominibus superiorum aetatum* 3, 4.

Ἀρχή· τοῖς μὲν ἀρχὴν — τῦ πράγματος λέγει *Aliis initium — rei narrat* 6, 3. * ἀνίσασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων *Surgere vt eos rem doceat ab principio* 12, 2. * Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο *Sosias primo dictus* est, 28, 1. * πάυσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν *Desistere vti magistratuum consuetudine* 26, 2.

Ἀρχίας *Archias:* nomen salsamentarii [ταριχοπώλου] cuiusdam Athenienlis 4, 4.

Ἀρχιτεκτονεῖν· τὴν οἰκίαν φῆσαι ἐν ἠρχιτεκτονῆσθαι *Domum ait bene aedificatam et descriptam esse* 2, 5.

Ἄρχω· ὁ ἄρχων *Archon* 26, 1. summus Athenienlium magistratus. * Med. ἄρχεσθαι· ἄρξομαι πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας *Incipiam ab ironia* prooem. 4. add. 2, 1. 28, 1. * ἐδίειν ἀρξάμενος *Edere quum incipit* 19, 3.

Ἀσία· περὶ τεχνιτῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀμφισβητῆσαι *Contendit, vascularios Asiaticos doctiores esse Europaeis* 23, 1. Quibus in verbis ineſt elegantia Attica, pro ὅτι οἱ τεχνῖται οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ βελτίους εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.

Ἀσκλήπιον *Templum Aesculapii* 21, 3. vbi vide notam.

Ἀσκὸς *Vter inflatus* 5, 2.

Ἀσπάζεσθαι *Salutare: ita vt amplexere alterum* 27, 1.

Ἀσπὶς *Clypeus.* Sed μανθάνειν ἐπὶ ἀσπίδα *Discere qui fiat conuersio ad sinistram* 27, 1. Nam clypeus tenebatur sinistra.

Ἀσεῖος *Asseus:* nomen tibicinis cuiusdam 8, 1.

Ἄστυ *Vrbs:* Athenae 4, 4.

Ἀστράγαλοι δορκάδειοι *Tali qui sunt e talis damarum* 5, 4. Ludebant iis homines beati et elegantes. Videntur autem magno in pretio fuisse politae duritiei causſa.

Ἄστρα *Sidera: astra* 14, 4.

Ἀσχήμων ἀμαθία *Insciția, imperitia, inepta* h. e. *decori immemor* s. *laedens decorum in dictis, indictis, factis* 4, 1.

Ἀσχολεῖσθαι *Occupatum esse* 12, 1.

Ἀτελὴς dicitur omnino *immunis:* et quidem vel de eo qui liber est a λειτουργίαις, vel de eo qui non pendit et soluit vectigalia, vel de eo qui solutus est legibus. Apud Nostrum 23, 3. ἐξαγωγὴ ξύλων ἀτελὴς est *exportatio materiae immunis:* quum quis exportat materiam et ligna sine portorio.

Ἀτρεπὸς *Semita* 13, 1.

Αὐθάδεια *Superbia contumax* ſ. *inhumana* ſ. *moroſa* 15, 1. Neque enim vno vocabulo reddi Latine poteſt. nam verbo Graeco ſignificatur, id quod exempla a Theophraſto ſubiecta ſatis docent, vitium, cuius duae quaſi partes ſint. Quippe homo αὐθάδης non ſolum placet ſibi, ita vt contemnat alios et deſpiciat praeſe, ſed contemnit etiam et deſpicit alios ſic, vt faciat quae aliis diſpliceant, vt ferenda non ferat, vt omittat facere quae alii velint fieri et faciant. Ineſt igitur ei vt ſuperbia, ita etiam moroſitas quaedam et contumacia et inhumanitas.

Αὐθάδης *Moroſe* ſ. *praefracte ſuperbus* 15, 1.

Αὐλαία *Aulaeum* h. e. velum quo teguntur lecti, quod praetenditur parietibus aliisve locis 5, 4. Αὐλαία ἔχουσα Πέρσας ἐνυφασμένας eſt *aulaeum cui intexti ſunt Perſae*, vt apud Virgil. Georgg. 3, 25. *Britani intexti* aulaeis purpureis.

Αὐλεῖα θύρα *Ianua quae eſt in veſtibulo aedium:* qua aditus patet in atrium [αὐλὴν] 18, 1.

Αὐλητὴς *Tibicen* 8, 1.

Αὐλητρὶς *Tibicina* 19, 4. * ἀὐλητρίδες *Tibicinae* 11, 2. Adhibebantur in conuiuiis ad oblectandos conuiuas, et conducebantur in foro coquino.

Αὐλίδιον *Areola:* et ἀυλιδίου παλαιστρικὸν κόνιν ἔχον 5, 4. arbitratur Fiſcherus eſſe *palaeſtram*, quia extremo Capite eſt ὅτι τάτα ἐστὶν ἡ παλαίστρα.

Αὐλῶμαι *Tibiis mihi cani iubeo: tibiis canentem tibicinam audio cum aliis* 19, 4.

Αὔριον· μετὰ τὴν ἄυριον *Perendie* 13, 2. Poteſt, obſeruante Fiſchero, etiam reddi *cras*. Sed περιεργία maior eſt, ſi accipias de die perendino.

Αὐτὸς, ἡ, ὸ, *Ipſe*, a, um, vt 1, 3. 2, 5. et alibi. * ὁ ἀὐτὸς, ἡ ἀὐτὴ, τὸ ἀὐτὸ, *Idem, eadem, idem*, vt proem. 1. 4, 4. 7, 2. [vbi conſtruitur cum Datiuo]. 8, 2. * Saepe ponitur pro ἑαυτῦ, et tum ſcribitur fere ἀὐτὸς, vt 1, 2. 5, 2. etc. * Nonnunquam refertur ad adulatorem et paraſitum, ſignificatque *regem, dominum*, vt 2, 1. 3 etc. vbi conſer notam. Sic ἀὐτὸς, quum refertur ad οἰκέτην et δοῦλον, eſt *dominus, herus: magiſter*, reſpectu diſcipuli: *ciuis Athenienſis*, et *eques*,

eques, quum refertur ad equum, et ad peregrinum [ξένου]. * πρὸς αὐτὸν *Domum ſuam* 9, 3. * παρ' αὐτῷ *Domi ſuae* 20, 3.

Αὐχμεῖν *Squalidum eſſe, ſqualere* 26, 3.

Ἀφαιρεῖν· ἀπὸ τῶ ἱματίε ἀφελεῖν χροιδα *De pallio legere floccos* 2, 1. * τὸ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ πρασκεφάλαια *Puero pulmos in theatro adimens* 2, 5. Sic 20, 1. τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος.

Ἀφιέναι *Dimittere* 5, 1. * ἀφεὶς τὸ προοιμιάζεθαι *Omittens praefari* prooem 4. * ἡνίκα προῖκα ἀφιᾶσιν οἱ θεατρῶναι *Quum gratis [intromittunt redemtores theatri* 11, 3.

Ἀφίσαθαι *Diſcedere: abire* 3, 3.

Ἀφορμὰς ἑτέρας τοιαύτας πορίσαθαι *Alias eiusmodi occaſiones garriendi captare et quaerere* 7, 2.

Ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Ad magnam vsque laterum partem* 19, 1.

Ἄχυρον καρφολογῆσαι *Paleas, feſtucas, legere* ſ. *eximere* 2, 2. * δανείζεθαι χριθὰς, ποτὲ δὲ ἄχυρον *Mutuari hordeum, nonnunquam etiam paleam* 9, 3.

Β

Βαδίζειν — ἔμπροσθεν *Praeire* 18, 2.

Βακτηρίαν κτήσαθαι — βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος *Habere baculos tortuoſos Laconicos* 5, 4. vbi confer notam.

Βαλανεῖον *Balneum* 4, 4. 8, 4. 9, 3. 11, 4. 19, 2. 27, 2.

Βαλανεὺς *Balneator* 9, 3.

Βαλάντιον ſ. βαλλάντιον *Crumena: ſacculus* 17, 1.

Βάπτειν· βάψας ἀρύταιναν *Hauriens trulla aquam* 9, 3 Habet enim notionem duplicem hoc loco, et *immergendi* et *hauriendi*.

Βασιλεὺς *Rex* 8, 2. vbi vide notam.

Βδελυρία *Impuritas proterua: illiberalis petulantia: petulans amentia* 11, 1.

Βδελυρὸς *Impurus: proteruus: petulans* 11, 1. Vtroque vocabulo notatur iſtud vitium, quum quis ea facit quibus laedantur offendanturque aures hominum ingenuorum et liberalium, oculi, animus.

Βελτίων· ὅτι βελτίες εἰσὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ *Vaſculatios Aſiaticos doctiores eſſe Europaeis* 23, 1. * τὰς υἱεῖς ἡμῶν βελτίες ἔσεθαι *Filios noſtros meliores fore* prooem. 3. * τὰ

ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι *Sata laetiora et vberiora fore:* plures maioresque fructus latura 3, 2. * τίς εἴη βέλτιστος *Quis esset optimus* 2, 1. * ἂν ἐπὶ τῷ βελτίστῳ *Ita vt profit nihil, immo etiam obsit* 5, 1. vide ibi notata. * ἀχ ὡς βέλτιστα ἐργάσεται *Non vt reddatur plane et egregie candidum* 18, 2.

Βιάζειν· ἔν ποιήσας, μεμνῆσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιάζειν *Si quem beneficio affecit, eum cogit adeo in via eius meminisse* 24, 1. Βιάζειν enim fit quum quis sermones quos serit cum altero, ita instituit, vt ille non possit non beneficiorum memor esse eaque commemorare.

Βίος· ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ *Putaui me oportere scribere et exponere de ratione atque institutis vitae vtrorumque* prooem. 2.

Βιῶν· ἅτε βεβιωκὼς ἔτη ἐνενήκοντα ἐννέα *Quippe qui vixerim annos vndecentum* prooem. 2.

Βλάβη· ἔντευξις λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλαβῆς *Consuetudo, quae molestiam, non item damnum, afferat* 20, 1.

Βλασφημεῖν proprie *vti verbis male ominatis et infaustis* opponiturque verbo εὐφημεῖν *Abstinere verbis male ominatis et infaustis:* deinde *imprecari diras, voces s. dicta contumeliosa iacere.* vt 19, 2. εἰς ὀρνιθοσκόπα τῆς μητρὸς ἐξελθόσης βλασφημῆσαι *Auspicem quum consulit mater, ei* [absenti] *imprecatur diras.*

Βοᾶν *Clamare: vociferari* 9, 3. * βοᾶσθαι de re quae sermonibus omnium, certe plurimorum, celebratur et vsurpatur, cuius rumor pervasit totam vrbem, 8, 2. τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι ἐν τῇ πόλει *Rem celebrari et ferri sermonibus omnium in vrbe.*

Βοηδρομιών *Boedromion:* mensis aestiuorum mensium tertius, respondens fere Septembri, quo celebrata sunt Athenis Mysteria, 3, 3.

Βουλεύεσθαι dicitur vel de hominibus singulis, *secum deliberare:* vt 1, 2. φῆσαι βουλεύσεσθαι *Ait se velle videre,* an fieri possint et debeant: vel de pluribus, *inter se deliberare, consultare, conferre inter se consilia:* vt 26, 1. τὰ δήμα βουλευομένα *Quum populus deliberat:* et paullo post, ὅτι δεῖ ἡμᾶς συνελθόντας βουλεύσασθαι *Oportet nos coire et consultare.*

Βύ-

Βέλεσθαι *Velle* 2, 4. 3, 3. etc. * τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα τί ποτε βέλονται λογοποιοῦντες *Equidem mirari ſoleo quidnam ſpectent tales famigeratores:* verbum de verbo *Mirari ſoleo quidnam tales homines ſibi velint rumuſculis confingendis* 8, 4.

Βῦς *Bos* 4, 2. 21, 1.

Βραδυτὴς ψυχῆς *Tarditas animi et mentis* 14, 1.

Γ

Γαλῆ *Muſtela* 16, 3.

Γάμοι *Coena nuptialis* 12, 1. 22, 1.

Γὰρ *Enim: nam* prooem. 2. 2, 1. etc. * τί γὰρ δήποτε *Quidnam tandem cauſſae ſit* [*warum doch, warum denn, wol*] prooem. 1.

Γαστὴρ· ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν *In gremio ſinere dormire* 5, 2.

Γε *Quidem: certe: tamen: vero* 7, 1. 2. 4. 8, 1. 11, 4.

Γείτων *Vicinus* 14, 2.

Γελᾶν *Ridere* 9, 2. 19, 3.

Γέλως· ὡς δὴ ἃ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα *Quaſi non poſſit tenere riſum* 2, 3.

Γενεαλογεῖν *Familiarum origines recenſere* 28, 1.

Γένος· ὡς μισητὸν τὸ τῶν δημαγωγῶν γένος *Odioſum eſſe populárium genus* 27, 2. * ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἄρξασθαι *Ab genere eius ordiri* 28, 1. * τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν *In feminas, in ſexum muliebrem, inuehi* 12, 1. * ἐκθήσεσθαι κατὰ γένος ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τούτοις προσκείμενα κ. λ. *Exponam tibi ſingulatim, de ſingulis generibus virtutum et vitiorum,* h. e. *non exponam vniuerſe de vitiis et virtutibus, non diſſeram de omnibus vitiis et virtutibus ſimul, verum ſeparatim de vitio et virtute quaque, ita vt non ſolum demonſtrem quae vitia virtuteſne inſint cuique, ſed vt etiam doceam, quomodo virtutem quisque vitiumue oſtendat et proferat* prooem. 2. add. ibid. 4.

Γεωργεῖν· ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει *Se agrum anno inſequente conſiturum eſſe* 3, 2.

Γῆ· τὰ ἐν τῇ γῇ *Sata* 3, 2. * δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτὸν *Iubere ſe in terram exponi* 25, 1. * ὅπως τὸ ἱμάτιον ἕξει πολλὴν γῆν *Vt pallium redilunt oppido candidum* 10, 4. Nam γῆ h. l. ſignificat *cretam* ſ. *terram cimoliam:* qua pallia ſordida conſtat reddita eſſe candida. conf. Barthius ad Claudian. p. 701.

Γίνεσθαι· τοῦτο οὐθενὶ γίνεται τῶν ἐν τῇ πόλει πλὴν ἢ σοὶ *Hoc nemini contingit eorum qui hic sunt, nisi tibi* 2, 1. * τί γίνεται; *Quid existit?* 14, 1. * ἐπιδόσεων γινομένων *Quum confertur pecunia qua sublevetur inopia aerarii* 22, 1. * εἴτι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε *Si sua ei opera vtilis fuerit in re aliqua* 9, 2. * υἱός σοι γέγονεν *Filius tibi natus est* 17, 2. * ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ *Bene emtum esse triticum* 3, 2. * ἑαυτὸν ἕτερον γεγονέναι *Se alium factum esse* h. e. se mutasse ingenium moresque 1, 3. * πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι *Cruentam caedem fuisse* 8, 2. * τὸν Θησέα πρῶτον τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγονέναι *Thesea primum malorum ciuitati fuisse* 26, 2. * ἑξήκοντα ἔτι γεγονὼς *Sexaginta annos natus* 27, 1. * ἐκ τούτων γεγονὼς *A talibus parentibus procreatus* 28, 1. * ἐγένετο ἐν τοῖς στρατιώταις Σωσίστρατος *Dictus est inter milites Sosistratus* 28, 1. * ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο διδόμενα *A se non solere apponi fereula dono missa* 15, 1. * ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν *Se plus, quam quinque talenta, impendisse ad subleuandam ciuium inopiam* 23, 3. * ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιντο *Quot velim mihi sint et tibi* 14, 4. vbi vide notam. * ὀψὲ γενέσθαι αὐτὸν *Se vesperi reuenisse* s. *venisse domum* 1, 2. * ἃ μὴ βούλεταί τις γενέσθαι *Quae nolit quis fieri* 12, 2. * ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι *Ne possint negare* 18, 2. * βούλομαι γενέσθαι *Volo fieri* 24, 3. * ἀλλ' οὖν ἰσχυρὸς γενόμενος *At sane potens erat* 8, 3. * τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντός ποτε γενομένην μάχην *Pugnam* nuper *Aristophonte archonte, pugnatam* 7, 4. * κλυδωνίου γενομένου *Quum mare fluctuat paullulum* 25, 1.

Γινώσκειν *Nosse* 3, 1, 13, 1.

Γλίχεσθαι Appetere: auidum esse 26, 1.

Γλῶττα *Lingua* 7, 5.

Γνάθος· εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν *In os* s. *buccam condere* 6, 4.

Γναφεὺς *Fullo* 10, 4. 18, 2. Fullones pallia quae vsu longo contraxissent sordes, candida reddebant creta s. terra cimolia: quae a Plinio H. N. 17, 8. vocatur *creta fullonia*. Veteres Attici scripserunt κναφεὺς, non γναφέυς.

Γόνυ· ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος *Pallio supra genua contracto et collecto* 4, 2.

* ἐπὶ

* ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας *Vbi genibus positis veneratus fuerit* 16, 2.

Γράμματα *Litterae: epistola* 23, 2.

Γραμματίδια *Litterae:* instrumenta litis 6, 4.

Γράφαι *Scribere* 24, 3. * τῷ γράψαντι τὸν λόγον ἐγκαλεῖν *Auctorem orationis accusare* 17, 2. * γράψαι εἰς λόγον *Referre in rationes* 24, 2.

Γυμνάζεσθαι *Exerceri* 5, 3.

Γυμνάσια *Gymnasia:* loca fere publica vbi adolescentes ingenui exercebantur currendo, luctando etc. 5, 3. Gymnasia vbi exercebantur ἔφηβοι, dicta sunt peculiari vocabulo ἐφηβεῖα.

Γυμνὸς *Nudus* 18, 2. * τὰ γυμνὰ *Pars corporis pudibunda:* quatenus nuda est 4, 2.

Γυνὴ *Vxor: coniux* 3, 1. 10, 2. 3. etc. * γυναῖκες ἐλεύθεραι *Mulieres liberae* 11, 1. * de Thressis meretricibus 28, 2.

Γυναικεῖα ἀγορὰ *Muliebre forum* 2, 4. Vid. supra vocab. ἀγορά. * γυναικεῖον γένος *Muliebris sexus* 12, 2.

Δ

Δαιμόνιον *Numen diuinum* 16, 1. Nam δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον cum Fischero interpretor *metus deorum* s. *numinis diuini:* ita vt per τὸ δαιμόνιον non intelligantur, vt volunt nonnulli, res omnes quibus diuini quid inesse crediderit antiquitas. Quae enim superstitiosus facere dicitur, ea non facit illarum rerum ipsarum caussa, sed, ne, iis neglectis, deos sibi iratos reddere videatur. Et quum δειλὸς construatur cum particula πρός· sane non est mirandum, etiam nomen δειλία ita construi: vt necesse non sit particulam illam explicari cum Schwarzio per *quod attinet ad.*

Δᾷδα μεγίστην ἔσησε *Facem maximam posuit* s. *accendit ante fores* 3, 2. vbi videnda est nota.

Δάκνειν ὑπὸ κυνὸς τῆς τοῦ γείτονος θηχθῆναι *Ab cane vicini morderi* 14, 1.

Δακρύειν *Lacrymari* 14, 2.

Δακτύλιος χαλκοῦς *Anulus aereus* 21, 2. Solitos fuisse veteres diis etiam anulos dedicare, animaduertit Longus de anulis signator. c. 4. Μικροφιλότιμος autem suspendit in templo Aesculapii anulum aereum haud dubie propterea, quia conualuerat e morbo.

Δάκτυ-

Δάκτυλοι *Digiti* 19, 1.

Δάμιππος *Damippus*: nomen Athenienſis cuiusdam, qui Myſteriis accendit maximam facem 3, 2. Etiam apud Liuium 25, 23. commemoratur *Damippus* quidam Lacedaemonius: quod nomen nonnulli male mutarunt in *Damaſippus*, ſicut Reiskius apud Theophraſtum volebat edi. vid. Gronouius ad Liu. d. l.

Δανείζειν *Mutuum dare*, et proprie *ſine vſura* Sed 6, 4. legitur de eo qui dat foenori pecuniam. * Med. δανίζεσθαι *Mutuum ſumere*, ſine vſura: vt 9, 3. δανίζεσθαι κριθὰς *Mutuari hordeum.* nam ibi refertur diſerte ad verbum χρᾶν. Ita legitur etiam 11, 3. παρὰ τῶν συμπρεσβευτῶν δανίζεσθαι. Sed 1, 2. *valet mutuum rogare, mutuas pecunias ſumere velle.*

Δανεϊκὴ ἐργασία *Foenebris res* ſ. *quaeſtus* 23, 1. Poteſt ibi ſingulatim accipi de foenore nautico.

Δαπάνη *Sumtus*: *impenſa* 22, 1.

Δασὺς μασχάλαι θηριώδεις καὶ δασεῖαι *Alae, ad modum ferarum, hirſutae* ſ. *hiſpidae* 19, 1. Sed μασχάλαι δασεῖαι ἄκρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν ſunt *alae grandes* [Iuuenal. 14, 195].

Δάφνη· δάφνης ἐς τὸ στόμα λαβὼν *Mordens laurum* 16, 1.

Δὲ etiam hoc in libello tam varie et tam eleganter poſitum legitur, vt Latine reddi ſaepe non poſſit. Lectores igitur elegantiam multiplicemque vſum huius particulae ipſi, inter legendum obſeruent.

Δεῖ *Oportet* 1, 4. etc. * δεῖν *Oportere* prooem. 2.

Δεῖγμα 23, 1. vbi vide notam.

Δεικνύειν τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὠψωνημένα *Oſtendere obuiis obſonia emta* 11, 2. * δεῖξαι τὸ αἰδοῖον *Oſtendere partem corporis pudibundam* 11, 1. * δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτῶν ποῖός τις *Oſtendere iis* [hoſpitibus] *paraſitum vt videant qualis ſit* 20, 3.

Δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον *Metus numinis diuini* 16, 1. Vid. ſupra δαιμόνιον. * *timiditas* 25, 1.

Δειλὸς *Timidus* 25, 1.

Δεῦρο· ὁ δεῦρο πῇ ἐστιν; *Hic vel ille vbi ſit* 15, 1. Atque ſic capiendum videtur c. 28, 1. ὁ δεῦρο τί ἐστιν; *Hic vel ille qualis ſit.*

Δε-

Δεινὸς proprie significat *terribilis:* deinde ita dicitur *is qui in aliquo genere praestat et excellit*, in vtramque partem. Sed hoc in libello legitur passim de *eo qui aliquid facere solet*, sequente Infinitiuo. vt δεινὸς χρῆσθαι *Solet vti* s. *vtitur* 1, 3. add. 27, 1: πίθηκον θρέψαι δεινὸς *Alit simiam* 5, 4. etc. * ὡς ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πάσχειν ὑπὸ τῶν δικαζομένων *In iudiciis sibi oppido molestos esse litigantes: in iudiciis sibi plurimum negotii facessi a litigantibus* 27, 2. Loquitur enim ὀλιγαρχικὸς iudex.

Δεῖπνον· ἀπὸ δείπνου *Post coenam* 24, 1. * ὡς εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν *Quae coenauerit, fercula singula enumerat* 3, 1. * κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον *Vocatus ad coenam* 5, 2: vt 17, 2. 21, 1.

Δεῖσθαι *Rogare:* sequente Infinitiuo 20, 1. 25, 2. * καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος *Et quidem fatiguto propemodum precibus venditore* 17, 2.

Δεισιδαιμονία *Superstitio* 16, 1.

Δεισιδαίμων *Superstitiosus* 16, 1.

Δέκα *Decem* 23, 4.

Δελφοὶ *Delphi:* oppidum Phocidis clarissimum 21, 1.

Δεσμωτήριον *Carcer* 6, 2.

Δή· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων — πειράσομαι φανερὰ καταστῆσαι *Tum vero*, vel etiam *non solum hoc vitium* [ironian] *notabo, sed etiam reliqua conabor describere* prooem. 4. * *certe; vtique* 1, 4. * τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα *Etiam haec sunt eiusdem generis: quo quidem pertinent etiam ista* 11, 5. * εἶτα δὴ *hernach, wenn nun so etc.* 3, 2.

Δημαγωγοὶ *Populares: poplicolae:* qui gratiam populi captant 26, 2. Ab Aristotele vocantur κόλακες τοῦ δήμου.

Δῆμος· ἐκ τοῦ δήμου ἀνασὰς *In concione surgens* 12, 1. Ita accipi quoque potest 7, 4. 21, 2. 26, 1. Sed 25, 3. ὁ δῆμος sunt *populares*, δημόται.

Δημο-

Δημοσίᾳ *Publice:* nomine vniuerſae ciuitatis 11, 3.

Δημόται *Populares:* 10, 3. vbi vide notam.

Δήποτε· τί γὰρ δήποτε *Quare tandem: quidnam tandem cauſſae ſit quod* etc. prooem. 1.

Διὰ τῆ αὐτῆ ἀγρῆ πορευθῆναι *Per agrum ſuum iter facere* 10, 2. * διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας *Quod ſit anguſtior* [domus] *ad excipiendos hoſpites* 23, 5.

Διαβάλλειν *Traiicere:* vt διαβαίνειν *Tranſire* et alia. Vnde c. 16, 1. ἕως — λίθες τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδῆ διαβάλῃ *Quam — ipſe lapides tres eruus viam iecerit,*

Διαγινώσκειν *Dignoſcere: diſcernere* 3, 3. ἔργον συναρχεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκειν *Difficile eſt ferre homines, qui neque otii rationem habent neque negotii.* * ὡς ἔργον διαγνῶναι ἐσὶ πότερόν εἰσιν οἱ πολέμιοι *Difficile eſſe dignoſcere, vtrum ſint hoſtes* 25, 2.

Διαίρεσθαι proprie *crura ſua diducere et diſtendere:* ſed 3, 3. eſt *pleno gradu fugere.*

Δίαιτα *Arbitrium:* quum quis aut honoris cauſſa [αἰρετὸς] ab his qui controuerſiam habent, aut ſorte [κληρωτὸς], legitur, vt litem dirimat ex fide bona, ex aequo et bono. Dicebantur διαιτηταὶ, nemoque fere arbiter capiebatur Athenis niſi qui natus eſſet annos ſexaginta. Hinc intelligi poterunt loca Theophraſti haec 5, 2. παρακληθεὶς πρὸς δίαιταν *Captus arbiter.* 12, 3. παρὼν διαίτῃ *Captus arbiter.*

Διαχονεῖν· διαχονῆσαι *Coëmere et domum referre:* de adulatore qui coëmit vtenſilia et obſonia domumque refert 2, 4. * οἱ διακονοῦντες παῖδες *Miniſtrantes pueri:* qui miniſtrant et apparent ad menſam 11, 5. * τὰς διακονοῦντας ἐν τοῖς γάμοις οἰκοσίτους μισθώσασθαι *Qui miniſtrent in coena nuptiali, conducere eos qui ſe alant ipſi* 22, 1.

Διακοντίζεσθαι πρὸς τὸν ἑαυτῆ ἀκόλουθον *Exercere ſe iaculando cum ſuo pediſequo* 27, 2.

Διαλέγεσθαι *Colloqui: loqui* 1, 1. 6, 3. Conſtruitur cum Praepoſitione πρὸς, ſequente Caſu quarto.

Διαλογίζεσθαι· τὰ δὲ ἤδη ποτὲ καὶ αὐτὸς ἅτερος διαλογίσασθαι *De aliis ſibi quoque iam olim eadem in mentem veniſſe* 1, 3.

Διαλύεσθαι ἀμφοτέρων βουλομένων *Quum vtraque pars velit controuersiam transigere* 12, 3. Nam διαλύειν dicitur de iis qui lites aliorum et controuersias dirimunt: sed Med. διαλύεσθαι de ipsis litigantibus qui transigunt.

Διαμένειν τὰς ὄρας ἐπισκοπεῖσθαι ὁσημέραι εἰ διαμένουσιν οἱ αὐτοὶ *Visere quotidie, an cippi*, in agris oppigneratis, *sint iidem et salui*, h. e. non modo an cippi sint in agris, sed an tituli etiam cipporum salui sint et immutati 10, 2.

Διάνοιαν ἐπισῆσαι *Reputare secum et considerare: mentem animumque aduertere* prooem. 1.

Διάπειραν λαμβάνειν βάλεσθαι *Se velle periculum facere, et videre an aegrotus bibere vinum possit* 13, 2.

Διατείνεσθαι πρὸς τὰς γναφεῖς *Contendere ab fullonibus* 10, 4.

Διατοξίνεσθαι πρὸς τὸν ἑαυτῆ ἀκόλουθον *Exercere se sagittando cum suo pedisequo* 27, 2.

Διατρίβειν τῶν γυμνασίων ἐν τούτοις ἔνθα ἂν ἔφηβοι γυμνάζωνται *Versari in gymnasiis illis, in quibus exercentur ephebi* 5, 3. * διατρίβειν πολὺν χρόνον *Morari, cessare, diu* 25, 2.

Διαφάγειν· ἐὰν μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγῃ *Si mus saccum farinarium perraserit* 16, 2.

Διάφορον, τὸ, tripliciter dicitur: *primo* de *eo quod alicuius interest*, de commodo et vtilitate: *deinde* de *pecunia*, qua aestimatur id quod alicuius interest: *denique* de *sumtu* et *impensa*, quae fit pecunia. Apud Nostrum 10, 1. φεδωλία τῆ διαφόρᾳ ὑπὲρ τὸν καιρὸν videntur tres illae notiones coniungi debere. Etenim multa quae dicuntur ibi, neque ad pecuniam pertinent neque ad sumtus, verum omnino ad commoda, vt sincere alios ire per agrum, sinere alios tollere et edere ficus cadiuas. Itaque verba illa Theophrasti cum Fischero sic vertenda sunt, *quum quis sumtui et pecuniae parcit, commodisue suis seruit minium.*

Διδασκαλεῖα *Ludi*: loca vbi docentur litterae et artes ingenuae 7, 3. Coniunguntur ibi διδασκαλεῖα et παλαίστραι.

Διδάσκαλοι *Magistri*, qui docent litteras 7, 3. Quomodo differant a παιδαγωγοῖς, dice-

dicetur infra in vocab. παιδαγωγός.

Διδάσκειν *Docere:* de eo qui narrat aliis aliquid 12, 2.

Διδόναι τῇ ἑαυτῆ γυναικὶ τρεῖς χαλκᾶς εἰς ὄψον δίδωσι *Vxori ſuae tres chalcos, quibus obſonia emat, dat.* 28, 2. * ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδὶ τὸν χιτωνίσκον *Exuens ſubuculam, eam tradit puero* 25, 2. * ὡς πλείω ἢ πέντε τάλαντα γένοιτο αὐτῷ τὰ ἀναλώματα διδόντι τοῖς ἀπόροις τῶν πολιτῶν *Se plus quam quinque talenta impendiſſe ad ſubleuandam inopiam ciuium* 23, 3. * προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα *Adducere emtorem qui plus licitetur* 12, 2. * Φίλῳ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι καὶ αὐτὸς δοίη *Quum eum amicus iubet ſtipem conferre, dicit, ſe nihil daturum eſſe* 15, 2. * δοῦναι *Dare;* de adulatore qui liberis Regis dat mala et pira 2, 3; de eo qui pediſſequo dat carnem et panem de menſa 9, 1. * μὴ δοῦναι de eo qui negat pocula ei qui ea ſibi commodari vult 18, 2: de eo qui ſpectat, quum tamen nihil ſoluerit 9, 2. * ὅπως μὴ δώσει οἶνον τῷ καυματιζομένῳ *Ne bibere det vinum aeſtu*, vel *febri ardente, laboranti* 13, 2. * διδομένης αὐτῷ ἐξαγωγῆς ξύλων ἀτελὲς *Etſi fuſta ſibi fuerit poteſtas exportandae materiae ſine portorio* 23, 2. * ὅτι ἂν μὴ ἂν γένοιτο διδόμενα *A ſe non ſolere opponi fercula dono miſſa* 15, 1. * ἐπιτίμησις παρὰ τὸ πρόσηκον διδομένη *Querela inepta et temeraria quae fit atque editur coram aliis* 17, 1.

Διείργειν τὰς μαχομένας *Dirimere et diſtrahere rixantes* 13, 2. Sic legi debere, non διεγείρειν *inſtigare*, docet vel ipſa deſcriptio περιεργίας a Theophraſto propoſita.

Διεξιέναι· τὸν εἴρωνα διέξεμι ποῖός τις ἐστὶ *Docebo qualis ſit ſimulator et diſſimulator: deſcribam ſimulatorem et diſſimulatorem* prooem. 4. Nam διεξιέναι valet *oſtendere, docere, perſequi.* Intell. λόγῳ. Praeſens autem, vt in verbo ſimplici εἶμι, ita in Compoſitis quoque, habet vim Futuri. Ordo verborum debebat eſſe hic, διέξεμι, ποῖός τις ἐστὶν ὁ εἴρων. * περὶ τῆς ἐργασίας δανειστικῆς διεξιέναι ἡλίκη *Oſtendere, quanta, quam vtilis, ſit res foenebris* 23, 1. * πάντα διεξιὼν *Quum eſt omnia perſequutus* 8, 3. * τούτοις διεξιὼν *Addit* 28, 2. * ἃ ταῦτα πρὸς ἐμὲ διεξῄει *Non*

Non haec mihi dixit ſ. *narravit* 1, 3.

Διεξέρχεσθαι μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις *Non prius progredi, quam tranſierit quis* 16, 1. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν *Fercula quae coenauerit, ſingula enumerat* 3, 1.

Διηγεῖσθαι· διηγεῖται δὲ τάδε φάσκων λέγειν *Hos narrat auctores eſſe* 8, 2. * πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας διηγεῖσθαι *Omnia quae in concione acta ſunt, narrare* 4, 1. add. 3, 1. 5, 3. 7, 4. 21, 4. 23, 1. 25, 4. * *dicere: oſtendere*, ſequente particula ὅτι, 11, 3. 12, 3: ſequente particula ὡς, 20, 1. 25, 4.

Διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων *Vſurpatio ſermonum longorum et temerariorum* 3, 1.

Διημερεύειν *Diem totum, dies totos, tranſigere* 8, 5: vbi ποίᾳ — σοᾷ dictum eſt pro ἐν ποίᾳ — ἐ σοᾷ.

Δικάζεσθαι· οἱ δικαζόμενοι *Litigantes* 26, 2.

Δικαστήριον *Iudicium:* locus vbi ius dicitur 11, 2. * τὰ δικαστήρια *Iudicia* 26, 2.

Δίκαιος· ὁμολογούμενα τὰ πράγματος δικαία εἶναι *Quum res manifeſte et ſine controuerſia vera ſit* 13, 1. Sic 5, 2. τὰς ξένους εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγουσι τῶν πολιτῶν *Dicere, peregrinos veraciores eſſe ciuibus.* nam δικαιότερα ſunt *veriora*, non *iuſtiora*, vt vertit Caſaubonus. id quod vel verbum λέγουσι declarat ſatis. * τὰ δίκαια *Iura*, vel potius *argumenta, rationes* 17, 2.

Δίκη etſi nonnunquam de publicis cauſſis, vt γραφὴ ſemper, dicitur, tamen hoc in libello tantum de cauſſis priuatis legitur. * ἡττώμενος μεγάλην δίκην *Qui amiſit magnam cauſſam* 11, 2. * δίκην ὠφληκὼς ἐγγύης *Qui condemnatus eſt ex ſponſu* 12, 1. * δίκην φεύγων *Reus* 14, 1. * δίκας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς δὲ ἐξόμνυσθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι *Modo ab eo petitur, modo ipſe petit, nunc abſentiam purgat, iureiurando interpoſito, ſuam, nunc diem obit* 6, 4. * ἐρήμους δίκας ὠφλήκασιν *Ob deſertum vadimonium multantur* 8, 4.

Διονύσια *Liberalia* ſ. *Bacchanalia:* dies feſti qui Athenis celebrati ſunt in honorem Bacchi 3, 2. vbi vide notam.

Διόνυσος *Bacchus* 22, 1: vbi poëta tragicus victor ſuſpendiſſe dicitur Baccho taeniam

niam ligneam, quia Bacchus credebatur praeſes tragoediarum, ſicut Apollo comoediarum.

Διορίζεσθαι *Deſcribere* 11, 1. Idem enim valet quod alibi verbum ὁρίζεσθαι.

Διότι *Propterea quod* 17, 1.

Δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλειν *Bis ſal in ollam conijcere* 14, 3.

Διφᾶν τὰ κάλύμματα *Scrutari, excutere, ſtragulas* 10, 2.

Διφθέραι *Pelles: veſtes pellicene: rhenones* 4, 4. Aliis vocabulis appellantur βαῖται et σισύραι. Solebant eas geſtare ruſtici Attici, qui inde dicti ſunt διφθερίαι.

Διψηφᾶν τὰς ψήφους *Rationes computare calculis raptim* 24, 2.

Διώκειν δίκας *Accuſare: petere:* de cauſſis priuatis 6, 4.

Δοκεῖν· δοκῶ μοι *Videor mihi:* ſequente Infinitiuo, 8, 1. * τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῆς θαλάττης; *Quid ei videatur de mari?* tranquillumne manſurum ſit annon: vel potius *quid ei videatur de caelo?* placidumne manſurum ſit, nec ne 25, 1. * ἵνα κοινὸς εἶναι δοκῇ *Vt communis eſſe videatur* 5, 2. * δόξει μὴ προσποιεῖσθαι *Volet videri non attendere* ſ. *non audire* 1, 2. * ὅταν αὐτῷ δόξῃ ἐσιέναι τὰς φίλας *Quum conuiuio excipit amicos* 24, 2. * δόξαιεν ἂν εἶναι *Videantur eſſe: eſt* 1, 1. 4, 1. 6, 3. 7, 1. 5. 25, 1. 26, 1. 27. Etiam 16, 1. 21, 1. 23, 1. videtur legi debere δόξειεν ἂν εἶναι. Pertinet autem haec forma loquendi ad vrbanitatem Atticam, qua ſolebant iudicium de re quaque integrum relinquere aliis, ita vt nec affirmaſſe quidquam nec negaſſe viderentur. Quo quidem referri etiam debet formula ὑπολάβοι ἄν τις εἶναι 2, 1. et aliae. Vrbanitatem illam Latini quoque imitati ſunt.

Δόξα· καταφρόνησις δόξης *Contemtio exiſtimationis* 9, 1.

Δορκάδειοι ἀγράγαλοι Tali qui ſunt e talis damarum 5, 4. Vid. ſupra vocab. ἀγράγαλοι.

Δόρυ· μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ *Diſcere qui fiat conuerſio ad dextram* 27, 1. Haſta enim tenebatur dextra, vt ſiniſtra ſcutum. Vid. vocab. ἀσπὶς.

Δραχμή· τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι *Pro ſingulis drachmis, vſurae loco, ternos ſemiobolos in dies exigere* 6, 4.

6, 4. * χρέος ἀποδιδὰς τριάκοντα μνῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι *Quum reddit debitum triginta minarum, ita reddit vt desint drachmae quatuor* 11, 5.

Δρέπανον *Falx messoria* 4, 4.

Δύνασθαι *Posse* 2, 3. 11, 4. 13, 2. 14, 2. 18, 2. * *non commoueri: libenter ferre: pati* 6, 1. * ἐπαγγέλλεσθαι — ἃ μὴ δυνήσεται *Recipere — quae praestare nequeat* 13, 1.

Δυνατὸς διακονῆσαι 2, 4. dicitur *is qui coëmit et domum refert:* et 6, 1. δυνατὸς ὀρχεῖσθαι *is qui saltat.* Qui alibi vocatur δεινός.

Δύο· εἰς δύο τάλαντα Duorum talentorum 23, 5. * δυεῖν ἡμερῶν *Biduo* 2, 2.

Δυσάντευκτος *Is quocum congressus molestus est et taedioſus: is quem conuenire, sine molestia et taedio, non possis* 19, 2.

Δυστυχὴς Κάσανδρος *O! infelicem Casandrum* 8, 3. Respicitur vocabulo illo clades quam acceperat Casander.

Δυσχέρεια *Foeditas:* vitium quum quis ea facit, dicit, omninoque in se habet, quae oculos aliorum, aures, animum, offendant et laedant 19, 1. Gloss. vett. δυσχέρεια *Offensio - molestia.* Descriptio autem istius vitii Theophrastea pertinet tantum ad priorem Capitis partem, vsque ad verba εἶναι καὶ ἀηδής. id quod patebit sponte, si quis volet ea quae ab auctore dicta sunt, comparare cum descriptione. Qua de caussa Theophrastus videtur etiam verba καὶ τὰ τοιαῦτα adiecisse, vt c. 11, 5. τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα.

Δυσχερὴς *Foedus:* qui facit, dicit, in se habet, ea, quorum turpitudine, deformitate, oculi, aures, animus, offendantur laedanturque 19, 1.

Δωμάτιον *Cubiculum* 13, 2.

E

Ἐὰν *Si* 2, 2. 9, 2. 10, 2. 16, 1. 2. 3. 18, 2. Construitur cum Coniunctiuo.

Ἐᾶν καθεύδειν *Sinere dormire* 5, 2. Atque hoc sensu legitur etiam 8, 1. 10, 2. 19, 1. 24, 2. 25, 3.

Ἑαυτοῦ *Sui: suus:* ἑαυτῷ *Sibi:* ἑαυτὸν *Se* 1, 1. 3. 3, 1. 11, 2. 14, 3. 21, 4. 27, 2. 28, 2.

Ἐγγράφεσθαι εἰς τοὺς δημότας *Referri inter populares: ciuem fieri* 28, 1.

Ἐγγύης δίκην ὠφληκέναι *Ex ſponſu condemnatum eſſe:* de eo qui ſpopondit pro aliquo, et, quia is pro quo ſpopondit, non eſt ſoluendo, damnatus eſt, vt ipſe creditori ſatisfaciat 12, 1.

Ἐγγυητὴς *Sponſor* 18, 2.

Ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα *Excitare e ſomno eum qui modo dormire coepit* 20, 1.

Ἐγκαλεῖν *Accuſare: inuehi: increpare* 17, 3: vbi conſtruitur cum Caſu tertio perſonae.

Ἐγκρῦσαι εἰς τὰ ὑποδήματα ἧλας *Infigere calceis clauos* 4, 4. * μέτρον τὸν πύνδακα ἐγκεκρυσμένον *Menſura cuius fundum introrſus eſt adactum* 11, 5.

Ἐγκώμιον εἰπεῖν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς *Praeconia facere de ſua uxore* 3, 1.

Ἐγὼ *Ego:* ἡμεῖς *Nos* prooem. 1. 2. 1, 3. etc.

Ἕδρα· πυκνὰ τὴν ἕδραν τρέφειν *Crebro nates agitare* 28, 3. Quem locum Fiſcher ita intelligit: Ὀψιμαθὴς artem luctandi nuper doctus, aut etiam adhuc diſcens, vbique ſe, etiam in balneo, luctando exercet. nam qui luctantur, ii nates agitant crebro. Παλαίων dictum eſt pro ὡς παλαίων. nam particula ὡς ſic omittitur non ſemel.

Ἔθελαν λαλεῖν, ἀ μισεῖν 1, 2. Hunc locum cum Fiſchero ita intelligo: *Iron adit conuenitque inimicos, et ſolet cum iis loqui, ita vt occultet et diſſimulet odium.* Sic non opus eſt quidquam mutari. Ἔθελαν autem non raro ſignificat *ſolere.* * ἅτε ἆσαι — ἐθελῆσαι *Neque canit* 15, 3.

Εἰ *Si* 2, 3. 3, 2. etc. * *an: num:* vt Lat. *ſi* prooem. 4. 2, 4. 4, 4. 7, 2. 10, 3, 18, 1. 25, 1.

Εἰδεχθὴς τις ἀπὸ τοῦ προσώπου *Taeter, odioſus, valde adſpectu: is cuius os eſt valde odioſum* 28, 2.

Εἰδέναι· τὰ δὲ ἐγὼ οὐκ εἰδέναι *Alia* negat *ſe ſcire* 1, 3. * σὺ δὲ αὐτὸ σὺ μόνον εἰδέναι *At tu vide ne rem enunties* 8, 3. * φῆσαι — πρὸς τὸν μὴ εἰδότα *Oſtendere — rei ignaro* 23, 4. * σὸν δὲ — εἰδῆσαι εἰ ὀρθῶς λέγω *Tuum eſt — videre an recte differam* prooem. 4. * ὅτε αὐτὸς πάντα οἶδε *Se rem noſſe* 7, 1.

Εἶδον ὃ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνύπνιον, τοῦτο διηγήσασθαι *Quod nocte ſuperiori viderit ſomnium, narrare* 3, 1. 16, 3. * ὃς πάντα ταῦτα οἶδε *Qui omnia haec viderit* 8, 3. * ὅταν ἴδῃ

Ἰδὴ βᾶν *Quum videt bouem* 4, 2. add. 16, 1. * ὅπως οἱ ἀσιόντες ἴδωσιν *Vt introeuntes videant* 21, 2. * ἔστιν ἰδᾶν *Licet videre* 10, 4. * ἰδὼν, φήσει μὴ ἑωρακέναι *Si viderit quid, negat se vidisse* 1, 2. add. 16, 4.

Εἰκών· τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι *Imaginem similem esse* 2, 5. Verba accipi debent de imagine pulcriore eo quem refert, vt bene animaduertit Casaubonus.

Εἶναι· ποῖός τις ἐστι *Qualis sit* prooem. 4. * ὅτι τάτε ἐστὶν ἡ παλαίστρα *Hic est dominus palaestrae* 5, 4. * ἔστιν αὐτῷ ἢ στρατιώτης — *Laudat aut militem* — 8, 1. * ὡς πολλὰ χρήματα αὐτῷ ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ *Magnas pecunias sibi esse traiectitias* 23, 1. * ἔστι θεάσασθαι *Licet videre: videas* 2, 5. add. 10, 4. * εἰσὶ δ' οἳ — *Sunt etiam qui* — 8, 4. * πόσαι ἦσαν αἱ διφθέραι *Quanti venierint pelles* 4, 4. * ἅτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν *Hi omnes probi erant* 13, 3. * ὅπως μὴ ἄλλως ἔσαι *Vide ne aliter fiat* 24, 3. * ἐπιμεληθῆναι ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλαθος Αἰθιοψ ἔσαι *Curat vt pediſſequum habeat Athiopem* 21, 1. * ἱλαρὸς ἴσθι *Hilaris esto* 17, 3. * εἰς κοίρανος ἔστω *Imperium sit penes vnum* 26, 2. * τίς ἂν βέλτιστος *Quis esset optimus* 2, 1. * ὅταν ἡ θέα *Quum edantur ludi* 5, 3. add. 6, 3. * ὅταν ἡ ἄξιος ἐγγυητὴς *Quum fulloni est sponsor idoneus* 18, 2. * ὅπως μὴ καταδεέστεροι ὦσιν αὐτῶν *Ne sint iis inferiores* prooem. 3. * ἔναι αὐτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν *Esse sibi argumento etiam vultus magistratuum* 8, 2. * τοῦτα ἔναι αὐτῷ συγγενῆ ἀῤῥωστήματα *Hos esse sibi gentiles morbos* 19, 1. * χειμῶνος ὄντος *Hieme* 14, 2. * προσδοκία τινῶν ἀγαθῶν ἐν ὄντων *Quum quis facit vt credant alii et opinentur ipsi inesse bona quae tamen non sint* 23, 1. * τὰ ἐν γῇ βελτίω ἔσεθαι *Sata veriora fore* 3, 2. add. prooem. 3.

Εἶραν· ἀληθῆ ἐρεῖς *Vera dixeris* 17, 2. * προαποστέλλειν τὸν ἐροῦντα ὅτι ἔρχεται *Praemittit qui nuntiet ipsum venire* 24, 2.

Εἴρων *Iron:* is qui simulat vel dissimulat aliquid vt aegre faciat, vt illudat, vt fallat alios 1, 1. add. prooem. 4.

Εἰρωνεία *Ironia* [Cic. de Orat. 2, 67]: *simulatio, dissimulatio;* quae fit vt fallas allos prooem. 4. 1, 1.

Εἷς· εἷς κοίρανος ἔστω *Imperium sit penes vnum* 26, 1. * ὅπως μήδ' ὑφ' ἑνὸς συκοφαντηθῇ *Ne vllius criminationibus pateret: ne ab vllo*, nec falso, *accusaretur* 23, 2. * ὅταν γε τοὺς καθ' ἕνα ἀποκναίσῃ *Quum singulos loquacitate enecauit* 7, 2. * θεῖναι τὰς ψήφους — καθ' ἑξακοσίους κατὰ μίαν *Ponere calculos — sexcentos ita vt singuli calculi respondeant singulis hominibus et singulis calculis singulae summae eaeque diuersae* 23, 2. * τῶν Ὁμήρου ἐπῶν τοῦτο ἓν μόνον κατέχειν *Ex carminibus Homeri hunc vnum versum modo tenere* 26, 1. vbi vide notam.

Εἰς et ἐς· εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν *In publicum prodire* 19, 2. add. 4, 1. 4. 5, 3. 7, 3. 14, 1. 21, 1. 2. 23, 2. 27, 2. * κεκλημένος εἰς γάμους *Vocatus ad coenam nuptialem* 12, 2. * τοὺς τόκους — εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν *Numulos — in buccam condere* 6, 4. * ἐπειδὴ ἐς τοὺς δημότας ἐνεγράφη *Postquam inter populares relatus* h. e. *ciuis factus, est* 28, 2. * εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων *Eum intuens* 2, 5. * θεραπαίνας — μισθοῦσθαι εἰς τὰς ἐξόδους *Ancillas conducit — quae prosequantur vxorem in publicum prodeuntem* 22, 3. * τοῖς τιμῶσι καὶ τοῖς πέμπουσιν εἰς τὰς ἑορτὰς εἰπεῖν *Quum ei amici mittunt, honoris caussa, diebus festis fercula dono, dicit* 15, 2. * τοῦτο — εἰς ἐράνους εἰσενηνοχέναι αὐτὸν *Ea* [talenta] *se contulisse ad subleuandam amicorum inopiam* 23, 4. * ὀστοῦν εἰς τὸν ζωμὸν *Os medullosum, quo adiuuetur ius* 9, 2. * εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται *An clausae sint obice fores vestibuli* 18, 2. * εἰς κόλπον πτύσαι *In sinum spuit* 16, 4. * καὶ εἰς κόπους ἐμβάλλειν *Cogit eos luctari et currere eum in finem quoad fatigentur* 15, 3. * ἄπαγ' ἐς κόρακας *Abi in malam rem* 25, 5. * γράψαι εἰς λόγον *Referre in rationes* 24, 3. * ὅτι ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργήσει *Se anno insequente agrum consiturum esse* 3, 2. * ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν *Reducere domum* 7. 3. * τρεῖς χαλκοὺς εἰς ὄψον δίδωσι *Tres chalcos, quibus obsonia emat, dat* 28, 3. * παρακαλεῖν εἰς περίπατον *Secum iubet deambulare* 12, 2. * τὸ ἱμάτιον ὦσαι εἰς τὸ στόμα *Pallium intrudit in os* 2, 3. * δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβὼν *Folium lauri ore tenens* 16, 1. * εἰς τίνα τρόπον κατενή-

τενήνεκται Quales ſint eius mores: quibus moribus, quo ingenio, praeditus ſit prooem. 4. * *εἰς τὰ ὑποδήματα ἦλας ἐγκρῦσαι Calceis clauos infigit* 4, 4. * *εἰς τὴν ὑστεραίαν Poſtridie* 9, 2. * *ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις Quum ſtudioſe quis et vnice hoc agit, vt obtrectet alios et de iis male loquatur* 28, 1. * *δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν Bis ſal in ollam coniiciens* 14, 3. * *ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα Veſtes quaerere duorum talentorum* 23, 4. * *ἐν ὀρνιθοσκόπῳ Ad auſpicem* 19, 3.

Εἰσάγει πρὸς τὸν κατακείμενον Ducit in tentorium, introducit, ad iacentem 25, 5.

Εἴσειμι δίκην φεύγων καὶ τούτην εἰσιέναι μέλλων Quando reus cauſſam dicturus eſt 14, 1. Nam *δίκην εἰσιέναι* dicitur cum de accuſatore et petitore, tum de reo eoque vnde petitur, quum admittuntur ad cauſſam apud iudicem dicendam: vt Caſaubonus e Demoſthene animadvertit. * *εἰς τὰ διδασκαλεῖα καὶ εἰς τὰς παλαίστρας εἰσιὼν Ludos et palaeſtras intrans* 7, 3. * *ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν Vt introeuntes videant* 21, 2. * *εἰσιόντα Vbi acceſſerint: vbi venerint* in triclinium 5, 2.

Εἰσέρχεσθαι μηδὲν πριάμενος εἰσελθεῖν Inanis redit domum 10, 3. * *ἔστι ἐπ' ἀλεφόμενον — ἐάσαι ἂν εἰσελθεῖν Neque quum ſe curat vngi — admittit quenquam* 24 2. * *εἰσελθὼν Ingreſſus, intrans, cubiculum* 20, 1.

Εἴσοδος ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου Contra introitum 21, 2.

Εἰσπράττειν εἰσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων Detrahere pretium ollae patinaeue fractae *de demenſa* 10, 2.

Εἰσφέρειν εἰσενέγκας δᾶνας Ea [mala et pira] *ſecum affert domum Regis, iisque* [liberis] *dat* 2, 3. * *ἔρανον εἰσενεγκεῖν Stipem conferre* 15, 2: et *ἐράνῳ εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων Quum ſtipem accepit ab amicis* 17, 3: et *εἰσενηνεχέναι εἰς ἐράνους Se contuliſſe ad ſubleuandum amicorum inopiam.* Eſt verbum hac in re proprium.

Εἶτα Deinde: praecedente *πρῶτον* procem. 4. 3, 1. 2: vbi poſt *πρῶτον* poſitum repetitur ter: 9, 1. * *tum:* abſolute 13, 2. 25, 3.

Ἐκ et *ἐξ. ἂν ἐάσαι ἄτε συκατράγησαν ἐκ τῆς αὐτῆς κήπου Non ſinit neque ficus guſtare quenquam e ſuis hortis*

10, 2. * αἰτεῖν τοῖς αὐτῆ παισὶν ἐκ τῆ κοινῆ ὄψον *Petit ſuis pueris e communi obſonia* 11, 5. * βακτηρίαν τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος *Baculi tortuoſi Laconici* 5, 4. * ἐκ ληκυθίων μικρῶν πάνυ ἀλειφομένους *Ex ampullulis valde minutis ſe vngentes* 10, 4. add. 16, 2. * ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιέσι *Conuenit e pugna redeuntes* 25, 4. * ἐκ τῆ μέσε ἀπελθεῖν *E concione abire* 22, 1. * ἐκ μακρᾶς ὁδᾶ ἥκοντας ἄρτι *Qui modo reuenerunt e longinquo itinere* 12, 2. * ἐκ τῆς ὁδᾶ ἁρπάζει *De via rapiunt* 28, 2. Vid. verbum ἁρπάζειν. * ἐκ τῆ ὄχλε καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι *Relinquere turbam et forum* 26, 2. add. 22, 3. * τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον *Publicum viaticum* 11, 3. * ἀναστὰς γυμνὸς ἐκ τῶν στρωμάτων *Surgens nudus e lecto* 18, 2. * προαιρῶν τι ἐκ τᾶ ταμείε *Quum promit aliquid e cella penaria* 4, 2. * ὡς ἐκ τούτων γεγονὼς *Vt talibus parentibus natus* 28, 2. * τὰ ἐκ γυναικίας ἀγορᾶς *Obſonia et vtenſilia* 2, 4. * ἐκ τῆ δήμε ἀναστὰς *In concione ſurgens* 22, 1. * ἐκ Διονυσίων *Poſt Dionyſia* 3, 2. * ἐκ πολλῆ χρόνε *Inde a longo tempore* prooem. 2. * ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magna diligentia et cura: in primis diligenter* prooem. 2. * παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης *Qui venerit ex ipſa pugna* 8, 2. * ἀνίσασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων *Surgit vt doceat rem ab principio* 12, 3. * Σωσίας ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο *Soſias primo dictus eſt* 28, 1. * ἐξ ἀγορᾶς ὀψωνήσας τὰ χρέα αὐτὸς φέρει *E foro quum obſonatur, carnes ipſe fert* 22, 2.

Ἕκαστος et ἕκαστοι *Quisque: ſinguli* 10, 1. 18, 5. 23, 3. 25, 5. * καθ' ἕκαστον παριὼν *Singulos ſpectatores adiens* 6, 2. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν *Fercula quae coenauerit ſingula enumerat* 3, 1.

Ἑκάτεροι αὐτῶν *Vtrique eorum:* et boni et mali prooem. 2.

Ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον *Excutere poculum de manibus.* Libantis 19, 3.

Ἐκδέχεσθαι· ἐκδέχεσθε τὰ ἀγαθὰ *Sperate fauſtiſſima et optima quaeque: ſperate bene* 21, 3.

Ἐκδιδόναι· ἐκδιδὰς αὐτῆ θυγατέρα *Quum collocat filiam* 22, 2. * Dicitur etiam de iis qui alicui aliquid locant. vt 16, 3. ἐὰν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀποδράψαι

ψαι *Si iuſſerit eum cerdoni reſarciendum et conſuendum locare* 18, 2. τὸ ἱμάτιον ἐκδῦναι δανὸς *Pallium locat.* 22, 3. ὅταν ἐκδῷ ἱματίων ἐκπλῦναι *Quum pallium locauit, eluendum.*

Ἐκδύειν· ἐκδὺς διδόναι τῷ παιδὶ τὸν χιτωνίσκον *Exuens ſubuculam, eam tradit puero* 25, 2. * ἀποτραπεὶς ἐκδύσασθαι *Auerſatus eum abiicit* ſ. *proiicit* 16, 2. Poteſt tamen etiam cum Caſaubono, vt verbum praegnans, explicari *exinanitum* faccum *a ſe amolitur.*

Ἐκεῖνος, εἰνη, *Ille, a* 1, 3. 2, 5. 18, 2. 27, 2.

Ἐκκλησία *Concio* 4, 1. 26, 2. * πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας *Vbi cognouerit quae in concione, acta ſint et decreta* 7, 3. Conuenire autem Athenienſes ſolebant ſingulis menſibus ter, die primo, decimo, et trigeſimo. Quae vocabantur ἐκκλησίαι νόμιμοι etiam κυρίαι· quae non debent confundi cum ἐκκλησίαις συγκλήτοις h. e. extraordinariis.

Ἐκκορῆσαι τὰς κλίνας *Tergere, detergere, lectos* 22, 4. Nam κορεῖν ſignificat omnino *ornare, purgare.*

Ἐκλέγειν τὰς χαλκὰς ἐν τοῖς θάυμασι *Corrogare, colligere aera* ſ. *numulos, quum ſpectantur praeſtigiae* 6, 2. * τὰς τόκας ἀπὸ τᾶ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν *Pecuniam quam facit e mercibus, condit in os* ſ. *in buccam* 6, 4. Eſt enim ibi verbum praegnans, habetque notionem duplicem, et *colligendi* et *condendi.* Sed de more et conſuetudine hominum vilium apud Athenienſes ipſa, numulos condendi in buccam, conſuli debet in Commentario Caſaubonus.

Ἐκπέμπειν *Emittere:* e tentorio 25, 3.

Ἐκπιεῖν *Ebibere* 13, 1.

Ἐκπλήττομαι *Obſtupeſco* 1, 3. * ἐπ' ἄλλῳ μηδενὶ — ἐκπλήττεσθαι *Nulla re ſtupet* 4, 2.

Ἐκπλύνειν· ἔνδον μένειν ὅταν ἐκδῷ ἱματίων ἐκπλῦναι *Tenet ſe domi, quum pallium locauit eluendum* 22, 2. Nam ἐκπλύνειν eſt verbum hoc in genere proprium. Eluere autem et ſordibus purgare pallia ſolebant fullones [κναφεῖς], qui propterea a veteribus Atticis dicti ſunt πλυνεῖς.

Ἐκπώματα *Pocula* 18, 2.

Ἐκτιθέναι· ἐκθήσω σοι κατὰ γένος *Exponam tibi de ſingulis generibus virtutum et vitiorum* prooem. 2.

Ἐκ-

Ἐκτρίβειν· ἐνάθηις δακτύλιον χαλκᾶν ἐν τῷ Ἀσκληπίῳ, τοῦτον ἐκτρίβειν στεφανῶν *Suspendit anulum aereum in templo Aesculapii, eumque corollis ornando atterit* 21, 2. Intelligit autem Fischer locum sic. Μικροφιλότιμος Aesculapio dedicat anulum aereum: hunc corollis iusto crebrius onerat: nam anulus ipse non potest atteri appendentis corollis.

Ἐκφέρειν· πόσους οἴει κατὰ τὰς Ἱερὰς πύλας ἐξενηνέχθαι νεκρούς; *Quot putas per feralem portam elatos esse mortuos?* 14, 3.

Ἐλάα *Olina* 10, 2.

Ἔλαιον καταχεῖν τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις ἐκ τῆς ληκύθου *Oleum fundere in lapides unctos qui sunt in triuiis, e lecytho* 16, 2. * ἐλαίῳ σαπρῷ χρῆθαι *Oleo rancido uti* 19, 2. add. 11, 4.

Ἐλάττων· διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας *Quod angustior, sit ad excipiendos hospites* 23, 4. * χρέος ἀποδιδοὺς τριάκοντα μνῶν, ἔλαττον τέτρασι δραχμαῖς ἀποδιδόναι *Quum reddit debitum triginta minarum, ita reddit vt desint quatuor drachmae* 11, 5. * καὶ αὐτὸς δὲ φοβοῦντας ἐλάττω τῶν μικρῶν καὶ ἱμάτια *Et ipsos gestantis iusto minora* [*male parua palia* 10, 4.

Ἐλάχιστος· ἀπάρχεσθαι ἐλαχίστου τῇ Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων *Libat minimum Dianae omnium conuiuarum* 10, 3. * καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν *Sed cibaria dat iusto pauciora; sed cibaria praebet perquam maligne* 11, 4. vbi vide notam. adde cl. Fischeri praefationem ad Welleri Grammaticam pag. x.

Ἐλέγχεσθαι· ἔν τινι τοῦ ἐλεγχθῆναι *In aliqua* eius *parte consistit, ita vt conuincatur* 13, 1. Nam ἐλέγχεσθαι est, vt Lat. *conuinci, eo redigi vt appareat te errare vel peccare.*

Ἐλευθέραι γυναῖκες *Ingenuae feminae* 11, 1.

Ἕλκος· ἕλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις *Vlcera habere in tibiis* 19, 1.

Ἑλλὰς *Graecia*, vel *Athenae* prooem. 1: vbi vid. notam.

Ἑλλέβορος *Elleborus: veratrum* 20, 2. Est autem duplicis generis, vel *candidum* [λευκός· de quo vid. Dioscorides 4, 145] quod purgat maxime stomachum, concitatque adeo vomitus: vel

ni-

nigrum [μέλας vid. Dioſcorides 4, 146] quod purgat per inferna bilemque eiicit. vid. Plinius H N. 25, 5. *Qua ex re* verba Theophraſti, ὡς ἐλλέβορον πιὼν, ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη, poſſunt et debent intelligi. Et quanquam Stephanus e Galeno docuit, veratrum candidum κατ' ἐξοχὴν appellari ἑλλέβορον· tamen apud Theophraſtum ſignificari etiam nigrum, ex eo cognoſcitur quod paullo poſt dicitur in excrementis fuiſſe bilis.

Ἕλληνες *Graeci*, vel *Athenienſes* prooem. 1: vbi vid. notam.

Ἑλύχνιον *Ellychnium* h. e. *mergulus*, *funalium*, vt habent Gloſſaria vetera: funiculus qui indi lucernae accendique ſolet 10, 3. Vocatur alio vocabulo θρυαλίς.

Ἐμβαίνειν *Calcare* 15, 2.

Ἐμβάλλειν· ὀσὲν εἰς τὸν ζωμὸν ἐμβάλλειν *Os quo adiuvetur ius, illuc* [in lancem] *coniicit* 9, 1. * τὰ παιδία ἑαυτῷ παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν καὶ εἰς κόπους ἐμβάλλειν *Quum puerulos ſuos luctari et currere iubet, eos cogit luctari et currere eum in finem quoad fatigentur* 14, 3. * δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβάλλειν *Bis ſal in ollam iniiciens* 14, 4. * τοῖς ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν τὸν χόρτον *Iumentis obiicere pabula* 4, 2. Sed τὸν χόρτον mihi cum Fiſchero eiiciendum videtur. nam ἐμβάλλειν per ſe valet *pabulum obiicere*, vid. Xenoph. Cyri exp. p. 99. Hutchinſ. min. et Cyri paed. 8. p. 569. Hutchinſ. mai. * εἰ ὁ μοχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐμβέβληται *An fores veſtibuli clauſue ſint obice* 18, 1.

Ἐμεῖν· χθὲς ἤμεσα *Heri vomui* 3, 2.

Ἐμπίπτειν· ἐμπεσόντος λόγου τίς εἴη βέλτιστος *Coorta forte quaeſtione, quis eſſet optimus* 2, 1.

Ἐμπόλημα *Merces* 6, 4. Videtur autem, vt ἐμπολή, de quo in Indice Palaephati diſputauit Fiſcher, dictum eſſe, vt de *mercibus*, ita etiam de *lucro quod fit vendendi mercibus*, omninoque de *pecunia*.

Ἔμπροσθεν· τὸν παῖδα ἀκολουθοῦντα κελεύειν αὐτῷ ὄπισθεν μὴ βαδίζειν, ἀλλ' ἔμπροσθεν *Pediſſequum iubet praeire, non ſequi* 18, 3.

Ἔμφοβος ὕπαξις τῆς ψυχῆς *Demiſſio animi quae naſcitur et exiſtit e timore* 25, 1.

Ἐν *In*: locum ſignificans 3, 2. 4, 1. 4. 5, 3. 19, 1. etc.

* ὑπὸ-

* ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ *Putaui me oportere ſcribere de ratione et inſtitutis vitae vtrorumque* prooem. 2. * ἐν τοῖς γάμοις *In coena nuptiali* 22, 2. * ἐν τῷ δήμῳ *In concione* 7, 4. add. 26, 2. * ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν *Quum fiunt exercitationes* 5, 4: vt 6, 2. ἐν θαύμασι. *Quum ſpectantur praeſtigiae* 23, 2. ἐν τῇ σιτοδείᾳ *Tempore caritatis.* * καὶ πρόσωπεῖον οὐκ ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ *Neque perſonatus in choro comico* 6, 1. * βραδυτὴς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν *Tarditas animi in dictis et factis* 14, 1. Sed 15, 1. ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις eſt *conſuetudo morioſa quae ſe oſtendit in verbis.* * οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβέλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν *Qui ipſe ſingulis menſibus ventitet domum debitoris vt exigat ſemiobolum* 10, 1. * ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκῶν *Conductitiam domum habens* 23, 4. * ἐν τινι σὰς *In aliqua rei parte conſiſtens* 13, 1. * ἐν τοῖς στρατιώταις *Inter milites* 28, 1. * ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα *In lubrico eſſe linguam* 7, 5. Vid. infra vocab. ὑγρόν. * ἐν τοῖς ὑποχωρήμασιν *In excrementis* 20, 2. * ἔχων — ἐν τῷ προαστείῳ — καὶ — ἐν ταῖς χερσὶν *Geſtans — in ſinu — et — manibus tenens* 6, 4. * ἐν χρῷ κειρομένης *Comam habentes tonſam ad cutem*, vel, vt Iuuenalis 2, 15. vocat, *ſupercilio breuiorem* 10, 4. Vid. infra verbum κείρεσθαι. * ἐν τῷ περιπατεῖν *Inter ambulandum* 24, 1. * οἱ ἐν τῇ πόλει 2, 2. 5, 3. 8, 3. non ſunt *ciues*, ſed omnino *vrbani*, qui in vrbe viuunt, ciues et peregrini, nam multi viuebant etiam Athenis, qui non eſſent ciues. * τὰ ἐν τῇ γῇ *Sata* 3, 2. * οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν *Magiſtratus* 8, 2. * οἱ τεχνῖται οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ — οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ *Vaſcularii Aſiatici — Europaei* 23, 2.

Ἐναντίον τῶν οἰκείων *Coram neceſſariis* 20, 2.

Ἔνδον μένειν *Domi ſe tenere* 22, 2. * οἱ ἔνδον *Serui: familia* 4, 2. 3. 11, 5.

Ἕνεκα· αἰσχροῦ ἕνεκα κέρδους *Turpis lucri cauſſa* 9, 1.

Ἐνθυμεῖσθαι· ἐνθυμοῦ ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι *Noſtine, ſciſne, vt oculos coniiciant in te homines* 2, 1. * ἐνθυμοῦ τὸ τῆς τύχης; *Viden' quid fortuna poſſit?* 8, 3.

Ἐνιαυτός· τὸν ἐνιαυτὸν *Quotannis* 10, 3. Vt c. 6, 4. τῆς ἡμέρας eſt *dietim.*

Ἐν-

Ἐννέα *Nouem* prooem. 2.

Ἐννενήκοντα *Nonaginta* prooem. 2.

Ἐντᾶυθα *Ibi: illic* 16, 1.

Ἔντευξις *Conſuetudo* 5, 1. 20, 1. Vtroque loco pertinet ad dicta, facta, et omnino ad vitae quotidianae conſuetudinem.

Ἐντυγχάνειν· τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλομένοις προστάξας ἐπανελθεῖν *Qui volunt admitti, ſ. ipſum conuenire, confeſtim, eos iubet redire* 1, 2. * ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι *Conuenit e pugna redeuntes* 25, 4. * τῷ ἐντυγχάνοντι εἰπεῖν — ὅτι οὐδὲν λέγει *Ei qui cum ipſo colloquitur, oſtendit, — eum nihil dicere* 7, 1. add. ibid. 2. * μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι *Non loquitur cum obuiis* 24, 2. * ἐπίτευξις λυπῆσα τὰς ἐντυγχάνοντας *Quum quis moleſtus eſt iis quibuscum congreditur et verſatur* 12, 1. Nam ἐντυγχάνειν et de iis dicitur qui alterum conueniunt, et de iis quos conuenit alter. * ὅτι δυεῖν σοι ἡμερῶν ἐκ ἐντετύχηκα *Biduo te non vidi* 2, 2. * ἀπὸ δείπνου ἐντεύξεσθαι *Se velle ei copiam ſui facere poſt coenam* 24, 1.

Ἐνύπνιον· ὅτι φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινὸς *Se timere ſibi a ſomnio quodam* 25, 2. * ὃ εἶδεν ἐνύπνιον *Quod viderit ſomnium* 3, 1. add. 16, 3.

Ἐνυφὰν· αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους *Aulaeum cui intexti ſunt Perſae* 5, 4.

Ἐξαγωγὴ ξύλων ἀτελὴς *Exportatio materiae ſine portorio ſ. immunis* 23, 2.

Ἑξακόσιοι *Sexcenti* 23, 3.

Ἔξαρνος· ὅπως μὴ δύναιντο ἔξαρνοι γενέσθαι *Ne poſſint negare* 18, 2.

Ἔξειμι· μέσην τῆς ἡμέρας ἐξιών — *Meridie prodit in publicum* — 26, 2.

Ἐξέρχεσθαι· εἰς ἀγορὰν ἐξελθεῖν *In publicum prodit* 19, 2. * εἰς ὀρνιθοσκόπα τῆς μητρὸς ἐξέλθοντος *Ad auſpicem mater ſi adit* 19, 3.

Ἐξηγητὴς non tantum omnino *interpres* appellatur, ſed ſingulatim vel *is qui hoſpites ad ea quae viſu digna ſunt alicubi, ducit eaque ipſis oſtendit et interpretatur*, vel *interpres oſtentorum, prodigiorum, ſomniorum, rituum ſacrorum, et iudex controuerſiarum ad religionem pertinentium.*

Ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς *Sexaginta annos natus* 21, 1.

Ἔξο-

Ἔξοδος· μὴ πρίαθαι θεραπαίνας — εἰς τὰς ἐξόδους *Non emit ancillulas — quae vxorem in publicum prodeuntem comitentur* 22, 3. Est vocabulum hac in re proprium.

Ἐξόμνυθαι δίκας dicitur *is qui iurat, se non potuisse obire diem ob morbum aliamue caussam legitimam.*

Ἑορταὶ *Dies festi gentilitii* 15, 2. Nam οἱ τιμῶντες καὶ οἱ πέμποντες εἰς τὰς ἑορτὰς sunt *amici qui festis gentilitiis dono mittunt, honoris caussa, fercula.* De festis diebus publicis locum interpretatus est Casaubonus, etiam ad Athenaeum p. 341.

Ἐπαινεῖν παρόντας *Laudare praesentes* 1, 1. * ἐπαινέσαι ἀπόντος *Laudat eum, ita vt audiat* 2, 3. add. 5, 1. * πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον *Primus laudat vinum* 2, 4.

Ἐπὰν πορεύηται *Visurus aliquem* 24, 2.

Ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι πλείω — *Puerum iubet miscere plus* — 13, 1. Nam etiam simplex verbum ἀναγκάζειν non tantum dicitur de iis qui alios vi cogunt aliquid facere, sed etiam de his qui aliis aliquid persuadent, qui alios oratione eo adigunt vt faciant aliquid.

Ἐπάναμι· ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς μάχης ἐπανιοῦσι *Conuenit e pugna redeuntes* 25, 4.

Ἐπανελθεῖν *Redire* 1, 3.

Ἐπειδὴ *Postquam* 28, 3.

Ἐπεντείνειν τὸν λόγον *Increbescere rumorem* 8.

Ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς *Vota facere diis* 15, 3.

Ἐπέχειν· προσελθὼν δεῖσθαι ἐπισχεῖν ἕως ἂν περιπατήσῃ *Adit eos et rogat, vt exspectent, donec ipse ambulauerit* 20, 1.

Ἐπί· 1) cum Casu secundo. vt ἐπ' Ἀρισοφῶντος *Archonte Aristophonte* 7, 4. * ἐπὶ Λυσάνδρου *Duce Lysandro* 7, 4. * ἐπὶ θάκου ἀνισάμενος *Surgens e lecto ut eat ad sellam familiaricam* 14, 2. * ἐπὶ τῶν θεωμένων *Audientibus s. coram spectatoribus* 5, 5. * τὰ δὲ ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἐᾷν κεθεύδειν *Alios in sinu finit dormire* 5, 2. * ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου ὀχούμενος *Equo alieno vehens* 27, 2. * ἐπὶ τῷ ποτηρίῳ *Inter pocula* [Liu. 39, 43] 20, 3. 2) Cum Casu tertio. vt ἐπ' ἄλλῳ μὲν μηδενὶ θαυμάζειν *Nihil admiratur* 4, 2. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν *Fercula quae coenauerit singula enumerat* 3, 1. * ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις — πρᾴως δια-

διαλέγεσθαι *De maledictis et vocibus in se iactis — loquitur ore aequo*, h. e. ita vt non appareat, ipsum iis commoueri 1, 1. * ἔντευξις ἐκ ἐπὶ τῷ βελτίσῳ· ἡδονῆς παρασκευαστικὴ *Consuetudo quae studeat offerre voluptatem, quae prosit nihil, immo obsit non parum* 5, 1. * ἔτε — ἐλθεῖν, ἔτε ἐπὶ λέχει *Neque — accedit, neque ad lectum puerperae* 16, 2. Debebat esse ἐπὶ λέχος· sed Casus solent permutari inter se. * ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λέσασθαι *In triuiis, discedens inde, sibi caput lauat* 16, 3. 3) Cum Casu quarto, vt ἐπὶ τὰς ἀθρόας καὶ συνεσηκότας πορευθῆναι *Coetus et circulos adit* 7, 2. * καὶ ἔτε ἐπ' ἀλιφόμενον αὐτὸν ἔτε ἐθίοντα ἰᾶσαι ἂν εἰσελθεῖν *Et nec quum operam dat aliptae, nec quum tibum capit, admittit quenquam* 24, 2. * ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθὼν *Alienam domum intrans* 9, 3. * ἐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας *Quod me non vocasti ad coenam* 17, 1. add. 5, 2. 21, 3. * ἐπὶ θέαν — πορεύεσθαι *Spectatum — it* 11, 3. * ἐπὶ τὰς κλίνας ἐλθὼν *It ad tabernas* 23, 4. * τρέψομαι ἐπὶ τὸν λόγον *Conuertam me ad rem ipsam* prooem. 4. * ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν *Neque ad cadauer accedit* 16, 3. * ἡμιωβόλιον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν *Ventitat domum debitoris vt exigat semiobolum* 10, 1. * δεικνύειν — τὰ ὠψωνημένα, καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα *Ostendit — obsonia emta, eosque ad ea inuitat* 11, 2. * τὰς μασχάλας θηριώδεις καὶ δασείας ἔχειν ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Alas habet hirsutas, vt ferae, ad magnam vsque laterum partem;* vno verbo *grandes* 19, 2. * ὡς αὐτὸς αὐτὸν — ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἐκόμισε *Se eum — in tentorium retulisse* 25, 4. * προσποιήσεις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων *Simulatio dissimulatioue in factis et in dictis, vt aegre facias, vt illudas, vt fallas,* h. e. *fallax et fraudulenta* 1, 1. * ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ κατενεχθῆναι *In nomine domini desisse* 2, 1. add. 7, 2. * ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα *Inscribit monumento* 13, 3. * ἐπὶ γόνατα πεσὼν *Genibus positis* 16, 2. * μανθάνειν ἐπὶ τὸ δόρυ καὶ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα *Discere, qui conuersio fiat ad dextram et ad sinistram* 27, 2.

Ἐπιβαίνειν· ἔτε ἐπιβῆναι μνήματι *Neque accedit ad sepulcrum* 16, 2.

Ἐπιβάλλειν· ἐπιβαλὼν ἐρωτᾷν *porro interrogare* 18, 1. * ἐπιβάλλειν scil. ἑδῆτα aut simile quid, est *iniicere alteri vestimentum*, at ἐπιβάλλεσθαι in medio, *iniicere sibi vestem, pallium etc.* εἰ ἐπιβάλεται, *an corpori pallium iniici velit* 2, 4.

Ἔπίβουλος· τὰ δὴ τῶν ἠθῶν μὴ ἁπλᾶ, ἀλλ' ἐπίβουλα φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τὰς ἔχεις *Certe mores non simplices et apertos, sed tectos et insidiosos cauere magis oportet quam viperas* 2, 5.

Ἐπιγελάσαι *Ridere: arridere* 2, 2. 3.

Ἐπιγράφειν· ἠρὶ σηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι, Κλάδος Μελιταῖος *Et columellae inscribit titulum, Soboles Melitaea* 21, 2. * ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ μνῆμα, τᾧ τε ἀνδρὸς αὐτῆς — τἄνομα *Inscribit monumento, et mariti — nomen* 13, 3. Nimirum in monumentis et sepulcris ponebantur σῆλαι· his insculpebantur tituli: in his, verbi caussa, nominabantur quidem mariti, non item parentes, vxorum, vnde περιεργία cognosci potest. * ἐπιγράψας αὐτᾧ τὸ ὄνομα *Inscripto nomine suo* 22, 1.

Ἐπιδείκνυσθαι *Vt ibi exercitationes instituant* 5, 4. Est autem infinitiuus loco Gerundii: quod Latini, maxime poëtae, saepenumero imitati sunt. vide Barthius ad Claudian. p. 378 f. Ceterum verbum ἐπιδείκνυσθαι ipsum vsurpatur de *iis qui instituunt exercitationes in arte aliqua*, tanquam oratoria, musica, *sui ostentandi caussa:* et *exercitationes* ipsae vocantur ἐπιδείξεις.

Ἐπιδείξεις *Exercitationes:* quae fiunt ingenii et doctrinae ostentandae caussa 5, 4.

Ἐπιδημεῖν· ὡς πολλοὶ ἐπιδημοῦσι ξένοι *Multos peregrinos commorari in vrbe* 31, 2.

Ἐπιδόσεις 22, 1. vbi vide notam.

Ἐπιλαμβάνειν· ἐπιλαβὼν 11, 5. sed legi debet procul dubio, vt Fischerus iam ostendit, ἠρὶ λαβὼν *Quod vbi acceperit.* * ἐπιλαβόμενος τᾧ ῥύγχει *Prehensum tenens rostrum* 4, 3. * ὧν ἀθεὶς ἂν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι *Quos nemo possit redarguere* 8, 2.

Ἐπιλανθάνεσθαι *Obliuisci* 27, 1: vt ἐπιλαθέσθαι 7, 4. * ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν ὑπὸ τῆς σπουδῆς ἐπελάθετο *Se spatham secum sumere praefestinatione oblitum esse* 25, 3. * μὴ ἐπιλάθῃ ὃ μέλλεις λέγειν *Vide ne excidat quod in animo*

mo habebas dicere 7, 1. * ἐπιλαθόμενος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι *Id obliuiſcitur facere abitque rus* 14, 1.

Ἐπίληπτος *Morbo ſacro ſ. comitiali correptus* 16, 4.

Ἐπιμελᾶσθαι αὐτῶν *Curam habere eorum* [conuiuarum] 24, 2. * πρόθυμος ἐπιμεληθῆναι *Paratus eſt curare* 12, 3. * ἐπιμεληθῆναι ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίοψ ἕσται *Curat vt pediſſequum habeat Aethiopem* 21, 1. * τὶς τῷ ἄρχοντι ἐπιμεληθήσεται πομπῆς *Cui cura pompae mandanda ſit cum Archonte* 26, 1. Archon debebat curare vt Διονύσια, ita etiam Θαργήλια· quo pertinet πομπή. Sed adiungebantur ei etiam alii, qui venirent in partem curae. hi dicebantur ἐπιμεληταί. Neque alia de cauſſa Theophraſtus videtur vſus eſſe verbo ἐπιμελᾶσθαι.

Ἐπισημαίνεσθαι ἠμὶ ἐπισημήνασθαι δὲ, εἰ πάυσεται, Ὀρθῶς *Et quum Rex fecit ſinem dicendi, acclamat, Recte* 2, 2. Nimirum ἐπισημαίνεσθαι in vtramque partem dicitur: a) in bonam partem, valetque *approbationem et aſſenſum ſignificare plaudendo, acclamando, etiam oculis, omnino que vultu.* b) In malam partem, ſignificatque *indicare indignationem murmure aliisque modis et ſignis.*

Ἐπισκέπτεσθαι· τἆυτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι *Circumit et inſpicit omnia* 18, 2.

Ἐπισκοπεῖσθαι τὰς ὅρας ἑσημέραι *Viſit cippos quotidie* 10, 2.

Ἐπισάλματα *Dona: munera* 5, 3. Dicuntur ita quatenus mittuntur ad alterum.

Ἐπίσασθαι· τῶν ἄλλων μηδὲν ἐπίσασθαι *Reliquos omnes ignorat* 26, 1. * ὡς ἂν ἐκεῖνος μὴ ἐπισταμένος *Quaſi ille ſit indoctus* 27, 3. Quem locum cel. Fiſcherus ita intelligit: Homo ὀψιμαθὴς exercet ſe ſagittando et iaculando cum pediſſequo, vt pediſſequus ſimul diſcat ab ipſo artem iaculandi et ſagittandi, perinde ac ſi et ille ſit indoctus et imperitus. nam vt παρ' αὐτῷ pertinet ad ὀψιμαθῆ, ita ἐκεῖνος referri debet ad pediſſequum.

Ἐπιστέλλειν *Litteras mittere ad aliquem* 24, 2.

Ἐπίτευξις *Conſuetudo* 12, 1. Poteſtas huius vocabuli patet aeque late, ac notio nominis ἔντευξις, ita vt non tantum ad verba et ſermones perti-

pertineat, verum etiam ad actiones et facta. Nam ἐπιτυγχάνειν quoque idem valet quod ἐντυγχάνειν, quam in rem Stephanus in Thesauro, et Casaubonus in Commentario, locum e Platone laudarunt.

Ἐπιτήδεια *Demensum*, h. e. cibaria, frumentum, quod seruis datur mensibus singulis: vt ἀλέσαι — τοῖς ἔνδον πᾶσι — τὰ ἐπιτήδεια *Molit — familiae omni — cibaria* 4, 2. * ἀσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων *Detrahit pretium earum de demenso* 10, 2. * ἐπιθεῖναι — ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν *Dat — cibaria iusto pauciora, s. praebet — cibaria maligne* 11, 4. * μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια *Metitur ipse familiae cibaria* 11, 5.

Ἐπιτηδέυειν· ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ *Putaui me oportere scribere de ratione institutisque vitae vtrorumque* prooem. 2.

Ἐπιτήδευμα· πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶν τὸ ἐπιτήδευμα *Omnino misera est eorum vitae ratio* 8, 5.

Ἐπιτιθέναι· τῷ ἀκολάθῳ ἐπιθεῖναι μεῖζον φορτίον *Pedisequo imponit maius onus* 11, 4. * ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα *Laudat praesentes, quibus insidiatur clam* 1, 1. Sed fortasse rectius verteris, vt cel. Fischerus bene adnotauit, *quos reprehendit et obtrectat absentes.* nam λάθρα quidem refertur ad παρόντας, et ἐπέθετο ad ἐπαινεῖν. Constat autem, ἐπιτίθεσθαι dici de omnibus iis qui aliis aduersantur, qui alios oppugnant, quocunque modo.

Ἐπιτιμᾶν τῇ αὐλητρίδι *Obiurgare tibicinam* 19, 4.

Ἐπιτίμησις *Querela* 17, 1.

Ἐπιφανὴς παιδιὰ *Iocus, euidens* h. e. is quem animaduertas facile et sentias, etiamsi nolis sentire et videre 11, 1.

Ἐπονείδιστος παιδιὰ *Iocus, ludus, indignus, turpis, illiberalis* 11, 1.

Ἔπος· τῶν Ὁμήρου ἐπῶν τοῦτο ἓν μόνον κατέχειν *Ex carminibus Homeri hunc vnum versum modo tenet* 26, 1. vbi vide notam.

Ἔπω· ὅς ποτε λόγους αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ δήμῳ *Quid aliquando ipse dixerit in concione, applaudente et approbante populo* 7, 4. * κἄν εἴπῃ τις αὐτῷ. *Et si dicat quis ei* 8, 2. add. 2, 1. 2. 4. * ὡς ἑώρῳ

ἑῳ εἰπεῖν. *Si quis describere velit* 14, 1. * τῆς ἑαυτῆ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον *De vxore sua facit praeconia* 3, 1. * ἔχεις περὶ τῆδε εἰπεῖν καινόν; *Habesne de ista re noui quidquam?* 8, 1. * ἅτε ῥῆσιν εἰπεῖν *Neque locum poëtae recitat* 15, 3. * περὶ τῆ ἀνασύντος εἰπεῖν· καὶ ἄλλα πλεῖσα περὶ τῶν φίλων — κακὰ εἰπεῖν *De eo qui surrexerit et discesserit, loquitur male: et alia plurima de amicis — mala narrat* 28, 4. * ἔπας σύ; *Dixisti tu?* 7, 1. * ἄνδρα χρατιστον εἰπὼν *Virum optimum nominans* 5, 1. * εἰπὼν — τῷ παιδαρίῳ *Dicens — seruulo* 11, 4. add. 15, 2.

Ἐρανίζειν *Stipem*, eranon, *colligere* s. *petere* 1, 2. Dicitur non modo de eo qui stipem petit pro aliis, sed etiam de eo qui stipem petit sibi. Vtroque modo accipi potest loco illo Theophrasti. Construitur autem sic cum Casu quarto. Nam significat etiam *conferre pecuniam*, sed cum Casu tertio. Sed ἐρανίζεσθαι dicitur de *eo qui colligit pecuniam*, eranon *sibi*. Saepe autem ei inest notio simplex *conferendi*, vt activum ἐρανίζειν notat simpliciter *colligere*.

Ἔρανος *Pecunia quae confertur ab amicis ditioribus ad subleuandam amici inopiam iustam et legitimam, hac lege, vt eam reddat* [vid. 17 extr.], *si deus dederit meliora.* * ἐράνου εἰσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων *Si stipem acceperit ab amicis* 17, 3. * φίλῳ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν *Quum amicus eum iubet conferri stipem* 15, 2. * φίλου ἔρανον συλλέγοντος *Quum amicorum eius aliquis stipem colligit* 22, 3. * τοῦτο φῆσαι εἰσενηνοχέναι εἰς ἔρανους αὐτὸν 23, 4. vide notam.

Ἐρᾶν· πρὸς τὴν αὐτῆ ἐρωμένην κωμάζειν πυρέττουσαν *Ad amicam suam febri laborantem it comessatum* 12, 1.

Ἐργάζεσθαι· τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις μισθωτοῖς ἐν ἀγρῷ — *Mercenariis qui faciunt apud ipsum opus ruri —* 4, 1. * ἐχ ὡς βέλτιστα ἐργάσεται *Non vt reddatur egregie candidum* 18, 2. Ἐργάζεσθαι autem de fullone est *candidum reddere*, *addita creta*, s. *terra cimolia*.

Ἐργασία· καὶ μηδεμίαν αἰσχρὰν ἐργασίαν ἀποδοκιμάσαι *Neque vllo turpi quaestu abstinere* 6, 1. * ἡ ἐργασία δανειστικὴ *Negotiatio, res foenebris* 23, 1.

Ἐργαστήριον *Officina* 8, 5.

Ἐργολάβος *Manceps: redemtor:* qui aedificium exſtruendum aliudue opus perficiendum conducit 8, 1. Refertur ad ἐργοδότην h. e. *eum qui opus locat.*

Ἔργον *Difficile, taedioſum, eſt* 3, 3: et ἔργον ἐστὶ 25, 2. * ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων *Quum quis ſuſtinet turpia facere* 6, 1.

Ἐργώδεις εἰσὶ *Moleſti ſ. non ferendi ſ. intolerandi ſunt* 6, 5.

Ἐρήμας δίκας ὠφλήκασιν *Ob vadimonium deſertum multantur* 8, 4. Nam δίκη ἔρημος eſt *quum quis diem non obit et vadimonium deſerit.* Dicitur etiam ſimpliciter ἔρημη, omiſſo vocabulo δίκη. Conf. notam.

Ἑρμῆς· κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἑρμῆν *Quod communis ſit Mercurius* 11, 4. Nimirum Mercurius credebatur lucri etiam quaeſtusque praeſes eſſe. vnde Ἑρμαῖον non minus, quam Ἑρμῆς, dictum eſt *lucrum bonumue quod alicui obveniſſet, forte:* et verba κοινὸς Ἑρμῆς, tanquam prouerbium, vſurpata ſunt ab iis qui poſtularent partem eorum quae quis forte inueniſſet.

Ἐρυγεῖν *Ructare* 11, 1.

Ἔρχεσθαι *Venire: ire: accedere* 2, 1. 9, 3. 16, 2. 23, 4. 24, 2.

Ἐρωτᾶν *Interrogare: quaerere: percontari* 2, 4. 4, 4. 5, 1. 8, 1. 13, 2. 14, 1. 15, 1. 16, 2. 3. 18, 2. 20, 3. 25, 1. 28, 1.

Ἐσθίειν *Edere: cibum capere* 19, 2. 20, 2. Quo referri etiam debet 2, 4. ὡς μαλακῶς ἐσθίεις *Lautos vero et delicatos cibos!* * *coenare,* δειπνεῖν, vt Hebr. אכל, 24, 2. * ἐσθιόμενοι ὀδόντες *Eroſi dentes* [Plin. H. N. 24, 10]: *dentes exeſi* [Celſus 6, 9] 19, 2.

Ἑστιᾶν τοὺς φίλους *Conuiuio excipere amicos* 24, 2. add. 10, 3. 11, 5. * ὁ ἑστιῶν *Conuiuator:* conuiuii dominus, qui alio vocabulo appellatur ἑστιάτωρ [Salmaſius ad I. A. et R. cap. 3) 5, 2. * οἱ ἑστιώμενοι *Conuiuae* 2, 4.

Ἑταίρα *Amica* 17, 1.

Ἑταῖρος *Sodalis* 12, 4.

Ἕτερος, α, ον, *Alius, a, ud* 4, 3. 5, 4. 7, 2. 9, 1. 18, 1. 26, 4. 28, 2. * ἑαυτὸν ἕτερον γεγονέναι *Se alium factum eſſe,* h. e. *ſe mutaſſe ingenium moresque,* vt bene interpretatur Duportus 1, 3.

Ἔτη *Anni* prooem. 1. 2, 2. 27, 1.

Ἔτι

Ἔτι *Praeterea* prooem. 2. 2, 4. 5, 1. Verba 2, 4 καὶ ἔτι περισπᾶλαι αὐτὸν cohaerent cum superioribus sic, *Non interrogat tantum Regem an velit corpus pallio tegi sed ipse continuo corpus Regis pallio contegit.*

Εὖ ἠρχιτεκτονῆσθαι τὴν οἰκίαν καὶ τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι *Domum bene aedificatam descriptamque esse, et agrum bene consitum* 2, 5. * Εὖγε, ὅτι μὲ ὑπεμνήσας *Recte fecisti, quod mihi rem revocasti in memoriam* 7, 1. Est particula laudantis et approbantis. Sic sumitur εὖ Matth. 25, 21. 23. Luc. 19, 17. * καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει *Quod si auferre possit, bene habet* 9, 2. * εὖ ποιήσας *Si quem aliquo beneficio affecerit* 24, 1.

Εὐαγγελίζεσθαι· πρὸς τὸν εὐαγγελιζόμενον, ὅτι υἱός σοι γέγονεν, εἰπεῖν *Ei qui nuntiat, filium ipsi natum esse, dicit* 17, 5.

Εὔανδρος *Euander* 23, 4. Sed ibi pro μετὰ Εὐάνδρα legi debet cum Auberio μετ' Ἀλεξάνδρα, vt intelligatur *Alexander M.*, non μετὰ Κασάνδρα cum Sylburgio. Nam primo sequentia verba ostendunt, significari aliquem, qui in Asia bella gesserit; quod fecit Alexander, non Casander: deinde maior fit ostentatio, si dicas, te meruisse sub Alexandro M., quam si glorieris, te militasse sub Casandro, eius amico.

Εὐγενής· ἡ μέντοι μήτηρ εὐγενὴς Θρᾷττά ἐστι· τὰς δὲ τοιαύτας ἐν τῇ πατρίδι εὐγενεῖς εἶναι φασὶν *Mater vero nobilis Thressa est: has enim in patria nobiles esse aiunt* 28, 1. Κακολόγος adiicit εὐγενὴς per Ironian. id quod verba sequentia declarant satis. Nam serui et seruae, vt iam Fischerus animaduertit, vt levarent et quasi erigerent quodammodo humilitatem fortunae conditionisque suae, dictitabant, etsi fortunae invidia accidisset, vt malam servirent seruitutem, tamen natos esse inter suos loco nobili.

Εὐδοκιμεῖν *Laudari* 2, 1. 7, 4.

Εὐεργετεῖσθαι *Beneficio affici* 17, 3.

Εὐημερεῖν· ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ *Se summe felicem esse* 21, 4.

Εὐθὺς *Statim: continuo: confestim* 4, 4. 6, 4. 8, 1.

Εὐλυτον τὸ στόμα ἔχοντες λοιδορίαν *Os habentes promtum et paratum ad ingerenda conuicia* 6, 5.

Εὐνοια· προσποίησίς τις λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνόιας *Quum quis dicit aliquid et facit, vt videatur amicus esse aliis iisque fauere et cupere* 13, 1.

Εὑρίσκειν· τί εὑρίσκει 15, 1. vbi vide notam. * ἀλλ' ἃ θησαυρὸν ἔυρηκα οὐδέποτε *At nunquam inveni thesaurum* 17, 2. Sic ibid. εὑρών τι — βαλάντιον. add. 14, 2. * ἃ χεῖρον ἐστὶν εὑρεῖν οὐδέν *Quo nihil reperiri potest pernicioſius* 1. 4. * ἅτα μὴ δύναθαι εὑρεῖν ἃ πορεύεται *Deinde non potest reperire quo tendat* 13, 2. * τῶν εὑρισκομένων χαλκῶν — ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος *Si inuenti fuerint chalci — exigit partem virilem* 11, 4.

Εὐρυθμος· τὸν πόδα φῆσαι ἄνας εὐρυθμότερον τᾷ ὑποδήματος *Pedem ait esse commodiorem calceo* 2, 4. Opponitur ei ἄρυθμος. vid. Xenoph. Memorr. 3, 10. 10.

Εὐρώπη *Europa*: nota satis orbis terrarum pars 13, 2.

Εὐρωτιᾶν· τὰς ἀργυροθήκας ἔστιν ἰδεῖν εὐρωτιώσας *Argentaria videas situ obducta* 10, 4. Puto cum cel. Fischero, ab Theophrasto verbis illis notari μικρολόγον, quod non vtatur vasis argenteis, neque numis, qui adeo situ corrumpantur.

Εὐσχήμονες proprie *qui cauent vitium in gestu et motu corporis*. Deinde *modesti, virtutis studiosi*. Sic prooem. 3, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι, αἱρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναί τε καὶ ὁμιλεῖν *Quibus, tanquam exemplis, vtentes, velint optimo quoque familiariter vti.*

Εὐτρεπίσαι *lacentem in lecto attollere et ita componere, vt bibere commode vinum possit* 13, 2.

Εὐχεσθαι· εὐχομένων καὶ σπενδόντων *Quum preces — fiunt et libatur* 19, 3.

Εὐωχᾶν proprie est *apponere ea quae neque corpus laedant neque animum*, vt intelligitur ex iis quae Socrates disputat apud Xenoph. Memorr. 3, 14. 7. Deinde *bene, laute, accipere*: denique eleganter dicitur de *eo qui tradit, praecipit, docet, narrat*, quae libenter audiantur, quae auribus et animo grata sint. Sic 8, 1. δοκῶ μοὶ δὲ εὐωχήσειν καινῶν λόγων *Videor ego mihi tibi posse noua narrare.* Eadem metaphora vsus est Cicero Topic. 5. *quoniam* auidum *hominem ad has* discendi epulas *recepi, sic* accipiam, *vt* reliquiarum *sit potius aliquid, quam te hinc patiar*

patiar non ſatiatum diſcedere. * Med. ἐυωχῶ, τίμιε Epulare, cariſſime rerum 9, 1.

Ἔφηβοι Ephebi: adoleſcentes, nati annos duodeuiginti 5, 3.

Ἐφισάνας· ἐπισήσας τὴν διάνοιαν Quum aduertiſſem animum: quum rem mecum conſiderarem et reputarem proem. 1. Nonnunquam omittitur τὴν διάνοιαν, et dicitur ſimpliciter ἐπισήσας. * τὰς ἁπαντῶντας ἐπισῆναι κελεύσας Obuios conſiſtere iubet 2, 3.

Ἐφοδίων τὰ μαγειρεῖα Obit popinas 6, 4.

Ἐφόδιον· τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον Viaticum publicum: pecunia quae datur legatis ex aerario: binae drachmae in dies ſingulos 11, 3.

Ἐχθροὶ Inimici 1, 1.

Ἐχῖνος Echinus, h. e. ciſtula aenea, etiam teſtacea, in qua erant inſtrumenta litis, litterae, ſyngraphae 6, 4.

Ἔχις· φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τὰς ἔχεις Vitare cautius oportet quam viperas 1, 4. Eodem modo canit Horatius 1 Od. 8, 8 ſqq. cur olium Sanguine viperino Cautius vitat?

Ἔχω· ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαιναν τὴν τρίχα Habes, pro aetate, nigros capillos 2, 2. * ἔχεις περὶ τῶδε εἰπεῖν καινόν; Eſquid habes noui de iſta re? 8, 1. add. 8, 2. * εὖ ἔχει Bene habet 9, 2. * ἀποφήνας ἔχει Ait ſe archonti adiungendum eſſe adiutorem 26, 1: vide ſupra verbum ἀποφαίνειν. * τί γὰρ δήποτε — συμβέβηκεν ἡμῖν ἐν τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν Cur tandem — nos nos iisdem vtamur moribus proem. 1. * συγγνώμην ἔχειν τοῖς κακῶς αὐτὸν λέγουσι Ignoſcit male ipſi dicentibus 1, 1. add. 15, 2. * τὰς ὀδόντας λευκὰς ἔχειν Dentes candidulos habet 5, 3. Ita fere λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τὰς ὄνυχας μεγάλας Laborans lepra et vitiligine vnguesque habens longos 19, 1. * ἕλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις ibid. τὰς μασχάλας — ἔχειν ibid. * προσωπεῖον ἔχων Perſonatus 6, 1. Sed videtur legendum προσωπεῖον ἐκ ἔχων. Syllabam ον putat cel. Fiſcherus abſorpſiſſe τὸ ἐκ. * ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ Geſtans echinum in ſinu 6, 4. * ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ ἔχων In horto eſſe olera multa 20, 2. * τῷ παιδὶ μάχεσθαι ἐκ ἔχων χρυσὸν νῦν τῷ ἀκολαθῆν Puerum increpat, quod ipſum ſequatur ſine auro 23, 4. * κα-

κῶς ἔχειν *Aegrotare* 13, 2. * τὸ σόμα ὕλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν *Os promtum paratumque habentes ad ingerenda conuicia* 6, 5. * αὐλαίαν ἔχεσαν Πέρσας *Aulaeum cui intexti sunt Persae* 5, 4: et αὐλίδιον παλαιστρικὸν κόνιν ἔχον *Arcola puluere palaestrico conspersa* h. e. *palaestra* ibid. * ὧν ἔχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ *Fercula quae coenauerit* 3, 1. * πόλιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεσὸν *Canis habes barbam plenam* 2, 2. * ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν *Vt pallium reddatur oppido candidum* 10, 4. * περισσία τις ἀπὸ φιλοτιμίας δαπάνην ἔχεσα 22. 1. Sed legendum est haud dubie cum Fischero περισσία τις ἀποφιλοτιμίας δαπάνην φέυγουσα, hoc sensu, *nimia, immodica, contemtio honoris quae reuuset facere impensas.* conser quoque notam.

Ἕψειν φακῆν *Coquere lenticulas* 14, 3.

Ἕως ἂν αὐτὸς παρέλθῃ *Donec Rex praeterierit* 2, 3. add. 20, 3. * μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις *Non prius progreditur, quam transierit quis* 16, 1.

Z

Ζάω· ὡς χαλεπόν ἐστι τὸ ζῆν *difficile esse viuere:* i. honeste, ob caritatem annonae et incommoda alia 3, 2.

Ζεύς· εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ *Si Iupiter demiserit imbrem* 3, 2. * ὑοντος τοῦ Διὸς *quum Iupiter imbrem mittit* 14, 4. * τῷ Διὶ ἀγάνακτεῖν ἢ διότι ὕει, ἀλλ' διότι ὕστερον *Ioui succenset, non quod pluuiam mittat, sed quod serius* 17, 2. Iupiter quatenus creditur imbrem demittere, dicitur Ζεὺς ὑέων [Lucian. dial. deor. 4, 2. p. 209 To. 1], etiam Ζεὺς ὑέτιος [Alciphr. 3 ep. 35] *Iupiter Pluuius* [Tibullus 1, 7. 26]. Species eius extat in numo quodam ab Ephesiis signato in honorem Antonini Pii apud Spanhem. ad Aristoph. Nubb. 370 p. 283, e Seguini Numis Selectis.

Ζηλᾶν *Studiosum esse:* vt πρῶτον μὲν ἂν ποιήσομαι τὸν λόγον ἀπὸ τῶν τὴν εἰρωνείαν ἐζηλωκότων *Ordiar igitur ab simulatoribus, et dissimulatoribus* prooem 4.

Ζητεῖν· καὶ λαβὼν καὶ ἀποθεὶς αὐτὸς, τότε ζητεῖν καὶ μὴ δύνασθαι εὑρεῖν *Quod ipse reposuit, id quaerit, neque potest reperire* 14, 2. * ἱματισμὸν ζητῆσαι εἰς δύο τάλαντα *Vestis conquirit duorum talentorum* 23, 4.

Ζωγρεῖσθαι *Viuum capi* 8, 2

Zω

Ζωμὸς *Ius*, in quo carnes coctae sunt, proprie. * ἐφθέγησάς μοι τὸ ζωμὸν *Inuidisti mihi insulsum* 17, 1. * ζωμὸν τὸν παρακειμένου — μελαντέρα ἡ χολὴ *Iusculo apposito — magis atram fuisse bilem* 20, 2. * πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι *Magnam, cruentam, caedem fuisse* 8, 2. Nimirum ζωμὸς, vt de *cruore* et *sanguine*, ita etiam de *caede* et *clade* vsurpatum videtur, sed in vita tantum quotidiana et ab iis, credo, qui non omnino eleganter loquerentur.

Ζωρότερον πιεῖν *Meracius bibere* 4, 2.

H

Ἢ *Aut: vel* 1, 3. 4, 2. 3, 7, 4 etc. * *quam*, praecedente ἄλλως 6, 3: vel πλὴν 2, 1: vel omnino Comparatiuis, vt 2, 1. 6, 2. 11, 4. 13, 1. 25, 3. 26, 1.

Ἡγήσασθαι ἀτραπὸν *Dux est viae* 13, 2.

Ἡδέως θεωρεῖν *Libenter spectare* 11, 1.

Ἤδη *Iam:* cum Praeterito prooem. 1. 1, 3. 8, 3. 12, 2. * cum Praesenti 7, 5. 13, 2. * cum Futuro, prooem. 4.

Ἡδονὴ *Voluptas* 5, 1.

Ἡδύ γε, τῶν ἄστρων — πίσσης *Suave vero! siderum —* *pix est* 14, 4. * Comparat. τὸ μύρον φάσκειν εἶναι τὸ θύμον ἥδιον ὄζειν *Vnguentum negat suauius olere thymo* 4, 1. Nam vt rusticitas, quae notatur isto loco, cognoscatur, fingendus est amicus dedisse rustico vnguentum, idque dixisse esse fragrantissimum: at rusticus istud ait non esse admodum fragrans.

Ἠθικοὶ Χαρακτῆρες *Morum notationes:* vel etiam *morum descriptiones:* qui est titulus libelli. vid. infra χαρακτήρ.

Ἦθος *Mores:* vt τῷ ἤθει ἀγοραῖός τις *Moribus refert cocionem: mores eius respondent moribus cocionis:* sordidus, illiberalis, leuis, est 6, 1. * *Vultus:* index morum et animi: vt εὐθὺς καταβαλὼν τὸ ἦθος *Statim vultus induens laetos: vultus remittens* 8, 1. Aliter explicat Casaubon. quem vide. * ἦθη *Mores: ingenium* 1, 4.

Ἧκειν *Venire* 12, 3. 15, 2. 18, 3. 24, 1. * ἤδη πέμπτην ἡμέραν ἥκοντα ἐκ Μακεδονίας *Qui iam ante quinque dies venerit e Macedonia* 8, 3. Sic ἐκ μακρᾶς ὁδοῦ ἥκοντας ἄρτι *Qui modo redierunt e longinquo itinere* 12, 2.

Ἡλίκη

Ἡλίκη *Quanta sibi sit* negotiatio foenebris 23, 1.

Ἡλικία *Aetas* 27, 1.

Ἦλος· ἦλας ἐγκρῖσαι εἰς τὰ ὑποδήματα *Clauos infigit calceis* 4, 4.

Ἡμέρα *Dies* 3, 2. 8, 3. 20, 2. * τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια τῆς ἡμέρας πράττεσθαι *Pro singulis drachmis exigit in dies, vsurae loco, ternos semiobolos* 6, 4. Qui foeneratores dicti sunt ἡμερομισθαί. * τὸ μέσον τῆς ἡμέρας *Meridie* 10, 4. 26, 2. * ἅμ' ἡμέρᾳ *Prima luce* 24, 1. * τῇ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ *Kalendis Posidonis* 28, 2. * ἕως τὴν ἡμέραν περιπατεῖν *Sic per totam diem ambulat* 16, 1. * δυεῖν ἡμερῶν *Biduo* 2, 2.

Ἡμιολίαι *Hemioliae* 25, 1. vbi vide notam.

Ἥμισυς· τῆς οὐσίας τὸ ἥμισυ ἄπεστιν *Altera rei pars amissa est* 17, 2. * ἡμίση τῶν ῥαφανίδων *Semesi raphani* 11, 5.

Ἡμιωβόλιον *Semiobolus* 10, 1. * τρία ἡμιωβόλια *Tres, terni, semioboli* 6, 4.

Ἡνίκα *Quum* 11, 3.

Ἡρῳαὶ πύλαι *Porta feralis* 14, 4. Dicta ita est a sepulcris et monumentis, quae ἥρῳα vocantur.

Ἡττᾶσθαι· ἡττωμένῳ μεγάλην δίκην — προσελθεῖν *Qui amisit magnam causſam — eum adit* 11, 2. * τούτοις συνυπεῖσθαι ἡττωμένοις 1, 1. vbi vide notam.

Ἧττον· μηδὲν ἧττον *Nihilo minus* 18, 2.

Θ

Θάκος· ἐπὶ θάκου ἀνιστάμενος *Surgens vt eat ad sellam familiaricam* 14, 2. Nam θάκοι sunt vt omnino *sedes, sellae*, ita singulatim *sellae familiaricae*: quibus veteres vsi sunt, non priuatis, verum publicis, ita vt fere aquis impositae essent.

Θάλαττα *Mare* 3, 2. 23, 1.

Θαῤῥεῖν *Bono esse animo* *bonum habere animum* 25. 3.

Θάυματα *Praestigiae*: 6, 2: vbi vide notam.

Θαυμάζειν *Mirari* prooem. 1. 1, 3: vbi cum accusatiuo construitur. * cum ἐπί, sequente Datiuo, 4, 2. * sequente ὅτι 17, 2: et εἰ ibid. 1. * τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα τί ποτε βάλλοντας λογοποιοῦντες *Equidem mirari soleo quid tandem spectent tales homines confingendis rumusculis* 8, 4. Dictum est pro τεθαύμακα τί ποτε οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι βάλλοντας λογοπ.

* θαυμάσας ἱκανῶς ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ *Comprimens multum dextram eius ambabus manibus* 5, 1.

Θεὰ *Dea* 16, 2.

Θέα *Spectatio ludorum.* vt ἐπὶ θέαν — πορεύεσθαι *Spectatum ire* 11, 3. * *ludi.* vt ὅταν ἡ θέα *Quum eduntur* ſ. *ſpectantur ludi* 5, 3. * *locus e quo ludi ſpectantur.* vt ξένοις αὐτᾶ θέαν ἀγοράσας *Hoſpititibus ſuis quum emit locum et ſedem in theatro* 9, 2.

Θεᾶσθαι· ἐπὶ τῶν θεωμένων *Audientibus ſpectatoribus* 5, 4. add. 7, 5. * θεάσασθαι ἔσι *Videas* 2, 5.

Θέατρον *Theatrum:* aedificium, in quo eduntur et ſpectantur ludi 2, 5. 5, 3. 11, 1. 14, 1. * *ſpectatores* 11, 1.

Θεατρῶναι *Redemtores theatri* 11, 3.

Θέλειν *Velle* 24, 1.

Θεὸς *Deus* 16, 2. * θεοὶ *Dii* 9, 1. 15, 3. 21, 3. * τὰ τᾶ θεᾶ *Caelum* aut *mare* 25, 2. vide notam.

Θεράπαιναι *Ancillulae* 22, 3.

Θεραπεῦσαι *Sanari, curari, iubere* 19, 1. * θεραπεύειν *Curare:* de timido qui amici ſaucii curam habet 25, 4.

Θεωρᾶν *Spectare:* de iis qui ſpectant ludos 6, 2. 9, 2. 11, 1. 14, 1. * de ἀγροίκῳ qui reſiſtens in via ſpectat bouem etc. 4, 2. * θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν αὐτᾶ *Spectari volens inſaniam ſuam* 6, 3.

Θηριᾶσθαι· καὶ ταῦτα μὴ θεραπεύσαι, ἀλλ' ἐᾶσαι θηριωθῆναι *Neque ea curat, ſed ſinit immedicabilia fieri* 19, 1.

Θηριώδεις τὰς μασχάλας καὶ δασείας ἔχειν *Habet alas hirſutas, ad modum ferarum* 19, 2.

Θησαυρὸν εὗρηκα ἐδέποτε *Theſaurum inueni nunquam* 17, 2.

Θησεὺς *Theſeus* 26, 3.

Θλίβεσθαι *Premi:* de eo qui premitur onere infantis dormientis in ipſius ſinu 5, 2.

Θοιμάτιον *Pallium* 21, 2. 22, 2.

Θρᾶττα *Threſſa* 28, 1. Threſſae erant per Graeciam contemtiſſimae, quum fex meretricularum fere ex iis conſtaret.

Θρὶξ *Capillus: coma* 2, 2.

Θυγάτηρ *Filia* 22, 1.

Θυμλήματα *Ferta: liba:* confecta e farina, melle, vino, et oleo, ſubacta 10, 3.

Θύλακος *Saccus, vter, ſcorteus* ſ. *coriaceus:* In quo fere farina aſſeruari ſolebat 4, 3. 16, 2: vbi eſt θύλακος ἀλφίτων

φίτων· et homo ſuperſtitioſus iubetur θύλακον ἀλφίτων a muſculo perroſum reſarciendum conſuendumque locare σκυτοδέψῃ.

Θύμος *Thymus:* herba odorata in primis, qua paſcuntur apes maxime 4, 1.

Θύρα *Foreſ:* *ianua* 4, 3. 18, 1.

Θυρικαὶ λήκυθοι *Thyriacae lecythi* 5, 4.

Θύειν *Sacrificare* 19, 2. add. 12, 3. * ἐθύομεν — τὰ ἱερὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἄξια καὶ καλὰ *Sacrificauimus — matri deum rite et litauimus* 21, 4. add. 9, 1. * βᾶν θύσας *Quum bouem ſacrificauit* 21, 2.

I

Ἰατρὸς *Medicus* 13, 3.

Ἱδρύσασθαι ἱερὸν *Ponit ſacellum* 16, 2. Solitos autem fuiſſe ſuperſtitioſos homines etiam aedes complere aris et ſacellis, docet locus Platonis Legg. 10 a Duporto laudatus, ad quem Caſaubonus iam in Commentario reſpexit.

Ἰέρειαι *Piatrices:* quae aliis vocabulis appellantur ἀγνίστριαι, ὑπομάκτριαι, et περιμάκτριαι, 16, 4.

Ἱερεῖον *Victima* 22, 2. Nam pro πλὴν τῶν ἱερείων obſervante Fiſchero legi debet ſine vlla dubitatione, πλὴν τῶν ἱερῶν, vt ἱερὰ ſint *partes victimae quae debentur diis atque adeo adolentur*, quod genus exta, coxae.

Ἱερὸν· περιῤῥανάμενος ἀπὸ ἱεροῦ *Corpus ſpargit aqua luſtrali, quum egreditur e templo* 16, 1. * ἱερὸν ἱδρύσασθαι *Sacellum ponit* 26, 2. * ὅπως ἀπαγγείλῃ τῷ δήμῳ τὰ ἱερὰ *Vt vbi ſacrificatum fuerit, id ipſe populo renunciet* 21, 3. * ἐθύομεν — τὰ ἱερὰ *Sacrificauimus* 21, 3.

Ἱκανὸς — δίκας — φεύγειν dicitur 6, 4. *is vnde petitur.* Nam ἱκανὸς, ſequente Infinitiuo, vſurpatur, vt δεινὸς et δυνατὸς, de eo *qui aut poteſt et ſolet aliquid facere, aut aliquid facit.* * ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν *Cibaria iuſto pauciora* 11, 4. Sed, intellecto, e verbo ἐπιθεῖναι, Infinitiuo δεῖναι, reddi poſſunt verba illa, *iniquo modio taſtigat*, quod ſunt qui ſignificari putent verbo διχοτομεῖν Matth. 24, 31 et Luc. 12, 46.

Ἱκανῶς θαυμάσας ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ *Bene comprimens dextram eius ambabus manibus* 5, 1.

Ἱλαρὸς *Hilaris* 17, 3.

Ἱμάτιον *Pallium* 2, 2. 3. 10, 4. 18, 2. * ἱμάτιον κηλίδων·

λίδων μεσὸν *Palliumi maculis plenum* 19, 2. * λαμπρὸν ἱμάτιον *Candidum pallium* 21, 3. * τὰ ἱμάτια *Pallia* 5, 3. 8, 4. 10, 4.

Ἱματισμὸς *Veſtes* 23, 4.

Ἵνα *Vt* 5, 2. 11, 1. 14, 2. 18, 3. 21, 1. * ἵνα μὴ *Ne* 10, 4. 11, 5.

Ἰξδαι· κλεῖς ἰωμέναι *Claves rubiginoſae* 10, 4. Quae indicio ſunt et argumento, non aperiri argentaria ab homine μικρολόγῳ.

Ἱππεῖς *Equites* 21, 2. Solon enim deſcripſit ciuitatem Athenienſem in quatuor claſſes, ad quarum ſecundam pertinebant equites.

Ἵππος· ἐφ' ἵππῳ ἀλλοτρίῳ ὀχούμενος *Equo alieno vehens* 27, 2. * οἱ ἵπποι οἱ ἀγαθοὶ *Equi boni et generoſi* h. e. *veloces, acres* 23, 4.

Ἱσάναι· ἑστηκὼς θεωρεῖν *Conſiſtens* ſ. *reſiſtens contemplatur* 4, 2. * ἑστηκὼς πρὸς τῷ καθμῷ *Stans ad lanceam* 9, 2. add. 11, 2. 23, 1. * ὡς Δάμιππος μυστηρίοις μεγίστην δᾷδα ἔστησε *Damippum Myſteriis maximam facem accendiſſe ante fores* 3, 2. * ἔν τινι σὰς *In aliqua eius parte conſiſtens* 13, 1. * σάντας πρῶτον περιδεῖν *Stantes* in acie hoſtes *primo circumſpicit* 25, 2.

Ἰσχυρός· ἀλλ' ἦν ἰσχυρὸς γενόμενος *At ſane potens iam erat* 8, 3. Neque enim dubium videri debet, quin ἰσχυρὸς ibi accipiendum ſit omnino de potentia et de opibus. * Φιλαρχία τις ἰσχυρᾷ κέρδει γλιχομένης 26, 1. vbi vide notam.

Ἴσως *Fortaſſis* prooem. 1.

Ἰχθυοπωλεῖα *Tabernae piſcariae*, h. e. *in quibus venduntur piſces* 6, 4.

K

Καθαίρεσθαι *Purgari:* de eo qui bibit helleborum 10, 2.

Καθάπερ *Quemadmodum* 28, 1,

Καθαρίζειν *Purificare: luſtrare:* de homine ſuperſtitioſo qui domum crebrius purificat 16, 3. Purificatio domus fiebat fere ſulfure. Auctor eius et inuentor perhibetur Epimenides a Laërtio 1, 112: apud quem eſt καθῆραι.

Καθέζεσθαι *Sedere* 22, 4.

Καθέκαστα vide ſupra in ἕκαστος.

Καθεύδειν *Dormire* 5, 2. 7, 5. 13, 2. 14, 1. * ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα *Excitat eum qui modo dormire coeperit* 20, 1.

Καθῆσθαι *Sedere* 2, 1. 5, 3. 11, 1. 25, 4.

Καθιζάνειν *Sedere* 4, 2.

Κα-

Καθίζειν *Sedere iubere: ponere: collocare* 5, 2.

Καθιστάναι· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων — παράσομαι — Φανερὰ κατασῆσαι *Neque ſolum hoc vitium, ſed reliqua etiam — inſtituam — deſcribere et notare* prooem. 4.

Καί, praeter tralatitias notiones hoc in libello habet non ſolum vim augendi, *adeo:* vt 7, 5. 14, 3. 17, 2. 18, 1. 24, 1; ſed etiam poteſtatem explicandi, *quippe, vtpote:* vt prooem. 2. 17, 2. Etiam Latinorum particula *et* ſaepe habet vim augendi. vt Cic. 9. ep. 26. *gemitum* et *in riſus maximos transfero*, et apud Liu. 43, 14. *quod* et *iuniores non reſponderent.* * καὐτα *Et deinde* 4, 2. * καὐτῆ *Et illic* ſ. *ibi* 9, 3: vbi vide notam. * καὐμὲ *Et me* 26, 2. * καὶ μὴν *At:* 1, 3. 8, 1: *quin etiam* 2, 5. 24, 3. καὶ ταῦτα *praeſertim, und noch darzu* 23, 4. vbi vide notam. * καίπερ *Etſi* 2, 2.

Καινός· δοκῶ μοὶ σὲ ἐνωχήσειν καινῶν λόγων *Videor ego mihi narrare tibi poſſe noua: videor ego mihi te accipere poſſe nouis epulis* 8, 1. * ἔχεις περὶ τῆσδε ἐπῆν καινόν; *Ecquid habes noui de iſta re?* 8, 1. Sic ibid. μὴ λέγεταί τι καινότερον; *Num feratur quid noui?* Comparatiuus loco Poſitiui, vt Act. 17, 21. * ἀποδὰς μνᾶν ἀργυρίου, καινὸν ποιῆσαι ἀποδόναι *Quum ſoluere debet minam argenti, curat* ſ. *iubet eam reddi in aſpero* ſ. *numis argenteis recens ſignatis* 21, 2.

Καιρός· ὑπὲρ τὸν καιρὸν *Supra modum* 10, 1: vbi verba Φειδωλία — ὑπὲρ τὸν καιρὸν reddi poſſunt, *parſimonia — immodica, ineptia, nimia.*

Κακολογία *Maledicentia: obtrectatio* 28, 1.

Κακόλογος *Maledicus* 28, 1.

Κακὸς μαστιγίας *Malus verbero* 28, 2. * τὸν Θησέα πρῶτον τῶν κακῶν τῇ πόλει γενόναι *Theſea primum malorum ciuitati extitiſſe* 26, 3. * περὶ τῶν φίλων κακὰ εἰπεῖν *De amicis male loquitur: amicos obtrectat* 28, 3.

Κακῶς λέγειν *Male dicere: male loqui* 1, 1. [vbi conſtruitur cùm Caſu quarto]. 28, 2. [vbi conſtruitur cum Praepoſitione περὶ, ſequente Genitiuo]. * κακῶς ἀκοῦσαι *Male audire:* de eo de quo alii male opinantur, qui vituperatur ab aliis 6, 1. Vt apud Platonem Criton. 12. * κακῶν ἔχων *Aegrotus* 13, 2.

Κα-

Καλεῖν· Σωσίας ἐκαλεῖτο *Sofias nominatus eſt* 28, 1. * κελεῦσαι καλέσαι τὰ παιδία τὸν ἑστιῶντα *Iubet vocare liberos conuiuatorem* 5, 2. * καλέσαι τῶν παριόντων ὀνομαστί τινα *Appellat praetereuntium aliquem nominatim* 11, 2. * ἰατρέας καλέσας *Piatrices arceſſens* 16, 4. * ὁ καλέσας *Conuiuator* 21, 1. Sed 17, 1. verba ἐπὶ δεῖπνον καλέσας obſeruante Piſchero V. C. accipi debent de ſeruo vocatore. nam ſenſus loci eſt: Homo querulus, ſi amicus ipſi portionem mittit, puero qui eam affert, dicit, *Inuidiſti mihi iuſculum et villum: propterea me non vocaſti ad coenam.* * κεκλημένος ἐπὶ δεῖπνον 5, 2. et ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς 21, 1. *Vocatus ad coenam.* * κεκλημένος εἰς γάμους *Vocatus ad nuptias* ſ. *ad coenam nuptialem* 12, 2.

Καθαίνειν τὴν οἰκίαν *Purgare, euerrere, domum* 22, 3. Vid. ſupra ἐκκορῆσαι.

Καλός· ἐθύομεν τὰ ἱερὰ — καλά *Litauimus* 21, 3. vbi vide notam.

Καλύμματα *Stragulae* 20, 2.

Κάρυα *Nuces*: omnes fructus arbutei qui extrinſecus habent lignum et corticem 11, 2.

Καρφολογῆσαι proprie *feſtucas legere*: ſed 2, 2 notat ſimpliciter *eximere*. praecedit enim ἄχυρον, quod iam ipſum valet *paleam* et *feſtucam*.

Κατά· 1) cum Genitiuo *contra*, vt ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις — πρᾴως διαλέγεσθαι *De maledictis — ore aequo et leni loquitur* 1, 1. * κατὰ τῶν πλησίον γε ἅμα διηγέμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν *Quod quum narrat in multitudinem ſimul inuehitur* 7, 4. * ὑπόληψίς τις ἀδικίας κατὰ πάντων *Opinio et ſuſpicio iniuſtitiae et improbitatis de omnibus* 18, 1. * ἐπὶ ταῖς τριόδοις ἀπελθὼν κατὰ κεφαλῆς λέσθαι *In triuiis, diſcendens inde, lauat ſibi caput* 16, 4. 2) Cum Accuſatiuo. vt τὰ κατ' ἀγρὸν Διονύσια *Ruſtica Dionyſia* 3, 3. * κατὰ ἀγρυπνίαν *Inſomnis: exſomnis* 4, 3. * κατὰ τὰς Ἡρίας πύλας *Per feralem portam* 14, 4. * κατὰ γένος *Singulatim* prooem. 2. Senſus eſt, *Non exponam univerſe de vitiis et virtutibus, non differam de omnibus vitiis et virtutibus ſimul, verum ſeparatim de vitio et virtute quaque.* Atque ſic capienda ſunt eadem verba ibid. 4. *

οἷ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος αἱρέντες παρεδαπανήθησαν *Sunt qui, quum narrant oppida vi capta esse, coena privantur* 8, 4. * κατὰ σπουδὴν *Confestim: statim* 1, 2. Sic καθ' ὑπερβολὴν *Egregie: summa* 21, 4. * καθ' ἕκαστον παριὼν *Singulos adiens* 6, 2. * ὧν εἶχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ τὰ καθέκαστα διεξελθεῖν *Fercula quae coenauerit enumerat singula* 3, 1. * ὅταν τὰς καθ' ἕνα ἀποκναίσῃ *Vbi singulos enecauit* 7, 2. * ποσὲν αὐτὰς καθ' ἑξακοσίας κατὰ μίαν *Numerare eos, et quidem sexcentos, vt singulis calculis respondeant singuli homines singulaeque summae* 23, 3. Vid. supra ἑξ. * κατὰ μῆνα *Singulis mensibus* 16, 3. Sic κατὰ σταδίον *Singulis stadiis* 18, 1.

Καταβαίνειν *Descendere* 4, 4.

Καταβάλλειν τὸ ἦθος *Remittere vultus: induere vultus laetos* 8, 1. Vid. supra ἦθος.

Καταγινώσκειν *Fidem non habere: accusare mendacii:* sequente Genitiuo 1, 3. Nam verba ὅπως σοὶ — ἀπορῶμαι Fischerus ita intelligit: *Nescio quomodo tibi non habere debeam fidem aut quomodo de istius fide dubitare possim*, h. e. *et te et istum veracem puto: neque de tua fide neque de istius grauitate dubito.*

Κατάγνυμι· οἰκέτα χύτρων ἢ λοπάδα καταάξαντος *Si seruus ollam aut patinam fregit* 10, 2.

Καταδεής· ὅπως μὴ καταδεέστεροι ὦσιν αὐτῶν *Ne inferiores sint iis: ne cedant iis studio virtutis* prooem. 3.

Καταισχύνειν· πεσὼν τὴν κεφαλὴν καταισχύναι *Cadens de equo caput laedit* f. *deturpat* 27, 2.

Κατακεῖσθαι dicitur vel de *iis qui se contulerunt dormitum; qui cubant iacentque in lecto*, vt 18, 2: vel de *iis qui accubant*, vt 21, 1: vel denique de *iis qui decumbunt*, vt 25, 4. Quo sensu est *iacere* apud Cic. 9. ep. 20: et *cubare* apud Ouid. her. 20, 164.

Καταλείπειν· μόνος καταλείπεσθαι καθεύδων *Solus relinquitur* f. *remanet dormiens* 14, 2. * τὰ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίσῃ τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεσθαι *Raphani semesi quum tolluntur de mensa, eos numerat et in tabulas refert* 11, 5. * καταλαφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων *Relictis iis eiusmodi monumentis* prooem. 3. * τὸ ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν *Via-*

Viaticum domi relinquit 11, 3. * ὥστε τὰς ἀκούοντας — μεταξὺ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι *Ita vt audientes — eum dum loquitur deserentes discedant* 11, 4.

Καταπονεῖν dicitur de *iis omnibus qui aliis molestias maximas et praecipuas creant.* vt ἀπαυδᾶν ποιοῦντες τὰς ἀκούοντας ἅτως ἢ καταπονοῦντες ταῖς ψευδολογίαις *Enecantes et tantum non conficientes vanis sermonibus eos qui audiunt* 8, 5.

Καταράσασθαι τῷ λίθῳ *Execratur lapidem* 15, 2.

Κατάστρωμα *Pars constrati nauis in puppi*, vbi *gubernator quasi habitat* 22, 2.

Κατατίθεσθαι· κατάθου *Impono solue praesenti pecunia* 18, 3. vbi vide notam.

Καταφιλεῖσθαι· ὑπὸ τῆς ἑταίρας καταφιλούμενος *Quum amica eum perquam amanter osculatur* 17, 1. Nam quanquam καταφιλεῖν saepe idem valet quod φιλεῖν tamen saepe etiam ab eo ita distinguitur, vt sit *osculari oppido amanter, et sic, vt os tuum, vt labia tua, iuncta sint paullo diutius ori labiisque alterius.* vid. Xenoph. Memorr. 2, 6. 33. Neque aliter accipiendum esse apud Theophrastum, ipsa natura et leuitas μεμψιμοιρίας indicare videtur.

Καταφρόνησις δόξης *Contemtio existimationis* 9, 1. * καταφρόνησις — τῶν ἄλλων *Contemtio — ceterorum* 24, 1.

Καταχεῖν ἔλαιον ἐκ τῆς ληκύθου τῶν λιπαρῶν λίθων *Fundit oleum e lecytho in lapides vnctos* 16, 2. * δεινὸς — βάψας ἀρύταιναν — αὐτὸς αὑτῷ καταχέασθαι *Solet — haurire trulla aquam — seque ipse ea perfundere* 9, 3.

Κατενέγκαν· εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται *Quales sint eius mores: quibus moribus, quo ingenio, sit praeditus* prooem. 4. * ἀπ' αὐτῆς ἀρξαμένους πάντας, ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς κατενεχθῆναι *Ab Rege orsi omnium sermones in nomine Regis desierunt* 2. 1. Nam manifestum est, κατενεχθῆναι referri ad ἀρξαμένους. * πάλαι σὲ παρετήρων εἰ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμοὶ κατενεχθήσῃ *Dudum exspectabam, an futurum esset, vt tua in eandem mecum rem incideret oratio* 7, 2.

Κατέχειν *Scire: tenere* 26, 1. * ὡς δὴ ἀδυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα *Quasi non possit tenere risum* 2, 3.

Κατηγορεῖν τῆς γυναικείας γένους *Inuehitur in femininum sexum* 12, 2.

Κατηγορίαν παρεμβαλεῖν κατὰ τῶν πληθῶν *Inuehitur in multitudinem* 7, 4.

Κάτω· ὡς ἐλλέβορον πιών, ἄνω καὶ κάτω καθαρθείη *Se helleborum bibisse, qui vomitiones concitauerit et aluum mouerit* 20, 2. * κάτω κεκυφὼς *Oculos deiiciens: caput demittens* 24, 2. Opponitur haec formula verbo ἀνακύπτειν c. 11, 1.

Καυματίζεσθαι *Febri ardente laborare*, aut omnino *aestu laborare* 13, 2.

Κείρεσθαι· ἐν χρῷ κειρόμενοι *Ad cutem* s. *cute tenus tonsi* 10, 4. Quales homines etiam κειρίαν ἐν χρῷ dicti sunt. Solebant autem non tantum μικρολόγοι id facere, sed etiam alii, vel sanitatis ergo, vt athletae, vel singularis severitatis ostentandae caussa, vt philosophi, et in his maxime Stoici. Et Celsus tonderi ad cutem iubet in diuturna pituita. * μέσην κεφαλὴν κεκαρμένος *Medias comas tonsus* 26, 2. Μέση κεφαλή est *quum quis comam non finit promissam dependere, neque tamen se tonderi iubet usque ad cutem.* Videtur autem μέση κεφαλὴ Athenis fuisse divitum hominum, nobilium, potentum.

Κεῖσθαι· τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης *Quum Graecia* s. *Athenae eidem caelo, eidem tractui caeli, subiectae sint* prooem. 1.

Κελεύειν *Iubere: curare: monere:* sequente infinitiuo 2, 3. 5, 2. 9, 3. 11, 2. 12, 1. 15, 2. 16, 4. 18, 3. 23, 3. 24, 2. * ὅταν αὐτὸν — κελεύῃ, λέγοντα ταῦτα *Quum eum compellant* s. *hortantur his verbis* s. *ita* 7, 5.

Κεράννυμι· πλέω ἐπαναγκάσας τὸν παῖδα κεράσαι ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν *Cogit puerum miscere et temperare plus quam quod possint conuiuae ebibere* 23, 2. * οἰνοπωλῶν, κεκραμένον τὸν οἶνον, τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι *Quum vinum vendit, vendit etiam amico dilutum* s. *aqua mistum* 11, 3.

Κέρδος· αἰσχροῦ ἕνεκα κέρδους *Turpis lucri caussa* 9, 1. * Sed 26, 1. ἰσχυροῦ κέρδους corruptum est. vide notam.

Κεφάλαιον ποιεῖν *Summam facere* 14, 1. 24, 3. * τὸ κεφάλαιον *Omnino: denique* 2, 5.

Κεφαλὴ *Caput* 2, 2. 16, 4. 27, 2.

Κηλίδων μεστὸν ἱμάτιον *Palliummaculis plenum* 19, 2.

Κῆ-

Κῆπος *Hortus* 10, 2.

Κηρύττειν *Praeconem esse* 6, 2. Fuerunt quatuor praeconum genera. vid. Pollux 8, 103. Quartum eorum genus, τὰς κατ' ἀγορὰν τὰ ὤνια προκηρύττοντας vocat Pollux, infame ponebatur minusque honestum apud veteres. Certe idem Pollux 6, 128. in nominibus βίων ἐπονειδίστων habet — πορνοβοσκὸς — πανδοκεὺς — κῆρυξ. De praeconibus eorumque apud Graecos maxime officiis extat dissertatio Schereri, Argentorati a. 1745 quaternis.

Κιβωτὸς *Arca* 10, 2. 18, 2. Differt a κίστη ita. Κιβωτοὶ erant *ligneae*, fere tiliaceae, sed κίστας *vimineae*.

Κινδυνεύειν· ὡς κινδυνεύσας σέσωκε τὸν φίλον *Quanto cum vitae periculo ipse seruauerit amicum* 25, 5.

Κίων *Columna* 3, 2.

Κλάδος Μελιταῖος *Soboles Melitaea* 21, 2. vbi vide notam.

Κλεὶς *Clauis* 10, 4.

Κλεῖσαι· εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτὸν *An clauserit arcam vestiariam* s. *vestiarium* 18, 2.

Κλίνη· μεταφέρειν — τὰς κλίνας *Loco mouet lectos* 10, 2. Puto autem cum cel. Fischero, ibi non tantum cubiculares lectos significari, sed etiam tricliniares. Certe 22, 4. αἱ κλίναι sunt *lecti tricliniares*. id quod vel verbum ἐκκορῆσαι docet. * Sed 23, 4. pro ἐπὶ τὰς κλίνας emendari, credo cum Fischero, debet ἐπὶ τὰς σκηνάς. Vid. infra σκηνή.

Κλοπὴ *Furtum* 6, 2.

Κλυδωνίῳ γενομένῳ *Quum mare fluctuat paullulum* 25, 1.

Κοιλιάχιον 18, 2. potest dupliciter explicari. Nam videtur significari aut *follis, ventrale*, quod alio vocabulo appellatur κοιλιόδεσμος, quia follis alligatur, vel potius circumligatur, ventri: aut *arca pecuniaria*. nam vocabula rerum, quae, qua vsum, eaedem sunt, non raro permutantur inter se. Iam vero ventrali pecunia aeque continetur atque arca, et contra.

Κοινός· κοινὸν ἔναγ — τὸν Ἑρμῆν *Communem esse — Mercurium* 11, 4. Vid. supra Ἑρμῆς. * αἰτεῖν τοῖς αὑτῷ παισὶν ἐκ τῆς κοινῆς ὄψον *Petit suis pueris obsonia de iis quae apposait* 11, 5. * ἵνα κοινὸς ἔναγ δοκῇ *Vt communis esse videatur* h. e. *aequus, non cupidus, vtriusque partis aeque studiosus* 5, 2.

Κοίρανος ἐς ἔγω *Imperium sit penes vnum* 26, 1. Nam κοίρανος etsi fere distinguitur a βασιλεῦ, ita vt sit ὁ πρός καιρὸν τὸ βασιλέως ἔργον ποιῶν· tamen saepe idem est quod ὁ ἄρχων. Certe Hesychius nomen πολυκοιρανίη interpretatur per πολυαρχία.

Κολακεία *Adulatio* 2, 1.

Κολακεύειν *Adulari* 2, 1.

Κόλαξ *Adulator* 2, 1. 5.

Κόλπος *Sinus* 16, 4.

Κομίζειν· ὡς ἀυτὸς ἀυτὸν σκηνὴν ἐκόμισεν *Se eum suis manibus in tentorium retulisse* 25, 5. * ὅσα λιθοκόλλητα κοσμήρια ἐκόμισε *Quot gemmata potoria reportauerit secum* 23, 1. Dictum est pro ἐκομίσατο. Saepe enim Actiua, etiam ab Atticis, ponuntur loco Mediorum, vt ἀπαλλάττειν et alia. * κομίσασθαι παρ' Ἀρχίε τὰς παρίχας *Salsamenta ab Archia emta domum refert ipse* 4, 4.

Κόνις παλαιστρικὸς *Pulvis palaestricus* 5, 4. Erat arena tenuissima, quae fere ex Aegypto aduehebatur. vid. Plinius H. N. 35, 13.

Κόπος· καὶ τὰ παιδία ἑαυτὰ — καὶ εἰς κόπας ἐμβάλλειν *Et quum pueruios suos lustari et currere iubet, cogit eos id facere eum in finem quoad adeo fatigentur* 14, 3.

Κόπτειν· μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι *Carnes in minutas particulas concisas apponit* 10, 3. * κόψαντος τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτὸς *Quum quis pulsat fores, respondet aperitque fores ipse* 4, 3. vide ibi notata.

Κόραξ· ἄπαγ' ἐς κόρακας *Abi in malam rem* 25, 4. Vid. supra ἀπάγειν et εἰς.

Κόρδαξ *Cordax* 6, 1. Fuit genus saltationis Comicae (vnde Theophrastus addit ἐν κωμικῷ χορῷ) obscenae et lasciuae, h. e. praesultor dustitabat restim (hoc certe sunt qui colligant ex eo quod Aristophanes Nubb. 540 dicit κόρδαχ' εἱλκυσεν) et reliqui eum sequebantur tenentes manibus eandem restim, ita vt mouerent lumbos et iactarent, vt pudor oculorum offenderetur.

Κορέ· μέσην κορὴν κεκαρμένος *Tonsus comas medias* 26, 2.

Κορεῖον *Tonstrina* 11, 3.

Κόφινος *Cophinus: corbis* 4, 3. Hesychius: κόφινος· μέτρον χωρῶν χοὰς τρεῖς.

Κράτιστον ἄνδρα εἰπών *Virum optimum appellans* 5, 1.

Κράτος· εἰσὶ δ' οἳ καὶ πόλεις λόγῳ κατὰ κράτος αἱρῶντες

τες παρεδειπνήθησαν *Sunt etiam qui, quum oppida vi capta esse* narrant, coena priventer 8, 4. * *potestas, imperium.* nam 26, 1. Fischerus pro ἰσχυρῦ κέρδους legendum censet ἰσχυρῦ κράτους.

Κραυγή *Clamor* 25, 3.

Κρέας *Caro* 9, 1. 2. * κρέα *Carnes* 9, 1. 10, 3. 22, 1. 2.

Κρεωπώλης *Lanius: carnarius* 9, 2.

Κρηπῖδες *Crepidae* 2, 4. Erant calceamenta quibus tegerentur plantarum calces infimae, ceteris prope nudis teretibusque habenis vinctis.

Κριθαὶ *Hordea* 9, 3.

Κρῖναι *Iudicare* 7, 5. * τῦ πράγματος ἤδη κεκριμένυ *Re iam iudicata* 12, 2.

Κροκίδα ἀφελεῖν ἀπὸ τῦ ἱματίυ *Floccos legit de pallio* 2, 2. Nam κροκίς (scribitur etiam κροκύς) sunt *flocci* (*Fasern*).

Κροτεῖν ἐν θεάτρῳ, ὅταν οἱ ἄλλοι πάυωνται *Plaudit in theatro, quum reliqui spectatores quiescunt* 11, 1. Sed 19, 4 est κροτῆσαι ταῖς χερσί.

Κρύπτεσθαι· ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τύτοις κρυπτόμενόν τινα ἐν οἰκίᾳ *Se etiam clam sublegendo sermones aliorum cognouisse, latere in aedibus eorum aliquem* 8, 3.

Κτήσασθαι τίτυρον *Habet satyrum* 5, 4.

Κυβερνήτης· τὰ τῦ κυβερνήτυ στρώματα *Gubernatoris stragulae* 22, 2. * τῦ κυβερνήτυ ἀνακόπτοντος *Gubernator quum inhibet nauem* 25, 2.

Κυβεύειν *Aleatorem esse* 6, 2.

Κύζικος *Cyzicus* 5, 3. vbi vide notam.

Κυκεὼν *Vinum medicatum* 4, 1. vbi vide notam.

Κύλικες *Pocula: calices* 10, 1.

Κύμινον *Cuminum* 10, 3. Vnde κυμινοπρίσται *cumini spectores* dicti sunt *homines parce parci*, σμικρολόγοι.

Κυνάριον *Catulus* 21, 2.

Κύπτειν· κάτω κεκυφώς *Oculos deiiciens: caput demittens* 24, 2.

Κύων *Canis* 4, 3. 14, 2. * Λακωνικαὶ κύνες *Laconici canes* 5, 3. Laudantur a veteribus et ob sagacitatem et ob velocitatem, adeo vt venatores iis maxime delectarentur.

Κωλύειν *Prohibere: impedire* 7, 3. 5. 20, 1.

Κωμάζειν *Comissatum ire* 12, 1: vbi πρὸς τὴν ἐρωμένην κωμάζειν est *ad fores amicae ebrius accedere noctu eamque prouocare ad saltandum* etc.

Κωμικὸς χορὸς *Comicus chorus* 6, 2.

A

Λάθρα *Clam* 1, 1.

Λακεδαιμόνιοι *Lacedaemonii* 7, 4.

Λακεδαίμων· βακτηρίαν τῶν σκολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος *Baculi tortuosi Laconici* 5, 4.

Λακκαῖον ὕδωρ *Ciſternina aqua* 20, 3.

Λακωνικαὶ κύνες *Laconici canes* 5, 3. Vid. ſupra κύων.

Λαλεῖν· οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, ἐ μισεῖν *Adit inimicos, et loquitur cum illis, ita vt occultet et diſſimulet odium* 1, 1. add. 2, 5. 20, 1. 24, 2. * μεγάλῃ τῇ φωνῇ λαλεῖν *Magna voce loquitur* 4, 1. * λαλεῖν τι ἡμῖν *Narra nobis aliquid* 7, 5. Intell. ἔθελε qui Imperativus additur ab Homero Il. β', 247. * τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν πε *Loquacitas quam vtilis eſt interdum!* aut *quam iuuat nonnunquam loqui!* 7, 2.

Λαλιὰ *Loquacitas: garrulitas* 7, 1.

Λάλος *Loquax: blatero: loeutuleius: lingulica* 7, 1. 5. * οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν ἂν εἶναι λαλίστερος *Nec ſi videatur eſſe garrulus magis quam hirundines* 7, 5. Sic ab Anacreonte Odar. 12, 2. hirundo vocatur λάλη, vt cornix ab Ouidio Amorr. 3, 5. 22. *garrula.*

Λαμβάνειν διάπειραν *Experiri: periculum facere: videre:* an aegrotus velit et poſſit vinum bibere 13, 3. * αὐτὸς ὅσα εἴληφε *Ipſe quantam pecuniae inde fecerit* 23, 1. * οἱ ἀληφότες τι 19, 3. dicuntur *qui emunt aliquid ab aliquo.* add. 4, 3. * ὅπως ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ *Vt oculis noſtris ſomnus obrepat* 7, 5. Contra 25, 4. * οὐκ ἐάσει τὸν ἄνθρωπον ὕπνον λαβεῖν; *Non ſines hominem ſomnum capere?* * καὶ ἐὰν μὲν λάβῃ, εὖ ἔχει *Quod ſi auferre poſſit, bene habet* 9, 2. add. 11, 5. * ὡς τύπῳ λαβεῖν 1, 1. et ὡς ὅρῳ λαβεῖν 9, 1. *Si quis deſcribere velit.* * ὅτι τὴν σπάθην λαβεῖν — ἐπελάθετο. *Se ſpatham ſecum efferre — oblitum eſſe* 25, 3. * πληγὰς λαβεῖν *Verberari* 12, 3. * δάφνης ἐς τὸ στόμα λαβὼν *Laurum manderis* 16, 1. * λαβὼν πάσας τὰς ψήφους *Si tulit in iudicio omnium calculos* 17, 2. * ἀπέστελλε πρὸς σὲ ληψόμενος *Miſit ad te qui meo nomine acciperet* 24, 2. * λαβὼν redundare videtur 14, 2.

Λαμπρὸν ἱμάτιον *Candidum pallium* 21, 3.

Λαν-

Λανθάνειν· τὴν σιτοποιὸν παρῆν λαθεῖν *Caret et videt, ne conſpiciatur deprehendaturque a piſtrice* 4, 2.

Λάχανα *Olera (Küchenkräuter)* 20, 2. 22, 2.

Λέγειν *Dicere: oſtendere: narrare: differere* prooem. 4. 1, 3. 2, 1. 5. 3, 2. 7, 1. 5. 8, 2. 3. 10, 3. 14, 4. 15, 1. 2. 18, 3. 23, 1. 25, 2. 3. 28, 2. Conſtruitur et cum Dativo perſonae ſimpliciter et cum Praepoſitione πρὸς, ſequente Accuſatiuo, * τί λέγεις; *Quod habes quod mihi narres? ſ. quid affers?* 8, 1. * ὅταν αὐτὸν ἤδη καθεύδειν βαλόμενον κελεύῃ, λέγοντα ταῦτα, λαλεῖν τι ἡμῖν *Quum eum iam dormitantem hortantur et compellant, Nurra, inquientes, nobis aliquid* 7, 5. * κακῶς λέγειν *Male dicere: obtrectare* 1, 1. 28, 3. 4. * γράμματα — ὡς πάρεσι παρ' Ἀντιπάτρου — λέγονται — *Litteras — allatas eſſe ab Antipatro, in quibus ſcriptum ſit* 23, 2. * μὴ λέγεταί τι καινότερον; *Num fertur quid noui?* 8, 1: et mox καὶ μὴν ἀγαθά γέ ἐστι τὰ λεγόμενα; *At laeta ſaltem et bona ſunt quae feruntur?* Verba ἐπιβαλὼν ἐρωτᾷν ita diſtingui iubent. * ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις — πρὸς διαλέγεσθαι *De maledictis quae in ipſum conferuntur, — aequo ore loquitur* 1, 1.

Λατρεύειν· ἐδὲ τὰς λειτουργίας ὅσας λελατρεύηκε *Neque reliqua munera quibus functus ſit* 23, 4.

Λατρείαι *Munera*, h. e. negotia quae ſuſcipiuntur, ſumtus qui fiunt, reip. cauſa 23, 4.

Λέπρα *Lepra*: genus ſcabiei depaſcentis cutem 19, 1.

Λεπτὸς *Gracilis: macer: male habitus* 26, 3.

Λευκοὶ ὀδόντες *Candiduli dentes* 5, 3.

Λίχος *Lectus puerperae* 16, 3.

Ληκύθια μικρὰ πάνυ *Ampullulae oppido ſ. male minutae* 10, 4.

Λήκυθοι *Vaſa unguentaria et olearia* quibus vtebantur veteres vel in gymnaſiis vel in balneis. * ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν *E lecytho oleum fundit* 16, 2. * Θυρια-καὶ τῶν στρογγύλων λήκυθοι *Thyriacae lecythi rotundae* 5, 4.

Λίαν λυπρὸν ἀργύριον *Numi argentei opido tenues et leues* 4, 3.

Λίθος *Lapis* 15, 2. 16, 1, 2.

Λιθοκόλλητα ποτήρια Gemmata potoria 23, 2.

Λιπαροὶ λίθοι Lapides uncti: lapides unguine delibuti 16, 1.

Λογίζεσθαι Imputare: expensum ferre 10, 1. * λογισάμενος ταῖς ψήφοις Quum computat rationem calculis 14, 1. * λογιζόμενος πρός τινα Quum rationes putat cum aliquo 24, 2.

Λογοπλειῶν Rumusculos vanos et falsos confingere, dissipare, famigerare 8, 4. * ὁ λογοποιῶν Famiger: famigerator 8, 1. Hesychius: λογοποιήσαντες· πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς. conf. ill. Harles in indice ad Anthol. gr. prof. h. v.

Λογοποιΐα Famigeratio 8, 1.

Λογοποιὸς Famiger: famigerator 8, 1.

Λόγος· τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον Sed conuertam me iam ad rem ipsam prooem. 4. * πρῶτον μὲν ἓν ποιήσομαι τὸν λόγον Faciam igitur initium: atque primo quidem dicam prooem. 4. * προσποίησις πράξεων καὶ λόγων Simulatio dissimulatione in factis et in dictis 1, 1: et προσποίησις τις λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας Quum quis dicit aliquid et facit, modo vt amicus aliis videatur iisque fauere et cupere 13, 1. * τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τὲ λόγε χρῆσθαι Omnino vtitur vocibus his s. tali oratione 1, 3. Sic 26, 2. δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν λόγων χρήσασθαι Solet in ore habere huiusmodi voces: et ibid. 3. σοβᾶν τὰς τοιούτας λόγας Incedens iactat voces has. * ἐμπεσόντος λόγε τίς εἴη βέλτιστος Exorta forte quaestione quis esset optimus 2, 1. * διήγησις λόγων μακρῶν καὶ ἀπροβλήτων Vsurpatio sermonum longorum et temerariorum 3, 1. * ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων Quum quis sustinet turpia facere et dicere 6, 1. * ἀκρασία τὲ λόγε Intemperantia sermonis 7, 1. * προσδιηγήσασθαι — ὅς ποτε λόγας αὐτὸς εἶπεν εὐδοκιμήσας ἐν τῷ δήμῳ Refert etiam — quid ipse aliquando dixerit in concione, applaudente populo 7, 4. * εἰσὶ δ' οἳ καὶ λόγῳ κατὰ κράτος πόλεις αἱρόντες, παρεδεπνήθησαν Sunt etiam qui, narrantes oppida vi capta esse, domicoenio afficiantur 8, 4. * τὸν λόγον ἐπεντείνειν Rumorem increbescere 8, 2. * σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων Confictio dictorum vanorum factorumque 8, 1. * δοκῶ μοὶ σὲ ἐνωχήσειν καὶ-

καινῶν λόγων *Videor mihi narrare tibi posse noua* ſ. *res novas* 8, 1. * αἱ ἀναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦται εἰσιν αὐτὰ *Remittit ad auctores eorum quae dicit, illos* 8, 2. * βραδυτὴς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν *Tarditas animi in dictis et in factis* 14, 1. Ita 15, 1. ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις *Consuetudo morosa quae se ostendit in dictis* ſ. *in verbis:* et 28, 1. ἀγὼν τῆς ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum animus studet in sermonibus malus esse*, h. e. *quum quis studiose et unice hoc agit, vt detrectet alios et de iis male loquatur.* * ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον *Accusat, vituperat, auctorem orationis* 17, 3. * γράψαι αὐτῷ [l. αὐτὸ] εἰς λόγον *Referre in rationes* 24, 3.

Λοιδορεῖσθαι· κακῶς ἀκοῦσαι καὶ λοιδορηθῆναι δυνάμενος *Non commouetur, quod male audiat et conuiciis proscindatur* 6, 1. Sed 6, 3. λοιδορεμένων ita accipi debet, vt περίστασιν dicantur ipsam turbam circumstantem, certe partem eius, conuiciis proscindere: nam hoc faciunt praestigiatores aliique istius generis homines, vt oblectent scilicet turbam spectatoresque plures pelliciant.

Λοιδορία· τὸ στόμα ἕτοιμον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν *Os promptum habentes et paratum ad iacienda conuicia* 6, 5.

Λοιποὶ *Reliqui* 11, 1.

Λοπὰς *Patina* 10, 2.

Λούεσθαι τῷ ψυχρῷ *Lauare se frigida* 28, 3. * κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι *Caput sibi lauat* 16, 4. * ὅτι λέλουται *Se lauisse* 9, 3.

Λύκων *Lyco:* nomen mancipis 8, 2.

Λυπεῖν· ἐπίτευξις λυπεῖσα τὰς ἐντυγχάνοντας *Consuetudo molesta iis quibuscum congrediare et versere* 12, 1.

Λύπη *Molestia* 19, 1. 20, 1.

Λυπρὸν ἀργύριον *Tenue et leue argentum* 4, 3. Λυπρὸν enim dicitur *quicquid in suo genere vile est et tenue.*

Λυσιτελεῖν *Prodesse: vtilem esse* 10, 2.

Λύχνος *Lucerna* 18, 2.

M

Μαγειρεῖα *Popinae:* loca publica vbi obsonia cocta venduntur 6, 4.

Μαγειρέων *Coquum, popam, esse* 6, 2.

Μαίνεσθαι *Furere: furiosum esse* 16, 4.

Με-

Μακεδονία *Macedonia*: regio Graeciae inter Thraciam et Theſſaliam 8, 3. 23, 2.

Μακρὸς ἀνδριὰς *Magna ſtatua* 27, 2. ᾽ λόγοι μακροὶ *Sermones longi* 3, 1. * μακρὰ ὁδὸς *Longinquum iter* 12, 2.

Μαλακιδᾶν *Languere e via* 1, 2.

Μαλακῶς· ὡς μαλακῶς ἐδίας *Lautos vero cibos! quam laute acciperis!* 2, 4.

Μᾶλλον *Magis: potius* 1, 5. 25, 4. * μάλιστα μὲν *Fere:* ſequentibus particulis ἐὰ δὲ μὴ 9, 2: et ſimpliciter 18, 3: vbi vide notam.

Μανθάνειν ἐᾷσας *Ediſcit locos e poëtis* 27, 1. * παρὰ τᾶ υἱᾶ μανθάνειν ἐπὶ τὸ δεξιὰ *A filio diſcere quomodo fiat converſio ad dextram* 27, 1. add. ibid. 2. * μεμαθηκότες *Qui cognouerunt rem* 12, 2. * καὶ ἂν ἀκάᾳ αὐτᾶ, μαθήσεται *Quod, ſi velit ipſum audire, cognoſcere poſſit* 7, 1.

Μάντεις *Vates* 16, 3.

Μαρτυρᾶν *Teſtari: teſtimonium dicere* 12, 1.

Μάρτυρες *Teſtes* 14, 2. 18, 2.

Μασσᾶσθαι *Mandere* 20, 11 vbi μασσώμενον σιτίζειν eſt *Cibum commanſum indere infanti in os.*

Μαστιγίας proprie *verbero, verberoſus*, μαστιζόμενος, vt interpretatur Heſychius: ſed 28, 2. κακὸς μαστιγίας eſt *homo peſſimus, homo nullius frugis.*

Μαστιγᾶσθαι *Flagellari: flagellis caedi* 12, 3.

Μασχάλαι *Alae* 19, 2. Eſt vocabulum Atticum, pro quo reliqui Graeci dicunt μάλαι· qua forma Attici vtuntur in ſola formula ὑπὸ μάλης.

Μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις *Pugnare cum hoſtibus* 25, 4. * *obiurgare: increpare: expoſtulare* 6, 2. 14, 2. 23, 5. * *rixari* 13, 2.

Μάχη *Pugna* 7, 4. 8, 1. 2. 25, 5.

Μέγας· ἔχων τὰς ὄνυχας μεγάλας *Habens vngues longos* 19, 1. * μεγάλᾳ τᾷ φωνᾷ λαλᾶν *Magna voce loquitur* 4, 1. add. 6, 3. 5. * ἔστᾶσθαι μεγάλην δίκην *Amiſiſſe magnam cauſſam* 11, 2. * στέμματα μεγάλα *Corona magnae* 21, 2. * Comparat. ἐπιθᾶναι μᾶζον φορτίον *Imponit maius onus* 11, 4. * μείζω τᾶ ποδὸς τὰ ὑποδήματα *Male laxi calcei* 4, 1. * Superlat. μεγίστη δὰς *Maxima fax* 3, 2. * τὰ μέγιστα *Res maximae* 4, 1.

Me-

Μεθύσκεσθαι *Vino se obruere* 11, 3. Hesychius: *μεθύσκομαι· πληρῶμαι.* intell. *οἴνῳ.*

Μεθύειν *Ebrium esse* 12, 4. confer omnino notata ad h. l.

Μειδιᾷν *Renidere* 8, 1.

Μέλας· *ὀδόντες μέλανες Dentes nigri* 19, 2. * *μέλαινα γραμμὴ Nigra comma* 2, 2. * *ζωμῷ τῷ παρακειμένῳ — μελαντέρᾳ ἢ χολῇ Iusculo apposito — magis atra bilis* 20, 2.

Μελετᾶν *Se exercere equitando* 27, 2.

Μέλι Τμήττιον *Mel Hymettium* 5, 3.

Μελιταῖος κλάδος *Melitaea soboles*, h. e. *catulus Melitaeus* 21, 2. Ab Luciano de merc. condd. 34 vocantur Μελιταῖα simpliciter: e quo loco quum appareat, quales fuerint isti canes, eum placuit totum apponere: *τὸ δὲ πρᾶγμα παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τῆς ἰματίας προκύπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πώγωνα, καὶ κατερρῆσαν πολλάκις, καὶ βαῦζον λεπτῇ τῇ φωνῇ (τοιοῦτα γὰρ τὰ Μελιταῖα) καὶ τὸ γένειον τῆς φιλοσόφου (fermo est de Thesmopoli Stoico) περιλιχμώμενον.* Ceterum certum est, catulos hosce ita dictos esse a patria; quae tamen vtrum fuerit Melite, insula maris Adriatici, inter Dalmatiam et Italiam; an Melite, insula maris Africi, inter Siciliam et Africam, incertum habetur.

Μέλλειν iunctum est hoc in libello Praesenti Infinitiui, ita vt verti possit per *velle in animo habere*, vel per Futurum, quod vocant, periphrasticum. vid. 7, 1. 11, 3. 13, 2. 4. 14, 1. 20, 1. 23, 5.

Μεμψιμοιρία *Querela* 17, 1. Quod tamen Latinum vocabulum non omnino exhaurit vim Graeci. Significatur enim a Theophrasto istud vitium quum quis non contentus forte sua, eam deplorat temere et accusat; quum quis etiam in secundis rebus quaerit et inuenire videtur, cur accusare possit iniquitatem fortunae.

Μεμψίμοιρος *Querulus* 17, 1.

Μέν fere ita positum est, etiam in hoc libello, vt ei respondeat δέ, neque tamen vbique. Latine fere nequit reddi. vid, prooem. 1. 4. 3, 1. 3. 4, 1. 2. 5, 3. 9, 1. 3. 9, 1. 2. 11, 3. 18, 3. 21, 2. 28, 1.

Μένειν ἔνδον *Se tenere domi* 22, 2.

Me-

Μερὶς *Pars ferculi: pars de cœna* 17, 1.

Μέρος τοῖς δὲ μέρος τῶν πράγματος *Aliis partem rei narrat* 6, 3. * μὴ δὲς τὸ μέρος *Quum ipse pro se nihil solverit* 9, 2. scil. θεωρικὸν ἀργύριον. Sic enim pecunia dicebatur quae pro singulis locis in theatro soluebatur, erant tum bini oboli, qui ciuibus inopibus ex aerario dabantur. * μέρος τῆς ἀγορᾶς *Pars fori* 8, 5. * τὸ μέρος *Pars virilis* 11, 4. Solebant enim legatis dari munera ab eo ad quem missi erant, ita vt legati ea diuiderent inter se.

Μεσοπορεῖν *In medio mari esse: medium cursum tenere* 25, 2.

Μέσος ἐκ τῆς μέσης ὑπελθεῖν *E medio*, h. e. *concione, abire* 22, 1. * τὸ μέσον τῆς ἡμέρας 10, 4. et μέσον τῆς ἡμέρας 26, 2. *Meridie: medio die.* * μέσην κεφαλὴν κεκαρμένος Medias comas tonsus 26, 2. Vid. supra κείρεσθαι.

Μεσός· πολιῶν ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεσὸν *Canis habes barbam plenam* 2, 2. * ἱμάτιον κηλίδων μεσὸν *Pallium maculis plenum* 19, 2.

Μετά· 1) cum Genitiuo. vt ἀλέσαι μετ' αὐτῆς *Molit cum ea* 4, 2. add. 16, 3. 21, 2. * προσπαίζειν τοῖς λόγων καὶ πράξεων μετ' εὐνοίας *Quum quis dicit aliquid et facit, vt videatur esse amicus aliis iisque fauere et cupere* 13, 1. * μετὰ μαρτύρων *Adhibitis testibus* 18, 2. ὡς μετ' Ἀλεξάνδρου ἐστρατεύσατο *Se sub Alexandro militasse* 23, 1. 2) Cum Accusatiuo. vt μετὰ τὴν ἄυριον *In perendinum diem* 13, 2. Posset etiam, saluo linguae ingenio, reddi *in crastinum diem*: ni natura περιεργίας aliud suadere videretur.

Μεταβάλλεσθαι τὰ ἱμάτια χρηστὰ *Commutat pallia bona* h. e. *nondum detrita* 5, 3. * πρόσωπα μεταβεβληκότα *Vultus mutati* 8, 2.

Μεταδοῦναι κελεῦσαι καὶ αὐτῷ *Dare sibi quoque hunc iubet eorum partem aliquam* 9, 3.

Μεταξὺ *Interea* 6, 3. 7, 1. * *dum loquitur: dum garrit* 7, 2. 4.

Μεταστραφῆναι *Oculos remouere corpusque totum auertere: oculos vultumque auertere* 11, 1.

Μεταφέρειν τὰ σκεύη *Loco mouet vasa* 10, 2.

Μέτρον Φειδώνιον *Mensura Phidonia* 11, 5. vbi vide notam.

Μή *Non* 1, 2. 4. 3, 1. 3. etc. * *ne*, vel simpliciter, sequen-

quente Imperatiuo 15, 1: ſequente Coniunctiuo 1, 4. 7, 1. 18, 3: vel additis particulis ὅπως et ἵνα 10, 4. 11, 5. prooem. 3. 13, 3. 18, 2. 24, 3. * *num: an* 2, 4. 8, 1. * *μὴ μόνον Non ſolum* 5, 2.

Μηδὲ *Nec: ne quidem* 7, 2. 23, 2.

Μηδείς, μηδεμία, μηδέν, *Nullus, a, um* 1, 2. 5, 3. 6, 2. 10, 3. 18, 2. 26, 1. Scribitur etiam μηθείς — μηθέν. quam formam recepimus 10, 3. Vid. infra ἀδείς.

Μηδέπω *Nondum: necdum* 12, 4.

Μῆλα *Fetus arbutei edules*, exceptis nucibus et baccis 11, 2. Nam diſtinguuntur ibi ab καρύοις et ἀκροδρύοις. * *mala* 2, 3. Vbi iis iunguntur ἄπιοι.

Μήν· καὶ μὴν *At* 1, 3. 8, 1. * *quin etiam* 2, 5. 24, 3.

Μήν *Menſis*: ἐν τῷ μηνὶ 10, 1. et κατὰ μῆνα 16, 3. *Singulis menſibus.*

Μήτε — μήτε — *Neque — neque —* 3, 3. 10, 3.

Μήτηρ *Mater* 6, 2. 13, 2. 3. 19, 3. 28, 2. * ἡ μήτηρ τῶν θεῶν *Mater deum*, h. e. *Rhea*, ſ. *Tellus* 21, 3. Eius templum Athenis fuiſſe, e Pauſania docet Meurſius Athen. Att. 1, 10.

Μικρολογία *Sordida parſimonia: parca parſimonia: anguſtiae* 10, 1.

Μικρολόγος *Sordide parcus: parce parcus* 10, 1. 4.

Μικρός· μικρὰ πρίαθαι *Parua emiſſe* 10, 1. * μικρὸν προπέμπειν *Pallulum proſequi* 5, 1. * λέγων ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐστι τῷ ἐνιαυτῷ *Quod haec quamuis parua, magnam tamen efficiant ſummam per annum* 10, 3. * ληκύθια μικρὰ πάνυ *Lecythi male parvae* 10, 4. * ἐλάττω τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια *Pallia male parua* ſ. *male breuia* 10, 4. * μικρὰ τὰ κρέα κόπτειν *Carnes concidere in minutas particulas* 10, 3.

Μικροφιλοτιμία *Studium* ſ. *aucupium honoris et gloriae e rebus paruis atque friuolis: ſtudium honoris ineptum* 21, 1.

Μικροφιλότιμος *Honoris inepte ſtudioſus: qui aucupatur honorem et gloriam e rebus paruis atque friuolis* 21, 1.

Μισεῖν· μεμίσηκα *Odi* 28, 2. * ἀμισεῖν *Occultare, diſſimulare, odium* ſ. 1. Vid. ſupra λαλεῖν.

Μισητὸς *Odioſus* 26, 3.

Μισθός· ἐν μισθῷ τὴν οἰκίαν οἰκεῖν *Conductitiam domum habere* 23, 4.

Mi-

Μισθᾶσθαι· αὐλητρίδας μισθᾶσθαι *Tibicinas conducere* 11, 2. add. 22, 2. 3. * μεμισθωμένοι *Mercede conducti* 24, 2.

Μισθωτοὶ *Mercenarii* 4, 2.

Μνᾶ ἀργυρίου *Mina argenti* 21, 2 * χρέος τριάκοντα μνῶν *Debitum triginta minarum* 11, 5. Mina attica conſtitit drachmis centum.

Μνᾶσθαι· μεμνῆσθαι *Meminiſſe* 1, 2. 24, 1: vbi tamen eſt non tantum *meminiſſe*, ſed etiam *commemorare*.

Μνῆμα *Monumentum*: *ſepulcrum* 14, 3. 16, 2. 21, 2.

Μόλις *Vix*: *aegre* 18, 2.

Μόνος *Solus* 8, 3. 14, 2. 19, 4. * μόνον *Tantum* 26, 1. * μὴ μόνον 5, 2. et οὐ μόνον 8, 4. *Non ſolum*.

Μοχλὸς *Obex*, *ſera* 18, 2. Non *peſſulus*. Nimirum apud veteres primo lignum fere ferratum et ſimile vecti opponebatur foribus, quod eas non ſineret aperiri. dicebatur Graece μοχλὸς, Latine *obex*: *ſera*. Sed deinde per μοχλὸν immittebatur ferrum breve, quod obicem affigeret poſtibus prohiberetque, ne poſſet amoueri. vocabatur a Graecis βάλανος, a Latinis *peſſulus*. Itaque verba ἀπίσω, ἀφ' ὁ μοχλὸς ἐς τὴν θύρην τὴν αὐλείαν ἐμβεβλημένος mihi cum cel. Fiſchero reddenda eſſe videntur: *an fores veſtibuli clauſae ſint obice*.

Μυεῖσθαι *Initiari*: *ſacris dei alicuius imbui* 25, 1.

Μυίαι *Muſcae* 25, 4.

Μύρον *Vnguentum* 4, 1.

Μυροπώλιον *Taberna vnguentaria* 11, 3.

Μῦς *Mus* 16, 2.

Μυστηρία *Myſteria* 3, 2. 3.

N

Ναυμαχία *Pugna naualis* 8, 4.

Νεκρὸς· ἐπὶ νεκρὸν ἐλθεῖν *Ad cadauer accedere* 16, 2. * πόσους οἴει ἐξεννενέχθαι νεκρὸς *Quot putas elatos eſſe mortuos* 14, 2.

Νεόττια proprie *pulli*: deinde ita vocantur *liberi* 2, 3: ita tamen vt Diminutivum ibi non tam aetatem teneram reſpiciat, quam blanditias potius Adulatoris augeat. Fere vt noſtr. *Hühnchen*, *Täubchen*.

ἐς Νέωτα *Anno inſequente*: *anno proximo* 3, 2.

Νήφειν *Sobrium eſſe* 6, 1.

Νικᾶν· πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ νικῶντες *Quum narrant victorias terreſtres et nauales* 8, 4. Eleganter enim feciſſe aliquis dicitur ipſe id, quod narrat ab aliis factum eſſe. * ὡς — ὁ βασιλεὺς μάχῃ νενίκηκε

νίκησε *Regem* victorem e pugna discessisse 8, 2. * νικήσας τραγωδοῖς *Quum victor discessit e certamine tragico* 22, 1. * νίκην νικήσας *Quum victor discessit e iudicio* 17, 2.

Νίκη *Victoria:* de victoria in iudicio 17, 2.

Νομίζειν *Putare* 14, 4.

Νεμηνία *Nouilunium* 4, 4.

Νῦν· οἱ νῦν ἄνθρωποι Huius aetatis homines 3, 2.

Νύξ· τῆς νυκτὸς *Noctu* 3, 1. 4, 3. 14, 2.

Νυστάξαι *Dormitare* 7, 4.

Ξ

Ξενίζειν *Hospitio excipere: hospites habere domi* 20, 3.

Ξένια *Munera:* quae dabantur legatis ab eo ad quem missi erant 11, 4. Vid. supra vocab. μέρος.

Ξενοδοχία· διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι πρὸς τὰς ξενοδοχίας *Quod sit angustior ad hospites excipiendos* 23, 4.

Ξένοι *Peregrini* 3, 2. 23, 1. 26, 4: vbi opponuntur τοῖς πολίταις. Idem fit 5, 2: vbi τὰς ξένας εἰπεῖν ὡς δικαιότερα λέγεσι τῶν πολιτῶν dictum est pro εἰπεῖν ὡς οἱ ξένοι —. * *hospites* 5, 3. 9, 2. Erant enim hospites vel privati, vel publici: hos Athenis fere ciues opulenti excipere suisque sumtibus alere debebant. nam etiam ξενοδοχία erat in λειτουργίαις.

Ξυλίνη ταινία *Lignea taenia* 22, 1.

Ξύλα *Ligna:* *materies* 23, 2. Intelligitur materies apta et idonea ad fabricandas naues, quod genus abies, pinus etc. Liu. 45, 29 et epit. 47 vocat *nauale materiam.*

O

Ὁ, ἡ, τό· οἱ μὲν — οἱ δὲ — οἱ δὲ *Alii — alii — alii* 6, 3. add. ibid. 4. 5, 2. 8, 4: vbi est οἱ μὲν — οἱ δὲ — εἰσὶ δ' οἱ —. * fere certam rem, certam personam, indicat, vt 8, 1. 25, 4 etc. * Facit saepe periphrasin. vt τὰ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας *In concione* s. *publice acta et decreta* 4, 2: τὰ ἀπὸ τῆς τραπέζης *Fercula:* 2, 4: τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς *Obsonia et vtensilia* ibid. οἱ ἐν τῇ πόλει 2, 1. 5, 3. 8, 3. sunt *qui in vrbe commorantur et habitant* h. e. non tantum πολῖται, sed etiam ξένοι. 3, 2 τὰ ἐν τῇ γῇ *Sata* 8, 2 οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν *Magistratus* 23, 2 οἱ τεχνῖται οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ — οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ *Vasculatii Asiatici* —

Europaei. add. 9, 3. Sic 7, 2 ἑϊ καθ' ἕνα *Singuli* vt 3, 1 τὰ καθέκαστα *Singula* 8, 3 τὸ τῆς τύχης *Poteſtas et imperium fortunae:* alii accipiunt de *leuitate, inconſtantia, crudelitate, impotentia fortunae.* per ſe non male. Sed ſequentia verba videntur magis confirmare alteram interpretationem. 25, 2 τὰ τᾶ θεᾶ *Caelum:* aut *mare.* * τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον *Viaticum publicum* 11, 3. * τὰ κατ' ἀγρὰς Διονύσια *Dionyſia ruſtica* 3, 3. Nonnunquam Neutrum additur Infinitiuis, ad exprimenda vel nomina vel Gerundia. vt τὸ προοιμιάζεσθαι *Praefatio* prooem. 4: τὸ ζῆν *Vita* 3, 2: ἐν τῷ περιπατεῖν *Inter ambulandum* 24, 1. add. 23, 5 διὰ τὸ ἐλάττω εἶναι *Quod anguſtior ſit.* * τα pro τινος, 4, 3. * τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα *Etiam haec ſunt eiusdem generis: quo pertinent etiam haec* 11, 5.

Ὅδε· περὶ τᾶδε *De iſta re* 8, 1.

Ὁδός *Via* 4, 4. 16, 1. 17, 2. 18, 2. 22, 2. 23, 2. 24, 1. 2. * *iter* 12, 1. ὁδοὶ *Vide* 4, 2. 11, 4.

Ὀδούς· ὀδόντες λευκοὶ *Dentes candiduli* 5, 3. * ὀδόντες μέλανες καὶ ἐδιόμενοι *Dentes nigri et exeſi* 19, 2.

Ὀζειν *Olere* 4, 1.

Οἶκαδε *Domum* 21, 2. 4. 22, 2.

Οἰκεῖοι *Neceſſarii: familiares* 4, 1. 20, 2. 28, 3. Primo vltimoque loco coniunguntur cum φίλοις.

Οἰκέτης *Seruus* 10, 2. 12, 3. * οἰκέται *Serui* 4, 1. 11, 4.

Οἰκεῖν *Habitare* 6, 2. 23, 5. 26, 5: vbi verba δεῖ αὐτὸς κἀμὲ τὴν πόλιν οἰκεῖν; verte *Eos vero et me opporteat vrbem incolere?* Conſtruitur vbique cum Accuſatiuo.

ἐκ Οἰκητέον ἐστὶ τὴν πόλιν *Non eſt quod me cogat habitare in vrbe: poſſum hinc migrare alio* 26, 2.

Οἰκία *Domus* 2, 5. 4, 3. 6, 2. 7, 3. 8, 3. 9, 3. 10, 1. 16, 1. 2. 20, 3. 22, 3. 23, 5.

Οἶκοι *Domi* 11, 3.

Οἰκονομία· ὃν τρόπον οἰκονομίᾳ χρῶνται. *Quomodo virtutes quisque vitiaue oſtendat et proferat* prooem. 2. Nimirum οἰκονομία ſaepe ſignificat ſimpliciter *adminiſtrationem, diſpenſationem, moderationem, exercitationem:* vt οἰκονομεῖν non raro valet *moderari, regere.* Sic Xenoph. Memorr. 4, 3. 13 de deo

deo mundum moderante, *τόδε οἰκονομῶν*. Et illo quidem Theophrasti loco contextus satis docet intelligi *exercitationem virtutum et vitiorum*. Iam *οἰκονομίᾳ χρῆσθαι* idem est quod *οἰκονομεῖν*. Itaque *οἰκονομίᾳ χρῆσθαι* apud Theophrastum apparet esse *ostendere, proferre, virtutes vel vitia*. Oratio enim sic cohaeret. Theophrastus ait, se velle exponere de singulis virtutibus et vitiis, et quidem ita, vt primo vim et naturam virtutis cuiusque ac vitii declaret: deinde etiam ostendat, quibus modis, qua ratione, virtus quaeque et vitium declaretur et prodatur.

Οἰκότριος *Mercenarius qui se ipse alit, qui suo ministrat cibo* 22, 1.

Οἰνάριον *Villum* 17, 1.

Οἰνοπωλεῖν *Vinum vendere* 11, 3.

Οἶνος *Vinum* 2, 4. 11, 3. 13, 2.

Οἰνοχόος *Pocillator*: puer qui pocula temperat et ministrat 19, 4.

Οἴομαι *Puto* 14, 4. 8, 3: Verba *πῶς οἴεσθε* videntur *ἐν παρενθέσει* posita, sicut formula *πῶς δοκεῖς*; apud Aristoph. Plut. 742: vbi vid. Berglerus, etiam ad v. 879.

Οἷος positum occurrit hoc in libello, vel simpliciter, vt 10, 2. vel praemissis Pronominibus *τοιοῦτός τις*, vt 1, 1. 2, 1. 4, 1. 5, 1. 6, 1. 7, 1. 8, 1. 10, 1. 12, 1. 13, 1. 14, 1. 15, 1. 16, 1. 18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 23, 1. 25, 1. 27, 1: item verbis *τοιόσδέ τις*, vt 17, 1. 24, 1: et, addito Verbo Substantivo, *τοιόσδέ τις ἐστὶν*, vt 28, 1. Sed 3, 1 est *τοιοῦτός ἐστιν οἷος*· et 9, 1. 11, 1. 26, 1. *τοιοῦτος οἷος*. Vbique Pronomen istud sequitur Infinitivus, ita vt *οἷος* reddi possit *qui solet*: sed potest in vertendis formulis illis etiam Praesens absolute adhiberi. v. c. 1, 1 *ὁ δὲ εἰρων τοιοῦτός τις οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, ἐ μισῶν Iron conuenit inimicos colloquiturque cum iis, dissimulans odium* 10, 2 *οἷος μεταφέρειν τὰ σκεύη Loco mouet vasa*.

Ὀλιγαρχία *Oligarchia*: quum ciues pauci, non virtute praestantes ceteris verum nobilitate generis divitiisque excellentes, hoc agunt, vt arripiant imperium ciuitatis, ea inuita, suisque rationibus, non ciuium saluti, consulant 26, 1.

Ὀλιγαρχικὸς *Oligarchicus:* qui, praeſtans generis nobilitate et diuitiis, non virtute, affectat, cum aliis paucis ſui ſimilibus, imperium ciuitatis 26, 1.

τὸ Ὅλον *Omnino* 1, 3. 10, 4. intell. κατὰ.

Ὅμηρος Homerus 26, 1.

Ὁμιλεῖν *Verſari* prooem. 2. 3. Declaratur eo fere aſſidua et familiaris conſuetudo, Conſtruitur cum tertio Caſu, et poſteriori loco iunctum ſibi habet verbum συνεῖναι.

Ὁμιλία *Conſuetudo* 2, 1. 15, 1.

Ὀμνῦναι μέλλων — ὅτι καὶ πρότερον πολλάκις ὀμώμοκα *Iuraturus — ſe etiam antea ſaepe iuriſſe* 13, 3. Oſtendere vult περιέργος, ſe iam multis profuiſſe iureiurando. * ὀμόσαι ταχὺ *Iurare facile et temere* 6, 1.

Ὅμοιος· τὴν εἰκόνα ὁμοίαν εἶναι *Imaginem eſſe ſimilem* 2, 5. * ἡ δὲ πονηρία οὐδὲν ὅμοιον *Improbitas eiusdem nil habet ſimile*, h. e. *ſumma, ſingularis, eſt* 28, 2. * καὶ εἰσιόντα, φῆσαι σύκα ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ *Qui* [liberi] *vbi acceſſerint, eos ait adeo ſimiles eſſe parenti: vt ficus ſimilior eſſe fico non poſſit* 5, 2. Eſt enim forma loquendi contracta, pro ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ ἢ σῦκον σύκῳ. Cf. infra σῦκον.

Ὁμοίως *Eodem modo* prooem. 1.

Ὁμολογεῖν· μηδὲν ὧν πράττει ὁμολογῆσαι *Nihil eorum quae agit, prodit et profitetur* 1, 2. * *paciſci; conuenire cum aliquo de re aliqua:* aut omnino *promittere, polliceri* 1, 2. * ὁμολογουμένης τῆς πράγματος δικαίας οὔσης *Quum res aperte et manifeſte vera ſit* 13, 1.

Ὁμοτρόπως· καὶ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμοτρόπους *Et eiusmodi vocibus aliis vtitur apud hoſpites et apud ciues ipſius ſimiles* 26, 4. conf. Degen ind. An. h. v.

Ὀναροκρίτας *Coniectores* [Cic. de diu. 2, 63] h. e. *ſomniorum interpretes* 16, 2.

Ὄνομα *Nomen* 2, 1. 22, 1. * τὄνομα 13, 3. * ὀνόματα *Nomina* 23, 4.

Ὀνομαστὶ *Nominatim* 11, 2.

Ὄνος *Aſinus* 4, 2.

Ὄνυχες *Vngues* 19, 1.

Ὀπισθεν *Pone* 18, 2: vbi opponitur τῷ ἔμπροσθεν.

Ὁπλόμαχοι *Hoplomachi:* qui certant inter ſe et pugnant armis 5, 4.

Ὀπτε-

Ὀπτεδαι· πότε αὐτὸν ὄψεται; *Quando ipsum visurus sit?* 5, 1.

Ὅπως *Vt:* cum Indicatiuo, vt 10, 4. 21, 1: cum Coniunctiuo, 21, 2. 4. 23, 3, * ὅπως μὴ *Ne:* cum Optatiuo 18, 2: cum Coniunctiuo prooem. 3. 2: cum Indicatiuo 13, 2: 24, 3: vbi ante ὅπως intelligi debet ὅρα, qui Imperatiuus additus est 1, 4. * ὅπως ἄν *Vt* 7, 5. * ὅπως δέ σοι ἀπιστήσω ἢ ἐκείνα καταγνῶ, ἀπορῶ· *Nescio quomodo tibi non habeam fidem aut quomodo dubitem de eius fide*, h. e. *neque de tua fide dubito neque de illius grauitate.* 1, 3.

Ὁρᾶν *Videre:* *cauere* 1, 2. 4. 2, 2. 3. 8, 2. 11, 2. 25, 3. 4.

Ὄρεξις *Cupiditas: auiditas* 21, 1.

Ὀρθῶς· σὺν δὲ — ἀδῆσαι, εἰ ὀρθῶς λέγω *Tuum est — videre, an recte dixerim* prooem. 4. * ἐπισημήνασθαι — ὀρθῶς *Acclamat — Recte* 2, 3.

Ὀρίγανον *Origanum: cumila* 10, 3. Erat apud veteres in condimentis.

Ὁρίζεσθαι *Describere* prooem. 4. 7, 1.

Ὅρμαθοι γραμματιδίων *Fasces magni litterarum* 6, 4. Ὅρμαθὸς enim proprie est *serta e caepis similibusue rebus contexta*, vt Casaubonus animaduertit. Sed deinde dicitur de *numero et multitudine aliarum rerum, eaque fere magna et continente.* vt ὅρμαθοι Ἐρώτων *Magnus numerus, magna series, Amorum*, apud Anacreont. Odar. 32, 11.

Ὀρνιθοσκόπος *Auspex: augur* 16, 2. 19, 3.

Ὅρος in libris philosophorum valet fere *definitionem*, et distinguitur a τύπῳ h. e. *descriptione.* Sed hoc in libello ὅρος et τύπος declarant vnum idemque h. e. *descriptionem.* Nam formulae 5, 1. 20, 1. ὅρῳ περιλαβεῖν. 9, 1 ὅρῳ λαβεῖν· et 14, 1 ὅρῳ εἰπεῖν idem significant quod 11, 1 διορίσασθαι et 7, 1 ὁρίζεσθαι *Describere* * ὅροι 10, 2. vbi vide notam.

Ὀρφεοτελεσταὶ *Orpheotelestae:* 16, 3. confer ibi notam.

Ὀρχεῖσθαι *Saltare* 6. 1. 12, 3. 15, 3.

Ὅς, ἥ, ὅ *Qui, quae, quod* prooem. 2. 8, 3.

Ὁσημέραι *Quotidie* 10, 2. 21, 2.

Ὅσοι ἐμοὶ καὶ σοὶ γένοιντο *Quot velim mihi sint et tibi* 14, 4. vbi vide notam. * ὅσα τυγχάνει γένη τρόπων τούτοις

προσκείμενα *Quae vitia virtutesue insint in quoque* procem. 2. add. 9, 3. 10, 1. 13, 1. 23, 1. 2. 4.

Ὅστις *Qui: quicunque* 3, 3. * ὁστισῶν *Quicquid etiam* 7, 1.

Ὅσῳ ἐς τὸν ζωμόν *Os quo adiungetur ius* 9, 2.

Ὅταν *Quando: quum: vbi* 4, 2. 5, 3. 6, 3. 7, 2. 8. 11, 1. 16, 2. 18, 2. 22, 2. 24, 2. 26, 2.

Ὅτι *Quod: quia* 2, 2. 3, 2 etc. * saepe redundat, vt ὡς, nec Latine reddi potest, quum referuntur alicuius verba, vt 2, 4, 17, 3. 24, 3. 26, 1. * 17, 2. Sensus loci est, *Quomodo vero, inquit? quod pecunia cuique sua reddenda sit?* —

Οὐ· οὐκ· οὐχ· *Non* prooem. 1. 1, 3. 2, 2 etc.

Οὐδὲ *Neque* prooem. 1. 6, 4. 7, 5. 23, 4.

Οὐδείς — ἐν *Nullus — nihil* 1, 4. 2, 1. 4, 1. 8, 1. 15, 3. 24, 1, 28, 2. * οὐδεμία σοὶ χάρις *Ego vero gratiam tibi habeo nullam* 9, 3. Quae verba redolent vrbanitatem et elegantiam Articam. Ἀναίσχυντοι vernaculi dicerent; sit venia verbis; *thue du mir was anders.* * οὐδὲν λέγειν, quae formula occurrit 7, 1. vsurpatur de iis qui dicunt vana et falsa, vel certe superuacanea neque ad rem pertinentia.

Οὐδέποτε *Nunquam* 17, 2.

Οὔτε — οὔτε *Neque — neque* 24, 2. Sed ter repetitur 10, 2. 15, 2. 3. 16, 2.

Οὗ *Vbi* 5, 3. * *quo* 13, 1

Οὐλαὶ *Mola salsa* h. e. *far tostum et sale mistum* 10, 3.

Οὖν *Igitur* prooem. 4, 1, 1. 8, 2. 12, 1. * ἀλλ' ἂν *At sane* 8, 3.

Οὖς *Auris* 2, 5.

Οὐσία *Res: facultates* 17, 2.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο *Hic haec, hoc* 2, 1. 4, 3. 14, 1. etc. * τουτί, pro τοῦτο, 2, 4. * καὶ τοῦτο *Quin etiam: atque adeo* 6, 3, vbi vide notam.

Οὕτω *Sic: eodem modo: tam: adeo* 1, 3. 12, 3. 16, 1. 17, 2. 18. 1. * ὥτως *Eodem modo: sic* prooem. 4. 8, 5.

Ὀφείλειν· χάριν ὀφείλειν *Gratiam debere* 17. 3. * τὰς ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον — ἀπαιτεῖν τὰς τόκους *Ab debitoribus — exigit vsuram* 18, 2. * ἀργύριον ὀφειλόμενον *Pecunia debita* 14, 3. * ἐρήμας δίκας ὠφλήκασιν *Ob desertum vadimonium multantur* 8, 4. Sic 12, 1. δίκην ὠφλῆκώς ἐγγύης dicitur *is qui spopondit pro*

pro aliquo, et, quoniam is pro quo ſpopondit, non eſt ſolvendo, damnatus eſt vt ipſe creditori ſatisfaciat pecuniamque reddat.

Ὄφις *Serpens* 16, 1. Nam capta a veteribus eſſe auſpicia ex ſerpentibus in domo viſis, intelligitur ex iis quae habet Suidas in vocab. οἰωνιστική. Vocabatur pars iſta divinationis οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα, de quo ſcripſerat Xenocrates. vid. Suidas in Ξενοκράτης.

Ὀχεῖσθαι ἐφ' ἵππῳ *Vehi equo* 27, 2.

Ὄχλος *Turba: multitudo* 26, 2. * περιΐσασθαι τὰς ὄχλας *Colligere circa ſe turbam* 6, 3.

Ὀψὲ γενέσθαι αὐτὸν *Se veſperi domum reuenisſe* 1, 2.

Ὀψιμαθὴς *Sero diſcens* 27, 1.

Ὀψιμαθία *Sera eruditio* 27, 1. Comprehendit autem Theophraſtus hoc vocabulo non tantum ipſam eruditionem ſeram, ſed etiam vitia ſerae eruditionis, id quod, et deſcriptio declarat, et exempla ſubiecta docent.

Ὄψον *Obſonium:* h. e. quicquid cum pane comeditur, quod genus carnes, olera 11, 5, 28, 3.

Ὀψωνᾶν *Obſonare* 9, 2. 10, 3. 11, 2. 18, 2, 22, 2. * τὰ ὠψωνημένα *Obſonia emta* 11, 2.

Π

Πάθήματα *Vitia* prooem. 4.

Παιδαγωγὸς *Paedagogus:* cuſtos atque comes puerorum ingenuorum aſſiduus 9, 2.

Παιδάριον *Puerulus: ſervulus* 11, 4.

Παιδεύεσθαι *Inſtitui* prooem. 1. Pertinet ad omnem *diſciplinam*, et *publicam* et *privatam.*

Παιδιὰ 11, 1. pertinet cum ad verba, *locus*, tum ad facta, *Ludus.*

Παιδίον *Infans* 2, 1. * τὰ παιδία *Liberi* 2, 3. 5, 2. 7, 5. 14, 3. 16, 3.

Παιδοτρίβαι *Paedotribae:* qui adoleſcentes docebant artem luctandi aliasque ſimiles 7, 3.

Παίζειν μικρὸν ἀνδριάντα 27, 2.

Παῖς *Puer* h. e. *ſeruus* 2, 5. 8, 1. 11, 5. 1. 2. 3. 13, 1. 14, 3. 18, 1. 2. 21, 2. 23, 5. 24, 3. 25, 2. 3. * παῖδες *Pueri* ingenui 7, 3.

Πάλαι *Dudum* 7, 2.

Παλαίστρα *Palaeſtra:* locus in quo veteres ſe exercebant luctando 5, 4. 7, 3.

Παλαίστρικὸς κόνις *Palaestricus: puluis* 5, 4. Vid. ſupra κόνις.

Παλαίω. παλαίειν *Luctari* 14, 3. * καὶ παλαίων ἐν τῷ βαλανείῳ πυκνὰ τὴν ἕδραν τρέφει *Et, veluti luctans, in balneo crebrius nates agitat* 27, 3. Vid. ſupra vocab. ἕδρα.

Παλιλλογίαι *Dicta ante dictis contraria* 1, 4, Nam πάλιν in multis verbis compoſitis valet *contra*.

Πανδοχεῖον *Deuerſorium:* publicum recipiendis viatoribus et hoſpitibus, in quo omnia quae ad victum pertinent, habentur promercalia.

Πανδοχέυειν *Cauponem eſſe* 6, 2. Habita autem fuiſſe πανδοχεῖα cum ipſis cauponibus infamia, adeo vt ne ſervi quidem paullo liberaliores illuc intrarint, apparet abvnde e locis Platonis atque Iſocratis, quae laudarunt Caſaubonus et Schwarzius.

Πανήγυρις *Coetus hominum magnus quiuis.* vnde 6, 3. ἐκ ἄλλως θεωρεῖσθαι ἀξιῶν τὴν ἀπόνοιαν αὑτῷ ἢ ὅταν ἢ πανήγυρις *Neque aliter infamiam vult ſpectari ſuam, quam circumfuſa magna hominum multitudine.*

Παντοδαπαὶ φύσεις *Varia ingenia: varii homines ingenii* prooem. 2.

Παντοποιὸς *Audax: promtus et paratus ad audendum quidquis* 6, 1.

Πάνυ· πάνυ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστι τὸ ἐπιτήδευμα *Omnino miſera eſt eorum vitae ratio* 8, 5. * ληκύθια μικρὰ πάνυ *Lecythi male paruae* 10, 4.

Πάππος *Auus* 19, 1.

Παρά· 1) cum Genitiuo. vt γράμματα ὡς πάρεστι παρ' Ἀντιπάτρου *Litteras allatas eſſe ab Antipatro* 23, 2. * κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τὰς ταρίχους *Emit ab Archia ſalſamenta eaque domum refert ipſe* 4, 4. add. ibid. 3. 11, 3. 18, 3. * παρὰ τοῦ υἱοῦ μανθάνειν *Ab filio diſcit* 27, 1. add. ibid. 2. * ἐράνου ἀσυνεχθέντος παρὰ τῶν φίλων *Si pecunia collata fuerit ab amicis* 17, 3. * συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων ὅπως — *Mandari ſibi iubet a Prytanibus vt* — 21, 2. 2) Cum Datiuo. vt παρ' αὐτῷ *Domi ſuae* 20, 2. * δειπνεῖν παρ' ἑτέρῳ *Coenat apud alium* 9, 1. * Se 4, 1. τοῖς παρ' αὐτῷ ἐργαζομένοις — ἐν ἀγρῷ, verba ἐν ἀγρῷ ſunt interpretamentum verborum παρ' αὐτῷ· vt 8, 3. παρὰ τούτοις explicatur per ἐν οἰκίᾳ.

οἰκία. 3) Cum Accusatiuo. vt παρ' αὐτὸν καθίσαι *Iuxta se collocat* 5, 2. add. 21, 1. * παρὰ τὸ προσῆκον *Temere et nullo iure* 17, 1. * παρὰ πότον *In conuiuio: inter pocula* 27, 1.

Παραγγέλλειν *Imperare* 13, 2. Est enim verbum proprium quod de imperatoribus atque ducibus adhibetur.

Παραγίνεσθαι· ἄρτι παραγεγονέναι *Se modo domum reuenisse* 1, 2. * παραγεγονὼς ἐξ αὐτῆς τῆς μάχης *Qui redierit ex ipsa pugna* 8, 1. * παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν *Venisse eum in Macedoniam* 23, 2. * ἵνα παραγένηται *Vt adsit* h. e. *vt funus curet* 14, 2. *Adesse* eodem sensu legitur apud Terent. Andr. 1, 1, 80.

Παραδείγματα *Exempla* prooem. 3.

Παραδειπνεῖσθαι *Coenam perdere: coena priuari: domi coenio affici: coena comesa venire* 8, 4.

Παράδοξόν μοι τὸ πρᾶγμα *Mira narras: incredibilis mihi videtur res* 1, 3.

Παραθεῖσθαι *Contendere: conferre: comparare* prooem. 2.

Παρακαθέζεσθαι *Assidere* 3, 1.

Παρακαθῆσθαι *Assidere* 14, 1. 23, 2. 25, 2. 26, 3.

Παρακαλεῖν *Inuitare: vocare* 11, 2: vbi construitur cum Praepositione ἐπί. * ἐκ μακρῆς ὁδοῦ ἥκοντας ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον *Qui modo venerint e longinquo itinere, eos iubet secum deambulare* 12, 1. * παρακαλῶν ἐπὶ τὸ ποτήριον, ὅτι τέρψον τοὺς παρόντας *In coena eum* [parasitum] *iubet oblectare conuiuas* 20, 2. Intell. ante ὅτι Infinitiuus εἶπεῖν, qui latet quodammodo in Participio παρακαλῶν· vt c. 4, 3. ἀποδοκιμάζων, λίαν μὲν λυπρὸν ἔναι —. * παρακληθεὶς πρὸς δίαιταν *Captus arbiter* 5, 2.

Παρακείμενος ζωμὸς *Appositum ius* 20, 2.

Παρακολουθεῖν proprie *assequi, pone sequi, persequi, prosequi.* Sed prooem. 4. παρακολουθήσαι valet *diligenter, studiose, legere et considerare.*

Παρακύειν *Clam sublegendo sermones aliorum cognoscere* 8, 3.

Παραλαβεῖν μάρτυρας *Adhibere testes* 14, 3.

Παραλείπειν *Praeterire: praetermittere* 7, 2. 17, 3.

Παρεμένων 2, 4: vbi vid. notam, et verbum παρακεῖσθαι.

Παραῤῥήγνυμι· Φωνὴ παραῤῥωγυῖα *Vox fracta* h. e. *quae supra modum intenta, iterum atque iterum abrumpitur* 6, 3.

Παρασείειν proprie est manus *iactare manus*, vt solent ii qui properant. intell. τὰς χεῖρας. Sed 3, 3 valet *iactatis et demissis manibus fugere.* Nam genus hoc verborum, quae duplicem notionem continent, *praegnantia* Grammatici vocant, vt omnino frequens est, ita nec hoc in libello rarum reperitur, vt ἀνίσασθαι, ἀπαιτεῖν, σοβεῖν. vid. supra ἀνίσασθαι, et διαίρεσθαι.

Παράσιτος *Parasitus*: qui, vt assentatur, ita dictis factisque ridiculis oblectat alios, certe conatur oblectare, vt adhibeatur coenae et pascatur 20, 3.

Παρασκευασάμενος λαμπρὸν ἱμάτιον *Amictus candido pallio* 21, 3.

Παρασκευαστικός· ἔντευξις τῆς ἡδονῆς παρασκευαστικὴ *Consuetudo voluptatem afferre studens* 5, 1. * ἀθεραπευσία σώματος λύπης παρασκευαστικὴ *Incuria et negligentia corporis molesta* 19, 1. Pro quo 20, 1 est λύπης ποιητική.

Παρατρέψας τὸν τρίβωνα *Pallium detritum sustollere et in sinum contrahere:* ne terram vel pauimentum contingat, eoque inquinetur deteraturue scilicet 22, 4.

Παρατηρεῖν *Obseruare:* animo non malo 7, 2.

Παρατίθημι· μικρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι *Carnes in particulas minutas concisas apponit* 10, 3.

Παρατρέχειν. ἐὰν παραδραμὴ γαλῆ τὴν ὁδὸν *Si transcurrerit mustela viam* 16, 1.

Πάρειμι· μὴ μόνον ᾧ πάρεσι βέλτιον ἀρέσκειν, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀντιδίκῳ *Non solum ei cui adest, vult placere, sed etiam aduersario* 5, 2. * γράμματα — ὡς παρεῖσι παρ' Ἀντιπάτρου *Litteras — allatas esse ab Antipatro* 23, 2. * [δίκαις] παρεῖναι *Diem obire* 6, 4. * μαρτυρήσων παρεῖναι τῷ πράγματος ἤδη κεκριμένου *Quum testis futurus est, venit, re iam iudicata* 12, 1. * παρὼν διαίτης *Captus arbiter* 12, 3. * οἱ παρόντες *Conuiuae* 13, 1. 20, 3. * ἐπαινεῖν παρόντας *Laudare praesentes* 1, 1.

Πάρειμι *Praetereo* 4, 4. 6, 2. 11, 2. 16. 2. 28, 2.

Παρεμβαλεῖν κατηγορίαν κατὰ τῶν πλησίον *Obiurgat mul-*

multitudinem: inuehitur in multitudinem 7, 4.

Παρέρχεσθαι *Praeterire* 2, 3. * *prodire in concionem: procedere* 21, 3. 26, 1.

Παρέχειν πράγματά μοι μὴ πάρεχε *Noli mihi negotium facessere* 15, 1.

Παρεστάναι παρεστὼς *Adstans* 12, 3. * οἱ παρεστηκότες *Adstantes* 25, 3.

Πᾶς πάντες *Omnes* prooem. 1. 8, 2. 13, 3 etc. * πᾶσαι *Omnes* 17, 5. * πάντα *Omnia* 8, 2. 3 etc. * πᾶν μᾶλλον ἢ μάχεσθαι *Alia potius omnia curat et cogitat, quam pugnam* 25, 4. Intell. ποιεῖν.

Πάσσειν. τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἁλσὶ πάσας *Et reliquias carnium victimae sale adspersas condit* 9, 1.

Πάσχειν δεινὰ ὑπὸ τῶν δικαζομένων *Valde vexari ab litigantibus* 26, 3. Loquitur enim ibi ὀλιγαρχικὸς iudex.

Πατὴρ *Pater* 2, 3. 5, 2. 13, 2. 3. 19, 1. 28, 1.

Πατρὶς *Patria* 28, 2.

Πατρῷα οἰκία *Paterna domus* 23, 4.

Παύεσθαι *Desinere* prooem. 1. 2, 2. 11, 1. 19, 4. * πάυεσθαι ἀρχαῖς πλησιάζειν *Non amplius conuenire magistratus* 26, 2. vbi vide notam.

Πεζομαχία *Pugna terrestris* 8, 4: vbi πεζομαχίας νικᾶν est *narrare victorias terrestres.*

Παρᾶν λαθεῖν τὴν σιτοποιὸν *Cauet et videt, ne conspiciatur nec deprehendatur a pistrice* 4, 2. * παρεόμαι — Φανερὰ κατασῆσαι *Conabor — notare et describere* prooem. 4.

Πέλεκυς *Securicula* 5, 2. Est ibi haud dubie vocabulum crepundiorum, vt ἀσκοὶ, quae habuerint figuram formamque securiculae.

Πέμπειν *Mittere* 18, 1. 2. * οἱ τιμῶντες καὶ πέμποντες εἰς τὰς ἑορτὰς *Amici qui mittunt diebus festis, honoris causa, fercula dono* 15, 1.

Πέμπτος ἤδη πέμπτην ἡμέρᾶν ἥκοντα ἐκ Μακεδονίας *Qui iam ante quinque dies venerit e Macedonia* 8, 3.

Πέντε *Quinque* 23, 2.

Περὶ *De* prooem. 4. 4, 1. 8, 1. 2. 23, 1. 2. 28, 3.

Περιδέεσθαι *Redimere* 21, 2.

Περιεργία *Curiositas: nimia et ambitiosa industria:* qnum quis ea facit, quae ab eo postulari nec possint a quoquam nec soleant, modo vt amare alterum et fauere ei videatur 13, 1.

Περίεργος *Curiosus: inepte et ambitiose industrius* 13, 1.

Πε-

Περϊιδεῖν *Circumſpicere* 25, 2.

Περϊϊσάναι· οἱ περιεστηκότες *Circumſtantes* 13, 3. οἱ περιϊσάμενοι τὰς ὄχλας *Qui colligunt circa ſe turbam:* vt praeſtigiatores et alii 7, 3. C. 8, 4 eſt περισάσας ποιεῖσθαι.

Περϊϊέναι *Circumire* 5, 4.

Περικαθᾶραι· κελεῦσαι ἑαυτὸν σκίλλῃ ἢ σκύλακι *Luſtrare ſe iubet ſquilla aut catulo* 16, 4. Squilla enim et catulus ferebantur circa corpus eius qui luſtrandus erat.

Περιλαμβάνειν· ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν *Si quis velit deſcribere* 5, 1. 20, 1.

Περιμεῖναι *Exſpectare* 11, 2.

Περισσία τις ἀποφιλοτιμίας *Inſignis, ſingularis, quaedam contemtio honoris* 22, 1.

Περιπατεῖν *Ambulare: deambulare* 16, 1. 19, 1. 20, 1. 24, 1. * *ire: pergere* 21, 2.

Περίπατος· παρακαλεῖν εἰς περίπατον. *Eos iubet ſecum deambulare* 12, 2.

Περιῤῥαίνεσθαι *Se adſpergere* ſ. *corpus ſpargere aqua luſtrali* 17, 1. Quae aqua fiebat titione ex ara rapto et in aqua extincto.

Περισπογγίζειν *Cruorem ſpongia detergere* 25, 4.

Περισάσας ποιεῖσθαι *Colligere circa ſe turbam: circulos facere* 8, 4.

Περισέλλειν· περισεῖλαι αὐτὸν *Contegit pallio corpus eius* 2, 4.

Περιστεραὶ Σικελικαὶ *Columbae Siculae* 5, 4.

Περιτρέχειν· τοῦτα πάντα περιδραμὼν ἐπισκέψασθαι *Obit et inſpicit iſthaec omnia* 18, 1.

Πέρσης αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένας *Aulaeum cui intexti ſunt Perſae* 5, 4.

Πιθανὰ ὀνόματα *Probabilia nomina* 23, 3.

Πιθανῶς σκετλιάζει *Vt fidem dictis* ſ. *orationi faciat, lamentatur* 8, 3.

Πίθηκος *Simia* 5, 4.

Πικρῶς σκώπτειν *Vti ſcommatis* ſ. *iacere ſcommata quae pergant ad amaritudinem, neque dulcia ſint iis, in quos iaciuntur* 2, 3. Lectio ψυχρῶς redolet gloſſema et interpretamentum. nam ψυχρῶς σκώπτειν eſt *inepte cauillari, cauillationibus vti ineptis.* Hae autem cauillationes ſunt eaedem πικραί.

Πίνειν· ζωρότερον πιεῖν *Meracius bibit* 4, 2. * ἀριθμεῖν κύλικας ὅσας ἕκαστος πέπωκε *Numerat quot quisque duxerit pocula* 10, 1. * κυκεῶνα πιεῖν *Cinnum bibiſſe* 4, 1. add. 20,

20, 2. * ἅμα πιεῖν; προσερυγγάνειν *Quum bibit, simul ructat* 19, 3.

Πιπράσκειν *Vendere* 12, 2.

Πίπτειν· φοίνικες χαμαὶ πεπτωκότες *Palmulae cadinae* 10, 2. * ἐπὶ γόνατα πεσὼν καὶ προσκυνήσας *Vbi pronis, vel positis, genibus veneratus fuerit* 16, 2. * ὁρῶν πίπτοντας *Quum videt cadentes* 25, 2. * πεσὼν τὴν κεφαλὴν καταισχῦναι *Cadit de equo et deturpat caput* 27, 2.

Πίσσα *Pix* 14, 4: Cel. Fischer vertit et intelligit locum, vt eum Pauus constituendum docuit, sic: *Suaue vero! siderum pix est, quicquid etiam alii dicant.* Nam homo stupidus primo pluuiam ait iucundam esse et gratam, quam alii molestam sibi dicant: deinde humores illos arbitratur esse particulas picis astrorum, quo quidem nihil insulsius cogitare potest.

Πιστεύειν *Credere: verum putare: fidem habere* 1, 3. 4. 8, 2.

Πλησάχις *Saepissime* 5, 3.

Πλευραὶ *Latera* 19, 2.

Πλέω *Nauigo* 25, 1,

Πληγὰς λαμβάνειν *Caedi flagellis: flagellari* 12, 3.

Πλήθη *Turba: multitudo: vulgus* 7, 4.

Πληθούσης ἀγορᾶς *Quo tempore forum frequens est* 11, 2.

Πλὴν *Praeter:* sequente Genitiuo 22, 1. 24, 1. * πλὴν ἢ σοὶ *Praeterquam tibi* 2, 1.

Πλησιάζειν ἀρχαῖς *Versari cum magistratibus: consuetudine magistratuum vti* 26, 2.

Πλησίον *Prope: iuxta* 3, 1. 5, 3. Constituitur cum Genitiuo.

Πλοκαὶ *Voces, sermones perplexi*, h. e. dubii, incerti, ambigui 1, 4.

Πλωΐμον τὴν θάλατταν εἶναι *Mare esse nauigabile* 3, 2.

Πνεῦμα *Ventus* 2, 2.

Πόθεν *Vnde* 8, 1.

Ποιεῖν *Facere* 5, 3. 16, 2. 19, 3. * φυγεῖν ποιῆσαι μεταξὺ χρηματίζοντας *Facit vt dum garrit, diffugiant, caeteri agentes inter se de rebus seriis et negotiis* 7, 2. add. 8, 5. 11, 1. * εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ *Si Iupiter fecerit pluuiam* 3, 2. vbi vide notam. * φακῆν — ἄβρωτον ποιῆσαι *Lenticulas — facit vt edi nequeant* 14, 3. * ἀποδὰς μνᾶν ἀργυρίου, καινὸν ποιῆσαι ἀποδόσιν *Quum soluit minam argenti, curat eam solui in aspero* 21, 1. * μνῆμα ποιῆσαι *Monumentum facit* 21, 2: vbi etiam est σηλίδιον ποιῆσαι *Columellam* s. *cippum imponere.*

* κέ-

* κεφάλαιον ποιῆσαι *Summam facere* 14, 1. 24, 2. * ποιῆσαι δέκα τάλαντα *Efficit ſummam decem talentorum* 23, 3. * Med. περισάσεις ποιεῖσθαι *Colligere turbam circa ſe* 8, 4. * ποιήσομαι τὸν λόγον *Dicam: differam* prooem. 4.

Ποιητικὴ λύπης ἔντευξις *Conſuetudo moleſtiam afferens* 20, 1.

Ποῖός τις *Qualisnam* prooem. 4. 20, 3. * ποίᾳ γὰρ ἐ στοᾷ, πόιῳ δὲ ἐργασηρίῳ, ποίῳ δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς, ἐ διημερίυσιν *Qua enim in porticu, qua in officina, qua in parte fori, non tranſigunt dies* 8, 5. * ποίᾳ ἡμέρα με ἔτικτες; *Qua die me peperiſti?* 20, 2.

Πολεμικὸν σημαίνειν *Claſſicum canere* 25, 5.

Πολέμιοι *Hoſtes* 25, 2. 3. 4.

Πολιαὶ *Cani* 2, 2. Intell. τρίχες.

Πολλάκις *Saepe* prooem. 1. 8, 4. 13, 3.

Πόλις *Vrbs: ciuitas* 2, 1. 5, 1. 2. 3. 11, 3. 26, 2. 3. * *ciuitas Athenienſis* 26, 4.

Πολῖται *Ciues* 5, 2. 23, 2. 26, 3.

Πολυκλῆς *Polycles:* cui Theophraſtus inſcripſit Characteres prooem. 2. 3.

Πολυκοιρανίη *Multorum imperium* 27, 1.

Πολὺς, πολλὴ, πολὺ· ἐκ πολλῆς χρόνε *Inde a longo tempore* prooem. 2. * πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι *Magnam, cruentam, caedem fuiſſe* 8, 2. * πολὺν χρόνον *Diu* 15, 3. add. 25, 3. * πολλοὶ *Multi* 3, 2. 6, 4. * ἐξ ἀκριβείας πολλῆς *Magna cura* prooem. 2. * πολλὴ γῆ *Multum cretae* 10, 4. * πολλαὶ φύσεις *Multa ingenia* prooem. 1. * πολὺ πονηρότεροι *Multo peiores* 3, 2. * ἄχρις ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν *Ad magnam vsque laterum partem* 19, 2. * ὅτι τὰ μικρὰ ταῦτα πολλά ἐστι τὰ ἐνιαυτὰ *Haec quamuis parua, tamen magnam efficere ſummam per annum* 10, 3. * πολλὰ χρήματα *Magnae pecuniae* 23, 1. λάχανα πολλὰ *Olera multa* 20, 2. * πολλὰ περὶ τὰ πράγματος λέγειν *Multa de re ipſa dicere* prooem. 4. add. 14, 2. 17, 3. * πολλὰ δεηθεὶς *Multum precatus* 17, 2. * Comparat. πλείω χρόνον *Diutius* 6, 2. * πλεόνων ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων *Quum enim plus quam triginta ibi ſederent* 2, 1. add. 23, 2. * πλείω διδόντα *Qui plus licitetur* 12, 2. add. 13, 1. * Superlat. πλεῖστα *Plurima* 28, 3.

Πομπίνειν *Transuehi* 21, 2.

Πομπὴ *Pompa* 26, 1. Vid. ſupra ἐπιμελεῖσθαι.

Πονηρία *Improbitas* 28, 2.

Πονηρός· ὡς πολὺ πονηρότεροί εἰσιν *Multo peiores eſſe* 3, 2.

Πόππυζαν proprie dicitur de iis qui equos vel infantes voce et ſono aliquo blando demulcere conantur. quales ſoni et voces nominantur ποππύσματα, etiam ποππυσμοί. Sed quia equi tum et infantes ſolent ſimul mulceri et palpari: ποππύζειν valet etiam *mulcere*, *palpare* vt 20, 1.

Πορεύεσθαι *Proficiſci: ire: abire* 2, 1. 4. 4, 1. 7, 2. 10, 2. 11, 3. 13, 2. 14, 1. 16, 1. 2. 22, 3. 24, 2.

Πορίζεσθαι· καὶ ἑτέρας ἀφορμὰς τοιούτους πορίσασθαι *Aliasque eiuſmodi occaſiones garriendi captat* 7, 2.

Πορνοβοσκῆσαι *Lenonem eſſe: lenocinium facere* 6, 2. Fuiſſe autem lenones Athenis infames, cum ex eo patet, quod πορνοβοσκὸς dicitur de homine *ſceleſto* et *improbo*, tum ex hoc, quod non modo πονηρὸς et πορνοβοσκὸς coniunguntur ab ſcriptoribus Atticis, ſed etiam πονηρία et πορνοβοσκία.

Πόρρωθεν *Eminus: e longinquo* 5, 1.

Ποσειδεών *Poſideon*: menſium auctumnalium tertius 3, 3. * Sed 28, 2 τῇ Ποσειδῶνος ἡμέρᾳ ſunt *Kalendae Poſideonis*, Neptuno ſacrae.

Πόσος· πόσοι εἰσὶ κίονες τῇ Ὠιδείῳ *Quot ſint columnae Odei* 4, 2. add. 14, 4. * ἀριθμεῖν πόσον ἐστὶ *Numerat quantum ſit* 18, 1. * πόσαι ἦσαν αἱ διφθέραι *Quanti venierint pelles* 4, 4. add. 15, 1. 18, 1.

Ποσσὰν· κελεύσας θεῖναι τὰς ψήφους καὶ ποσσὰν αὐτὰς καθ' ἑξακοσίους κατὰ μίαν *Iubet eos ponere calculos, et quidem vt ſexcentis reſpondeant ſingulí homines et ſummae ſingulae eaeque diuerſae* 23, 3. * Sed πόσα 18, 2 quomodo intelligendum videatur, oſtendi in notis praeeunte Fiſchero.

Ποταπὴ *Cuias* 13, 3. vbi vide notam.

Πότε *Quando* 5, 1. 13, 2.

Ποτὲ *Olim: pridem* 1, 3. * *nuper* 7, 4. * *aliquando* 7, 4. 12, 3. * τί ποτὲ *Quid tandem* 8, 4. add. prooem. 1. * ποτὲ δὲ *Nonnunquam: interdum* 9, 3.

Πότερον *Num* 25, 2.

Ποτήριον *Poculum* 19, 3. * ἐπὶ τῷ ποτηρίῳ *Inter pocula* 20, 3. * λιθοκόλλητα ποτήρια *Gemmata potoria* 23, 1.

Πό-

Πότες: *παρὰ πότον Inter pocula* 27, 1.

Πῆ *Vbi* 15, 1. 25, 3.

Πῃ *Interdum* 7, 2. * *aliquo* 11, 2.

Πῆς *Pes* 2, 4. 4, 1.

Πρᾶγμα *Res:* quae quaenam ſit, debet e ſerie orationis cognoſci. vt prooem. 4. τὸ πρᾶγμα eſt *natura virtutum vitiorumque, et vtilitas atque neceſſitas inſtituti diſſerendi de virtutibus et vitiis.* 3, 2 προχωρῆντος τῆ πράγματος *Wenn er (der Schwätzer) nun ſo noch weiter in den Text kommt.* Confer ibi notam. add. 1, 3. 6, 3. 7, 2. 8, 2. 12, 1. 13, 1. * πράγματά μοι μὴ πάρεχε *Noli mihi moleſtus eſſe* 15, 1.

Πράξεις *Facta* 1, 1. 8, 1. 13, 1. 14, 1.

Πράττειν *Facere* 1, 2. 2, 5. * ὑπερημερίαν πρᾶξαι *Vſuram pecuniae ad diem non ſolutae exigere* 10, 2: vbi etiam eſt πρᾶξαι τόκον τόκε *Exigere vſuram vſurae ad diem non ſolutae* * Med. πράττεσθαι *Exigere* 6, 4.

Πρᾴως διαλέγεσθαι πρὸς τὰς ἀδικημένας *Cum iis quos affeceris iniuria, loqui ore comi et humano*, h. e. ita vt videare eſſe is qui neminem laedat, qui omnibus concedat; qui non irafcatur, qui iniurias ferat aequo animo, qui moneat alios vt ipſi iniurias aequo ferant animo, qui ipſe commoueatur 1, 1: vbi εἴρων etiam dicitur πρᾴως διαλέγεσθαι ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν λεγομένοις h. e. *differere, loqui, de vocibus et maledictis in ipſum iactis ore aequo* h. e. *ita vt non appareat, ipſum iis commoueri.*

Πρίασθαι *Emere* 2, 3. 10, 1. 2. 3. 11, 4. 17, 2. 18, 1. 22, 3.

Πρὶν *Ante quam* 6, 3: ſequente Infinitiuo.

Προαιρῶν τι ἐκ τῆς ταμείας *Promens aliquid e cella penaria* 4, 2.

Προαποστέλλειν *Praemittere* 24, 2.

Προεῖδεσθαι *Conſpicere prius* 22, 3.

Πρόθυμος ἐπιμεληθῆναι *Paratus eſt curare* 12, 2.

Προῖκα *Gratis* 6, 2. 11, 3.

Προϊσάναι· προσὰς 11, 3 eſt, vt iam in notis oſtendit Fiſcher, aut ſimpliciter *ſtans*, aut *ſtans multis praeſentibus.*

Προκόλπιον *Sinus:* plicae, ea pars pallii quae eſt in ſinu h. e. in ea pectoris parte quae eſt inter brachia 6, 4. 22, 2.

Προ-

Προμανθάνειν 7, 3 eſt aut ſimpliciter *diſcere*, aut *pergere diſcere.*

Προμετωπίδιον *Pellis ſ. pilicula frontis* 21, 2.

Προοιμιάζεσθαι *Praefari* prooem. 4.

Προπέμπειν *Proſequi:* comitari abeuntem honoris cauſſa 5, 1. 7, 3.

Πρός· 1) Cum Datiuo, vt ἕστηκὼς πρὸς τῷ καθμῷ *Stans ad lancem* 9, 2. 2) Cum Accuſatiuo, *ad:* ita tamen vt ſaepe reddi poſſit per Dativum ſimpliciter. vid. 1, 2. 3. 2, 2. 4. 5. 5, 2. 3. 4. 6, 5. 7, 1. 9, 1. 3. 11, 2. 12, 1. 13, 3. 14, 4. 16, 2. 3. 17, 1. 2. 23, 4. 5. 24, 1. 3. 25, 2. 3. 26, 4. Sed 9, 3 et 24, 1. πρὸς αὐτὸν eſt *domum ſuam.* * *cum* 1, 1. 4, 1. 6, 3. 10, 4. 24, 3. 27, 2. * *ad, iuxta* 11, 3. * δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον *Metus numinis diuini* 16, 1. * ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη μέλαινεν τὴν τρίχα *Habes, pro aetate, capillos nigros* 2, 2.

Προσαγγέλλειν *Nuntiare* 2, 4.

Προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπραμότι *Adducit ei qui iam vendidit, emtorem qui plus licitetur* 12, 2. * δεῖσθαι πρὸς τὴν γῆν προσάγειν αὐτὸν *Iubet ſe exponi in terram* 25, 2. * Med. προσάγεσθαι *Ad ſe allicere* 5, 2.

Προσαγορεύειν *Salutare: appellare* 5, 1. * προσαγορευθεὶς μὴ ἀντιπροσαπῶν *Salutatus non reſalutat* 15, 1.

Προσδιηγήσασθαι *Narrare: referre* 7, 4.

Προσδοκία *Excitatio opinionis*, vel, vt Caſaubonus interpretatur, *excitatio exſpectationis:* et προσδοκία τινῶν ἀγαθῶν ἐκ ὄντων 23, 1 eſt *quum quis aliis opinionem facit bonorum quorundam, quae tamen ipſe non habeat.*

Πρόσειμι *Adeo: accedo: venio* 6, 6.

Προσεπιγράφειν *Addere* 13, 3.

Προσερυγγάνειν *Ruſtare* 19, 3.

Προσέρχεσθαι *Accedere: adire: conuenire* 1, 1. 9, 3. 11, 2. 12, 1. 13, 2. 20, 1. 23, 4. 24, 1. Conſtruitur cum Datiuo.

Προσεύχεσθαι *Vota facere* 16, 2.

Προσέχειν *Rationem habere: parere* 16, 2.

Προσῆκον· ἐπιτίμησις παρὰ τὸ προσῆκον δεδομένη *Querela indigna ſ. inepta et temeraria, quae fit et editur audientibus aliis* 17, 1.

Προσκαλεῖν *Aduocare: arceſſere* 6, 3. 25, 2. * Med. προσκαλεῖσθαι 4, 3. 9, 1.

Προσκεῖσθαι· ὅσα τυγχάνει γένη τρόπων τούτοις προσκεί-

μενα *Quae vitia virtutesue insint cuique* prooem. 2.

Προσκεφάλαιον *Cervical: puluinus qui supponitur capiti* 25, 3. * τὰ προσκεφάλαια *Puluini*, qui supponuntur sedenti 2, 5.

Προσκοπεῖσθαι *Videre: specularі: prospecularі* 25, 3.

Προσκυνεῖν *Venerari* 16, 2.

Προσλαλεῖν *Colloqui: loqui:* sequente Datiuo 7, 3. 11, 2. 19, 3.

Προσπαττηλεῖναι *Paxillis affigere: paxillis suspendere* 21, 2.

Προσπίπτειν πρὸς τὸ ὦς *Inclinare se ad aurem Regis* 2, 5.

Προσποιεῖσθαι *Attendere: animum aduertere: audire* 1, 2. * *simulare* 1, 2. 23, 4.

Προσποίησις πράξεων καὶ λόγων *Simulatio dissimulatione in factis et in dictis* 1, 1. * προσποίησίς τις λόγων καὶ πράξεων *Quum quis dixit aliquid et facit* 13, 1. Casaubonus aliique interpretes reddunt per *simulatio*, repugnante re ipsa. Nam περίεργος non simulat se dicere vel facere quidquam, sed vere dicit et facit omnia. Et enim vt verbum προσποιεῖσθαι dicitur omnino de iis qui sibi aliquid sumunt, tribuunt, vindicant, suscipiunt, ita etiam nomen προσποίησις vsurpatur de eo qui aggreditur et instituit dicere vel facere ea quae nemo ab eo postulare iure et recte possit, neque adeo postulet.

Προσπταίειν *Offendere* 15, 3.

Προσπτάισματα *Tubercula: vulnera quae exsistunt quum quis digitos offendit, ita, vt cutis laceretur* 19, 2.

Προσπτύειν *Conspuere* 19, 4. Construitur cum Datiuo.

Προστρέχειν. πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε *Omnes adit in vrbe* 8, 3. * προσδραμεῖν *Accurrere: adire: conuenire* 25, 4.

Προστάξαι ἐπανελθεῖν *Iubet redire* 1, 2.

Προστιθέναι *Addere: adiicere: laudare* 17, 2. 23, 3.

Προσφέρεσθαι *Afferri* 25, 4. * ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος προσενεχθῇ ἄχυρον *Si paleae ad capillos delatae fuerint vento* 2, 2.

Προσφοιτᾶν πρὸς τὰς τραπέζας *Versari ad mensas mumulariorum* 5, 3.

Προσωπεῖον *Persona* 6, 1.

Πρόσωπον *Vultus: os* 28, 2. * τὰ πρόσωπα *Vultus* 8, 2.

Πρότερος *Primus* 24, 1. * πρότερον *Antea* prooem. 1. 13, 3. * πρότερον — ἕως *Prius — quam* 16, 1. Vid. supra ἕως.

Προτρέχειν· προδραμὼν *Praecurrens* 2, 4.

Προ-

Προχωρεῖν· προχωρήντος τὰ πράγματος 3, 1. vbi vide notam.

Πρυτάνεις *Prytanes* 21, 3. ibique notam.

Πρώτος *Primus* 2, 4. * πρῶτον τῶν κακῶν *Primum malorum* 26, 3.

Πρῶτον *Primo* prooem. 4. 25, 3. 28, 1. * ſequente particula ἔπειτα prooem. 4. 3, 1. 9, 1.

Πτύσαι εἰς κόλπον *Spuere in ſinum* 16, 3. Plinius H. N. 28, 4 *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt, contagia regerimus.* Spuebant autem veteres in ſinum fere ter. vid. Theocritus Idyl. 6, 39.

Πυανεψιών *Pyanepſion:* menſium auctumnalium primus, quo celebrata ſunt Apaturia 3, 3.

Πυκνὰ *Crebro: ſaepicule* 16, 2. 25, 4. 27, 3.

Πύλαι Ἡλίαι *Porta feralis* 14, 4.

Πύνδαξ *Fundum* 11, 5.

Πυνθάνεσθαι· πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας *Vbi cognouerit quae in concione acta ſint et decreta* 7, 3. * ἕτερον παῖδα πέμπειν πευσόμενον *Alium ſeruum mittit qui percontetur* 18, 1.

Πυρέττειν *Febri laborare: febricitare* 12, 1.

Πυροὶ *Frumenta* 3, 2.

Πώγων *Barba* 2, 2.

Πωλεῖν *Vendere* 10, 2. 11, 2. 15, 1. 17, 2. 23, 4. 24, 2. * Verba ὡς ἀ πωλεῖ, καὶ μὴ πωλῶν, φήσει πωλεῖν *Se non habere quod vendere poſſit velitue, et quum non habet quod vendat, ait ſe vendere velle* 1, 2. ita intelligo, vt iam in notis quodammodo oſtendimus. Iron ſic reſpondere debebat, vt diceret, aut ſibi non eſſe paratam pecuniam, ſeque adeo neque ſtipem conferre poſſe neque pecuniam mutuam dare: aut ſe id nolle facere: ſed dicit, modo ſibi non eſſe quod vendere poſſit vnde pecuniam faciat: modo ſe velle vendere, quum tamen non habeat quod vendat; vt modo reiiciat τὰς δανειζομένας et τὰς ἐρανίζοντας, vt neſciant, acceپturine ſint ab eo quidquam, nec ne, et incerti diſcedant. Vnde Theophraſtus Ironi tribuit πλοκὰς et παλιλλογίας.

Πῶς οἴεσθε; *Quid putatis?* 8, 3. Vid ſupra οἴομαι. * καὶ πῶς; *Quomodo vero?* 17, 3.

P

Ῥάφανις *Raphanus* 11, 15.

Ῥῆσις *Locus e poëta aliquo paullo longior et inſignior.* Vnde 15, 3. ῥῆσιν εἰπεῖν *Recitare locum e poëta aliquo:* et 27, 1 ῥήσεις μανθάνειν *Locos poëtarum ediſcere.*

Solebant enim veteres ῥήσεις recitare inter pocula, fera ad citharam.

Ῥήτωρ *Rhetor: orator* 7, 4.

Ῥιγῶν *Figere* 2, 4.

Ῥόδος *Rhodus:* vrbs, in insula maris mediterranei, eiusdem nominis 5, 3. De ista insula peculiarem libellum edidit Ioh. Meursius Amstelod. a. CIↃIↃCLXXV quaternis.

Ῥύγχος *Rostrum* canis 4, 3. Proprie dicitur de rostro porci. Thomas Magister: ῥύγχος ἐπὶ χοίρων —. Sed legitur etiam apud Theocritum Idyl. 6, 30 de rostro canino.

Ῥυπαίνεσθαι *Sordes contrahere: sordidum fieri:* de pallio 10, 4.

Σ

Σαλπιστὴς *Tubicen: classicarius* 25, 4.

Σαπρὸν ἔλαιον *Rancidum oleum* 11, 4. 19, 3.

Σημαίνειν πολεμικὸν *Canere classicum* 25, 4: pro quo paullo post est σημαίνειν simpliciter. Nam tuba dabatur signum ad capienda arma et ad ineundam pugnam. * εἰ σεσήμανται τὸ πολιτικὸν *An obsignata sit arca pecuniaria* 18, 1.

Σημεῖον *Signum: argumentum: indicium* 8, 2. 28, 3.

Σήμερον *Hodie* 3, 2. 4, 4.

Σικελικαὶ περιστεραὶ *Siculae columbae* 5, 4.

Σίκυοι *Cucumeres:* integri et virentes, non conditi 14, 3.

Σιτίζειν *Cibum mansum ingerere in os infanti* 20, 1.

Σιτοδεία *Annonae caritas* 23, 2.

Σιτοποιὸς, ὁ, *Pistrix* Gloss. vett. 4, 2. sed vide notam.

Σιωπᾶν *Tacere: silere* 2, 3. 7, 5. 11, 1. 22, 1.

Σκέπτεσθαι *Visere* 25, 5. * τὰ μὲν ἐσκέφθαι, φάσκειν *De aliis ait se quaesiuisse* 1, 3.

Σκεύη *Vasa: supellex* 10, 2.

Σκηνὴ *Tentorium* 25, 3. 4. * Etiam 23, 4 pro ἐπὶ τὰς πλίνας legi debet ἐπὶ τὰς σκηνάς. Σκηναὶ autem sunt tabernae in quibus expositae erant Athenis res venales: a quibus mercatores ipsi appellati sunt σκηνῖται.

Σκίλλα *Squilla* 16, 3.

Σκολιαὶ βακτηρίαι *Baculi praui et tortuosi* 5, 4.

Σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας *Moestus et lacrymans* 14, 2.

Σκύλαξ *Catulus* 16, 3.

Σκυτοδέψης *Coriarius:* qui coria subigit et parat 16, 2.

Σκώ-

Σκώπτειν Voces, dicteria, iacere et dicere: iacere ſcommata 2, 3. * *σκώπτεσθαι Illudi: ludi* 7, 5.

Σοβεῖν μύιας Abigere muſcas 25, 4. * *σοβεῖν τὰς τοιάυτας λόγας Incedentem iactare voces has* 26, 2. Eſt enim h. l. verbum praegnans, h. e. eiusmodi quod contineat notionem duplicem, et *incedendi* et *iactandi:* vt 3, 3 *παρασείειν* et alia nonnulla hoc in libello.

Σὸν Tuum eſt prooem. 4.

Σοφισαὶ Sophiſtae 5, 4. Inde ab aetate Georgiae Leontini *σοφισαὶ* diſtincti fuerunt a philoſophis, dictique *qui argutias ſectarentur in diſſerendo, qui in conuentu poſcerent quaeſtionem*, h. e. iuberent dicere qua de re quis vellet audire [Cic. Fin. 2, 1], *qui docerent quanam verborum induſtria cauſſa infirmior fieret fortior.* Ab Xenophonte Memor. 1, 2. 19 dicuntur *οἱ φάσκοντες φιλοσοφεῖν.* Solitos autem fuiſſe Sophiſtas in Gymnaſiis differere, diſci poteſt ex Aeſchin. dial. 2, 16, vbi Prodicus traditur diſſeruiſſe in Lyceo. Ceterum de vario vſu et ſignificatu huius vocabuli vide cel. *Morum* ad Iſocratis Panegyr. pag. 4. cel. *Meiners Geſchichte des Vrſprungs, Fortgangs und Verfalls in Griechenland und Rom.* Tom. I. pag. 1 ſqq. Atque *σοφιστὴς* honeſta ſapientum fuit olim aut in quauis arte excellentium adpellatio. vid. Valkenarius ad Euripidis Hippolytum v. 921. pag. 262 a).

Σπάθη Spatha: gladior maior 25, 3.

Σπένδειν Libare 19, 3.

Σπεύδειν Feſtinare 11, 2. * *ὁ σπεύδων* 24, 1 eſt aut omnino *feſtinans*, aut *is qui vult ſtatim conuenire alterum.* vt intell. *ἐντυγχάνειν αὐτῷ.*

Σπουδάζειν Aliquid agere 21, 1: vbi *τοιοῦτός τις οἷος σπουδάσαι — περὶ αὐτὸν τὸν καλέσαντα κατακείμενος δειπνῆσαι Hoc agit, vt — iuxta ipſum conuiuatorem accumbat.*

Σπουδῇ· ὑπὸ τῆς σπουδῆς Prae feſtinatione 25, 3. * *κατὰ σπουδὴν Confeſtim* 1, 2. * *negotium, ἀσχολία* 3, 3: vbi opponitur *τῇ σχολῇ.*

Στάδιον Stadium: ſpatium et interuallum paſſuum fere CXXV. 18, 1.

Σταθμὸς Libra: lanx 9, 2.

Στέμματα Coronae 10, 3. 21, 2.

Στεφανῶν *Coronis ornare* 21, 2. * ἐστεφανωμένος *Coronatus* 21, 3.

Στηλίδιον *Columella: cippus* 21, 2.

Στοὰ *Porticus* 2, 1. 8, 4. 5.

Στόμα *Os* 2, 3. 6, 5. 16, 1. 19, 2.

Στρατηγεῖν πολλῶν ἀγοραίων *Ducem esse multorum cocionum*, h. e. cum iis versari eosque adiuuare pecunia 6, 4.

Στρατηγὸς *Praetor: imperator* 13, 2. * οἱ στρατηγοὶ *Praetores* 5, 3. Gauisos autem esse Athenis iure προεδρίας praetores, ita vt possent, vt in senatu et in concione, ita etiam in theatris praesidere, ostendit pluribus Casaubonus.

Στρατεύεσθαι *Militare: stipendia facere* 23, 1. 25, 2.

Στρατιώτης *Miles* 8, 2. 28, 1.

Στρέφειν πυκνὰ τὴν ἕδραν *Agitare crebrius nates* 27, 3.

Στρογγύλαι λήκυθοι *Rotundae lecythi* 5, 4. Genitivus τῶν στρογγύλων inde pendet quia significatur partitio, vt deinde βακτηρίας τῶν σχολιῶν ἐκ Λακεδαίμονος.

Στρώματα *Stragula* 18, 2. 22, 2.

Σὺ *Tu* 1, 3. 4. 7, 1. etc.

Συγγενῆ ἀῤῥωστήματα *Gentiles morbi* 19, 1.

Συγγνώμην ἔχειν *Ignoscere* 1, 1. 15, 2.

Συγγράφειν· ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύσασιν ἐν τῷ βίῳ *Putabam, me oportere scribere de ratione et institutis vitae vtrorumque* prooem. 2.

Συγκαθῆσθαι *Sedere inter alios* 28, 3.

Συγκρέαν *Concitare*, commemorando iura vtriusque partis 12, 3.

Σῦκον· ἐσιόντα φῆσαι σῦκα ὁμοιότερα εἶναι τῷ πατρὶ *Qui vbi venerint, eos ait adeo similes esse patri, vt ficus similior fico esse non possit* 5, 2. vbi vide notam.

Συκοτραγῆσαι *Ficos gustare* s. *edere* 10, 2.

Συκοφαντεῖσθαι· ὅπως μηδ' ὑφ' ἑνὸς συκοφαντηθῇ *Ne ab vllo, nec falso, accusaretur* 23, 2.

Συλλαβή *Syllaba* 6, 3.

Συλλέγειν ἔρανον *Colligere stipem* 22, 3.

Συλλυπεῖσθαι *In societatem doloris venire* 1, 1.

Συμβαίνει· τί γὰρ δήποτε — συμβέβηκεν ἡμῖν ἐκ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν *Cur tandem — nos non iisdem moribus vtamur* prooem. 1.

Σύμβολον *Tessera* 6, 2.

Συμ-

Συμπαίζειν *Colludere* 5, 2. Conſtruitur cum Datiuo.

Συμπρεσβευταὶ *Socii legationis: reliqui legati* 11, 3.

Συμφέρει· ὁμιλία αἰσχρὰ, συμφέρουσα δὲ τῷ κολακεύοντι *Conſuetudo turpis, ſed vtilis adulanti* 2, 1.

Συμφωνεῖν *Concinere: conuenire* 8, 2.

Συναρκεῖσθαι· ἔργον συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν *Difficile eſt ferre homines qui neque otii rationem habent neque negotii* 3, 3.

Συνδειπνεῖν *Vna coenare* 7, 5. 24, 2. * οἱ συνδειπνοῦντες *Concoenae: conuiuae* 10, 1.

Συνδικάζειν *Iudicem ſedere cum aliis* 7, 5.

Συνδιοικήσασθαι παρὰ τῶν πρυτάνεων 21, 3 eſt aut *comparare cum Prytanibus et ab iis impetrare*, vt interpretatur Gesnerus: aut *ſibi a Prytanibus mandari iubere.* Nam quum συνδιοικεῖν ſit, vt διοικεῖν, *adminiſtrare:* quidni συνδιοικεῖσθαι ſignificare poſſit *ſibi aliquid committi et mandari iubere?*

Συνεῖναι *Verſari* prooem. 3.

Συνεπιλαμβάνεσθαι *Adiuuare:* vna obtrectare, vna male dicere 28, 2.

Συνέρχεσθαι *Coire* 26, 2.

Συνήθης *Familiaris* 11, 2.

Συνηδῆναι *Gratulari* 11, 2.

Συνηχεῖν· ὥσε συνηχεῖν αὐτοὺς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ ἐργαστήρια *Ita vt reſonent eorum vocibus forum et officinae* 6, 5.

Σύνθεσις *Conſilio* 8, 1.

Συνθεωρεῖν *Vna ſpectare* 7, 5. * *ſtudioſe diligenterque conſiderare et contemplari* prooem. 2.

Συνιέναι *Intelligere* 7, 2.

Συνισάναι· δεινὸς καὶ ἐπὶ τὰς ἀθρόας καὶ συνεσηκότας πορευθῆναι *Adit etiam coetus et circulos* 7, 2.

Συνοδοιπόρος *Comes* 23, 1.

Συντάξαι *Iubere*: ſequente Infinitiuo 24, 2. 3.

Συντερετίζειν *Vna canere: vna cantillare: quum tibicina canit, quum tibiae canunt, vna canere: cantum tibiae ſubſequi et imitari voce* 19, 4.

Συνωνεῖσθαι *Vna emere: ementi adeſſe* 2, 4.

Συρίττειν *Exſibilare* 11, 1.

Συσσιτεῖν *Vna coenare: vna epulari* 10, 1. Nam συσσίτια ſunt *ſodalitates et collegia eorum qui vna cibum capiunt et epulantur, communi ſumtu.*

Σφαιριστήριον *Sphaeriſterium:* locus vbi veteres ſe exercebant ludenda pila 5, 4.

Σφύδρα *Valde: male* 11, 5.

Σχετλιάζειν *Lamentari: quiritare* 8, 3.

Σχολάζειν. *Οὐ γὰρ σχολάζω πέμπειν Neque enim vacet mittere* 18, 2. * *ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ γυνὴ Sed ſi vxori non vacet* 16, 3.

Σχολὴ *Otium* 3, 3: vbi opponitur *τῇ ἀπαιδῇ.*

Σώζειν *Seruare* 25, 5.

Σῶμα *Corpus* 19, 1.

Σωσίας *Soſias:* et Σωσίστρατος *Soſiſtratus* 28, 1. *Soſias* erat nomen ſerui: ſed ſerui, qui paullo liberaliores eſſent, nominibus liberorum hominum ſeſe appellari iubebant [vid. Lucian. Timon. c. 22], fere propterea vt fraude iſta conſequerentur ciuitatem. vid. Caſaubonus ad Athen. p. 570. Atque ex hac quidem conſuetudine locus Theophraſti intelligi debet, ita, *Pater iſtius,* inquit *κακολόγος, fuit ſeruus: ſed ne ſeruus eſſe videretur, nominare voluit Soſiſtratus.*

T

Ταινίαν ξυλίνην ἀναθεῖναι τῷ Διονύσῳ *Taeniam,* coronam, *ligneam ſuſpendere Bacho* 22, 1.

Ταλαίπωρος *Miſer* 8, 3. * *πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα Omnino miſera eſt eorum vita* 8. 5.

Τάλαντον *Talentum* 23, 2. 3. 4. Talentum Atticum aequauit minas LX, et drachmas VI. M.

Ταμεῖον *Cella penaria* 4, 2.

Τάξις *Formula, modus, ratio:* ſed *ἡ αὐτὴ τάξις τῶν τρόπων* prooem. 1 ſunt *eiusdem modi mores.*

Ταριχοπωλεῖα *Tabernae, in quibus venduntur ſalſamenta* 6, 4.

Τάριχος, τὸ, *Salſamenta* 4, 4. * *οἱ τάριχοι Salſamenta* 4, 4. Salſamenta autem erat apud Athenienſes cibus ruſticorum viliſſimorumque hominum, ita vt *τάριχος* dictum reperiatur de *homine nequam et ſceleſto.* vid. Caſaubonus ad Athen. p. 229.

Ταχὺ *Cito: ſtatim* 6, 1. 7, 2. 10, 4. 19, 4. * *Ὅρα μὴ σὺ θᾶττον πιστεύῃς Vide ne temere credas* 1, 4. * *τὴν ταχίστην Quam primum* 24, 3.

Τε, ſequente *καί, Et* prooem. 2. 3. 13, 3. * abſolute 2, 3. 16, 3.

Τελεῖσθαι *Initiari: imbui myſteriis Orphicis* 16, 3.

Τελευτᾶν *Mori* 13, 3. 14, 2. 21, 2. 28, 3.

Τελω-

Τελωνῆσαι *Portitorem esse* 6, 2. Erant autem portitores valde iniqui et improbi, ita vt etiam apud Graecos essent odiosissimi omnibus.

Τεράστιος· ὡς τεράστιόν τι πεποιηκώς *Quasi ostentosi*, vel potius *magni, quid fecerit: quasi nescio quid fecerit* 19, 2.

Τέρπειν· ὅτι τέρψον τὰς παρόντας *Oblecta conuiuas* 20, 3.

Τέτρασι δραχμαῖς ἔλαττον ἀποδιδόναι *Ita reddit vt desint quatuor drachmae* 11, 5.

Τεχνῖται *Vascularii* 23, 2.

Τιθέναι· θεῖναι τὰς ψήφους *Ponere calculos* 23, 3. * *numerare: referre in rationes* 23, 4.

Τίκτειν *Parere* 20, 2.

Τιμᾶν· τοῖς τιμῶσι καὶ πέμπουσιν εἰς τὰς ἑορτὰς *Quum ei dono mittunt amici diebus festis fercula, honoris caussa* 15, 1.

Τιμὴ *Honor* 21, 1.

Τίμιος· εὐωχῶ τίμιε *Epulare carissime rerum* 9, 1. vbi vide notam.

Τίς *Quis* 2, 1. add. 16, 2. 26, 1. * τίς ἐστὶν ἡμέρα σήμερον *Quotus sit hic mensis dies* 3, 2. * εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται *Quales sint eius mores: quibus moribus, quo ingenio, sit praeditus* prooem. 4. * τί γίνεται; *Quid existat?* 14, 1. * τί δοκεῖ αὐτῷ τὰ τῶν θεῶν; *Quid ipsi videatur de coelo?* 25, 2. * ὁ δεῖνα τί ἐστὶ *Qualis hic vel ille sit* 28, 1. * τί λέγεις; *Quid audisti? habesne quod mihi narres?* 8, 1. * τί χρὴ ποιεῖν *Quid oporteat facere* 16, 2. * τί ποτε βούλονται *Quid tandem sibi velint* 8, 4. * τί γὰρ δήποτε *Quidnam tandem caussae sit* prooem. 1. Hesychius: τί δήποτε· διατί.

Τὶς *Aliquis: quidam* 2, 1. 2. 3, 2. 7, 1. 25, 1. etc. * ποῖός τις ἐστὶ *Qualisnam sit* prooem. 4. add. 20, 3. * Saepe comes additur Pronominibus τοιοῦτος et τοιόσδε, ita vt significet *fere* 1, 1. 4, 1. 5, 1. 17, 1. 24, 1. 28, 1 etc.: et nominibus Substantivis 13, 1. 18, 1. 22, 1. 24. 1. 26, 1. * μὴ λέγεταί τι καινότερον *Num quid fertur noui?* 8, 1. * ἔν τινι σὰς *In aliqua eius parte consistens* 13, 1.

Τίτθη *Autrix: femina quae mammas dat infanti* 16, 3. 20, 1.

Τίτυρος *Satyrus* 5, 4. Fuit *genus simiarum mitiorum, facie admodum grata, et gesticulatis motibus inquietarum* [Plinius H. N. 8, 54, et Solinus c. 30 extr.]. Habuerunt

candas minutas, auctore ſcholiaſta Theocriti ad Idyl. 3, 2: aliorum vocabulo σάτυροι dictae ſunt. Vid., praeter Caſaubonum, Perizonius ad Aelian. V. H. 3, 40.

Τοι· ἤτοι — ἢ *Aut — aut* 7, 4. * *vero* 28, 1.

Τοῖός δε *Talis: is* 17, 1. 24, 1. 28, 1.

Τοιοῦτος *Talis: is: huiusmodi* 1, 1. 3: 4, 1. 8, 4. 26, 1. 2 etc. * καὶ τὰ τοιαῦτα *Quo pertinent etiam haec: etiam haec ſunt eiusdem generis* 19, 3: vt 11, 5 τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα.

Τόκος *Vſura* 6, 4. * τόκος τόκε *Vſura vſurae* 10, 3. * οἱ τόκοι *Vſurae* 18, 2: ſed 6, 4 οἱ τόκοι ſunt *oboli, numuli, pecunia quam facit e mercibus et in buccam condit vecors.*

Τόμος *Portio: pars* 12, 2.

Τοσοῦτος· τοσούτε ἀποδόσθαι *Tanti vendit* 10, 2. * τοσαῦτα 7, 3 accipi debet, vt in notis dictum eſt, δακτικῶς, vt intelligantur *ea quae in ludis et in palaeſtris docentur.*

Τραγηματίζεσθαι proprie *bellaria comedere.* nam *quae* πέμματα *Graeci,* inquit Gellius 13, 11, *aut* τραγήματα *dixerunt, ea veteres noſtri* bellaria *appellauerunt.* Sed 11, 2 valet ſimpliciter *comedere.* Vſus tamen ibi verbo hoc Theophraſtus videtur propterea, quia μῆλα apud veteres erant in menſa ſecunda.

Τράγος *Hircus* 4, 2.

Τραγῳδοί· νικήσας τραγῳδοῖς *Victor ſi diſceſſerit e certamine tragico:* quum poëtae tragici certarunt inter ſe Liberalibus 22, 1. Intelligitur enim *poëta tragicus,* τραγῳδοποιὸς non *actor tragoediarum* τραγῳδός. Nam neque actores reperiuntur donaria dediſſe Bacchio, neque verbum νικᾶν de actoribus dictum puto. Poëtae autem tragici Liberalibus certabant inter ſe, ita vt vel vnam, vel plures, et quidem fere quatuor, fabulas committerent. Τραγῳδοῖς igitur fere dictum eſt, vt apud Cic. 10 ep. 32 *gladiatoribus,* h. e. ludis gladiatoriis.

Τράπεζα *Menſa* 2, 4. 9, 1. 11, 5. 19, 4. * *menſa* lanii 9, 2. * αἱ τράπεζαι *Menſae numulariorum* 5, 3.

Τραῦμα *Vulnus* 25, 5.

Τραυματίας *Saucius* 25, 4.

Τρεῖς *Tres* 16, 1. 28, 3. * τρία 6, 4.

Τρέπεσθαι· τρέψομαι δὲ ἤδη ἐπὶ τὸν λόγον *Conuertam me iam ad rem ipſam: ordiar iam*

iam dicere de re ipsa prooem. 4.

Τρέφειν *Alere* 5, 4. 6, 2.

Τρέχειν *Currere* 25, 3.

Τριάκοντα *Triginta* 2, 1. 11, 5.

Τρίβων *Pallium detritum* 22, 4.

Τριηραρχεῖν *Trierarchum esse* 22, 2.

Τριηραρχία *Trierarchia* 23, 4.

Τρίοδοι *Triuia* 16, 1. 3.

Τρίτον παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν *Ipsum cum duobus aliis veniſſe in Macedoniam* 23, 2.

Τρίχαλκον *Trichalcum:* nummus valens tres chalcos 10, 2.

Τρίχωμα τῆς κεφαλῆς *Comae: capillamentum* 2, 2. Nam nomina, quae deſinunt in ωσις et ωμα. ſunt fere Collectiua.

Τρόπος· ὃν τρόπον *Quomodo* prooem. 2. * εἰς τίνα τρόπον κατενήνεκται *Quibus moribus, quo ingenio, ſit praeditus* prooem. 4. * τὸ ὅλον δεινὸς τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῷ λόγῳ χρῆσθαι *Omnino ſolet vti vocibus his* 1, 3. * ἡ αὐτὴ τάξις τῶν τρόπων *Eiusdem modi mores* prooem. 1. add. ibid. 2: vbi γένη τρόπων ſunt *vitia et virtutes.*

Τροχάζειν *Currere* 14, 3.

Τυγχάνειν· ὅσα τυγχάνει γένη τρόπων τέκτοις προσκείμενα *Quae vitia virtuteſue inſint cuique* prooem. 2. * ὕπνου τυγχάνειν *Somnum capere* 18, 1.

Τύπος *Deſcriptio.* vt 1, 1 ὡς τύπῳ λαβεῖν *Si quis velit deſcribere.*

Τύχη *Fortuna* 8, 3. 14, 2.

Υ

Ὑβρίζεσθαι *Iniuria affici* 26, 2.

Ὑγιὲς ἀνδράποδον *Bonum mancipium: ſeruus frugi* 17, 2.

Ὑγρόν. ὡς ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶττα *In lubrico eſt lingua* 7, 5. Videtur fuiſſe prouerbium, quod vſurparetur de garrulis, et quo ſignificaretur, linguam eorum nunquam poſſe quietam ſtabilemque eſſe, verum moueri ſemper.

Ὕδωρ ψυχρὸν *Aqua frigida* 20, 2. * ἂν ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ *Si fecerit Iupiter pluuiam* 3, 2.

Υἱὸς *Filius* 17, 2. 21, 1. 27, 1. * τὰς υἱέας prooem. 3. 9, 2. 11, 3.

Ὑμήττιον μέλι *Hymettium mel* 5, 3. Nomen ab Hymetto, monte Athenis vicino et abundante melle optimo.

ὑπα-

ὑπακῦσαι, *respondere et ostium aperire*, de ἀγρυικῳ, qui, pro ianitore, pulsantes interrogat iisque fores aperit. 4, 3. vbi vide notam.

Ὑπαντᾶν *Occurrere* 8, 1. 11, 1

Ὑπαιξις τῆς ψυχῆς *Demissio, infractio, animi* 25, 1.

Ὑπέρ. 1) Cum Genitiuo. vt 16, 1 ἕως — λίθος τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλῃ *Quam — ipse lapides tres trans viam ieterit:* et 19, 4 ἀποπτύσαι βαλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης *Quum exspuere vult vltra mensam.* 2) Cum Accusatiuo. vt 10, 1 Φαδωλία ὑπὲρ τὸν καιρὸν *Parsimonia immodica:* et 27, 1 Φιλοπονία ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν *Studium, industria, praeter aetatem*, s. *aliena ab aetate.*

Ὑπερβολή. ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημερεῖ *Se summe felicem esse* 21, 4.

Ὑπερημερία est *quum quis non soluit debitum ad diem.* Vnde 10, 3 ὑπερημερίαν πρᾶξαι *Exigere vsuram pecuniae ad diem non solutae.*

Ὑπερηφανία *Superbia* 24, 1.

Ὑπερήφανος *Superbus* 24, 1.

Ὕπνος· ὅπως ἂν ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ *Quos oculis nostris obrepat somnus* 7, 5. * ὕπνου τυγχάνειν 18, 1. et ὕπνου λαβεῖν 25, 5. *Somnum capere.*

Ὑπό· 1) Cum Genitiuo. vt σκωπτόμενος ὑπομένειν καὶ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ παιδίων *Illudi se sinit adeo ab suis liberis* 7, 5. add. 11, 4. 14, 2. 17, 1. 23, 2. 26, 2. ὑπὸ τῆς σπουδῆς *Prae festinatione* 25, 3. * 22, 2 pro ὑπὸ τοῦ κατασρώματος legi debet ἀπὸ τοῦ καταστρώματος. 2) Cum Accusatiuo. vt τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης *Quum Athenae eidem coelo subiectae sint* prooem. 1. * τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελητὴν *Cuidam suorum* [eorum quibus praefectus est] *imperat vt habeat curam conviuarum* 24, 2. * τρέχειν ὑπὸ τὴν σκηνήν *Currit in s. sub tentorium* 25, 3. * ἀποκρύψας αὐτὴν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον *Occultans eam sub pulvina* 25, 3.

Ὑποβάλλειν *Interpellare* 7, 1.

Ὑπόδημα 2, 4. idem est quod ἐμβατὶς *crepida.* Sed alibi ὑποδήματα fere sunt *calcei qui tegunt totum pedem.* Atque sic accipi debet 4, 1. 4.

Ὑποζύγια *Iumenta* 4, 2.

Ὑποκορίζεσθαι *Balbutire cum infantibus nutricum more: sermone infantem agere* 20, 1.

Ὑπολαμβάνειν *Putare: existimare* prooem. 2. 3. 1, 3. 2, 1. 5.

Ὑπό-

Ὑπόληψις τις ἀδικίας κατὰ πάντων *Opinio quaedam et ſuſpicio iniuſtitiae et improbitatis de omnibus* 18, 1.

Ὑπολυόμενοι *Diſcalceati: excalceati* 10, 4.

Ὑπομένειν· ὑπομεῖναι πολὺν χρόνον *Opperiri diu* 15, 3. * κἂν ὑπομείνῃ τις αὐτὸν *Et ſi quis ferat eum* 3, 3. * σκωπτόμενος ὑπομεῖναι *Illudi ſe patitur* 7, 5.

Ὑπομιμνήσκειν *In memoriam revocare alicui aliquid* 7, 1. 9, 2. Conſtruitur cum Accuſatiuo perſonae.

Ὑπομνήματα *Commentarii: monumenta* prooem. 3. Nam vt ὑπομνήματα dicuntur omnino *monumenta* h. e. ea omnia quae in memoriam reuocant aliquid: ita ſingulatim hoc vocabulo ſignantur *libri in quos refertur aliquid memoriae cauſſa, nulla admodum diligentia adhibita:* quales libri a Latinis *commentarii* vocantur. Sic Commentarii Caeſaris de Bello Gallico a Strabone 4 p. 177 Caſ. appellantur ὑπομνήματα· et Xenophontis Memorabilia Socratis apud Moeridem Atticiſtam [in vocab. ἐπιτηδείως] dicuntur, in omnibus libris ſcriptis, eodem vocabulo, ὑπομνήματα· quod Hudſonus perperam mutauit in ἀπομνημονεύματα. Gloſſ. vett. ὑπόμνημα *Commentarius.* Ὑπομνήματα *Commentarii.* Talis autem etiam eſt Libellus Theophraſti. ſed vbi vide notam.

Ὑπομονὴ αἰσχρῶν λόγων καὶ πράξεων *Quum quis ſuſtinet turpia et dicere et facere* 6, 1.

Ὑποπριάσθαι *Bene, i. e. pretio minori, aliquid emere* 11, 5.

Ὑποσχῶσαι *Subſternere* 2, 5. * ὑποσυρέννυσθαι *Subſternere ſibi* 22, 2.

Ὑποτίθεσθαι· ὥσπερ ὑπεθέμην *Sicut propoſui* prooem. 4. H. e. *ita vt primo deſcribam vitium, deinde notem eum in quo vitium inеſt, denique oſtendam quomodo proferat et oſtendat vitium.*

Ὑποχωρήματα *Excrementa* 20, 2.

Ὑστεραία· εἰς τὴν ὑστεραίαν *Poſtridie* 9, 2. Vid. ſupra εἰς.

Ὕστερον *Poſtea: deinde* 5, 4. 15, 2. * *ſerius* 17, 1.

Ὕειν *Pluere: pluuiam facere* 14, 4. 17, 1.

Φ

Φάγειν 24, 1. Sed legi debet haud dubie Φάσκειν. * δεῖ νῦς φαγεῖν *Auide edit* 4, 2. * πολλὰ φαγὼν *Cibo oneratus* 14, 2.

Φαίνεσθαι *Apparere* 4, 2.

Φανερὰ κατασῆσαι *Explicare: deſcribere* prooem. 4.

Φε-

Φακῆν ἕψων *Lenticulas coquens* 14, 3.

Φάσκειν *Dicere* 1, 3. 4, 1. 7, 3. 8, 2. 10, 1. 24, 1. 25, 1.

Φαῦλοι *Improbi: vitiosi* prooem. 2.

Φαυλία *Parsimonia* 10, 1.

Φειδώνιον μέτρον *Phidonia mensura* 11, 5. vbi vide notam.

Φέρειν *Ferre: afferre* 6, 2. 9, 3. 11, 2. 15. 2. 17, 1. 18, 1. 22, 2.

Φεύγειν *Diffugere* 7, 2. * δίκην φεύγειν *Reum esse* 6, 4. 14, 1.

Φημὶ *Aio: inquam* 1, 2. 2, 4. 5 etc.

Φθέγγεσθαι *Loqui: dicere* 6, 5. 7, 1.

Φθονεῖν· ἐφθόνησάς μοι τὰ ζωμᾶ *Inuidisti mihi iusculum* 17, 1.

Φιλαρχία *Ambitio: studium, cupiditas, honorum* s. *magistratuum* 26, 1.

Φιλεῖν *Osculari* 2, 3. 5, 2. 17, 1.

Φιλοπονία *Studium: industria* 27, 1.

Φίλος *Amicus* 2, 4. 4, 1. 8, 1. 11, 3. 5. 14, 2. 15, 2. 17, 1. 3. 24, 2. 25, 4. 28, 3.

Φιλόσοφοι *Philosophi* 5, 4.

Φιλοτιμία ἀπὸ Φιλοτιμίας 22, 1.

Φοβεῖσθαι· ὅτι Φοβεῖται ἀπὸ ἐνυπνίου τινὸς *Se timere sibi a somnio quodam* 25, 2.

Φοῖνιξ *Palmula* 10, 2. Sed palmae in Graecia non ferebant fructus maturos [vid. Plutarchus Sympoſſ. quaestr. 8, 4], ficique et palmulae erant cibus seruorum. Qua ex re eo magis apparet insignis magnitudo μικρολογίας.

Φορεῖν *Gestare*: pallium 10, 4. 22, 4: calceos 4, 1.

Φορτίον *Onus* 11, 4.

Φράτορες *Curiales* 11, 5. Nam singulae φυλαὶ Athenis descriptae erant in ternas φρατρίας s. ἕδνη s. τριττύας. Qui ex vna eademque φρατρίᾳ erant, ii dicebantur φράτορες.

Φρίττειν *Horrere: horrescere* 16, 3.

Φυλάττειν *Custodire*: de cane 4, 3. * Med. Φυλάττεσθαι *Sibi cauere* 1, 4. * *obseruare: seruare* 18, 2.

Φυλέται *Tribules* 25, 4.

Φύσις *Ingenium* prooem. 2: vbi etiam est πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φύσεις *Multa et varia ingenia.*

Φυτεύεσθαι· τὸν ἀγρὸν εὖ πεφυτεῦσθαι *Agrum bene consitum esse* 2, 5.

Φωνὴ *Vox* 4, 1. 6, 3. 5. * Φωναὶ *Voces* 1, 4.

X

Χαλεπὸν *Difficile est* 3, 2. 7, 5. 11, 1.

Χαλκᾶα *Abena: cucumae: ſcutrae:* vaſa aenea maiora in balneis, in quibus aqua calefieri ſolebat 9, 3.

Χαλκῆς δακτύλιος *Aereus annulus* 21, 2. * χαλκοῖ *Chalci:* aera: numuli 6, 2. 11, 4. 28, 3. Octo chalci faciebant obolum.

Χαμαὶ *Humi* 10, 2.

Χαρακτὴρ *Deſcripcio* [Cic. Topicc. 22], vel *notatio* [Auctor ad Her. 4, 50]: Unde Χαρακτῆρες ἠθικοὶ ſunt *notationes* ſ. *deſcriptiones morum.* Titulus libelli.

Χαρίζεσθαι *Gratificari: gratum facere* 2, 5, 24, 3.

Χάρις· ἀδεμία σει χάρις *Nullam in partem tibi ſum obſtrictus* 9, 3. * χάριν ὀφείλειν *Gratiam debere* 17, 3.

Χειμὼν *Hiems* 14, 3.

Χεῖρες *Manus* 5, 1. 6, 4. 16, 1. 19, 4. 25, 5.

Χεῖρον· ἢ χεῖρόν ἐσιν ἐυρεῖν κακὸν *Quo nihil poteſt reperiri perniciosius* 1, 4. * προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων *Simulatio diſſimulatioque in factis et in dictis fallax et fraudulenta* 1, 1. * ἀγὼν τῆς ψυχῆς ἐς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις *Quum ſtudiose quis et unice hoc agit, ut detrectet alios maleque de iis loquatur* 28, 1.

Χελιδόνες *Hirundines* 7, 5.

Χθὲς *Heri* 2, 1. 3, 2.

Χιτωνίσκος *Tunica interula: ſubucula: induſium* 25, 2.

Χολὴ *Bilis* 20, 2.

Χολίκιον *Pars inteſtini,* fere craſſi et pinguis 9, 2.

Χορὸς κωμικὸς *Chorus comicus* 6, 1.

Χόρτος *Pabula: gramina* 4, 2.

Χρᾶν *Commodare: vtendum dare* 4, 3. 5, 4. 9, 3. * *vti* prooem. 3. 1, 3. 19, 3. 26, 1. De formula τῇ οἰκονομίᾳ χρῆσθαι prooem. 2. vid. ſupra vocab. οἰκονομία.

Χρέος *Debitum* 11, 5.

Χρὴ *Oportet* 3, 3. 16, 2.

Χρήματα *Pecunia* 23, 1.

Χρηματίζειν *De rebus ſeriis et de negotiis inter ſe agere* 7, 2.

Χρήσιμος· τὸ λαλεῖν ὡς χρήσιμόν πᾶ *Loqui, garrire, quum iuuat interdum* 7, 2. * εἴ τι χρήσιμος αὐτῷ γέγονε *Si qua in re ſua ei opera vtilis fuit* 9, 2.

Χρηστὸς *Bonus: probus* 2, 3. 13, 3. * τατὶ ἄρα ὡς χρηστόν ἐσι *Hoc vero quam delicatum eſt!* 2, 4. * ἱμάτια χρηστὰ *Pallium bonum,* h. e. *non detritum* 5, 3.

Χρίσματα *Vnguenta* 5, 3.

Χρί-

Χρόνος· πολὺν χρόνον *Diu* 15, 3. 25, 4. * πλείω χρόνον *Diutius* 6, 2.

Χρυσὸς *Aurum* 23, 2.

Χρωννύειν *Commodare: mutuo dare* 10, 3.

Χρὼς ἐν χρῷ κειρόμενοι *Cute tenus tonsi* 10, 4.

Χύτρα *Olla* 10, 2. 14, 3.

Χωρίον *Fundus* 4, 3.

Χωρὶς τάτων *Praeterea* 17, 3.

Ψ

Ψευδῆς λόγοις καὶ πράξεσι *Vana dicta et facta* 8, 1.

Ψεύδεσθαι *Mentiri* 8, 4.

Ψευδολογίαι *Vani sermones* 8, 5.

Ψῆφοι *Calculi* 14, 1. 17, 2. 23, 3. 24, 3.

Ψιθυρίζειν *Susurrare* 2, 5.

Ψυχὴ *Animus: mens* 7, 1. 14, 1. 25, 1. 28, 1.

Ψυχρὸν ὕδωρ *Frigida aqua* 20, 2. * ψυχρῷ λούεσθαι *Frigida se lauare* 28, 3.

Ω

Ὦ index Vocatiui prooem. 2. 3. 21, 4. * ὦ πολυείπωρος! *O miserum et aerumnosum* 8, 3.

Ὦθεῖν· τὸ ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ σῶμα *Pallium intrudit in os* 2, 3. * ὁ ὤσας *qui urget: qui impellit* 15, 2.

Ὠνεῖσθαι *Emere* 13, 1. * ἐώνημαι *Emi* 17, 2. add. 9, 3.

Ὠνητὴς *Emtor* 12, 2.

Ὠνητιᾶν *Emere velle: emturire* 23, 4.

Ὡς idem quod ὅτι 1, 2. 3, 2. 3 etc. * redundat 20, 2. * ἐνθυμῆ ὡς ἀποβλέπουσί πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι *Nostin' vt adspiciant te homines* 2, 1. * ὡς μαλακῶς ἐδίεις *Lautos vero et delicatos cibos!* 2, 4. * τοῦτ' ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι! *Hoc vero quam delicatum est!* 2, 4. add. 7, 2. * ὡς *Quippe: vt: tanquam: quasi* 28, 2. add. 2, 3. 17, 3. 19, 3. 27, 2. * ὡς τύπῳ λαβεῖν *Si quis describere velit* 1, 1. add. 5, 1. 9, 1. 14, 1. 20, 1. * *adeo vt: vt* 6, 5. 18, 2.

Ὥσπερ *Quemadmodum* prooem. 4.

Ὥστε *Adeo vt: vt* 2, 1. 4, 2. 7, 2. 4. 10, 2. 19, 2.

XXIII
D
68

ADA 415334.0

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google